FVSTIS DÆMONVM.

ADIVRATIONES

formidabiles, potentiſſimas, & efficaces in malignos ſpiritus fugandos de oppreſſis corporibus humanis.

Ex Sacræ Apocalypſis fonte, varijsque Sanctorum Patrum auctoritatibus hauſtas complectens.

Auctore R. P. F. Hieronymo Menga Vitellianenſi, Ordinis Minorum Regularis Obſeruantiæ.

Opus ſanè ad maximam Exorciſtarum commoditatem nunc in lucem aditum.

MEDIOLANI,

Apud her. Pacifici Pontij, & Ioan. Baptiſtam Piccaleum, Impreſſores Archiep. 1623.

Digitized by Google

FVSTIS DÆMONVM.

IN MALIGNOS SPIRITVS effugandos de oppreſſis corporibus.

Doctrinam pulcherrimam, & valde neceſſariam Exorciſtis continens.

Auctore R. P. F. Hieronymo Mengo Vitellianenſi, Ordinis Minorum Regularis Obſeruantiæ.

CAP. PRIMVM.

Dæmonibus corpora humana obſidentibus, animaſq; hominum ſceleratorum ſe eſſe aſſerentibus, minimè credendum fore, demonſtratur, vbi etiam quædam hæreſis proſternitur.

Cauenda ab Exorciſti in coniuratione.

DEbet exorciſta præcauere, ne credat ſpiritui immundo, dicenti ſe eſſe animam alicuius ſcelerati hominis (quod ſæpè ſolent aſſerere) vt inducant homines in illam hęreſim, quæ aſſerit, animas ſceleratorum hominum poſt mortem in dęmones, & in quæcumque animalia bruta, ſuis meritis congrua, conuerti; quam Auguſtinus lib. de hæreſibus, cap. 86. Tertuliano impingit. Quid autem Tertulianum mouere potuerit, vt in hunc errorē laberetur, certè non video, niſi fortè illud, quod Dominus apud Ioãnem Iudæis peſſimis loquens, ait. Vos ex parte diabolo eſtis. Et de tranſmutatione in pecudes, qui eam tutantur, fortè mouentur ex illo, quod Ioannes Baptiſta, ait. Progenies viperarum, quis demonſtrauit vobis fugere à ventura ira? Quæ parum mouere deberent virum mediocriter doctum,

Error Tertuliani circa dæmones.

Verba diuina quomodo ſint accipienda.

præcipuè ſi conſideraret, non omnia Sacræ Scripturæ verba ſumenda eſſe iuxta ſolam grammaticæ nudam ſignificationem. Sacra enim Scriptura plena eſt metaphoris, aliiſque figuratis locutionibus, in quibus propter aliquarum rerum inter ſe conuenientiam, nomen vnius pro nomine alterius ponitur; vt cum Chriſtus vocatur Leo, aut Agnus; non quod vtrumque horum ſit; immo cum neutrum eorum ſit, vtrumq; tamen dicitur ex quadam ſimilitudine; eo quod vtrique eorum aliquid ſimile habet. Sic etiam homines aliquādo vocantur iumenta, propter eorum mores, quos iumentis ſimiles habent.

Homines quare brutis animalibus comparentur.

Progenies ergo viperarum vocantur Iudæi à Ioanne Baptiſta; eo quod ſicut illæ (vt fertur) occidentes matres ſuas naſcuntur; ſic illi, poſtquam patres, hoc eſt, magiſtros, & prophetas occiderant, tunc pœnitentiam agentes ſpiritualiter naſcuntur. Hoc etiam modo accipiendum eſt verbum Chriſti: Vos ex parte diabolo eſtis; vt non iuxta naturam, eſſe diaboli filios intelligantur, ſed iuxta mores, in quibus filij parentes imitantur.

Iudeos quare Chriſtus vocet filios diaboli.

Nam cuius opera quiſq; facit, eius & filius vocatur. Quod ex eo conuincitur, quod Iudæis dicentibus patrem ſuum Abraham, Chriſtus reſpondit. Si filij Abrahæ eſtis, opera Abrahæ facite. Ad hunc autem errorem conuincendum ſatis eſt efficax illud teſtimonium, vbi Matth. 25. Chriſtus hominibus parum miſericordibus minatur ſe dicturū in die Iudicij. Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo, & angelis eius.

Dæmones non eſſe animas defunctorum oſtēditur.

Ex quibus verbis oſtenditur, diſcrimen eſſe inter animas malorum hominum, & dęmones. Et in libro Sapientiæ dicitur. Quo modo poſſet aliquod permanere, niſi tu voluiſſes? aut quod a te vocatum non eſt, conſeruaretur? Parcis autem omnibus, quia tua ſunt, qui amas, animas conſeruas. Sed quomodo conſeruaret animas, ſi in dæmones aliquando conuerterentur? Nam id, qnod vertitur in aliud, perire neceſſe eſt, vt vertatur in illud.

…rit quod aliud cō…ertitur.

Sequeretur etiam aliud maximum inconueniens, quod anima eſſet mortalis: quod tamen Tertulianus ſimul cū fide Catholica negat. Nam id, quod in aliud conuertitur, tunc corrumpitur, cum vertitur in illud;

vt

vt cum vinum vertitur in acetum, aut aer, cum conuertitur in aquam, deſinit eſſe vinum, & deſinit eſſe aer. Si ergo anima in dæmonem conuertitur, aut in pecudem, neceſſe eſt, vt in hac verſione anima deſinat eſſe, & per conſequens erit mortalis; quod eſſe erroneum, nulli dubium eſt. Conuincitur etiam euidentiſſimè ex præmio bonorum, & malorum, hanc ſententiam eſſe falſam; de quibus loquitur Chriſtus, dicens: Ibunt hi, ſcilicet iuſti, in vitam æternam, illi autem, id eſt peccatores, in ignem æternum. Æternum autem eſſe non poteſt, quod aliquando finietur. Ex his omnibus patet quid reſpondendum ſit dæmonibus hæc aſſerentibus; quod ſcilicet hoc ſit falſum, & hæreticum, & contra determinationem S.R.E. Et prædicare debet Exorciſta circumſtantibus, hoc omnino non eſſe credẽdum; quinimmo fugiendũ, & ab omnibus Chriſti fidelibus damnandum, vt hæreticum, & quid innentum à diabolo. Et nota, quod hoc dictum, ego ſum ſpiritus talis, vel talis hominis, poteſt habere duplicẽ ſenſum: quod ſcilicet ſpiritus immundus, qui loquitur in corpore vexato, ſit ſpiritus talis hominis, id eſt, quod ſit anima ipſius: & hoc ſine dubio eſt erroneũ; quia quotieſcumq; anima per mortem ab aliquo corpore diſcedit, ad aliquem illorum locorum pergit, de quibus locuti ſumus lib. 1. noſtri Compendij, c. 12. Alio modo poteſt intelligi, quod ſcilicet ſit ſpiritus malus datus in exercitium illi homini, de quo ſit ſermo, & hoc poteſt eſſe verũ; quia relicto illo corpore, poteſt ingredi aliquod corpus, cauſa vexandi illud, & loqui iſta verba per os patientis.

Inconueniens maximum ex opinione Tertuliani.

Reſpõſio dæmonibusdãda ab Exorciſtis.

Pulchra Doctrina ſcienda ab Exorciſtis.

Loca animabus poſt mortem deputatam præſcribuntur.

CAP. II.

Conditiones, & naturas dæmonum Exorciſta cognoſcere debet, vt remedia illis oppoſita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à ſacra Scriptura exemplariter poſita declarantur.

Exorciſta conati pro poſſe debet, vt in applicando remedia ſpiritualia cuicumque ſpiritui immundo, cognoſcat naturas, ſeu conditiones cuiuslibet dæmonis

Cognoſcere naturas, & conditiones

Digitized by Google

dæmonum Exorciſta debet.

monis exiſtentis in corporibus vexatis, quantum poterit vt cum Dei adiutorio facilius Energumenum liberare poſſit. Pro cuius faciliori declaratione eſt ſciẽdum, vt diximus in noſtro vulgari Compendio lib. 1. c.5. quòd ſicut multæ ſunt ſpecies dæmonum, ſic etiam diuerſæ ſunt cõditiones, ſeu proprietates eorum; quia aliqui præſident, ſeu aſſiſtunt peccato Superbiæ, quidam peccato Gulæ, alij peccato Auaritiæ, nonnulli peccato Luxurię, & ſic de ſingulis peccatis mortalib.

Proprietates dæmonũ enarrãtur.

Et, ne hoc tibi videatur voluntariè dictum, afferam in medium aliqua nomina dæmonum, quæ continentur in Sacra Scriptura: Nam licet vnum, & idem nomen, ſcilicet diabolus, multipliciter in Scripturis exprimatur, tamen propter eorum diuerſas proprietates his immundis operibus vnus præſidere dicitur vni vitio & alius alteri.

Nomina dæmonum à diuina Scriptura prolata.

Diuinæ autem Scripturæ vſus conſueuit quemlibet immundum ſpiritum nominare diabolum, à dia, quod eſt duo, & bolus, quod eſt morſellus: quia duo occidit, corpus ſcilicet & animam. Nominatur etiam dæmon, id eſt ſanguinem ſitiens, ſcilicet ſuper peccata, quæ ſitit, & procurat.

Dæmonis nomẽ quid ſignificet.

Quandoque nominatur Belial, quod interpretatur abſque iugo, vel abſque Domino; quia pro poſſe pugnat contra eum, cui deberet eſſe ſubiectus.

Belial nomen interpretatur.

Aliquando vocatur Beelzebub, quod interpretatur, vir muſcarum, id eſt animarũ peccantium, quæ reliquerunt verum ſponſum Chriſtum. Vocatur etiam Satanas, id eſt aduerſarius; quia ſemper aduerſatur noſtræ ſaluti.

Beelzebub, & Satanas declarantur.

Aliquando nominatur Behemot, id eſt beſtia; quia homines beſtiales facit. Vocatur quoque dæmon fornicationis, & princeps illius ſpurcitiæ Aſmodeus, quod interpretatur factura iudicij: quia propter huiuſmodi vitium factum fuit terribile iudicium ſuper Sodomam, & quattuor alias ciuitates.

Behemot, & Aſmodei ſignificata.

Sic dæmon ſuperbiæ dicitur Leuiatan: quia tẽtauit primos parentes de ſuperbia, promittens eis additamentum diuinitatis, & ideo interpretatur additamentum.

Leuiatan nomen exponitur.

Denique dæmon auaritiæ dicitur Mammona, ſicut expreſſi Chriſtus Matth. 6. quando dixit: Non poteſtis Deo ſeruire, & Mammonæ. Sed quia pauca nomina, & proprietates hic ſunt expreſſa, ideò Exorci-

ſta poterit quærere à quolibet dæmone nomen proprium, & proprietatem ſuam, & cui peccato præſideat & ſi inuenerit ipſum regnantem ſuper Superbiam, opponat illi Humilitatem, & orationem, quæ ſpiritum Deo humiliat. Si ſuper Auaritiam, opponat Eleemoſynam, & Liberalitatem. Si ſuper Luxuriam, opponat Caſtitatem. Si ſuper Gulam, opponat Abſtinentiam. Si ſuper Iram, opponat Manſuetudinem: & ſic ſingulis alijs peccatis opponat ſingula, & propria remedia, quæ prudens Exorciſta per ſe inuenire poterit, ſecundùm diuerſas conditiones, & proprietates exiſtentes in dæmonibus corpora obſidentibus, quas enarrare, difficile foret, cùm tot ſint proprietates, quot dęmones De remedijs autem eorum, qui varia maleficia patiuntur, locuti ſumus in Compendio noſtro vulgari, lib. 3. ideo hic ſuperſedebo. Poterit etiam prudens Exorciſta legere totum illud cap. 5. ſupra allegatum, vbi inueniet illa genera dæmonum cum ſuis proprietatibus, & ſingulis, ſingula remedia apponere, quoties inuenerit aliquidem dæmonem obſidentem eſſe ex illis generibus; quia de ſingularibus non poteſt dari regula vniuerſalis.

Mammona princeps Auaritiæ.

Remedia opponenda dæmonibus obſidentib. corpora humana.

Tot ſunt proprietates, quot dæmones.

Genera dæmonum ab auctore poſita.

CAP. III.

Dæmones corpora humana vexantes, non eſſe animas hominum defunctorum, nec illas tranſire de corpore in corpus, optimè demonſtratur. Vbi quædam hæreſis exterminatur.

QVia dæmones in huius vitæ noſtræ curſu, omnib. modis nobis aduerſantur, ideo conantur quomodo humanæ ſaluti laqueos præparare, quod præcipuè, diſſeminando errores contra immaculatam fidem Catholicam faciunt, vt illis irretiti homines, cadant in immame præcipitium damnationis æternæ. Ideo ne Exorciſtæ decipiantur verbis dæmonum obſidentium corpora humana, præcauere debent, ne vllo pacto credant illis, quando ex ſe loquuntur, & maximè quando affirmant ſe eſſe animam alicuius

Saluti humanæ laquei à dæmonibus parantur.

Caue, ne decipiaris verbis dæmonum

Digitized by Google

hominis defuncti, uo d ſæpe aſſerere conſueuerunt, vt homines in illam hęreſim inducant quæ aſſerit, animas tranſire de corpore in corpus, ita, vt poſt vnius hominis mortem, anima illius, ad aliud corpus vegetandum, atque fouendum tranſeat. Et hæc fuit ſententia Pythagoræ, cui impij Albanenſes adhæſerunt. Eãdem etiam hęreſim poſtea amplexati ſunt Albigenſes hæretici, ſic dicti, quoniam ex Comitatu Albigenſi propè Toloſam orti ſunt tempore Innocentij Papæ huius nominis tertij. Quam ſententiam, ſecluſa adhuc fide, & ſola naturali ratione ductus, facilè quiſque deſeret, ſi conſideret illam aſſerere, animas nihil omnino eorum, quæ ante fuerunt, meminiſſe. Oportebat ſiquidem eos meminiſſe eorum, quæ ante facta ſunt. Neque veriſimile eſt, vt hoc imputetur corpori, ita vt corporis admixtio vniuerſam ipſorum, quæ ante habita erant, in totum extinguat memoriam. Sicut enim inſoporato, & quieſcente corpore, quæcumque anima apud ſe ſola videt, horum plura reminiſcitur, atque ſæpe poſt multum temporis, ea quæ per ſomnium viderat, vigilans, annunciat, ſic etiam reminiſceretur illorum, quæ antequam in hoc corpus veniret, in alio corpore egerat. Quòd ſi quis fortè Platonem imitatus dicat, cum in aliud corpus animæ transfunduntur, eas obliuionis quoddam poculum à neſcio quo dæmone oblatum bibere, quò euenit (vt ait Plato) vt præteritorum non recordentur. Hoc certè magis videtur poetarum figmentum, quam Philoſophorum, & multò minus Theologorum doctrina. Si enim obliuionis poculum anima bibit, quod in ea omnium rerum deleat memoriam: vnde ergo ſcit Plato animam ſuam à dæmone potatam fuiſſe, cum anima eius nunc ſit in ſecundo corpore, & per hoc ex illo obliuionis poculo potaſſe? oportet, vt etiam illius poculi perdiderit memoriam, & per conſequens ſe potatam fuiſſe non recordetur. Quòd ſi poculi illius obliuiſcitur, vnde ergo nũc ſcit ſe olim fuiſſe potatam? Si enim dæmonem, & poculum, & introitum in corpus reminiſcitur, cur non ẽt reliquorum recordatur? Ex quo apertè conuincitur, hanc doctrinam non ſolum à fide Catholica, ſed etiã à

Hæreſis Albanenſium enarratur.

Confutatur hæreſis Albigenſiũ

Poculũ animabus propinatum, reijcitur ab auctore.

vera

vera philoſophia eſſe alienam. Quod manifeſtè oſtendit B. Athanaſius, in lib. quem edidit de filio Dei, lib. 6. dicens: Si quis confitetur animas hominum, in reuolutione rurſus in mundo aut in homines, aut in pecudes aut in ſerpentes verti, anathema ſit. Propterea Exorciſtæ ſint cauti, hæc à dæmonibus audientes, nemini credentes, ne in hunc errorem labantur; quinimmo omnibus viribus conentur omnia iſta auferre à cordibus fidelium, tamquam falſa, hæretica, & ab Eccleſia Catholica, ac Sanctis Patribus damnata.

Cenſura D. Athan.

CAP. IV.

Animas ante infuſionem corporum non peccaſſe, & in corpora, vt in carcerem, in pœnam peccati incluſas minimè fuiſſe oſtenditur.

NEc minus debet Exorciſta præcauere ab illa hæreſi, quæ ſolet diſſeminari ab ipſis immundis ſpiritibus exiſtentibus in corporibus obſeſſis, quæ aſſerit, animas ante infuſionem corporis peccaſſe, & in pęnã peccati in corpora, tamquam in carcerem, fuiſſe incluſas. Huius erroris auctor fuit Origenes, vt illi impingit Epiphanius in epiſtola ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, quæ reperitur inter opera D. Hieronymi, to. 4. Theophylus Alexandrinus. Hanc hæreſim poſtea tutatus eſt Priſcillianus hæreticus, qui ex omnium hæreticorum ſentina hæreſes hauſit, vt dicit Leo Papa in Epiſtola ad Aſtoricenſem Epiſcopum. Quæ hæreſis multis rationibus proſternitur. Primò oſtenditur falſitas illius de anima Chriſti, quæ numquam peccauit, nec per conſequens dicendum eſt, eam propter peccatum, in corpus, velut in carcerem, fuiſſe detruſam. Qualiter enim ipſe liberare omnes à peccato poterat, ſi anima eius peccato obnoxia, in pœnam peccati, carceri fuiſſet mancipata? Præterea cùm iuxta Apoſtolum, in reſurrectione, mortale hoc corpus induet immortalitatem: vt corpus, ſicut & anima, cõgruum ſuis meritis præmium accipiat: quæ eſt hæc dementia, dicere, corpus eſſe animæ carcerem, datum illi

Error Origenis de peccato animarum.

Extermina tur hæreſis Origenis.

in

Dementia Priſcillia-niſtarum. in pœnam? Tunc enim reſurrectio non eſſet animæ beatæ in requiem, ſed in pęnam, cum per illam cogeretur iterum redire ad carcerē, vnde ſemel liberata fuerat, & ita fruſta eſſet corporum reſurrectio, ſi expediret animabus abſque grauitate corporum ad Cælum læuius ſubuolare. Rurſus ſi corpus eſſet animæ in carcerem, & in pœnam, nullo pacto illud anima diligeret, nec ab eo ſeparari doleret, nec vllo modo ad illud redire vellet: quæ omnia experimento probantur eſſe falſa: & horum vltimum improbat Paulus, dicens: Nolumus exſpoliari, ſed ſuperueſtiri. vbi corpus magis Paulus appellat veſtem, quàm carcerem. Et naturalem animæ ad illud inclinationem docet, cùm dicit: Nolumus exſpoliari: ſed ſuperueſtiri. Hoc eſt, refugimus, & horremus corporis miſeram conditionem. nō autem ipſum corpus. Qua propter nolumus ſimpliciter corpore carere, ſed corporis miſerijs, & calamitatibus. vellemus autem corpore renouato veſtiri, quale erit in reſurrectione. Præterea ſi animæ peccauerunt extra corpora, & in illa, velut in carcerem, fuerunt incluſæ, oportebat, vt Saluator ipſe, qui pro hominibus liberandis venerat, corpus non aſſumpſiſſet, cum animæ ſine corpore peccauerint. Oporteret etiam, vt animas de corporibus liberaret eo tempore, quando in baptiſmate peccata dimittit, ſtatimq; baptizatum de carcere corporis liberaret, cum dicat, corpus ſolum in peccati pęnam fuiſſe productum, animæq; datum. Iniuſtum eſt enim, vt anima à peccato liberata, nihilominus adhuc carceri mancipetur. Hæ rationes, & aliæ multæ, quæ poſſent adduci, quas breuitatis cauſa omitto, iſtum, vt pernicioſiſſimum errorem, non ſolum ab Exorciſtis, ſed etiam ab omnibus Chriſtianis eſſe deteſtandum, oſtendunt. Sic docet Concilium primum Bracarenſe, cap. 6. ſuorum decretorum, dicens: Si quis animas humanas dicit prius in cæleſti habitatione peccaſſe, & pro hoc in corpora humana in terras deiectas, ſicut Priſcillianus dixit, anathema ſit.

Pulcherrima confutatio erroris Priſcilianiſtarū.

Inconueniēs maximū de incarnatione Chriſti ex iſta poſitione oritur.

Cenſura Cōcilij Bracarenſis.

CAP.

Digitized by Google

CAP. V.

Licitum an ſit aliquo modo pro ſanitate acquirenda ad ſortilegos recurrere, & quomodo factura, ſeu inſtrumenta maleficialia deſtrui poſſint.

QVia ſæpè contingit Exorciſtis habere præ manibus aliquos Energumenos, & maleficiatos, quos (diuina iubente, ſeu permittente voluntate) non poſſunt liberare, & aliquis poſſet quærere, quid in hoc ſit agendum, quando per Exorciſmos non poteſt haberi ſanitas; ideò ne Exorciſtæ cæcutientes incidant in errorem, aduertere debent ad illa impedimenta, poſita in noſtro Flagello cap. 7. & remouere illa, tam ex parte ſua, quam ex parte patientis. Et ſi his omnibus remotis, adhuc ſanitas non poſſit haberi, adhibeant omnia illa remedia, quæ poſuimus in 3. lib. noſtri Compendij ca. 6. An autem poſt applicationem horum omnium, licitum ſit recurrere ad ſortilegos pro ſanitate habenda? diuerſi diuerſa dixere. Quidam dixerunt, quod ſic: dummodo infirmus non inducat ſortilegum ad aliquod maleficium peragendum; quia (vt ipſi dicunt) licet mihi vti malo alterius ad bonum meum, & exemplificant de vſurario, qui ſemper eſt paratus fænerari. Hæc opinio, etſi fulciatur aliquibus rationibus, quæ videntur habere aliquam apparentiam: quia tamen à multis impugnatur, & videtur cauſa, ſeu occaſio errandi, ideò tamquam periculoſa fugienda eſt, ne ſit aliquibus in ruinam. Alij dicunt ſine aliqua diſtinctione, quod nullo modo poſſumus habere recursũ ad ſortilegos pro ſanitate habẽda, & quod potius omnia mala, etiam mortem, ſuſtinere debeamus, quam vti eorum ſuffragio, cum nullo modo ſint facienda mala, id eſt, peccata, vt eueniant bona. Quæ opinio, etſi ſit ardua, tamen eſt ſecurior, quia ponit ſuos ſequaces in partes tutiori, ne ſcilicet exponantur periculo mortalis peccati, & propriæ damnationis. Alia eſt opinio, & videtur Scotiſtarum, quæ tenet medium inter prænominatas opiniones, & dicit, quod licet aliquo modo recurre

Energumeni quidam liberari nõ poſſunt.

Recurrere ad ſortilegos an ſit licitum.

Cauere debent fideles ab hac opinione.

Opinio ardua, & nimis reſoluta.

Scoti opinio circa recurſum ad ſortilegos.

Inſtrumentis maleficialibus vtuntur mamalefici. currere ad ſortilegos, ſeu maleficos pro ſanitate recuperanda. Pro cuius ampliori declaratione eſt ſciendum, quod malefici in fabricandis ſuis maleficijs, vt plurimum vtuntur aliquo ſigno maleficiali extrinſeco, quod ſemper eſt res vilis, & nullius valoris, & vocat inſtrumentum maleficiale, eò quòd fabricando maleficia interuenit iſtud ſignum. Nam malefici habent *Pacta maleficorũ cũ dæmonibus* dæmones ad malum ſibi paratos; quoties volunt fabricare aliquod maleficium, vocant illos, & habentes pacta, & conuentiones, & aſſignant illis talia inſtrumenta hoc pacto, vt quamdiu durabit tale ſignum, tamdiu talis, vel talis perſona crucietur, tali, ſeu tàli loco; & quod amoto ſigno, ſeu inſtrumento maleficiali, amoueatur etiam læſio facta ab illo dæmone. Conſueuerunt etiam malefici abſcondere tale ſignum, ne de facili poſſit inueniri, & amoueri ab aliquo. Ad propoſitum noſtrum, quis dubitat, maleficum abſque nouo *Deſtruere maleficoalia inſtrumenta eſt licitum.* pacto cum dæmone, poſſe deſtruere illud ſignum, & remouere læſionem ex pacto à dæmone inflictam? Dico ergo, quod hoc modo recurrere ad illos, vt ſcilicet deſtruant illud ſignum ſine nouo pacto, non eſt illicitum. Et hoc eſt, quod dicit Scotus in 4. diſt. 34. q. *Doctrina Scotica reſolutiſſima.* vnica, & hæc ſunt verba formalia eius. Secunda impotentia fit per malignos ſpiritus, qui habentes pactiones cum hominibus, ſeruant promiſſa, non quia veraces: ſed vt alij eis adhæreant; quia ſi nulla pacta ſeruarẽt, nulli eis ſeruirent, & vt illi, quibus ſeruãt promiſſa, *Dæmones quare honores apperãt diuinos.* eos colãt. Nã ex ſuperbia ſua præcipuè appetunt honores diuinos. Deus ẽt permittit eos exercere poteſtatẽ ſuã ad impediẽdũ aliquos ab aliquibus actibus, in quos poſſent, ſi non eſſent impediti, & hoc vel propter peccata eorum, vel propter aliquam aliam cauſam occultam; & hoc modo Maga habens pactum cum dæmone, procurat ab eo, vt iſtum impediat à tali actu, cum tali muliere, quamdiu tale maleficium perſeuerat, puta acus curuata ab aliqua, & huiuſmodi. Et poſt pau- *Remedium verum contra maleficia.* ca dicit: Si per orationes Sanctorum impediatur virtus dæmonis, benè fit: ſi tamen Deus illos non exaudiat, tunc ſi ſciretur maleficium, & deſtrueretur, dæmõ non fatigaret eum amplius, quia ex pacto non aſſiſtit,

nisi

Digitized by Google

niſi dum durat aliquod ſignũ. Et ex hoc patet, quod truſatica eſt illa quæſtio, an liceat tollere maleficium intentione curandi maleficiatum; non enim ſolum licet, ſed etiam eſt meritorum deſtruere opera diaboli. Nec in hoc eſt aliqua infidelitas; quia deſtruens non acquieſcit operibus malignis, ſed credit dęmonem poſſe, & velle fatigare, dum tale ſignum durat; & deſtructio talis ſigni imponet finẽ tali vexationi. Ex quibus verbis patet, quod ire ad maleficos, vt deſtruant talia ſigna cauſa recuperandi perditam ſanitatem, non eſt illicitum, dummodo non fiat aliqua alia ſuperſtitio, aut vana obſeruatio, quando deſtruuntur.

Intentio deſtructis maleficiũ qualis eſſe debeat.

CAP. VI.

Exorciſtæ an poſſint, & debeant in nomine Chriſti aliquẽ dæmonem in aliorum principem conſtituere, qui alios excruciet, vbi de eorum naturali potentia pulchrè tractatur.

QVia ars, ſeu exercitium adiurandi dæmones obſidentes corpora humana, ſupra modum diſplicet illis, ideò modis omnibus, quibus poſſunt conantur illam ſubuertere, ne illa mediante, obſeſſi liberentur tam à ſpirituali, quam à corporali eorum vexatione. Et propter hoc quærunt diffamare Exorciſtas, vt tædio, ac tribulationibus affecti, dimittant hoc ſpirituale exercitium. Quod ſæpè euenit propter puſillanimitatem eorum, qui neſcientes fraudes dæmonum, deſtituuntur animo exorcizandi, videntes aliquos deſpicere, & deridere omnia quæ agunt circa hoc exercitium. Conſueuerunt enim iſta (vt ita dicam) inſtrumenta diaboli impugnare, quod Exorciſtæ in nomine Chriſti conſtituant aliquem dæmonem Principem in corpore vexato, qui ad imperium eorum eijciat dęmones vexantes illud corpus, & ad inſtar Iudæorum blaſphemantium opera Chriſti Ieſu, dicunt Exorciſtam in Beelzebub virtute eijcere dæmonia, addentes, quod vnus dæmon non poteſt eijcere alium, cum nõ habeat imperium ſuper eum. Pro cuius reſponſione eſt notandum,

Dæmones quærũt ſubuertere artẽ Exorcizandi, & quare.

detractores arti exorcizandi.

Digitized by Google

Pralatio in damonibus inuenitur.

dum, ſecundum Diuum Bonauenturam in 2. diſt. 6. q.
vlt. & Richardum de Mediauilla vbi ſup. diſt. 6. art. 3.
q. 1. quod inter dæmones eſt prelatio, ſicut dicit Ma-
giſter Sentent. lib. 2. diſt. 6. qua mediante alij imperãt,
alij obediũt, & hoc ſatis videtur probabile, tũ quia filij
tenebrarum quodammodo imitari conantur (licet fal-
sò, & imperfectè,) filios lucis. Vnde ſicut vident an-
gelos bonos ordinatè ſua officia exequi ſecundum im-
peria ſapientiorum, & maiorum, ſimiliter ipſi ſua ma-

Damones contra genus humanum colluctationem habent.

leficia faciunt. Tum etiam, quia filij tenebrarum pru-
dentiſſimi ſunt in generatione ſua: & quia habent col-
luctationem aduerſus genus humanum, & regimen,
ſeu regnum eorum, & exercitus, ſi eſſet diuiſus, & ſine
capite, non poſſet ſtare, ideò ſicut homines præliantes
in exercitu, quantumcumque ſint adinuicem inimici,
tamen propter odium inimicorum libenter ſubiacent
duci imperanti, & habent multos proprios, & vnum
principalem ducem; ſic credendum eſt eſſe in dæmoni-

Pralatio damonum eſt à Deo.

bus. Et hæc prælatio non eſt electione, nec violentia,
ſed credo, quod ſit natura & diuina inſtitutione. Sua
enim conditione data eſt eis vis miniſtratiua, & potẽ-
tior vni, quam alteri. Vnde & Deus ordinauit, vt mi-
nus potentes & ſapientes, magis potentibus, & ſapien-
tibus ſubeſſent in miniſtrando. Et Hugo dicit, quod
id in malum miniſterium exercent, quod perficiendũ
acceperunt, & ita ſibi inuicem præſunt, ſicut preeſſent,
ſi eſſent boni; & cum ceſſabit ſtatus miniſterij, ceſſa-
bit ſtatus prælationis. Sed iſta prælatio non eſt de iu-

Pralatio in damonibus non eſt iuridicè exercita.

re, quia cum ipſi dæmones ſuis ſubditis nihil præci-
piant, niſi contra ius, eo quod ruperunt ius, & diſſipa-
uerunt fœdus; ideo nulla manet ibi iuris obligatio, ſed
ſolum maleuola confederatio, qua mediãte quidquid
præcipiunt, contra Dei voluntatem præcipere inten-
dunt, & ad malum finem. Eſt etiam ibi prælatio in fa-
cto: quia illis, quos vident nobiliores in natura, ſtre-
nuiores in potẽtia, & ſubtilliores in malitia, alij obe-
diunt, ſed ex odio (vt dixi) quod habent contra genus
humanum, vt ſic obedientes, ipſi omnes ſimul fortiorẽ
exercitium conſtituant contra virtutes, & genus huma-
num. Et quia in vno eorum, ſcilicet Lucifero, nobilior

eſt

Digitized by Google

eſt natura, ſtrenuior potentia, & ſubtilior malitia, quã in aliquo alio, ideò alij omnes illi obediunt. Et ideò Gloſſa ſuper illud 1. Cor. 15. Cum euacuauerit omnẽ principatum, dicit. Dum durat mundus, angeli angelis, dæmones dæmonibus, homines hominibus, prę-ſunt. Habent tamen priuatas inimicitias inter ſe, quibus adinuicem pugnant, ita quod vnus conatur aduerſus alterum, & ſemper prę eſſe alteri deſiderat. De hac autem maioritate, & ſuperioritate dæmonum vide Compendium noſtrum, lib. 1. cap. 4. per totum. Stante ergo inter eos iſta, diſcordia, & ambitione, quis audet aſſerere, illos reſpuere principatum ſibi datũ ab Exorciſtis ſuper alios dæmones cauſa eijciendi eos è corporibus obſeſſis? Quinimmo illum affectant maximo deſiderio. Ideò taceant, qui detrahunt Exorciſtis, ne verbis ſuis malignis impediant hanc caritatem, quæ inter omnia miſericordię opera, vt ſingularis, neceſſaria eſt. Cur enim, ſi in Chriſti nomine Sacerdos, ſeu Exorciſta, præcipit dæmonibus exiſtentibus in corporibus humanis omnia pertinentia ad eorum expulſionem, non poterit etiam imperare alicui, vt excruciet ſpiritus ſibi inobedientes? Licet igitur Exorciſtis hoc facere, non curioſitatis cauſa, ſed deſiderio liberandi vexatum à dæmone.

Lucifer quare dicatur princeps dæmonum.

Priuatæ inimicitiæ inter omnes inueniuntur.

Detractorũ artis Exorciſticæ mala.

CAP. VII.

Dæmones, ad preces maleficiorum, corpora humana vexare poſſe oſtenditur, & rationes: huic arti detrahentium ſoluuntur: vbi etiam agitur de ſcientia bonorum, & malorum Angelorum.

Conſueuerunt aliqui admirari, videntes quoſdam homines bonæ, ac ſanctę vitæ corporaliter à ſpiritibus immundis vexari: quod illis euenit ex eorũ ignorantia; quia neſciunt, qua de cauſa hoc Deus permittat. Et cum audiunt hoc fieri ad preces maleficorum, nullo pacto credere, nec audire volunt; quinimmo omnibus viribus ſuis huic poſitioni contradicunt, atque aduerſantur, negantes hac noſtra tempeſtate inueniri

Admiratio quorumdã contradicẽtiũ arti Exorciſticæ.

Ener-

Energumenos. Quod etiam multis rationibus conan-
Rationes cō tradicentium huic arti. tur probare; quarum prima eſt iſta. Si verè hic aut ille homo vexaretur a ſpiritibus immundis (cum ſpiritus, à quibus vexantur, ſint ſapientes) loquerentur Latinè, Græcè, Hebraicè, Germanicè, Gallicè, & multis alijs linguis, etiam ſi vexatus eſſet idiota, & facerent alia quamplura opera, hominibus vexatis impoſſibilia. Se-
Detegere peccata poſſunt dæmones. cundò ſcire propalare peccata occulta, & reuelare tam ea, quæ in partibus longinquis fiunt, quam quæ in locis propinquis, quod nō faciunt. Præterea, ſi verè eſſet ſpiritus immundus, qui obſideret hoc vel illud corpus,
Signa præſentia diabolica. in ſuo receſſu faceret ſigna vera ſuę præſentiæ, extinguendo luminaria magna, & alia ſimilia, quæ omnia cum non videantur fieri ab his, qui dicuntur vexari tēporibus noſtris, ſequitur, quod etiam verè non ſunt ſpiritus, qui vexent illa corpora, quod manifeſtè oſtenditur per hoc: quia illi, qui nunc dicuntur vexari, ſunt quædam mulieres, & puellæ ſubiectæ humoribus matricalibus quæ ex leuitate cerebri conſueuerunt facere actus ſimiles actibus vexati. Hæ ſunt rationes allegatæ ab illis, qui negant ſpiritus vexare corpora humana.
Sciontiam acceperunt Angeli in ſua creatione. Pro maiori declaratione huius difficultatis eſt notandum, quod angeli, tam mali, quam boni, omnes in ſua conditione receperunt à Deo ſcientiam conueniētem propriæ naturæ, ita quod naturaliter aliqui fuerunt creati doctiſſimi in omni ſcientia. Alij tenent mediū in ipſa ſcientia, & quidā eorū tenent infimum locū in eadem ſcientia. Quæ taliter remāſit in angelis bonis, quod illa poſſunt vti, cum illis placuerit, ad honorem ſui Creatoris, gloriā ſuam, & ad noſtrā ſalutē.
Dæmones poſſibilitatem vtendi ſua ſcientia perdiderūt. Dæmones autem recedentes à diuina voluntate, & beneplacito, ſua ſcelerata, ac deprauata voluntate, nō ipſam ſcientiam, ſed poſſibilitatem, vtendi illa perdiderunt, ita quòd nullo modo poſſunt illa vti, niſi quātum ſibi permittitur à Deo, cum ex eorum mala volūtate ita ſint obcæcati, quòd ſi Deus non permittat illis hanc facultatem, auferēdo velamen cæcitatis, & ignorantiæ ab eorum intellectu, nullo modo illa ſcientia
Dæmones quare onn poſſunt vti. Facto hoc fundamento, reſpondendo ad rationes, ad primam dicitur, quòd dæmones non lo-

quun-

Digitized by Google

quuntur Latinè, Græcè, & alijs linguis extrâneis: quia hoc ſibi aliquando non conceditur à Deo, vt humana curioſitas confundatur, quæ potius delectatur audire dæmones curioſè loquentes in obſeſſis corporibus, quàm verba Dei prolata à ſuo miniſtro. Quòd ſi aliquando loquuntur de myſterijs altiſſimis ſacræ Theologiæ (vt iam audiui) numquam, vel rarò interſunt iſti curioſi, vt eorum curioſitas confundatur. Hoc etiam non faciunt, quando à Deo illis permittitur alia ex cauſa; quia quando ingrediuntur corpora humana, ordinariè propter aliquem malum finem hoc faciunt, puta damnationis; & ideò quaſi ſemper ſe cœlant, ne ibi deprehendantur adeſſe, cum ſciant Exorciſtas ſe inſectaturos, quoties nouerint ipſos obſidere illa corpora. Et etiam, quia multa mala poſſunt peragere ibi, quæ ſibi non imputabuntur, neque quis poterit ſcire, vnde talia mala proueniant, & quis illa fecerit. Circa peccata ſecreta detegenda, dico, quòd ſi hoc illis concederetur à Deo ſcirent, poſſentque illa detegere, vt diximus in noſtro Compendio, lib. 1. cap. 7. quod non faciunt, vt plurimum, ratione ſupradicta. Hoc etiam non faciunt, quando ibi deprehenduntur adeſſe, vt homines peccatores in peccatis ſuis perſeuerent, & ne illa confiteantur ex verecundia illis à dæmonibus illata, quod ſæpius factum eſt, vt quidam homines impœnitentes, hac occaſione compuncti ad verba, & iniurias ſibi à dæmonibus illatas, recurrendo ad pœnitentiam, è manibus eorum, diuina interueniente gratia, euaſerint. Quantum autem ad ſigna manifeſta, dico, quòd propter hoc non poteſt quis certitudinaliter ſcire an talis perſona ſit vexata à diabolo, & ratio eſt, quia multi ſunt dæmones per aerem vagantes, qui ſi vocarentur ab illis, qui obſident illud corpus in adiutorium, poſſent facere illam & ſigna, & tamen infirmus non liberaretur. Nec valet dicere, quod Exorciſta interdicat illis tale adiutoriũ in Dei nomine; quia dæmones ſolummodo obediunt quando à Deo coarctantur; quòd Deus non ſemper facit ad velle Exorciſtæ, ſed ſolum, quando ipſe iudicat expedire. Ad quartam obiectionem dico, quod dæmones facilius occu-

Cur dæmones non loquantur varijs linguis temporibus noſtris

Aſtutia dæmonum obſidentium corpora humana.

Dæmones quare non manifeſtẽt peccata aſſiſtentium.

Fructus cõiurationis.

Deceptio quorumdã curioſorũ.

Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur.

Digitized by Google

pant homines,& mulieres leuis cerebri, quàm prudentes, ne (vt ſæpe diximus) deprehendantur ſibi adeſſe, & ne culpa facinorum ſuper eos flectatur. Eadem ratione etiam conſueuerunt vexare lunaticos, vt etiam diffametur Luna, quæ vt creatura Dei influat talem infirmitatem in homines. Vltimò dico, quod vexant potius mulieres, & puellas, quam homines, pro eo, quia ipſi quærunt ſe occultare ſub nomine humorum matricalium, qui plus regnant in mulieribus, quàm viris; etiam hoc faciunt, quia mulieres facilius ſubijciuntur terroribus, quomodo vt plurimum dæmones ingrediũtur corpora humana, vbi poſtea talia corpora diu detinent ſubiecta ſibi hoc modo, taliter, vt nullum remedium naturale poſſit illis ſuffragari. Deſinant igitur (obſecro) aduerſarij detrahere Exorciſtis, & ſi non propter rationes ſupradictas, ſaltem propter experiẽtias poſitas in noſtro Compendio, lib. 2. cap. 11. quas ſi quis negauerit, ſecundum Philoſophum indiget vapulare. Et aduertant ad illa præſuppoſita, ſuper quæ fundatur ædificium illius operis, quæ ſunt, voluntas Dei permiſſiua, ſcientia, & potentia dæmonum, & poteſtas liberi arbitrij, quibus dæmones poſſunt mirabilia operari tàm per ſe, quàm per maleficos: quia tunc in eis ceſſabit admiratio. Poſſunt igitur dæmones ad inſtantiam maleficorum inhabitare, & obſidere corpora humana. Et ſi quis fuerit curioſus ſcire, quomodo & quibus ex cauſis hoc eueniat, legat totum illud capitulum ſupra allegatum, vbi diffuſius tractatur hæc materia.

Dæmones potius mulieres quã viros obſident, & quare.

Experimẽtis credendum eſt.

CAP. VIII.

De apparitionibus, quibus dæmones in varijs ſpeciebus, obſeſſis apparere conſueuerunt, & quomodo à bonis diſcerni poſſunt.

Aſtutia dæmonum innumerabiles.

ETſi dæmones habeant mille modos nocendi generi humano, vt habetur 16 q. 2. capite Viſis, tamen conſueuere vti illis modis plus ignotis ad decipiẽdos homines, quibus illi faciliter decipiuntur; inter quos

eſt

Digitized by Google

eſt apparitio dæmonum facta hominibus vexatis, quibus diabolus aliquando apparet in ſpecie Chriſti, vt ab eis adoretur vt Deus, quod maximè affectat. Ideò ne obſeſſi incidant in laqueum diaboli, decreui hic inſerere modum, quem tenere debent ad euitandum peccatum idolatriæ in iſtis apparitionibus, quod etiam poterit eſſe proficuum his, quibus ſolent fieri apparitiones, ad cognoſcendum, ſi fiant à bonis, vel malis ſpiritibus. Quattuor ergo ſignis poteſt cognoſci, ſi apparitio fiat à bono, vel malo ſpiritu. Primū eſt, quòd etſi dæmon appareat in ſpecie Crucifixi, B. Mariæ Virginis, vel alicuius Sancti, ſi tamen diligenter quis conſideret has apparitiones, perpendet, quòd ſemper diabolus ſecum defert aliquam notabilem deformitatem vt puta, caudam, cornua, vel aliquid ſimile. Secundū eſt, quod in principio apparitionis, diabolus reddit hominem lætum, & in ſuo receſſu relinquit eum mœſtum; cuius contrariū facit Angelus bonus, qui in principio turbat, vt habetur Danielis cap. 10. de Gabriele, qui apparuit Danieli, & Lucæ 1. de eodemmet Gabriele apparente B. V. M. quæ turbata fuit in ſermone eius; & poſtea in ſuo receſſu relinquit hominem gaudio, & alacritate plenum. Tertium ſignum eſt, quòd diabolus inducat hominem in malum, quod ipſe perſuadet; habemus exemplum in Chronicis ordinis beati Patris noſtri Franciſci de quodam Fratre Ruffino, ſocio prædicti patris, cui ſimiles apparitiones à diabolo fiebāt. Contrarium cuius facit angelus bonus, qui in ſua apparitione non ſolum non inducat hominem in malū; ſed etiam diuertit illum à malo; & mollificando cor eius, ipſum inclinat, & inducit ad bonum. Quartum ſignum eſt, quòd ſi ille, cui apparet, reſponderit ei aliquo verbo ſordido, in ſui dedecus, & opprobrium prolato, ſubitò diſparet, vt habemus in prædicta Chronica, vbi legitur, quòd cum B. Franciſcus vellet liberare prædictum fratrem Ruffinum ab illa diabolica tentatione, inter alias illi dixit: Vt verè ſcias cognoſcere, quòd ille qui tibi apparet in forma Crucifixi, non eſt Chriſtus, ſed diabolus; cùm tibi iterum apparuerit, dicendo, ego ſum Chriſtus, reſpondeas illi: Aperi os tuū,

Signa efficacia ad diſcernendum appa-ritiones veras à falſis

Dæmon relinquit hominē mæſtū in ſua apparitione.

Inducit dæmon hominem in ſua apparitione in malū

Dæmon iraſcitur in opprobrijs.

Fratris Ruffini Ordin. Min. exemplum.

& implebo illud ſtercore. Quòd cum feciſſet frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde receſſit, diſrumpendo lapides, & rupes illius mõtis Subaſij, vbi vſque in hodiernum diem (vt fertur) videtur illa maligna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipſis obſeſſis cum maximo, ac terribili aſpectu diuerſarum beſtiarum, vel aliarum rerum, licet nõ videantur à circumſtantibus. Et ſi aliquis curioſus quæreret, quomodo hoc fit poſſibile. Reſpondetur quòd id faciliter poteſt fieri, & hoc duobus modis: Primò quia iſtæ apparitiones poſſunt eſſe imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & ſanguinem aliquas imagines repreſentantes eos: quòd autem imaginariè videtur, non apparet, niſi illis, quibus fit viſio, vt patet in Prophetis: & ſic poteſt eſſe in dæmonum apparitionibus. Dicitur ſecundo, quòd quia ſimilem poteſtatẽ habent dæmones, & boni angeli ſuper corpora, ab eis aſſumpta, quam habebunt ſuper corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum poteſtate (ſecundum D. Bonau in 4. diſt 49. art. 2. q. 2. & Tho. in 4. diſt. 44. q. 2. art. vlt.) erit, quòd corpora eorum videantur, vel non, & ab vno, vel à pluribus, in parua, vel magna diſtantia, ita quòd omnis actio corporis erit in poteſtate animæ. Sic dicimus de dæmonibus, & Angelis bonis, quòd in eorum poteſtate eſt apparere, vel non, vni, vel pluribus, à longè, vel propè. Hoc etiam patet exẽplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipſo ſolo videbatur, Danielis cap. 10. Et de Chriſto glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, Actuum 9. viri autem qui comitabantur cum illo, ſtabant ſtupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes: Ex his omnibus patet, quomodo ſe tueri debẽt homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Dæmones è corporibus exeuntes, quare à circonſtantib. nõ videantur.

Poteſtas dæmonum ſuper corpora aſſumpta, qualis.

CAP.

CAP. IX.

Cur dæmones iniurijs, & opprobrijs irritati, aliquando à corporibus obſeſſis abſcedant, cum corpora non habeant, in quibus pati poſſint.

DIximus in noſtro Flagello cap. 3. quod exorciſta debet irritare dæmones obſidentes corpora humana opprobrijs,iniurijs, ac omnibus modis, quibus honeſtè poteſt: quæ omnia illi iniquo animo perferunt,tamquam in ſui dedecus,& contemptum exercita. Quod à multis auerſatur tamquam falſum,& deriſorium. Dicunt enim, quod dæmones non patiuntur ab iſtis,cum non habeant corpora ſibi vnita,in quibus iſtæ operationes recipiantur, & quod iſta potius fiunt obſeſſis corporibus in iniuriam, quam in eorum liberationem. Quid enim obeſt ſpiritui immundo tractus capillorum,aurium,ſeu colaphorum inflictio,aut alia ſimili exercitatio circa illud corpus? nihil penitus, imo iſta deridet,cum videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari, & ideò (aiunt iſti) debent Exorciſtæ hæc omnia dimittere,tamquam vana,ſuperflua,& nullius vtilitatis. Sed ſalua pace iſtorum,dico, quod errat eorum iudicium, propter hoc, quia non conſiderant,nec aduertere volunt, qua ex cauſa iſta dæmonibus ſint grauiſſima. Pro cuius maiori declaratione eſt ſciendum,ſecundum Alexand.de Ales,par.3.q.2.membro 13 quod Lucifer à principio ſuæ creationis cœpit aduerſari Chriſto ſibi oſtenſo à Deo, cuius gloriam cũ vidiſſet,inuidit,inuidia, & odio maximo: ita quod ex hoc cępit cum illo habere bellum maximum,& inexorabile,nec vmquam deſtitit ab hac ſua nequitia,donec illum affixum Cruci, & morti traditam vidiſſet.Sed illi accidit, quod contingeret duobus potentiſſimis principibus inuicem inter ſe pugnantibus propter Monarchiam, ſeu dominium totius mundi. Ponatur enim caſus, quod ſint duo principes potentiſſimi huius vniuerſi,& quod ad alterum illorum de iure pertineat dominium: alter verò vſurpato ſibi titulo,ac dominio tyran-

Irritare debet Exorciſta dæmones, & quare.

Poſitio opinantiũ circa iniurias dæmonibus illatas.

Bellum Luciferi contra Chriſtũ

Exemplum efficax contra aduerſanter.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Fratris Ruffini Ordin. Min. exemplum.

& implebo illud ſtercore. Quòd cum feciſſet frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde receſſit, diſrumpendo lapides, & rupes illius mō tis Subaſij, vbi vſque in hodiernum diem (vt fertur) videtur illa maligna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipſis obſeſſis cum maximo, ac terribili aſpectu diuerſarum beſtiarum, vel aliarum rerum, licet nō videantur à circumſtantibus. Et ſi aliquis curioſus quæreret, quomodo hoc ſit poſſibile. Reſpondetur quòd id faciliter poteſt fieri, & hoc duobus modis: Primò quia iſtæ apparitiones poſſunt eſſe imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & ſanguinem aliquas imagines repreſentantes eos: quòd autem imaginariè videtur, non apparet, niſi illis, quibus fit viſio, vt patet in Prophetis: & ſic poteſt eſſe in dæmonum apparitionibus. Dicitur ſecundo, quòd quia ſimilem poteſtaté habent dæmones, & boni angeli ſuper corpora, ab eis aſſumpta, quam habebunt ſuper corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum poteſtate (ſecundum D. Bonau in 4. diſt 49. art. 2. q. 2. & Tho. in 4. diſt. 44. q. 2. art. vlt.) erit, quòd corpora eorum videantur, vel non, & ab vno, vel à pluribus, in parua, vel magna diſtantia, ita quòd omnis actio corporis erit in poteſtate animæ. Sic dicimus de dæmonibus, & Angelis bonis, quòd in eorum poteſtate eſt apparere, vel non, vni, vel pluribus, à longè, vel propè. Hoc etiam patet exēplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipſo ſolo videbatur, Danielis cap. 10. Et de Chriſto glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, Actuum 9. viri autem qui comitabantur cum illo, ſtabant ſtupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes: Ex his omnibus patet, quomodo ſe tueri debēt homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Dæmones è corporibus exeuntes, quare à circonſtantib. nō videantur.

Poteſtas dæmonum ſuper corpora aſſumpta, qualis.

CAP.

CAP. IX.

Cur dæmones iniurijs, & opprobrijs irritati, aliquando à corporibus obſeſſis abſcedant, cum corpora non habeant, in quibus pati poſſint.

DIximus in noſtro Flagello cap. 3. quod exorciſta debet irritare dæmones obſidentes corpora humana opprobrijs, iniurijs, ac omnibus modis, quibus honeſtè poteſt: quæ omnia illi iniquo animo perferunt, tamquam in ſui dedecus, & contemptum exercita. Quod à multis auerſatur tamquam falſum, & deriſorium. Dicunt enim, quod dæmones non patiuntur ab iſtis, cum non habeant corpora ſibi vnita, in quibus iſtæ operationes recipiantur, & quod iſta potius fiunt obſeſſis corporibus in iniuriam, quam in eorum liberationem. Quid enim obeſt ſpiritui immundo tractus capillorum, aurium, ſeu colaphorum inflictio, aut alia ſimili exercitatio circa illud corpus? nihil penitus, imo iſta deridet, cum videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari, & ideò (aiunt iſti) debent Exorciſtæ hæc omnia dimittere, tamquam vana, ſuperflua, & nullius vtilitatis. Sed ſalua pace iſtorum, dico, quod errat eorum iudicium, propter hoc, quia non conſiderant, nec aduertere volunt, qua ex cauſa iſta dæmonibus ſint grauiſſima. Pro cuius maiori declaratione eſt ſciendum, ſecundum Alexand. de Ales, par. 3. q. 2. membro 13 quod Lucifer à principio ſuæ creationis cœpit aduerſari Chriſto ſibi oſtenſo à Deo, cuius gloriam cũ vidiſſet, inuidit, inuidia, & odio maximo: ita quod ex hoc cœpit cum illo habere bellum maximum, & inexorabile, nec vnquam deſtitit ab hac ſua nequitia, donec illum affixum Cruci, & morti traditam vidiſſet. Sed illi accidit, quod contingeret duobus potentiſſimis principibus inuicem inter ſe pugnantibus propter Monarchiam, ſeu dominium totius mundi. Ponatur enim caſus, quod ſint duo principes potentiſſimi huius vniuerſi, & quod ad alterum illorum de iure pertineat dominium: alter verò vſurpato ſibi titulo, ac dominio tyrannicè

Irritare debet Exorciſta dæmones, & quare.

Poſitio opinantiũ circa iniurias dæmonibus illatas.

Bellum Luciferi contra Chriſtũ

Exemplum efficax contra aduerſanter.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

nicè illud poſſideat, & quod iſte tyrannus videns principem verum, & legitimum ſibi inferre bellum iſtum, incipiat contra illum pugnare omnibus viribus ſuis, & perſequi illum, donec vltimo ſupplicio, ſcilicet morti, illum tradat: deinde ponatur, quod ex morte ipſius legitimi principis, qui ab illo tyranno reputabatur vilis, abiectus, deſpectus, & nullius auctoritatis, ſeu valoris, ipſe perdat dominium totius vniuerſi; & non ſolũ hoc, ſed quod etiam ipſe tyrannus efficiatur captiuus, ſeruus, & mancipium non ſolum illius à ſe deſpecti principis, ſed, & ſeruorũ eius; qui in virtute, & poteſtate principis prius à tyranno ita deſpecti, illum illudãt opprobrijs, iniurijs, & modis omnibus, quibus poſſunt; dicito mihi (quæſo) quæ eſſet eius vita? qualis dolor? qualis triſtitia? videre ſe obiurgari in virtute illius tam à ſe deſpecti, & à ſeruis eius? reuera puto illum nullam poſſe habere maiorem miſeriam, atque calamitatem; quia nulla maior triſtitia inuenitur, quã meminiſſe, fuiſſe felicem. Sic reſpondendo ad propoſitum, dico ita eueniſſe Lucifero, & angelis eius. Nam (vt diximus in compendio noſtro, lib. 1. cap. 3.) ipſe cognouit Incarnationem Verbi, cui etiam contra dixi omnibus viribus ſuis, propter quod factum fuit præliũ illud magnum in cælo inter angelos, in quo ſuperatus eiectus eſt è cælo ad terram. Quod cernens ille maledictus, denuo cœpit pugnare, qui proiectus, contra ipſum Chriſtum, & vt impediret ipſammet Incarnationem, ſua tentatione decepit primos patres noſtros, & totam eorum poſteritatem, quam in peccatum intruſit, pro qua erigenda, Chriſtus multa ſuſtinuit, decertãdo contra Luciferum, & angelos eius, quos tandem pugnando ſua morte ſuperauit, & in carcerem detruſit, & auferens ab illis dominium huius mundi, dedit auctoritatem ſeruis ſuis calcandi ſuper eos. Quis ergo, ſtante hac auctoritate, dicere audebit, dæmones æquo animo ſuſtinere irriſiones, contumelias, & opprobria ſibi ab Exorciſtis illata: quin potiꝰ, vt à miniſtris Chriſti, intentata, quem iam, vt ſibi inimicum, morti tradiderat, iniquo animo illa perferre. Nec valet dicere, quod ipſi dæmones nõ habeant corpora, in quibus iſtę ope-

Triſtitia dæmonum de victoria Chriſti.

Lucifer cognouit incarnationẽ Verbi.

Chriſtus pugnando, Luciferum captiuauit.

Spiritualiter dæmon. cruciantur

operationes recipiantur; quia cum iſtæ ſint paſſiones reſpectiuæ quæ recipiuntur in animo, etiam dæmonibus poſſunt conuenire, & de facto illis conueniunt, ita quod illis cruciantur dæmones, ſicut homines verberibus. Et hæc eſt cauſa, quare diabolus abhorret ſuper omnia memoriam paſſionis Chriſti, & figuram Crucis eius; quia per virtutem eorum à poteſtate eius ſumus liberati: omnes quidem quantum ad ſufficientiam, ſed illi ſoli, qui ſunt de eius corpore (hoc eſt Eccleſia) quantum ad efficaciam. Diabolus enim, teſte D. Bonauentura in 3. diſt. 19. quæſt. 3. art. 1. ante paſſioné Chriſti habebat duplicem manum, videlicet attrahentem, & impellentem. Manus attrahens erat illi poteſtas trahendi ad limbum etiam iuſtos, & ſanctos. Manus impellens erat poteſtas præcipitandi in malum per fallaciam, vel quaſi per violentiam: quia tentabat, vt leo, & draco. Et prima manus, ſcilicet attractiua, erat tantæ potentiæ, vt nullus poſſet ei reſiſtere; & hæc illi abſciſſa fuit per prædictam paſſionem. Iam enim nullum iuſtum poteſt ad lymbum trahere; quia per paſſionem Chriſti deletum eſt chirographum peccati Adæ. Manum autem impellentem habebat, ita fortem, vt cum magna difficultate poſſet quis ei reſiſtere. Et ideò ipſe in multis regnabat, imò ferè in omnib⁹; omnes enim vel ſuperabat per fraudulentiam, vel quaſi per violentiam; hæc poteſtas debilitata eſt per paſſionem Chriſti: per quam lumen veritatis aperitur contra diabolicam fraudulentiam, & adiutorium virtutis tribuitur contra diabolicam violentiam. Apparuit autem lumē veritatis, & interius per inſpirationem, & exterius per humanam inſtructionem. Iam enim ferè eſt omnibus veritas propalata, & ideo eſt deſtructa idolatria; quæ prius regnabat. Adiutorium etiam virtutis tribuitur per gratiæ infuſionem, quæ reprimit concupiſcentiā, & per angelicam protectionem, quæ comprimit, & reprimit poteſtates aduerſas, & hoc idem virtute paſſionis, merito cuius mittitur nobis Spiritus ſanctus; mittuntur etiam & ipſi angelici ſpiritus, vt ſuperetur aduerſarius. Hæc eſt prima ratio, & potiſſima, quare dæmones perferant iniurias, & opprobria ab Exorci-

Dæmones valde abhorrent memoriā paſſionis Chriſti.

Manus attrahēs diaboli ante Chriſti aduentum.

Manus impellens diaboli qualis.

Adiutoriū à Chriſto datum hominibus.

Mirabilis caſus hic enarratur.

ſtis ſibi illata, iniquo animo. Aliam rationem aſſignat Michael Pſellus, libello quem de dæmonibus edidit, qui de hoc loquens, ponit quoddam prodigioſum factum ſibi accidiſſe, in hęc verba: Senex quidam (inquit ille) qui hoc eodem pallio induebatur, frater meus natu maior habebat vxorem, alioquin modeſtã, morbiſque frequenter vexatam. Hæc aliquando puerpera vehementer iam laborabat, veſtemque confringens, barbare loquebatur, ſermone præſentibus incognito; ita quod ambigebant omnes, quid in re ardua faciendum foret. Feminæ vero quædam adducunt quemdã peregrinum, nomine Anaphalangiam, valdè ſenem, rugoſumque; & exuſtum, atq; nigrum, qui nudato enſe propè lectum adſtans, ira quandam apprehendit ægrotam, linguaq; ſibi patria, id eſt Armenica acriter conuitiatus eſt. Illa huic viciſſim reſpondit Armenicè, ac primo quidem audax è lecto prorupit, cum eo protinus certatura. At barbarus ille tum maximè adiurationibus vtebatur, & quaſi furens minabatur illam ſe percuſſurum: Tunc femina ſe recepit, compreſſit, contremuitque, & humilius iam locuta, in ſomnum mox incidit. Nos autem obſtupuimus, ambigentes quonã pacto locuta ſit Armenicè fœmina, quę nec Armenios quidem vnquam vidit, neque domeſticis laribus egreſſa eſt. Deinde, quomodo ad Magi illius minas ſeipsũ dæmon compreſſerit, ſtrictumq; enſem timuerit: quid enim patiatur ab enſe dæmon indiuiduus, & immortalis. Et ad primum dubium reſpondens ait. Arbitror autem hinc fore hoc manifeſtum, quoniam cùm non poſſit lingua dæmonũ propria inueniri: hinc eſt, quod Hæbraicam linguam, ſiue Græcam, aut Syriam, aliã vè Barbaram ſeruare poſſunt. Quid enim opus eſt voce dæmonibus, qui inter ſe abſque voce conuiuunt? Cũ vero ſint angeli poſteriores poſterioribus, alij alijs gẽtibus præſunt ſicut dæmones alij alijs aſſiſtunt, ſępè ſinguli ſingularum gentiũ lingua exercent, quamobrẽ dæmones, qui inter Græcos habitant, heroico ſtolo oracula ediderunt. Apud Chaldæos verò Chaldaica vtebantur lingua, quemadmodum apud Aegyptos, Aegyptia voce colloquia faciebant; quin etiam dæmo-

Minatur quidãm ſpiritui immundo.

Linguã propriam non habent dæmones.

Linguis omnium nationum vtuntur dæmones.

nes

nes incolentes Armeniam, ſi aliò forte ſe conferant, indigenarum voce vtuntur. Ad ſecundum vero dubiũ respondens prædictus auctor, dicit omnia dæmonum genera eſſe audacia, rurſuſq; timiditate plena, præſertim coniunctiora materiæ. Et ſi quis hæc obiurgauerit, diſcernere neſciunt obiurgantem, vel honorantem neque aliter ab obſeſſis diſcedunt, niſi obteſtator erga Deum ſanctimonia polleat, nomineq; Dei, ſermoneq; horribili vtatur poteſtate diuina. Hæc profectò ſunt dæmonia materiæ proxima, formidantia, ne in loca profundiora, abyſſumq; demittantur. Item angelos timent, qui illuc eos præcipitant, quoties, videlicet quiſpiam eis præcipitium minatur; adducitq; inuocationes Angelorum ad hoc inſtitutorum; valdè enim timent. Nam propter ignorantiam non diſcernunt minitantem. Iam vero ſi annicula quædam, vel ſuperior ſenecium aliquis, minas eiuſmodi ruſticè intentauerit, ſæpè diſcedunt, quia miniantem diſcernere nequeunt, ideo ſuperfluis etiam quibuſdam facile mancipantur, ſcilicet vnguibus, & capillis, polluto Magorum genere. Item plumbo, cera, tenuique filo, deuinciuntur, atque nefariis adiurationibus conturbantur, & nefandi dæmonia hæc manſuefaciunt. Quorum proprietas eſt præter id, quod terrores incutiunt, etiam lapides, & ſaxa iacere conſueuerunt in occurrentes, ſed ictibus irritis. Hæc Pſellus, vbi ſupra. Ex quibus omnibus patet incongruum non eſſe, imò quandoque neceſſarium eſſe Exorciſtis inferre dæmonibus obſidentibus corpora humana, opprobria, & verba irriſiua, & ipſis ſub excommunicationis pęna præcipere, vt ab illis corporibus, quæ iniuſtè obſident, diſcedant, quibus omnibus prouocatur ſuperbus dæmon, vt ab eo loco diſcedat, vbi adeo exorciſmis percucitur, & ab hominibus iniurijs irridetur, licet quidam ſint quibuſdam duriores ad expellendum; quia ſunt ad ſuſtinenda opprobria, & verba diuina contemnenda fortiores. Sed hic aduertendum eſt, quòd vbicumque in exorciſmis iſta verba contra dæmones inueniuntur. Vos anathematizo; ſub pœna excommunicationis vobis præcipio; vos excommunico, & ſimilia, tunc intelligenda ſunt vnum

Ignorãtia quorũdam dæmonum.

Rebus materialibus quidam dæmones mãcipantur

Irriſiones quare irrogentur dæmonibus.

eſſe

Digitized by Google

Dæmones an excommunicari poſſint, & quid operetur contra illos excommunicatio

eſſe cum exorciſmis, & in hunc ſenſum accipienda eſſe, vt patet per auctores Mallei Maleficarum, par. 2. q. 2. cap. 1. & in noſtro Compendio lib. 3. cap. 3. & ratio eſt: quia cum dæmones ſint extra gremium ſanctæ Eccleſiæ, contra eos nihil valet excommunicatio propriè dicta.

CAP. X.

Dæmones miracula facere non poſſunt, licet miranda opera aliquando operentur.

Mirabiles effectus operari poſsũt dæmones.

NVlli dubium eſt, dæmones eſſe potentiſſimos, & in iſtis rebus inferioribus ſua naturali potentia effectus mirabiles poſſe operari, ſi ſibi permittantur à Deo, ſeu ab angelis ſanctis, qui ordinarie reprimunt illos, ne nobis noceant, quantum nocere vellent. Et tam ſubtiliter ſua opera in his inferioribus rebus operari conſueuere, vt vertant homines in ſtuporem; quorum aliqui modum operationum diabolicarum ignorãtes, auſi fuerunt aſſerere, dæmones habere poteſtatem faciendi miracula, quòd etiam rationibus, & exemplis probare conati ſunt, quæ cauſa breuitatis hic prætermittuntur; legat eas qui vult in noſtro Compendio, cum ſuis reſponſionibus, lib. 1. cap. 8. quia ad alia hic tendimus. Pro maiori autem declaratione eſt aduertendum, ſecundum D. Tho. in queſtionibus diſputatis, titulo de Miraculis, quod miraculum dicitur à mirando. Ad veram autem admirationem duo requiruntur, quorum vnum eſt, quòd cauſa illius, quòd miratur, ſit occulta. Secundum eſt, quòd in eo, quod miramur, appareat aliquid, per quod videatur contrarium eius debere eſſe, quod miramur. Sicut aliquis poſſet mirari, ſi videret ferrum aſcendere ad Calamitam, ignorans calamitæ virtutem, cùm videatur, quòd ferrum naturali motu debeat tendere deorſum. Hoc autem contingit dupliciter; vno modo ſecundum ſe, alio modo quò ad nos. Quò ad nos quidem, quando cauſa illius effectus, quam miramur, non eſt occulta ſimpliciter, ſed occulta huic, vel illi. Nec in re, quam miramur, eſt diſ-

Dæmones miracula facere quidam aſſeruerunt.

Admiratio vera qualis eſſe debeat.

Cauſa admirationis quales ſint

poſitio

poſitio repugnans effectui, quem miramur, ſecundum rei veritatem, ſed ſolum ſecundum opinionem. Et ex hoc contingit, quòd id, quod vni eſt mirum, vel admirabile, non eſt mirum, vel admirabile alteri. Sicut ſciés virtutem prædictæ calamitæ per doctrinam, vel per experimentum nó miratur prædictum effectum, igno rans autem miratur. Secundum ſe autem aliquid eſt mirum, vel admirabile, cuius cauſa ſimpliciter eſt occulta, & quando in re eſt contraria diſpoſitio ſecundũ naturam, effectui qui apparet. Et iſta non ſolum poſſunt dici mira in actu, & potentia, ſed etiam miracula quaſi habentia in ſe admirationis cauſam. Cauſa autem occultiſſima à noſtris ſenſibus eſt virtus diuina, quæ in omnibus rebus occultiſſimè operatur. Et ideò, quæ ſola virtute diuina fiunt in rebus illis, in quibus eſt naturalis ordo ad contrarium effectum, vel ad contrarium modum faciendi, dicuntur propriè miracula. Ea verò, quæ natura facit, nobis tamen, vel alicui noſtrum occulta, miracula dici non poſſunt, ſed ſolum mira, vel mirabilia. Et ideò in diffinitione miraculi ponitur aliquid, quod excedit ordinem naturæ, in hoc quod dicit, ſupra facultatẽ naturæ, cui ex parte rei mirabilis, reſpódet quod dicitur arduum. Et ponitur etiam aliquid quod excedit noſtram cogni tionem, in hoc, quod dicitur præter ſpem admirantis apparens, cui ex parte rei mirabilis reſpondet, quod di citur inſolitum. Et circa ea, quæ Deus miraculosè facit, talis ſolet adhiberi diſtinctio, quod quædam dicun tur fieri ſupra naturã, quædã contra naturã, & quędã pręter naturã. Supra naturã, quidẽ, in quantum in illũ effectũ, quẽ Deus facit, natura nullo modo põt. Quę quidẽ cõtingit dupliciter, vel quia ipſa forma inductã à Dei, omnino à natura induci non poteſt, ſicut forma gloriæ, quam inducet Deus in corporibus electorum: & ſicut eſt incarnatio verbi, Vel quia, etſi talem formam poſſit in aliquam materiam inducere, non tamẽ in iſtam, vel illam; ſicut ad cauſandum vitam natura potens eſt, ſed quod in hoc mortuo natura vitam cauſet, hoc facere nó poteſt. Contra naturam eſſe dicitur, quando in natura remanet cõtraria diſpoſitio ad effe ctum

Mirabile ſecundum ſe, quid ſit.

Miracula vera, quæ dici poſſint

Conditiones miraculi declarantur.

Miraculũ ſupra naturam quare dicatur.

Miraculũ contra naturam quale ſit. ctum, quem Deus facit, ſicut fecit, quando conſeruauit pueros illæſos in camino, remanente virtute comburendi in igne; & quando aqua Iordanis ſtetit, remanẽte grauitate in illa; & ſimile eſt, quod virgo peperit. *Miracula præter naturam quæ ſint & quomodo fiãt.* Præter naturam autem dicitur Deus facere, quando producit effectum, quem natura producere poteſt, illo tamen modo, quo natura producere non poteſt; vel quia deficiunt inſtrumenta, quibus natura operatur, ſicut cum Chriſtus conuertit aquam in vinum, quod tamen natura aliquo modo facere poteſt, dum aqua in nutrimentum vitis aſſumpta, ſuo tempore in ſuccum vuæ, per digeſta producitur, hoc autem inde euenit, quia Deus benedictus plures modos operandi habet, quam natura; vel quãtum ad tempus, ſicut cum ſtatim ad inuocationem alicuius ſancti, aliquis curatur, quẽ natura non ſtatim, ſed ſucceſſiuè, & in alio tempore, nõ in iſto curare poſſet. *Mirabilia dæmones facere poſſunt, ſed non miracula.* Dæmones igitur ſecundũ D. Bon. in 2. diſt. 7. art. 2. q. 3. poſſunt facere illa, quæ apparẽt & verè ſunt mirabilia, ſed non miracula, quia miracula non poſſunt fieri per vim naturæ, ſed per virtutẽ ſupra naturã, quæ eſt agẽtis primi; ſunt enim ſupra facultatẽ, & ideò atteſtantur omnipotentiam facientis; ſed opera, quæ faciunt dæmones, etſi miracula videantur, quia fiunt in tempore, quaſi imperceptibili, non tamẽ ſunt vera miracula; quia fiunt vi naturæ. Et ſi obijcias, quod natura non poteſt ita citò operari. Dico, quod verum eſt de hac natura per ſe, ſed taliter poteſt eſſe adiuta, & confortata rebus naturalibus conueniẽtibus, vt quaſi repente prorumpat in effectum, ſicut patet de generatione ranarum, quæ in modico tempore conſueuerunt naſci tempore maximi caloris, per antiperiſtaſin. *Miracula vera quomodo poſſint diſcerni, & in quo differant à falſis.* Et ſi aliquis quæreret, quomodo diſcerni poſſint huiuſmodi miracula? reſpondetur, quod etſi conueniant in materia, differunt tamen ex parte principalis agentis, ex parte miniſtri, ex parte finis, & ex parte facti. Ex parte principalis agentis differunt. Nã in miraculis diuinis operatur agens infinitæ potentiæ, ſupra naturam. In miraculis verò dæmonum operatur virtus naturæ, multipliciter adiuta per naturas alias. *Miracula* Ex parte miniſtri, etiam differunt. Nam Dei miracula

racula fiunt per publicam iuſtitiam, ſecundum veritatem,& apparentiam, ſed miracula dæmonum fiũt per priuatos contractus,& quædã arcana. Et hoc eſt,quod dicit diuus Auguſt. quod boni faciunt miracula per publicam iuſtitiam,hoc eſt per fidem veram,quam veritas omnibus prædicat. Mali Chriſtiani per ſigna publicæ iuſtitiæ,quia fidem habent, & videntur habere opera; ſed Magi per priuatos contractus: & hoc eſt, quod dicitur in Exod.per incarnationes,& arcana quædam. Huius ſignum eſt,quod ibi ſunt opera tenebrarũ, quia qui malè agit,odit lucem. Ex parte finis ſimiliter differunt,quia miracula Dei fiunt ad vtilitatem, & diuinam gloriam: ſed miracula Magorum fiunt ad deceptionem,ad vanam gloriam, & ad extollentiam, vnde ſunt quaſi ſemper inutilia. Differunt etiam ex parte facti; quia dæmones faciunt huiuſmodi miracula, vilia,& inutilia, miracula verò diuina ſunt valdè vtilia, & neceſſaria. Vnde dæmones maximè faciunt ranas, ſerpentes: quia hęc de facili producuntur naturali operatione, quæ diuino iudicio magis permittuntur ad prioris facti memoriam; vnde ſicut Deus temperat potentiam, & aſtutiam diabolicam, vt ſic patiatur eum peruersè imitari, vt in ipſa imitatione diabolus poſſit ſeducere malos iuxta eorum demerita, ita etiam illa permittit,vt poſſint deprehendi,à bonis; & vt fides ſimul cũ miraculis habeat locum.Si enim ſolus Deus,& eius ſerui miracula facerent,quis non crederet in Deũ, miraculis compulſus? nunc autem cum mali,& boni faciunt miracula, qui diuinitus illuſtrantur, vt inter hæc poſſint diſcernere vera miracula,adiuuantur;& per dęmonum miracula exercentur,& probantur.

Dei per publicam iuſtitiã fiũt.

Miracula vera fiunt ad gloriã Dei, & proximi vtilitatem.

Miracula dæmonum quare Deus permittat.

CAP. XI.

De cauſis, & modis, quibus dæmones de corpora humana ingrediuntur; & de ſignis, effectibuſque quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus.

SVpra cap. 8. & alibi ſępè diximus, dæmones mille modus, & artes habere nocendi generi humano,

Innumerabiles artes

quos

contra genus humanum habet dæmones.

quos etſi omnes homines ſcire deberent, ad euitanda peccata, & ad repellendas eorum inſidias, illi tamen præcipuè ab Exorciſtis ſcire debent, per quos dæmones magis animam,& corpus offendunt,quod præciſè fit,quando dæmones corpora humana vexant,ideò peritus Exorciſta debet ſcire omnia pertinentia ad coniurationem, vt (iuuante Deo) poſſit vexatos ab illa atroci,ac terribili vexatione liberare, vt miniſter Domini noſtri Ieſu Chriſti. Pro cuius maiore declaratione eſt ſciendum,quod non defuerunt,nec deſunt homines,qui omni ſuo conatu negent hodie obſeſſos,maleficia,maleficiatosq; inueniri,inſuper aſſerẽtes, omnes maleficiales infirmitates eſſe naturales,eorumq; ſigna non maleficialia,ſed naturalia fore, quod varijs rationibus probare nituntur: vt ſupra patuit c.7. quas breuitatis cauſa hic omitto. Aduertẽdum eſt igitur,quod etſi aliqua ſigna, quibus cognoſcitur quis eſſe dæmoniacus,aut maleficiatus,poſſint eſſe cõia tã ad infirmitates naturales,quã maleficiales, & dæmoniacas, & ꝑ conſequens ab aduerſarijs calumniari,ſigna tamen vera,& realia cognoſci,& diſcerni à naturalibus poterũt, præcipuè quando medici tales infirmitates nõ cognoſcunt,nec remedia proficua ad ſanandum infirmum applicare ſciunt; & qñ medicinæ applicatæ infirmo nihil proſunt. Sciendum eſt etiam, quod dæmones varijs ex cauſis corpora humana ingrediuntur, vt diximus in noſtro Compendio lib. 2. cap. 11. aliquando enim, quis à diabolo vexatur ad maiorem cumulum meritorum; quandoque quis vexatur propter peccatũ veniale alterius: nonnumquam propter peccatum veniale proprium; quandoq; vero propter peccatũ mortale alterius; aliquando tandem propter peccatũ mortale proprium;& de his quinque cauſis ſingulatim ibi proprio exẽpla dantur quo pro nunc remitto lectorẽ.

Detractores coniurationis non deſunt.

Signa maleficialia poſſunt eſſe cõmunia.

Maleficialia ſigna quõ à naturalibus diſcernuntur,

Quibus ex cauſis dæmones corpora humana ingrediantur.

Prius igitur,quã dęmones corpora humana ingrediãtur cõſueuerunt eis in aliqua terribili,deformi, aut in horribili forma,tã hominũ, quã iumentorũ apparere, qui licet ſubito eis euaneſcere videantur,in eorũ tñ corpora ingrediuntur.Hoc aũt in nocte,& in locis opacis

Apparent ſub diuerſis formis dæmones.

& ob-

Digitized by Google

& obſcuris, ac ſine luce contingere conſueuit. Ingrediuntur autem obſeſſum per os, aut aures, ſeu nares in modum venti, aut alicuius muris, aut ſomnia terribilia dormientibus immittunt, illos terrendo in ſomnis qui poſtea euigilando, cum talibus ſignis dæmoniacorum inueniuntur. Quandoque verò dæmones ingrediendo corpora humana, terribiliter membra illorũ lacerant. Aliquando autem ingrediendo, videtur ipſis vexatis, quod vas aquæ frigidiſſimæ in dorſis eorum verſetur, quæ per totum corpus, à capite vſque ad pedes hinc inde diſcurrat. Effectus autem, qui à ſpiritib. immundis in vexatis hominibus fieri conſueuerunt, etſi ſint quaſi innumerabiles, aliquos tamen hic enumerabo, vt Exorciſtæ cautè circa coniurationem incedere poſſint. Incipiendo igitur ab his, qui à Sacra Scriptura narrantur, dico, quòd dæmones corpora humana vexantes, aliquando homines obſtinatos reddunt, atque inobedientes, quod patet primi Regum, cap. 18. de Saule, qui cum à ſpiritu immundo vexaretur, obſtinato animo, tam acriter vſque ad mortem perſecutus eſt Dauid, nulla in eo exiſtente cauſa. Aliquando verò homines lunaticos faciunt, vt patet Matth. 17. de filio illius, qui prouolutus genibus, Domino noſtro Ieſu Chriſto dicebat: Domine miſerere filio meo: quia lunaticus eſt, qui & ab ipſo Saluatore liberatus fuit. Aliqui dæmoniaci, muti à dæmonibus afficiũtur, quod patet Mar cap. 8. de illo, qui reſpondens de turba dixit Chriſto. Magiſter attuli filium meum ad te, habentem ſpiritum mutum & Lucæ 11. Erat Ieſus eijciens dæmonium, & illud erat mutum. Quidam in ipſa coniuratione à dæmonibus cæci efficiuntur, quia dæmones ipſos obſidentes vocantur Lucifugi, id eſt ſummopere odientes lucem, hoc patet Matth 12. Aliqui dęmones Energumenos allidunt, quod manifeſtum eſt in Mar. c. 9. vbi pater illius pueri Chriſto dicebat: Vbicunque ſpiritus eum apprehenderit allidit illum. Quandoque vero tales vexati ſtrident dentibus; hoc idem patet de ſupradicto puero, vbi ſupra. Aliquando autem dæmoniaci areſcunt, quod patuit in prędicto puero, ibidem. Sæpe etiam dæmones conturbant vexatos ad præſentiam

Diuerſimode dæmones corpora humana ingrediuntur.

Lacerant dæmones in ſuo ingreſſu corpora humana.

Diuerſos effectus operantur dæmones in corporibus obſeſſis.

Obſtinato animo Saul perſequebatur Dauid.

Muti quandoque efficiuntur homines à dæmonibus, et cæci.

Strident dentibus ſæpe à dæmonibus vexati.

Digitized by Google

tiam Exorciſtę, vt patuit de ſpiritu illius pueri, qui ad potentiam Saluatoris noſtri conturbauit illum, ibidē. Nonnumquam verò tales à dæmonibus vexati eliſi ad terram volutantur, hoc clarum eſt de eodem puero, qui eliſus ad terram volutabatur, vt ibi patet. Sæpiſſimè, & quaſi ſemper dæmones in corporibus humanis exiſtentes, ex ore vexati ſpumant, quod etiam patet de prædicto puero, de quo dicit textus, quod erat ſpumans. Quidam verò Arreptitij à dæmonibus in ignem, & aquam proijciuntur ad necem inferendam, quod clarè, & ſæpè euenit puero ſupradicto, vt ibidem dicit textus. Aliquando dæmones reddunt homines ſurdos quòd etiam manifeſtè patet de puero ſupradicto, cui Chriſtus dixit: Surde, & mute ſpiritus exi ab eo, ibidē. Aliquando tales vexati, ad tempus à dæmonibus efficiuntur furioſi; qui quandoque in homines inſilientes, ipſos atrociter vulnerant, vt patet Actuum cap. 19. de ſpiritu illo, qui quoſdam homines atrociter vulnerauit, eò quòd officium exorcizandi temerè exercere præſumpſerunt. Quidam dæmones in maximas, & incurabiles infirmitates conijciunt homines, adeo, vt nullo remedio naturali liberari poſſint, qui tales infirmitates patiuntur; & non mirum id eſt, cum ipſi dæmones latendo, tales læſiones, per ſeipſos faciant; tali infirmitate tenebatur illa mulier, quæ habebat ſpiritū infirmitatis annis decem, & octo, quæ à Domino noſtro Ieſu Chriſto ſanata fuit, vt habetur Lucæ 13. Sunt & alia ſigna, quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus, excerpta ex Sacerdotali, quorum primum eſt, quādo quis per triginta dies non poteſt continuare eſum carnis hædinæ. Aliqui dæmoniaci habent oculos terribiles, & dæmones membra eorum, & corpus miſerabiliter deſtruunt, & interficiunt, niſi citò eis ſubueniatur. Aliqui fingunt ſe eſſe fatuos, & ſæpè nugantur. Aliqui ſermonem alienum à patrio ſuo loquuntur, etſi numquam è laribus paternis receſſerint. Quidam Latinè, & congruenter loquuntur, cantantq; muſicaliter, & aliquid reuelant, quod ipſi vexati numquam dicere naturaliter ſciuiſſent. Aliqui dęmoniaci efficiuntur ſtupidi, & inſenſati, Aliquando eis ſubiti terrores ſuperueniunt.

Spumant dæmentati à dæmonibus coacti.

Furioſi efficiuntur Energumeni à dæmonibus quādoque.

Diuerſas infirmitates cauſant dæmones in hominibus.

Eſum carnis hædinæ non continuant, qui à dæmonib. vexātur.

Signa certiſſima dæmoniaci datur.

Digitized by Google

en iunt. Potiſſimum autem ſignum eſt, ſi, quando leguntur Exorciſmi, vexatus conturbatus, & hoc eſt ſignum præſentiæ diaboli. *Signũ euidens dæmoniaci datur.*

CAP. XII.

De maleficijs, & ſignis, quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus, & maleficiatus.

NVlli dubiũ eſt, quod homines, maleficijs poſſunt affici, experientia teſte, vt diximus in noſtro Cõpendio, lib. 2. & 3. ideò hoc facto fundamento, eſt ſciendũ, quod in omnibus maleficijs, quę tã ad amorem, quã ad læſionem fiunt, ſemper pactum manifeſtum, aut ſecretum, tacitum, vel expreſſum interuenit, quod inter maleficum, & dæmonẽ habetur, quod ſemper eſt quid vanum. Quo peracto, ſtatim dæmon, aut præſentialiter, vt in Energumenos, aut poteſtatiuè, vt in maleficiatos, ingreditur, & ad illam ſolum perſonam, contra quam dictum maleficium fabricatum fuit. Quid autẽ agendum ſit de illis inſtrumentis maleficialibus, quæ in lectis, vel alijs locis inueniuntur, vt ſunt oſſa, plumę, capilli, grana, ferrum lapides, claui, ſulphur, acus, & ſimilia à dæmonibus delata, dico, quod omnia igne benedicto comburenda ſunt, vt in noſtro Flagello ordinauimus, relicta omnia alia ſuperſtitione. Quibus autem ſignis quis cognoſcatur eſſe maleficiatus, & dæmoniacus ſimul, dico, quod etſi ſint plura, tamen ad præſens hic adferã, illa, quæ in Sacerdotali poſita inueniuntur. Et primo dico, quod maleficiati colorem cedrinum in facie habere conſueuerunt. Alij autem oculos conſtrictos, & humores deſiccatos habent, omniaque eorum membra ligata videntur. Potiſſima autem ſigna demonſtrantia hominem eſſe maleficiatum ſimul, & dæmoniacum, ſunt cordis, & oris ſtomachalis conſtrictio; & cum eis videtur ſe bolum ſuper ſtomachum habere. Aliqui puncturas in corde, ac ſi acubus eſſet punctum, ſentiunt. Quibuſdam cor ſibi corrodi videtur. Alij vero in collo, & renibus magnum dolorem ſentiunt, ita quod talia membra à canibus lacera-

Pactum in omni maleficio cõcurrit inter dæmonem, & maleficum

Documentum peruti le Exorciſtis hic deſcribitur.

Quibus ſignis cognoſcatur maleficiatus.

Potiſſima ſigna maleficiati, quæ ſint.

tiam Exorciſtę, vt patuit de ſpiritu illius pueri, qui ad potentiam Saluatoris noſtri conturbauit illum, ibidē. Nonnumquam verò tales à dæmonibus vexati eliſi ad terram volutantur, hoc clarum eſt de eodem puero, qui eliſus ad terram volutabatur, vt ibi patet. Sæpiſſimè, & quaſi ſemper dæmones in corporibus humanis exiſtentes, ex ore vexati ſpumant, quod etiam patet de prædicto puero, de quo dicit textus, quod erat ſpumans. Quidam verò Arreptitij à dæmonibus in ignem, & aquam proijciuntur ad necem inferendam, quod clarè, & ſæpè euenit puero ſupradicto, vt ibidem dicit textus. Aliquando dæmones reddunt homines ſurdos quòd etiam manifeſtè patet de puero ſupradicto, cui Chriſtus dixit: Surde, & mute ſpiritus exi ab eo, ibidē. Aliquando tales vexati, ad tempus à dæmonibus efficiuntur furioſi; qui quandoque in homines inſilientes, ipſos atrociter vulnerant, vt patet Actuum cap. 19. de ſpiritu illo, qui quoſdam homines atrociter vulnerauit, eò quòd officium exorcizandi temerè exercere præſumpſerunt. Quidam dæmones in maximas, & incurabiles infirmitates conijciunt homines, adeo, vt nullo remedio naturali liberari poſſint, qui tales infirmitates patiuntur; & non mirum id eſt, cum ipſi dæmones latendo, tales læſiones, per ſeipſos faciant; tali infirmitate tenebatur illa mulier, quæ habebat ſpiritū infirmitatis annis decem, & octo, quæ à Domino noſtro Ieſu Chriſto ſanata fuit, vt habetur Lucæ 13. Sunt & alia ſigna, quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus, excerpta ex Sacerdotali, quorum primum eſt, quādo quis per triginta dies non poteſt continuare eſum carnis hædinæ. Aliqui dæmoniaci habent oculos terribiles, & dæmones membra eorum, & corpus miſerabiliter deſtruunt, & interficiunt, niſi citò eis ſubueniatur. Aliqui fingunt ſe eſſe fatuos, & ſæpè nugantur. Aliqui ſermonem alienum à patrio ſuo loquuntur, etſi numquam è laribus paternis receſſerint. Quidam Latinè, & congruenter loquuntur, cantantq; muſicaliter, & aliquid reuelant, quod ipſi vexati numquam dicere naturaliter ſciuiſſent. Aliqui dęmoniaci efficiuntur ſtupidi, & inſenſati, Aliquando eis ſubiti terrores ſuperueniunt.

Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti.

Furioſi efficiuntur Energumeni à dæmonibus quādoque.

Diuerſas infirmitates cauſant dæmones in hominibus.

Eſum carnis hædinæ non continuant, qui à dæmonib. vexātur.

Signa certiſſima dæmoniaci datur.

eū ſunt. Potiſſimum autem ſignum eſt, ſi, quando leguntur Exorciſmi, vexatus conturbatus, & hoc eſt ſignum præſentiæ diaboli.

Signū euidens dæmoniaci datur.

CAP. XII.

De maleficijs, & ſignis, quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus, & maleficiatus.

NVlli dubiū eſt, quod homines, maleficijs poſſunt affici, experientia teſte, vt diximus in noſtro Cōpendio, lib. 2. & 3. ideò hoc facto fundamento, eſt ſciendū, quod in omnibus maleficijs, quę tā ad amorem, quā ad læſionem fiunt, ſemper pactum manifeſtum, aut ſecretum, tacitum, vel expreſſum interuenit, quod inter maleficum, & dæmonē habetur, quod ſemper eſt quid vanum. Quo peracto, ſtatim dæmon, aut præſentialiter, vt in Energumenos, aut poteſtatiuè, vt in maleficiatos, ingreditur, & ad illam ſolum perſonam, contra quam dictum maleficium fabricatum fuit. Quid autē agendum ſit de illis inſtrumentis maleficialibus, quæ in lectis, vel alijs locis inueniuntur, vt ſunt oſſa, plumę, capilli, grana, ferrum lapides, claui, ſulphur, acus, & ſimilia à dæmonibus delata, dico, quod omnia igne benedicto comburenda ſunt, vt in noſtro Flagello ordinauimus, relicta omnia alia ſuperſtitione. Quibus autem ſignis quis cognoſcatur eſſe maleficiatus, & dæmoniacus ſimul, dico, quod etſi ſint plura, tamen ad præſens hic adferā, illa, quæ in Sacerdotali poſita inueniuntur. Et primo dico, quod maleficiati colorem cedrinum in facie habere conſueuerunt. Alij autem oculos conſtrictos, & humores deſiccatos habent, omniaque eorum membra ligata videntur. Potiſſima autem ſigna demonſtrantia hominem eſſe maleficiatum ſimul, & dæmoniacum, ſunt cordis, & oris ſtomachalis conſtrictio; & cum eis videtur ſe bolum ſuper ſtomachum habere. Aliqui puncturas in corde, ac ſi acubus eſſet punctum, ſentiunt. Quibuſdam cor ſibi corrodi videtur. Alij vero in collo, & renibus magnum dolorem ſentiunt, ita quod talia membra à canibus lacera-

Pactum in omni maleficio cōcurrit inter dæmonem, & maleficum

Documentum perutile Exorciſtis hic deſcribitur.

Quibus ſignis cognoſcatur maleficiatus.

Potiſſima ſigna maleficiati, quæ ſint.

ri eis videatur. Quibuſdam bolum in gutture aſcendẽ-
teni,& deſcendentem habere videtur. Aliquibus autẽ
ligata eſt vana generationis. Quidam verò ex indiſpo
ſitiones ſtomachi quidquid ad ſuſtentationem come-
dunt,vel bibunt,per vomitum reijciunt. Aliquibus ven
tus frigidiſſimus, tamquam flamma per ventrem diſ-
currit. Quibuſdam impeditur digeſtio cibi. Et potiſſi-
mum ſignum eſt, quando medicinæ applicatæ nihil
proſunt infirmo, vt ſupra diximus capite præcedenti.
Aliquibus circa collum eſt vna continua pulſatio,quæ
tremorem inferre videtur. Signa autem,quæ accidere
conſueuerunt in coniuratione maleficiatis ſimul,& dę
moniacis,capite ſequenti deſcribuntur.

Nota quanta patiantur dæmoniaci.

Potiſſimũ ſignum dæmoniaci quale.

CAP. XIII.

De ſignis, quæ apparere conſueuerunt, quando aliquis dæmoniacus,& maleficiatus coniuratur,& de modo,quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obſeſſis.

ETſi dęmones pro poſſe conẽtur in cõiuratione ſe in-
uictos oſtendere,tñ diuina poteſtate coacti ſigna
ſuæ præſentiæ in corporibus obſeſſis oſtendunt.Primũ
igitur ſignũ, quod in coniuratione obſeſſi apparet eſt,
qđ quando ſacerdos ponit manũ ſuper caput vexati,rẽ
frigidiſſimam, tamquam glaciem,ſub manu ſentit. Ali
quibus ventus frigidiſſimus per humeros, & renes de-
ſcendit. Quibuſdam caput in immenſum aggrauatur.
Aliquibus cerebrum conſtringitur, & perforatur, ac
ſi gladio percuteretur. Aliquibus inflammatur caput,
& facies,& aliquando tota perſona, ac ſi eſſet vapor
ignis. Aliquibus febris immenſa cum dolore capitis
euenit, & totum corpus extenuatur, & frangitur. Sed
omnia iſta accidentia parum durant, quia coniuratio
tollit vigorem dæmoni. Quibuſdam conſtringitur
guttur,adeo quod ſtrangulari videntur. Aliquibus ad
orificium ſtomachi quædam res ad modum pilæ mo-
uentur,ac ſi eſſent vermes,aut formicæ,aut ranæ. Qui-
buſdam vomitus magnus ſtomachi accidit. Aliqui ma
ximam torturam in viſceribus ſentiunt. Non nullis vẽ-
ter vehementer inflatur. Aliquibus conſtringitur cor,
ac ſi intollerabiliter pungeretur. Oſtenditur etiam dæ

Signa præſentiæ diabolicæ ſint.

Diuerſi ſiſina, quæ apparẽt in coniuratione.

Guttur à dæmonibus in coniuratione conſtringitur.

mon

Digitized by Google

mon in aliqua parte corporis palpitando, ſicut piſcis, aut in modum formicarum. Quidam tã in coniuratione, quam extra, in totum corpus ſentiunt dæmones inter carnem, & pellem, ac ſi eſſent formicę diſcurrentes, & aliquibus videtur, quod tota caro eorum acubus pungatur. Aliquando dæmon pertranſit à capite vſque ad pedes, ſicut ventus, & ẽ contra. Quamplura alia ſigna faciunt dæmones in corporibus obſeſſis, quæ practicando videbis, quia diuerſi dæmones, diuerſa ſigna faciunt. Denique quidam dæmones inueniuntur, qui in corporibus obſeſſis loquuntur, tractantes (vt ſæpius diximus) de myſterijs altiſſimi Sacræ Scripturæ, ſic coacti à Deo, & aliquando voluntariẽ, vt animos Exorciſtarum, & aſſiſtentium ad curioſitates protrahant, & inducant. His Exorciſta, quantum poteſt, imponat ſilentium, & illis præcipiat, quod exeundo ẽ corporibus obſeſſis, illa ſana, & libera, ac expedita, vt inuenerunt, relinquant. Et cogat eos, vt præbeant aliquod ſignum reale, & efficax ſui receſſus, & quod exeant realiter, & effectualiter, ducendo ſecum totam ſuam damnatam. ſocietatem. Quidam dæmones quandoque exeunt per os, in modum flãmæ ignis. Quidam verò in modum venti congelati. Aliqui autem eorum in forma apum, ſeu formicarum Alij exeũt per aures, diſcedentes à ſtomacho, à corde, & ab omnibus partibus corporis obſeſſi. Quidam egrediuntur per ſeceſſum in ſimilitudinem pilæ, quæ ſemper gyro voluitur, donec ẽ corpore exeat. Aliqui in ſimilitudinem ranæ, quæ ſerpit, donec egrediantur Aliqui in ſimilitudinem venti frigidiſſimi. Quidam denique per nares in ſimilitudinem guttæ ſanguinis, in terram defluentis, exeunt. Alijſq; varijs modis dæmones exeunt vt practicando videbis.

Oſtenditur diabolus diuerſimodè in corpore vexato.

Loquantur quandoque in corporibus obſeſſis. mirabilia dæmones.

Signa ſui receſſus à dæmone quærat Exorciſta.

Diuerſimode egrediũtur dæmones è coporibus obſeſſis

CAP. XIV.

Dæmones in corporibus humanis latere, grauiſſimaſq; infirmitates in homines introducere, & illos morte afficere poſſe, probatur, vbi etiam remedium Exorciſtis neceſſarium deſcribitur.

SVpra cap. 7. dictum fuit, dæmones ad maleficorum inſtantiam, homines, maleficijs mediantibus, poſſe

vexare, quod multis rationibus, & exemplis probauimus in Compendio noſtro, cap. 11. Quibus addendum eſt, quod aliquando dæmones (diuina permittente voluntate) homines vſque ad mortem protrahunt, niſi citò illis remedijs opportunis ſubueniatur. Et hoc aliquando fit diabolo præſente, quandoque autem ſine eius præſentia, ipſo tamen poteſtatiuè aſſiſtente, & operante ad imperium maleficorum, hæc procurantium. Quod non latuit B. Iſidoro, vt patet lib. 8. Etymologiarum, cap. 9. qui deſcribens naturam maleficorum loquitur in hæc verba. Malefici (inquit) dicuntur ob facinorum magnitudinem. Hi elementa concutiunt ob facinorum magnitudinem. Hi elementa concutiũt, mentes hominum turbant, & ſine vllo veneni hauſtu, violentia tantum carminis animas interimunt. Et ſi quis quæreret, quot ſit dæmones præſentialiter, vel poteſtatiuè hominem vexare. Reſpondetur, quod ille à dæmonio præſentialiter vexari, & poſſideri dicitur, cũ dæmon pro libito ſuo, omnibus membris illius, interius, & exterius vtitur. Poteſtatiuè autem quis à dæmonio vexari dicitur, qui maleficio mediante, cui dæmon ex pacto cum maleficio inito, aſſiſtit, affligitur, & cruciatur, licet dæmon non ſit ibi præſentialiter, inferendo læſionem. Quod quam crebrò, ac ſæpiſſimè cõtingat, quotidiè homines experiuntur, qui cateruatim tam dirè, & acriter hæc maleficia patiuntur, vt ſæpè hac infirmitate affecti, & ad vltimum vitæ ſuæ diſpendium deducti, vitam cum morte permutent, niſi (vt diximus) citò ſubueniatur. De varijs infirmitatibus hominum extant experientiæ quaſi innumeræ, quæ non ſolum ab auctoribus Mallei narrantur, parte 2. ca. 12. ſed etiam, quæ in dies ad aures Exorciſtarum peruenire dignoſcuntur; ex quibus duas in medium afferam, ne iſta voluntariè dicta videantur, quæ mihi acciderũt pluribus in locis: Nam cum anno Domini 1575. in ciuitate Regij moram traherem, cuidam nobiliſſimæ mulieri viduæ maleficium à Maleficis peſſimum illatum fuit, ita vt in maximam, & incurrabilem infirmitatem inciderit; quæ cum medicum ſuum excellentiſſimum (cui nomen Hieronymus Arlotus erat) euocaſſet,

Graue diſpendiũ hominum hic notatur.

Diuinæ permiſſionis mirabilis effectus.

Graui maleficiorum malitia.

Homines à dæmonibus præſentialiter, & poteſtatiuè vexari, quid ſit.

Maleficia interimunt homines.

Caſus miſerabilis in ciuitate Regij.

ſet,totam ſuam infirmitatem enarrauit. At ille omne genus medicinæ adhibendo, cernens ſe pro ſanitate acquirenda nihil in ea proficere poſſe, & magis mulierem ad vitæ interitum appropinquare, timenſque prædictam mulierem aliquo maleficio affici, ſermone ſuper hac re mecum habito tandem ad ſæpè dictæ mulieris domum (ipſo duce) peruenimus. Et licet ille medicus aliquando alterius opinionis (vt mos Medicorum eſt) extiterit, tamen lectos conſilio meo iuſſit expurgari, vbi inter alia inſtrumēta maleficialia, quędam imago ex plumis miro modo ad inſtar hominis fabricata, caput, brachia, manus, crura, pedes, & omnia alia membra habens, inuenta fuit, quæ maximæ admirationis omnibus illam intuentibus cauſa extitit. Interim quoddam mirabile accidit: quia dum circa prædictam mulierem, non de remedijs corporis, ſed de extrema vnctione egeretur, maleficialibus inſtrumentis combuſtis, remedijſq; ſpiritualibus adhibitis, quaſi repente mulier illa ad ſanitatem redijt, medicis, ac tota eius domo ſpectantibus, & admirantibus. Hęc de infirmitatibus à dæmonibus introductis dicta ſint. De morte verò, præter illa, quæ à prædictis auctorib. narrantur in ſupra citato cap. Mallei, hic caſus mihi accidit. Cum enim anno Domini 1582. in ciuitate Bononiæ morarer, quidam nobiliſſimus, ac illæſæ dignitatis vir filium puerum ſeptem annorum habebat, quem tenerè, ac vnicè diligebat. Hic enim puer dirè ęgrotare cępit; quod perpendens eius pater, paternoq; affectu illi compatiens, vocauit medicos, & illis infirmitatem filij ſui detexit; qui omni ſua induſtria, & arte adhibita, varijsq; remedijs applicatis, nihil ad ſanitatē obtinendam perficere potuerunt, admirantes ſe non ſolum incaſſum omnia agere, ſed nec infirmitatem ipſam poſſe cognoſcere. At pater pueri veritus, ne puer aliqua maleficiali infirmitate laboraret, diligenti inquiſitione circa lectos adhibita, varia, ac diuerſa inſtrumenta maleficialia adinuenit, qui territus, inuiſendi puerum cauſa, vocauit me. Cui ego compatiens, cum prædictum puerum inuiſiſſem, omnibus viribus

Teſtimonium Auctoris in hoc caſu.

Imago maleficialis inuenitur.

Sanitas repentè introducitur.

Caſus mirabilis in ciuitate Bononiæ.

In vanum laborant medici circa maleficia.

Timor cū effectu huic aduenit.

Digitized by Google

Latet hic diuinũ iudicium.

deſtitutum inueni, & licet medici omnia efficaciora, & ſpiritualia remedia, ſimilibus infirmitatibus ordinata, applicaſſent, tamen paucis diebus elapſis (Chriſto ſibi aliam vitam præparante) ad cælum migrauit, omnibus de inuentis maleficialibus, inſtrumentis admirantibus.

Latent hic dæmones infirmitatibus tecti.

Conſueuerunt etiam dæmones in corporibus humanis ſub ſpecie diuerſarum infirmitatum ſe abſcondere, & per multos annos latere, ne (vt ſupra diximus cap. 7.) ibi adeſſe deprehendantur; vbi poſtea ineſtimabiles expenſæ fiunt, quæ nihil proſunt infirmis Et nimirum, cum res ſenſibiles, & corporeæ directè, & principaliter non poſſint agere in ſpititum: Et

Senſibilia directè non agunt in ſpiritum.

adeo ibi teguntur, vt vix, & maxima cum difficultate omni etiam diligentia adhibita, detegi poſſint. Et quaſi in omnibus obſeſſis, quos præ manibus habui, hoc accidit, circa quos expertus ſum miranda. Remedia autem contra hoc applicanda, & ſi ſint multa, potiſſimum tamen eſt confeſſio ſacramentalis, quæ ſpi-

Remedium contra ſpiritus latentes in humanis corporibus.

ritibus latentibus vires reſiſtendi coniurationibus aufert. Et, ne hoc tibi videatur ſine ratione, & veritate dictum, aliqua exempla in medium afferam, quæ noſtro propoſito fauent. Cum enim anno Domini 1574. in ſupradicta ciuitate Regij manerem, quamdã puellam viginti annorum à dæmonibus obſeſſam præ ma-

Obſeſſa à dæmone in ciuitate Regi.

nibus habui, quæ per multos menſes in lecto decubuit, hac incognita infirmitate affecta. Et licet ſupra nominatus medicus, omni ſtudio, diuerſis medicamentis mederetur, tamen in illam tempus, & operam ſe perdere cognouit, qui intra ſe de hac muliere dubitare cœpit, ne ibi ſpiritus malignus adeſſet, maximè quia

Dubitatio non fruſtra huic accidit.

in ea ſigna ſupra naturam cernebat, quam dubitationẽ cum Superiore illius puellæ conferens (erat enim monialis illa iuuenis) ipſo iubente, exorcizare eam cœpi. Et licet per multos dies ipſam exorcizanda, interrogaſſem, ac ſigna interiora vexationis, quæſiuiſſem, nũ-

Malitia dæmonum latentium.

quam tamen veritatem extorquere potui. Cernens autem me omnia incaſſum agere, & in eam operam perdere, conſilio intra me habito, ipſam in confeſſione audiui. Qua peracta (mirabile dictu) illud, quot in

tot

Digitized by Google

tot dies perquirendo, omnibus ferè remedijs adhibitis, ſcire non potui, ſola confeſſione ſacramentali obtinui, adeò quod dæmon illo ſacramento victus, & debilitatus, ſe manifeſtè propalauit. Quid ſimile in illis puellis Mirandulæ accidit, de quibus locuti ſumus in noſtro Compendio, lib. 2. cap 11. quæ à dæmonibus vexatæ, ſub ſpecie grauiſſimæ infirmitatis diu in lecto iacuerunt, quæ cum multis modis (licet in vanum) interrogatæ fuiſſent circa vexationem, & maleficia ſibi illata, ac omnia negaſſent, ſacramento tamen confeſſionis adhibito, omnia faſſæ ſunt. Alia quàm plura exempla extant: quæ tamquam ſuperflua relinquuntur, cum quotidie oculis hominum ratione vtentium pateant.

Gratia ſacramenti cõfeſſionis quantũ valeat contra dæmones.

Grauiſſimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana.

CAP. XV.

De quadam aſtutia, qua dæmones è corporibus obſeſſis egredientes vtuntur, cum in Exorciſtas praualere non poſſunt, & de remedio contra illam apponendo.

SVpra cap. 8. diximus, dæmones mille modos nocendi generi humano habere; omnibuſque aſtutijs vti ad decipiendum Exorciſtam, inter quas non immeritò ponenda eſt illa, qua dæmones vtuntur, cùm in Sacerdotem præualere non poſſunt. Quandoque enim vi Exorciſmorum victi, & è corporibus humanis eiecti, vt facilius reingredi poſſint, in exitu ſuo in capillis patientis ſe abſcondunt; vbi, obſeſſis ab omni interiori, exteriorique vexatione liberatis, diu latent, nullum dolorem interiorum, atque exteriorem illis immittendo. Circa quod cautus eſſe debet Exorciſta, quia hoc ſæpiſſimè contingere conſueuit. Et ad hoc probandum, extat exemplum de quadam puella, de qua locuti ſumus in Compendio noſtro, lib. 1. cap. 12. quę cum ſemel à quodam Exorciſta exorcizaretur, dæmon Exorciſmis deuictus, ab illa recedens in eius capillis ſe abſcondit; vbi ſpretis Exorciſmis, tamdiu latuit, vt Exorciſta illam liberam proclamaret; aſtanteſque

Aſtutia quorundã dæmonum è corporib. egrediẽtiũ.

Latere quarunt dæmones in capillis.

Caſus qui auctori accidit.

teſque ad gratias Deo reddendas de victoria habita contra dæmonem, ac liberatione obſeſſæ acquiſita, verbis incitaret. Timens tamen prædictus Exorciſta ne à dæmone illuderetur, me in auxilium ſuum euocauit. At ego, cùm ad locum coniurationis perueniſſem, intuens in obſeſſam, atque per ſigna dubitans, ne hoc ad aliquam dęmonis deceptionem pertineret, exorciſmis, duriſque comminationibus contra dæmones inuehere cæpi. Et cùm ille maledictus intrepidus, atque impauidus ante me ita perſiſteret, vt in opinioné prioris Exorciſtę, quaſi inciderem, tamen cõſilio intra me habito, ambabus manibus capillos illius mulieris collegi, atque manibus ſacratis ſuppoſui. Quo expleto, cũ in faciem vexatæ reſpexiſſem, dæmon, quaſi imperceptibili modo, faciem illius mulieris ab intuitu meo ſubtraxit, aliunde illam vertens: & cùm eum duriſſimis præceptis cogerem, dæmon in hæc verba prorupit, Vedi che diauolo è qneſto. Io me ne ſtaua naſcoſto ne i capelli di queſta puttana, & tu ſei ſtato tanto triſto, che con la tua aſtutia, mi hai fatto ſcoprire. Quæ ſententia omnes aſtantes in clamorem, & riſum conuertit.

Succurrit auctor cuidam Exorciſtæ.

Remedium contra danes in capillis latentes.

Reſponſio dæmonis ad quẽdã Exorciſtã.

CAP. XVI.

Dæmones poſt liberationem obſeſſi, ad maleficia deſtruenda, quandoque in corpora iam vexata reingrediuntur, vbi de remedio illis applicando agitur.

Opera dæmonum admiranda quare appareant.

ETſi omnia dæmonum opera, vt plurimum admirãda appareant, vtpotè quia præter naturam operari videantur, quædam tamen ex ipſis mirabiliora nobis videntur, eò quod cauſam illarum ignoramus. Et quis non admiretur, dæmones, poteſtatiuè è corporibus obſeſſis, diuino auxilio aſſiſtente, ab Exorciſtis expulſos, ad facturas, atque maleficia deſtruenda in eadem corpora, in quibus nullum ius vexandi habent, iterum reingredi? quod tamen, quandoque me præſente factum fuit; vt patet de quadam puella à dæmone

arrepta,

Digitized by Google

arrepta, de qua locuti ſumus Compendio noſtro, lib. 2. ca. 11. nomen illius, ac loci tacere expedit; quæ licet poſt multos labores à quodam Exorciſta conſumptos ab ipſo poteſtatiuè, in die ſtygmatum B. P. noſtri Fráciſci derelicta fuiſſe: tamen qualibet nocte vſque ad ſolemnitatem præfati patris noſtri, in ipſam ingrediebatur, vbi etiam per quatuor, vel ſex horas manebat, Et adueniente hora excitandi moniales, cum quibus illa moram trahebat, ad matutinum (erat enim, & ipſa monialis) tunc dæmon, velut ſagitta ab ipſa fugiebat, ſolutis maleficijs in ipſa exiſtentibus, quæ in dies illa ex ore euomebat. Tandem diuino ſibi aſſiſtente, & eam adiuuante præſidio, illa totaliter à dæmone derelicta, liberata fuit, mediante tamen præcepto dæmonij ab Exorciſta facto, ne ad illam deinceps cauſa vexandi eam rediret; interueniente pariter maledictione, contra ipſum ab Exorciſta prolata, ſi ad illam vexandam amplius rediret (Quòd remedium Exorciſtis deſeruire poterit, vt ſcilicet per excommunicationem (quæ cum exorciſmis quò ad dæmones vnum exiſtit) & præceptum, dæmones à vexatione hominum impediantur.

Dæmones à corporib. egreſſi reingrediuntur & quare.

Mirabilis caſus hic annotatur.

Monialis à dæmonio totaliter liberatur.

Remedium aduerſus dæmones.

CAP. XVII.

De remedijs contra dæmones incubos, & ſuccubos applicandis.

DÆmones incubos infeſtos eſſe mulieribus, Diuo Auguſtino teſtante, cognouimus. Et quandoque in actibus libidinoſis mulieribus ſe voluntariè ſubijcientibus, vtuntur quandoque etiam ipſis inuitis; & hoc in ſacratioribus feſtis exercere conſueuerunt. Cur autem dæmones hæc in ſacratioribus anni temporibus, vt in Natalis Domini noſtri Ieſu Chriſti, Paſchatis, Pentecoſtes ſolemnitatibus, & alijs feſtiuis diebus id exerceant, rationes poſſunt redi: quia hoc peragunt non libidinis, & delectationis cauſa, quæ conſiſtit in carne, & oſſibus, cum ſpiritus carnem, & oſſa nó habeat, ſed potius, vt hi, qui has ſpurcitias, voluntariè exercent

Inuitis mulieribus dæmones vtũtur.

Rationes notabiles hic aſsignátur.

exercent, non ſolum perfidi per apoſtaſiam à fide fiāt, verum etiam vt,& ſacrilegij vitium incurrant. Secundò, vt Deus ſic grauius offenſus maiorem poteſtatem ſeuiendi in homines, & illos puniendi dæmonibus relinquat. Tertiò, vt ipſos in corpore, & anima in maiorem damnationem ex iſtis enormiſſimis peccatis impellant, ac ruere faciant. Et de his, ſe voluntariè talibus ſpurcitijs ſubijcientibus, extant quamplura exempla, quæ ab Auctoribus mallei maleficarum ponuntur in 2. par. quæſt. 1. cap 4. De inuitis autem multa exempla à prædictis Auctoribus ibidem quæſt. 2. cap. 1. conſcribuntur, ex quibus aliqua in noſtro Compendio, lib. 1. cap. 15. ponuntur. Extat denique exemplum de quadam virgine in habtu religioſo à quodam dæmone ſtuprata, quæ in ſacratioribus anni ſollemnitatibus incredibili libidinis vſu abutebatur, ipſa, ſola voluntate renitente, cum in tali actu nullus ſenſus, præter tactus ſibi à dæmone relinqueretur: quia illam in actibus libidinoſis immobilem reddebat. Et licet omnia remedia ſpiritualia tam in noſtro Compendio lib. 3. cap. 3. quam in noſtro Flagello poſita illi applicaſſem, diuina tamen permiſſione numquam liberari potuit. Remedia autem potiſſima contra has diabolicas incubationes ſunt doloroſa, ac lacrymabilis contritio ſuorũ peccatorum: confeſſio ſacramentalis; oratio Dominica deuotè prolata; cõmunio ſacratiſſima Corporis Chriſti; deuota exercitatio in Crucis conſignatione; Exorciſmorum applicatio: loci mutatio, & excommunicatio, quę fortaſſis quò ad hoc, vnum cũ Exorciſmo exiſtit, de quibus ad plenum locuti ſumus in noſtro Compendio, lib. 3. cap. 3. Ad hoc etiam malum propulſandum multum valet aquæ benedictæ aſperſio: deuota paſſionis Chriſti meditatio; eleemoſynarum in pauperes pia largitio; Angelica ſalutatio; Ieiunium cum deuotione factum; & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuiſenda; ac denique applicatio illarum rerum benedictarum, quæ in ſequenti cap. deſcripta ſunt: hoc tamen adiuncto, quod ex ſupradictis rebus benedictis breue ſibi facere debet, & illud ad collum, cum alijs ſacratis rebus, cum maxima deuotione

Malitia dæmnum contra genus humanum

Exẽpla poſita in Malleo aſſignàtur.

Monialis ab incubo ſtuprata.

Dæmones incũbi quomodo inuitis mulieribus vtuntur.

Remedia potiſſima contra incubos.

Excommunicatio in dæmones quid ſit.

Breue ex rebus benedictis fieri iubetur.

ſecum

Digitized by Google

ſecum deferre. Et licet hæc remedia ſupradictæ moniali forſan ad maius animæ ipſius meritum,& gratię augmentum,non profuerint, non tamen propter hoc circa alios omittenda ſunt. Quod enim vni non prodeſt,cauſa aliqua ſubſiſtente, non propter hoc ſequitur, quod alteri non proderit; ideò hæc remedia alijs non ſunt ſubtrahenda, maximè cum res illæ contra dæmones ab Eccleſia Catholica benedictæ maximam obtineant virtutem.

Quod vni nō prodeſt, alij ſubtrahi non debet.

CAP. XVIII.

Inſtrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficijs renouari, probatur vbi etiam de remedio agitur.

DÆmones ad maleficorum inſtantiam, maleficialia inſtrumēta ab ipſis fabricata,& aliquibus creaturis ex odio, vel malignitate illata, vt plurimum in domibus maleficia patientium deferunt, atque in lectis abſcondunt. Quod quam ſępiſſimè accidere conſueuerit,multæ Italiæ ciuitates teſtantur,quarum homines his infirmitatibus afficiuntur. Et quia malefici, mala,quæ profeſſi ſunt, & in dies incipiunt perficere, & ad finem,quo tenuunt,perducere nituntur; ideò ne maleficia in his,quibus applicantur,careāt ſuo effectu, ipſi dęmones, ſeu malefici ſępiſſimè omni menſe ipſa inſtrumenta maleficialia renouare procurant. Et ad hoc probandum quamplures experientię extant, quæ noſtris temporibus acciderunt,quorum vnam ſolummodo enarrabo. In Ciuitate Bononiæ anno Dñi 1582. cuidam presbytero (nomen taceam,expedit) cuiuſdā parochialis Eccleſiæ Rectori hic caſus accidit. Nam cum maleficium peſſimum ſibi illatum fuiſſet, vt per multos mēſes in lecto decumberet, & ad Medicos pro ſanitate acquirenda recurreret, incaſſaque omnia remedia naturalia fore cerneret: timens ſe aliqua maleficiali infirmitate laborare,& affici,conſilio Exorciſtarum habito, lectos expurgare,atque perquirere fecit, in quibus multa inſtrumenta maleficialia adinuenta fuerunt, quæ in ignem iniecta, conſumpta fuere. Sequenti

Maleſici a dæmonibus deferuntur

Perficere nituntur, malefici, quæ profeſſi ſūt.

Renouant malefici inſtrumenta maleficialia.

Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ.

Obſeruantur, luna reuolutiones in fabricãdis maleficijs.

quenti verò menſe, Luna reuoluta, iterum' prædictos lectos aperiri, atque perquirere fecit, vbi denuo alia inſtrumenta maleficialia in ipſis lectis inuenta, extrahi iuſſit, quæ ſimiliter igne benedictio combuſta ſunt. Hęcque iterum exequendo, poſt reuolutionem cuiuſlibet Lunæ ſemper cum maxima intuentium admiratione, diuerſæ ſpecies inſtrumentorum maleficialium repertæ fuerunt. Hic enim presbyter, poſt longã, & diuturnam infirmitatem, remedijs contra maleficas infirmitates adhibitis, priſtinæ valetudini reſtitutus fuit. Qui etſi ſit aliqualiter ſenex, tamen adhuc viuit. Et hic caſus vſque ad aures Illuſtriſſimi, & Reuer. D. Cardinalis, & Archiepiſcopi prædictæ ciuitatis peruenit; cum quo etiam ſermonem ſuper hac re (ab ipſo euocatus) habui. Remedium autem contra hoc applicandum erit, vt accipiatur aurum, tus, mirrha, ſal exorcizatus, oliua, cera benedicta, vt puta cerei Paſchalis, vel alia, & ruta; omnibus, proprijs benedictionibus reſpectiuè, & ſingillatim benedictis, & ex eis fiant breuia, ac ponantur in quattuor angulos lecti, prius ab inſtrumentis maleficialibus expurgati, ac ſigno ſanctæ Crucis têr ad honorem ſanctiſſimæ Trinitatis, ex omni parte conſignati, atq; muniti. Et hæc pauca, quæ pro modulo ingenij mei colligere potui, Exorciſtis ſufficiant. Quæ autem tam in noſtro Flagello, quam in hoc Fuſte dæmonum tractata, & explicata fuere, nulla alia de cauſa edita ſunt, quam vt hominũ ſaluti (quãtũ exiguę ingenij mei vires poſtulant) conſulerem. In quibus ſi quid erroris inuenietur, ſicut errandi intentione non eſt factum, ita illud mecum humiliter iudicio, & correctioni ſanctę Catholicæ, & Romanæ Eccleſiæ, atq; ſapientum ſubijcio. At ſi quid vtilitatis ex his ſumpſerit, ſacroſanctæ, indiuiduæ, atq; ſapientiſſimæ Trinitati, à qua omne datum, & donum perfectum prouenire dignoſco, referatur. Cui eſt omnis honor, & gloria, nunc, & in æuum. Amen.

Non fabula, ſed verum narratur.

Remedium contra inſult° dæmonum.

Charitas auctoris erga proximum.

Subijcit ſe opera pedibus S. Catholicæ Eccleſia.

Alia capitula ad hanc materiam pertinentia, quære in noſtro Flagello, vbi pulcherrimè deſcribitur doctrina perutilis, ac neceſſaria Exorciſtis.

Digitized by Google

FVSTIS DÆMONVM.

EXORCISMOS FORMIDABILES.

Potentiſſimos, & efficaces, in malignos ſpiritus expellendos, maleficiaq; fuganda ab obſeſſis corporibus complectens.

Auctore R. P. F. Hieronymo Mengo Vitellianenſi, Ordinis Minorum Regularis Obſeruantiæ.

EXORCISMVS PRIMVS.

RVBRICA.

Exorciſta quique ſit ille, volens expellere dæmones è corporibus obſeſſis, præmiſſa ſacramentali confeſſione, & trium dierum ieiunio, nulla leuitate, aut curioſitate ductus, ſed ſola neceſſitatis, vel caritatis cauſa, diſponens hanc rem aſſumere arduam, corde humiliato, fideq; firma, ſtans ante altare, vel aliquam imaginem, vnà cum infirmo à dæmone vexato, ibi genuflexus, deuotè, conſtanter, & intrepidè, indutus ſacris veſtibus pro ſui ordinis qualitate faciens ſibi ſignum Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat.

Ex antiquis exorciſmis.

Signum Crucis ✠ ſit in fronte mea. Verba Chriſti ✠ ſint in ore meo. Arma Chriſti ✠ ſint in pectore meo. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij ✠ doce me. Amor Spiritus ✠ ſancti illumina me. Benedicta ſit illa dies, & hora, in qua Dominus noſter Ieſus Chriſtus natus eſt de Beatiſſima Virgine Maria, Amen. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ Spiritus ✠

Digitized by Google

ſancti. Amen. Confiteor Deo omnipotenti, &c. totum.

Deinde fac abſolutionem ſuper infirmum, & ſuper aſſiſtentes dicendo.

Miſereatur veſtri omnipotens Deus, &c.
Indulgentiam, & abſolutionem, &c.

Poſtea lege ſequentia præcepta alta voce contra dæmones fauentes, & obſidentes.

Ex Prierij tractatu in malignos ſpiritus.

PRæcipio vobis dæmones, qui veniſtis in adiutoriũ iſtorum dæmonum, vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & ſub pœna immerſionis in ſtagnũ ignis, & ſulphuris per manus inimicorum veſtrorum, & ſub pœna tradendi vos in poteſtatem inimicorum veſtrorum, ac condemnandi vos in ſtagnum ignis, & ſulphuris per annos mille, quatenus nullum adiutoriũ vel fauorem detis iſtis dæmonibus, qui vexãt hoc corpus iſtius creaturæ Dei N. ſed diſcedatis ſtatim, & eatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio etiam vobis dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quòd exeuntes ab ea, dimittatis, & relinquatis eam liberam, & ſanam, abſque vlla læſione animæ, & corporis, vt poſſit ſeruire Deo creatori ſuo. Etiam præcipio omnibus inimicis veſtris in nomine ſanctiſſimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et ſub eiſdem pęnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quod præſentibus, vel abſentibus diſpliceat, niſi quantum fuerit interrogatum à me. In nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Hic Exorciſta ponat manus ſuper caput vexati, ligando ſtolam ad collum eius cum tribus nodis dicat.

O Vos abominabiles, ac rebelles Dei, coniuro vos ſpiritus, adiuro, voco, conſtringo, euoco, conten do, & conteſtor, vbicumque ſitis in homine iſto per Pa ✠ trem, & Fi ✠ lium, & Spiritum ✠ ſanctum, & per potentiſſimum nomen Dei Heloy forte, & admirabile exorcizo, & adiuro vos ſpiritus, ac impero vobis authoritate, qua fungor per virtutem Dei, & ſapientiſſimi Creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in ſua poteſtate, à qua fugere non poteſtis, vt incontinenti verba coniurationis meæ intelligatis, & virtutem; & ſentiatis vos victos ex præcepto vobis facto, nunc ab iſta creatura Dei N. & imagine Chriſti non audeatis recedere abſque licentia mei præcepti, & ſic ſitis ligati, & incatenati, ſicut Sancti Dei ligauerunt dæmones cũ catenis, ita cum iſta ſtola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Ex antiquis exorciſmis.

Gen. 1.

Deinde poſitis manibus ſuper caput vexati dicat.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impoſitionem manuum mearum, immo per inuocationem omnium Sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, atq; Virginum, & omnium ſimul Sanctorum. In nomine Patris ✠ & Filij ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Poſtea lege ſequens Euangelium, tenens manum ſuper caput vexati.

¶ Initium S. Euangelij ſecundum Ioannem.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deũ, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum.

Ioan. c. 1.

Digitized by Google

Deum. Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factũ eſt nihil, quod factum eſt. In ipſo vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in teſtimonium, vt teſtimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederẽt per illum. Non erat ille lux, ſed vt teſtimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & ſui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ei⁹, qui non ex ſanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, ſed ex Deo nati ſunt. Et verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti à patre, plenum gratiæ, & veritatis ℟. Laus tibi Chriſte.

Deinde ſubiungat Exorciſta hæc verba.

Per Euangelica dicta, extinguatur in te N. omnis virtus diabolica, & infundatur virtus diuina.

Quod ſeruandum eſt in fine cuiuslibet Euangelij.

Poſtea exorciſta oſtendat Crucem dæmoniaco, dicens.

Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Extra, de Trin. & fide Catholica c. Firmiter.

DOmine Deus omnipotens, qui es æternus, immenſus, incommutabilis, & incomprehenſibilis, atq; ineffabilis trinus in perſonis, & vnus in eſſentia, & ſubſtantia, Pater quidem à nullo; Filius à patre ſolo; & Spiritus ſanctus ab vtroque, abſque initio, & fine procedens,

Digitized by Google

cedens. Qui licet verè exiſtas Deus in tribus perſonis, quæ ſunt conſubſtantiales, coæquales, omnipotentes, & coæternæ, tamen vniuerſorum principium, creator omnium viſibilium, & inuiſibilium, ſpiritualiũ, & corporalium permanes. Qui tua omnipotenti virtute ſimul ab initio temporis vtramque de nihilo creaturam condidiſti, ſpiritualem, & corporalem, Angelicam videlicet, & mundanam, deindè humanam quaſi communem ex ſpiritu, & corpore conſtitutam. Pro cuius ſalute vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum, à tota ſimul Trinitate è cælo demiſſum, incarnari voluiſti; qui ex Maria ſemper virgine, Spiritus ſancti cooperatione conceptus, veruſq; homo factus ex humana carne, vna in duabus naturis perſona, viam vitæ manifeſtè demonſtrauit. Qui cùm eſſet ſecundum diuinitatem immortalis, & impaſſibilis, pro noſtra tamen ſalute ſecundum humanitatem effectus eſt mortalis, & paſſibilis. Qui etiam pro ſalute humani generis in ligno Crucis paſſus, & mortuus deſcendit ad inferos, reſurrexit à mortuis, & aſcendit ad cælum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos in fine ſæculi, & redditurus ſingulis ſecundum opera ſua, tàm malis, quàm electis. Per hæc omnia ſanctiſſima fidei myſteria, & noſtræ redemptionis ſacramenta, te deprecamur, ac petimus, vt ſuſcipias preces, quas tibi offerimus pro famulo tuo N. & expellas omnes dæmones ex hoc corpore, & proijcias eos, vt inimicos tuos, in profundum inferni, vt non habeant poteſtatem ſuper hunc famulum tuum N. moleſtandi, fatigandi, ſeu vexandi eum; quia in te ſperauit, & credidit, vt non confundatur in æternum, ſed in tua iuſtitia, & fortitudine brachij tui liberatus exiſtat. Per eundem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Lucæ 1.

Eccleſia Romana in præfatione S. Crucis.

Digitized by Google

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum.

Deinde incipiat adiurare dæmones cum obſidentes.

Sed cauere debet, ne ſine graui neceſſitate veniat ad colloquium familiare cum illis, quod ſæpè dæmones facere quærunt, vt Exorciſta perdat deuotionem, & ipſi reaſſumant vires, ſed cum magna fide, & forti animo intrepidè illos aggrediendo, dicat.

Coniuratio.

O Rebelles Dei, & inimici triumphatoris Domini noſtri Ieſu Chriſti Nazareni, ecce venio ad vos in virtute Dei Omnipotentis, qui vos ex nihilo creauit; *Gen. I.* qui tam iniuſtè, atque impiè hunc famulum Dei N. veſtra temeraria, atque obſtinata voluntate inquietare, & moleſtare præſumpſiſtis. In virtute igitur Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Ego cõiuro vos dæmones infernales, ſpiritus malignos, & per illam ſanctiſſimam veram, & immaculatam fidem Domini noſtri Ieſu Chriſti, quam B. Ioannes Apoſtolus ardentiſſimo caritatis amore prædicauit, pro cuius defenſione in Inſula Pathmos relegatus fuit; *Apoc. c. I.* cui Dominus per angelos ſuos reuelare ſanctiſſima myſteria noſtræ fidei dignatus eſt, vt illa propalaret ſeruis ſuis fidelibus, qui teſtimonium perhibuit verbo Dei, & Ieſu Chriſti quæcumque vidit, cuius gratia, & pace nullo modo vti poteſtis, eo quod dediſtis terga conditori veſtro. Audi igitur iniquiſſime dæmon, audi, & time victus, & proſtratus abſcede in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, quia tibi interdicitur figura Dei.

Oratio.

OMnipotens, & miſericors Deus, qui fideles tuos in te verè credentes, omni tempore clementer ab erroribus conſeruare non deſinis, & famulis tuis in tua fide perſeuerantibus, non ſolum firmitatem illius præbes,

Digitized by Google

bes, ſed etiam ſacratiſſima eiuſdem fidei noſtræ myſteria reuelare non dedignaris, te Domine ſancte pater, humiliter deprecor, ac poſco, vt per virtutem eiuſdẽ fidei, & interceſſionem B. Ioannis Euangeliſtæ, & per omnia noſtræ fidei myſteria, illi per Angelum tuum reuelata, mihi poteſtatem præbeas expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. quem tua pietate creare, & ad tuam imaginem formare dignatus es, vt liberatus ab hac peſſima vexatione, & in tua fide cõfirmatus, & corroboratus, te adiuuante, æternæ beatitudinis præmium aſſequi mereatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Apoc. per totum.*

Coniuratio.

CONiuro te ✠ maledicte dæmon per virtutem ſacratiſſimi nominis Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui reuelauit ſeruo ſuo Ioanni ſacratiſſima myſteria Apocalypſis, qui teſtimonium perhibuit verbo Dei, cum de diuinitate ſua diſſerens, dixit. In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbũ. Quique de eius humanitate, qua Verbum caro factũ eſt, predicando, & ſcribendo, deque venturo eius iudicio, & ſignis præcedentibus eius aduentum teſtificabatur, qui à Chriſto ſapientiam audiuit, ipſum vidit, vitamq; eius imitatus eſt, vt dignè teſtimonium perhiberet eorum quæcumque vidit. Eradicare igitur, & effugare, ò maledicte dæmon, ab hoc plaſmate Dei N. per illum, qui te ſupernis cælorum ad inferiora terræ demergi præcepit. Coniuro te ✠ maligniſſime dæmon per gratiam, & pacem, quam beatus Ioannes optat omnibus fidelibus Chriſti, cum dicit Gratia vobis, & pax. Gratia (inquam) ò miſerrime dæmon, quæ nos ſuſcitat à peccatis, quæ tuis maledictis perſuaſionibus commiſimus. Pax, quæ reddit nos Deo, & beatis Angelis confœderatos. Gratia, quæ (te inuito) conuertit voluntatem noſtram ad Deum, vt grati ſimus. Pax, quæ quietat animum noſtrum in Deo, vt ipſe gratiſſimus ſit nobis. Coniuro te ✠ maledicte dæmon per Ieſum Chriſtum, Filium Dei, qui erat, dum omnia crearet; qui

Apoc. c. 1. *Ioan. c. 1.* *Apoc. c. 1.* *Apoc. c. 1*

Digitized by Google

qui eſt, dum omnia reconciliat, & qui venturus eſt, qñ nos per gloriam beatificabit; quia tunc dabitur nobis gratia, & pax a Ieſu Chriſto, qui in ſanguine ſuo gratiam, & pacem nobis meruit, quam ob malitiam tuam perdiderũt primi patres noſtri, & nos per ipſos ex pec-

Ioan. c. 18. cato originali. Coniuro te ✠ nequiſſime ſpiritus per illum, qui eſt teſtis fidelis, id eſt Chriſtus, qui ſicut in hũc mundum veniens teſtimonium perhibuit veritati; ita etiam eſt primogenitus mortuorum, quia primus fuit, qui in alio ſæculo à morte reſurgens vixit, vt ipſe in æternum viueret, & filios ſuos in æternum victuros; non ſolum meritis, & gratiæ generaret, ſed etiam à mortuis reſuſcitando immortales faceret. Coniuro te ✠ dæmon per illum, qui eſt princeps regum terræ, qui eſt Dominus noſter Ieſus Chriſtus, quem Dñs Deus pa-

Rom. c. 8. ter primatem omnium iuſtorũ, quos (in tui dedecus, ò miſerrime dæmon) prædeſtinauit conformes fieri imagini filij eius; vt ſit primogenitus in multis fratribus, quos acquiſiuit ſanguine ſuo. Coniuro te ✠ dæmõ per illum, qui fecit nos Deo noſtro regnum, & ſacerdotes; regnum, in quo Deus per iuſtitiam regnaret; ſacerdotes, à quibus oblationem laudis, & gratiarum actiones reciperet, regnũ per quod Chriſti capitis noſtri in Deo membra ſumus: Sacerdotes, qui capiti noſtro Chriſto, tamquam membra vera, in myſterijs ſibi

Ioan. c. 5. debitis ſeruiamus: qui non ſolum in ſanguine ſuo meruit regnum iuſtitiæ, verum etiam & reproborum iudex eſſe; vt ſicut nos obedientes regno ſuo dignos per finale iudicium oſtendet, ſic & vos reprobos veſtris malignis operibus, & factis, & contemptores tantę gratię & tam pretioſi ſanguinis decernet damnatione æterna eſſe digniſſimos. Audi ergo creatura damnata ſpiritus immunde victus, & proſtratus, diſcede ab hac creatura Dei N. in nomine Domini noſtri Ieſu Chri-

Matth. 25. ſti, & vade ad loca deſerta, vbi nullam creaturam lædere poſſis per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui es principiũ omnis creaturæ, à quo omnia procedunt, & per

quem

Digitized by Google

quē oēs beatificantur, qui pro ſalute humani generis incarnari, naſci, & mori voluiſti, quique reſurrectionem mortuorum, & formidabilē diem extremi Iudicij ordinaſti, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt iudex vniuerſalis, iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignē, vbi reddes vnicuiq; ſecundū opera ſua: te humiliter deprecamur, ac petimus vt per tuā ineffabilem miſericordiam, qua iuſtos ſaluas, mihi cōcedere digneris virtutem tuam aduerſus hunc iniquiſſimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & ſpiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Matth. 25.*

Coniuratio.

CONiuro te ✠ ſpurciſſimæ dæmon per illum, qui cū venerit ad iudicium in nubibus, tunc plangent ſuper eum omnes tribus terræ, quæ tua deceptione, magis terrena dilexerunt, quàm Chriſtum, tribus verò cæleſtes iuſtorum, qui Deo obedierunt, tunc in iudicio ſuper eum gaudebunt. Plangent (inquam tecum, ò miſerrima creatura) tribus terræ ſuam miſeriam ſuper eum, cuius gloriam tunc videbunt non in deitate, cuius viſione indigni erunt, ſed in humanitate, quam pupugerunt, & eius vulnera videbunt, quorum ipſi cauſa extiterunt, & ideò vt mortis eius rei deputantur, quaſi ei hæc vulnera impreſſiſſent. Coniuro te ✠ nefandiſſime dæmon per Ieſum Chriſtum dominum noſtrum, qui eſt Alpha, & Omega, principium, & finis; principium (inquam) in quo creatæ ſunt omnes creaturæ in natura, & gratia; finis, in quo glorificabimur in gloria; omnipotens, qui ſeruat in æternitate, vt ſint omnia in omnibus interminabili perpetuitate. Coniuro te ✠ maligne dæmon per illum, qui dicit, Ego ſum primus, à quo omnia procedunt, & nouiſſimus, ad quem omnia ordinātur, primus, vt principium, in quo datur omnibus vita, nouiſſimus per mortis tolerantiā, per quam meruit omnibus vitam, qui fuit mortuus ex infirmitate humanitatis, viuit verò æternaliter ex vir- *Apoc. 1.* *Apoc. c. 1.* *Apoc.* *1. Pet. c. 1.*

tute diuinitatis, vt nos moriamur peccato, vt mortificati vitijs, & concupiſcentijs, per innocentiam poſtea viuamus Deo, per immortalis iuſtitiæ vitam, quam tu, ò proditor nefandiſſimæ, ob ſuperbiam tuam perdidiſti. Tu ergo, nequiſſime dæmon, inimicus fidei, hoſtis generis humani, mortis adductor, vitæ raptor iuſtitiæ declinator, malorum radix, fomes vitiorum, ſeductor hominum, proditor gentium, incitator inuidiæ, origo auaritiæ, cauſa diſcordiæ, excitator malorum, magiſter dæmonum, quid ſtas, & reſiſtis tantæ potentiæ Chriſti, cum ſcias eum tuas perdere vires? Exi ergo ab hac creatura Dei N. quàm dominus noſter Ieſus Chriſtus ad baptiſmi gratiam euocare dignatus eſt, & vade ad locum tibi à Chriſto aſſignatum, vbi nulli creaturæ nocere poſſis; alioquin mittam te in ſtagnum ignis, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ex D. Ambroſij Exorciſmo.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, qui pro noſtra ſalute in Cruce moriens, ianuam regni cæleſtis aperuiſti, & tuis fidelibus finaliter in via tuorum præceptorũ ambulantibus, portas mortis claudere meruiſti: qui famulis tuis in te verè credentibus poteſtatem eijciendi dæmones è corporibus obſeſſis dediſti, propter nomen ſanctum tuum, cui omne genuflectitur cæleſtium, terreſtrium, & infernorum, te inuocamus ſuper hunc famulum tuum N. quem diabolica ſæuitia vexat, vt per virtutem tuam, diabolum conteras, & ab eo expellas hunc nequiſſimum draconem, vt ab eo liberatus; per te ad regna cælorum peruenire poſſit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Mar. c. 16.

Coniuratio.

COniuro vos ✠ angeli tartarei per illum, qui in cruce moriens, à nobis Deo patre meruit, vt claudat nobis portas mortis, & portas vitæ aperiat; qui habet claues mortis, quæ eſt damnatio æterna; qua vos, Chri-

Apoc. c. 1.

ſti;inimici,& omnes vobis adhærentes, æterna vita,& æternis bonis illius vitæ priuamini; & inferni, qui eſt locus miſeriæ,& pœnæ, quæ peccatorum, & ſcelerum demerito; vobis, & omnibus damnatis infligitur. Et quæ ſunt claues damnationis,& pœnæ æternæ,ò miſeri dæmones,niſi iuſtitia, & miſericordia Chriſti, qui per virtutem, & miſericordiam ſuorum meritorum, ſuis amatoribus,& famulis æternam damnationē claudit,& portas vitæ æternæ aperit. Et per iuſtitiam vobis,& alijs indignis,& à ſuo merito alienis portas vitę claudit,& portam æternæ damnationis aperit. Adiuro te ✠ peſſime dæmon per filium hominis, ſtantem inter ſeptem candelabra aurea, ideſt Chriſtum, qui ſemper præſens eſt, & in medio Eccleſiæ ſuæ permanet. Ero (inquit) vobiſcum vſque ad conſumationem ſæculi. Coniuro te ✠ maligne dæmon per illam ſpiritualem,& magnam vocem, quam B. Ioannes Apoſtolus poſt ſe clamantem audiuit, per quam de rebus cæleſtibus, & diuinis myſterijs locutura erat diuina ſapientia;quæ ſicut tibi,& omnibus reprobis magna mala minatur;ita ingentia bona pollicetur Dei electis,vt omnes iuſti ad bellum contra vos, & membra veſtra, quæ ſunt praui,atque peruerſi,inanimentur. Per hæc, & omnia alia myſteria, quibus tu maledicte dæmon, potes conſtringi in nomine Domini Ieſu Chriſti, te adiuro,& conſtringo,vt exeas de vaſe iſto, & plaſmate Chriſti, qui ſuo ſanguine pretioſiſſimo illud à peccatis lauit. Illum metue,qui in Iſaac immolari, in Ioſeph venundari,in agno occidi, & in homine crucifigi voluit,deinde inferni extitit triumphator magnificus,& glorioſus. Recede ergo adiuratus per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Mat. c.28.* *Apoc. 1.*

Hic exorciſta interrogare poterit dæmonem, quo nomine vocetur; quot ſocios habeat; quæ ſint nomina eorum; qua de cauſa ſint ingreſſi; per quem Sanctum exire debeant: qui magis ſunt eorum inimici in cælo: & qui in inferno, quod ſignum dabunt in exitu ſuo, qua die, & hora ſint exituri, demum ſi non exierint, proſequatur hoc modo.

Oratio.

Symbolum Nicænum. DOmine Ieſu Chriſte, qui pro ſalute humana in hunc mundum veniens, carne noſtra indutus, cõtra Luciferum decertando triumphare voluiſti, & ipſum cum omni ſuo exercitu, & regno deſtruxiſti, vt nos è ſua poteſtate liberares, qui ad cælos aſcendens, & ad dexteram Dei ſedens, maxima caritate præcinctus, igne ſpirit⁹ tui, ſanctos Apoſtolos, & fideles tuos illuſtrare voluiſti; tuam clementiam ſupplex depoſco, vt auxilium tuum mihi cõcedas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum, vt audito nomine tuo, velociter exeat ab hac creatura tua N. vt ab eo erepta, ad tuam miſericordiam peruenire mereamur. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Dionyſius Cartuſian. ITerem coniuro te ✠ miſerrime, atque ſcelerate dæmon, per ſeptem candelabra aurea, & per eorum myſteria, quibus ſancta Eccleſia, ſeptemplici Spiritus ſancti dono illuſtrata deſignatur, quæ per caritatis ardorem, & ſapientia ſalutaris fulgorem, martyrumq; ſanguinem, atque fidelium quotidianam perſecutionem, tribulationem, atque mortificationem perficitur quæ per ſcripturam notitiam lucida, per caritatem, & gratiam pretioſa, per patientiam ſolida, & firma, per obedientiam ductibilis, per prædicationem ſonora, per perſeuerantiam longa, per ſpem erecta, & per fidem in Deo fundata: candelabro aureo aſſimilatur, cũ ſuper ſe Chriſtum, lumen clariſſimum, deferat, qui il- *Ioan. c. 1.* luminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Coniuro te ✠ dæmon, prædo infernalis, proie- *Apo. c. 1.* ctus è cæli faſtigio, per illum, quem ſimilem filio hominis B. Ioannes vidit, ideſt Chriſtum Filium Dei, qui tunc propriè non erat filius hominis per carnem paſſibilem, ſicut apparuit in incarnatione, ſed ſimilis; quia deuicto tuo Lucifero, cum omni ſuo exercitu, & veſtro regno deſtructo per mortem ſuam, à mortuis re-

ſurgens

Digitized by Google

ſurgens iam non moritur; qui veſtitus erat podere, talari, ſcilicet veſte ſacerdotali, qua ipſe fuit indutus, cũ pro nobis ex maxima caritate in Cruce ſe Deo patri ſuo obtulit. Et qui induit ſe podere, etiam præcinctus erat zona aurea, virtute ſcilicet caritatis, qua totus pro noſtra ſalute ardebat. Vſque ad mamillas, ò iniq; dæmon erat præcinctus, vt lac ſuæ doctrinę nobis ſuis fidelibus emanaret. Coniuro te ✠ maledicte dæmon, qui artibus tuis hanc creaturam Dei N. peruertere à ſuo Creatore niteris per illum, qui habet capillos candidos, ſicut nix, cuius oculi erant velut flamma ignis, qui eſt Chriſtus Dominus noſter, cuius capilli tunc cãdidi apparuerunt, quando in ſua reſurrectione membra ſua, ſanctos ſcilicet Apoſtolos, & omnes electos candidatos per mortem ſuam reddidit, quorum omnia peccata deleuit, qui licèt trepidarent, tamen in die ſancto Pentecoſtes, ſancti Apoſtoli, tamquam magni effecti, & alij fideles minus perfecti igne Spiritus ſancti illuſtrati fuerunt. Hi ſunt oculi Chriſti, ò ſcelerate dæmon, qui erant velut flamma ignis; quia illo igne inflammati prædicauerunt pęnitentiam in remiſſionẽ peccatorum hominibus, quos tua deceptione damnare conatus es. Per hæc omnia te conſtringo, & cogo, maledicta creatura, vt ſtatim exeas, & recedas ab hoc famulo Chriſti N. quem iniquè, atque impiè tantum moleſtaſti, durum eſt tibi Chriſto velle reſiſtere, & cõtra ipſum calcitrare, quid igitur ſtas, & reſiſtis cruenta beſtia, cum ſcias illum tuas perdere vires? Exi ergo draco nequiſſime, & vade ad loca inhabitabilia, vbi non ſit acceſſus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere poſſis. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Rom. c. 6.

Apoc. c. 6.

Act. c. 8.

Oratio.

Domine Ieſu Chriſte, Fili Dei viui, qui ſemper tuis fidelibus aſſiſtens, gratiam perſeuerandi in præceptis tuis offerre non deſinis, qui hominem, tua potentia creatum, per mortem tuam reſtaurare voluiſti, & ex maxima pietate tua, viam perueniendi ad cęleſtem

Apoc. c. 3.

Digitized by Google

leſtem patriam nobis oſtendiſti; adeſto ſupplicationibus noſtris, pijſſime redemptor, vt in nomine tuo eijcere poſſim omnes iſtos dæmones ab hac creatura tuá N. vt ſic nomen tuum ſanctificetur, & tamdem regnũ tuum, te concedente ſemper laudando poſſidere mereatur. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Coniuro te ✠ nequiſſime dæmon, per Ieſum Chriſtum, qui tenet ſeptem ſtellas in dextera ſua, & qui ambulat in medio ſeptem candelabrorum aureorum, qui in medio Eccleſiæ ſtat per defenſionem, qui promiſit omnibus pugnantibus contra te, & contra vitia, & perſeuerantibus in bonis operibus, dare de ligno vitæ, quod eſt in Paradiſo Dei, quod nihil aliud eſt, quã ipſe Chriſtus. cuius viſione intellectuali in Paradiſo, & eius corpore hic præſenti Eccleſia animæ iuſtorum reficiuntur. Coniuro te ✠ nefandiſſime ſpiritus, per illum, qui eſt primus, & nouiſſimus, qui eſt Dominus noſter Ieſus Chriſtus, qui fuit mortuus, & viuit; primus omnia creando; & nouiſſimus, per mortẽ omnia reſtaurando; fuit mortuus, verum hominem ſe eſſe demonſtrando, & viuit tamquam Deus, potenter reſurgendo: Coniuro te ✠ refugam, apoſtatam, tyrannum per illum, qui promiſit nobis patienter ſuſtinentibus aduerſa, & fidem ſeruantibus vſque ad mortem; dare vitam æternam, quando dixit: Eſto fidelis vſque ad mortem, & dabo tibi coronam gloriæ; & qui vicerit, non lædetur à morte ſecunda; quia qui fidelis permanſerit vſque ad mortem corporis, mortem æternã animæ non timebit. Veh igitur tibi proditor nequiſſime, & tuis complicibus, qui perdidiſtis perſeuerantiã, eò quòd gratiam vobis oblatam in creatione, per quã operari vos oportebat, neglexiſtis. Veh etiam illis, qui inceptum bonum non conſeruauerunt. Vide miſer dæmon, quam magna ſit largitas Dei, vt tam exiguo termino perſeuerantiæ, ſcilicet vſque ad mortem, Deus donaturus ſit pręmium tale, vt coronam vitæ polliceatur.

Apoc. c. 2.

Ibidem.

Ibidem.

Iac. c. 1.

tur. Per hæc, & omnia alia, quibus in Chriſti nomine potes cogi, & arctari, tibi præcipio, vt exiens, & recedens ab hoc famulo Dei N. diſſoluas omnia vincula, quibus teneris hic, cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, & ſignaturis, & facturis tuis illi arte diabolica factis, & tibi præcipio maledicte ſpiritus, vt exeundo educas tecum totam ſocietatem tuam damnatam, & per virtutem, & potentiam Domini noſtri Ieſu Chriſti te conſtringo, vt de quacumque re te interrogauero, dicas mihi veritatem, alioquin mittam te in ſtagnum ignis, & ſulphuris, vbi te condemnabo in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta interrogare poterit, ſi ſpiritus malignus detineatur aliquo maleficio in corpore, & vbi ſit illud, & quomodo poſſit diſſolui, & ſi ſit in corpore, vel extra, ſed cauere debet, ne illud deſtruat alio maleficio, ne peccatum addat peccato, quibus præmiſſis, ſine intermiſſione proſequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per vnigenitum Filium tuum Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum *Ioan. c. I.* illuminare digneris omnem hominem venientem in hunc mundum, qui cum venerit ad iudicium vniuerſale, vt ſcrutator renum, & cordium, occulta cogitationum diſcernens, vnicuique pęnas, & pręmia, ſecundum opera eorum daturus eſt quiq; ſeruis ſuis gratiam ſuppeditandi vitia præbet, te Domine ſancte pater ſuppliciter exoramus, vt meritis, & paſſione eiuſdem dilectiſſimi filij tui Ieſu Chriſti Domini noſtri gratiam liberationis huic famulo tuo N. tribuas, quatenus à dæmone liberatus, nomen ſanctum tuum benedicat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ maledicte dæmon, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum de

ſuper-

ſuperbiam, & nequitiam tuam, & ſpiritus immunde, per illum, qui tenet gladium ex vtraque parte acutum, qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, qui habens iudiciariam poteſtatem, promittit bonis pręmia, & finaliter errantibus pœnã reddere; & pugnantibus, ac vincentibus dare manna abſconditum, id eſt æternam vitam, quam nec oculus vidit, nec auris audiuit; & nomen nouum, vt ſcilicet Filij Dei nominemur, & ſimus. Coniuro te ✠ ſpiritus ingrate, per Filium Dei, qui habet oculos, vt flamma ignis, qui omnes in eo credentes ſua caritate illuminat, & inflammat, in quem per gratiam humanitas noſtra aſſumpta eſt, vt quodammodo etiam ipſe Chriſtus ſecundum humanitatem ſit filius Dei per gratiam. In cuius benedicti hominis gratia, multi filij Dei facti ſunt, ſicut ipſe Ioannes in exordio ſui Euangelij dicit. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri. Coniuro te ✠ ſpiritus ingratiſſime, per illum, qui dicit: Ego ſum ſcrutãs renes, & corda, qui eſt Chriſtus, qui quantum ad iudicium diſcretionis perſpicaciſſime diſcernit occulta cogitationum, & delectationem cordis, & mentis, qui vnicuique dat ſecundum opera ſua quantum ad executionem iudicij, qua præmia, vel pœnas pro meritis, & demeritis vnicuique diſpenſat. Coniuro te ✠ immundiſſimè ſpiritus per illum, qui promiſit pugnanti, perſeuerando contra tuas perſuaſiones, & vita; & vincenti, cuſtodiendo præcepta eius vſque in finem, qui per operum itinera, quæ Chriſtus docuit, ambulat, dare poteſtatem ſuper gentes; quia præbet alli gratiam ſuperandi omnia peccata, quæ per gentes deſignantur: quę peccata per gratiam Chriſti Ieſu ſic homo contemnit, vt ſine difficultate omnes vitiorum incurſu repellere poſſit; ita quod illa reget in virga ferreã; quia illa ſuppeditando, gratiã Chriſti calcabit, quã ipſe Chriſtus, vt homo, accepit à Patre ſuo, non ſolum pro ſe, ſed & pro omnibus ſibi fide, & dilectione adhærentibus, in qua eos victores vitiorum facit, qui carnis rebellione plus, minuſque concutiuntur. Per hæc, & omnia alia Chriſti opera, quibus potes adiurari, & conſtringi, & ad pœnas, tormentaq; mitti, te coniuro, ingratiſſime ſpiri-

Apoc. c. 2.
1. Io. ca. 1.
Ioan. ca. 3.
Apoc. 3. & 22.
Ibidem.

ſpiritus damnate, atque damnande, & omnes tibi fauētes, atque adhærentes, vt quam citius exeatis ab homine iſto, quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad ſuam ſanctam gratiam vocare dignatus eſt, & hoc ſignum ſanctæ Crucis ✠ quod ei in fronte damus, tu maledicte, numquam audeas violare, ſed recede adiuratus per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, qui vt Sol iuſtitiæ hominibus ambulantibus in tenebris huius mundi, & vmbra mortis, lumen iuſtitiæ, & veritatis oſtendis, qui in illo æternitatis die omnibus electis tuis per beatificā viſionis apparebis; te humiliter inuoco, vt hanc creaturam tuam N. à ſpiritibus immundis liberare, & ad priſtinam ſanitatem, & libertatem perducere digneris? Qui viuis, & regnas in ſęcula ſæculorum. Amen. *Iſaia ca. 9.*

Coniuratio.

COniuro te ✠ nefandiſſime ſpiritus per illum, qui ſe nobis daturum, vt ſtella matutina, pollicetur, dicens: Et dabo illi ſtellam matutinam, quæ ſicut ortum diei nunciat, ita Chriſtus à mortuis reſurgens, fidei lucem, immortalitatiſque mundo intulit. Stellam (inquam) matutinam dabit nobis Chriſtus Dominus noſter, id eſt ſeipſum, & gloriam reſurrectionis. Stellā matutinam dat Chriſtus ſuis fidelibus, qui ducatum idoneum ad ambulandum in huius mundi tenebris præbet, in quantum cor mundum in affectu, & veritatis, ac iuſtitiæ lumen in intellectu eis ſubminiſtrat. Stellam matutinam dabit nos Chriſtus, ò miſer dæmon, quando ipſe Sol iuſtitiæ in illo æternitatis die per viſionem beatificam orietur, qui ſtella matutina per immortalitatis gloriam, & manifeſtam Dei contemplationem ſuis electis erit, non tibi, neque tuis complicibus, qui ab initio veſtræ creationis ſemper Deo conditori veſtro reſtitiſtis. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæ- *Apoc. c. 2.* *Iſaia c. 11*

mon

mon, per illum qui habet ſeptem ſpiritus Dei, qui eſt Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſuper quem requieſcit ſpiritus ſapientiæ,& intellectus, ſpiritus conſilij,& fortitudinis, ſpiritus ſcientiæ,& pietatis,& ſpiritus timoris Domini, quorum ipſe tantam plenitudinem habet vt etiam in omnes alios exuberet. Coniuro te ✠ ſpurciſſime ſpiritus, per illum, qui hortatur nos ad perſeuerãtiam bonorum operum, dicens: In mente habe, quõ acceperis,& quæ audieris, ſerua. Vide, vide miſerrime ſpiritus, maximam miſericoricordiam Dei erga nos ſuos fideles, qui eamdem perfectionem iuſtitiæ, in qua Chriſtus ſeruat iuſtos, etiam eos in melius proficere facit. Coniuro te, ✠ iniquiſſime ſpiritus, per illum, qui neminem iuſtificat, niſi per merita paſſionis Chriſti, & qui exhortatur nos ad gratiam in nobis reſuſcitandam, dicens: Eſto vigilans,& confirma cetera, quæ moritura erant, quia licet gratia, quæ ſpiritum viuificat; qui (te inſtigante) antea per culpam mortuus erat, tota ſimul,& ſubitò, auertente ſe homine à Deo, auferatur, gratiæ tamen,& dona gratis data paulatim decreſcunt,& hoc fit ex diſpenſatione Diuinę miſericordię; vt per illa dona nondum ablata, homines conſiderantes magnam,& ineffabilem Dei pietatem, ad veram pœnitentiam perficiendam, his donis,& gratijs inuitentur. Sed tu, ò ſcelerate dæmon, quare non deſinis ſubuertere animas illas, quas Chriſtus Ieſus ſuo pretioſo ſanguine redemit, & tanta prouidentia ad innocentiam quærit reducere? cede beſtia teterrima, & ſcabioſa, cede Chriſto, qui ſua paſſione à faucibus tuis nos eripuit,& exi ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos,& ſæculum per ignem. Amen.

Apoc. c. 3.

Ibidem.

1. Pet. 1.
Iac. c. 1.

Oratio.

Eccl. Rom.

DEus innocentiæ reſtitutor,& amator, qui æternæ vitæ, & immortalitatis gloriam ſeruantibus mãdata tua miſericorditer donas,& peccatoribus per pænitentiam veniam præbes, & pro Chriſto certantibus præmia regni cæleſtis largiris, qui ex ſola bonitate

clemen-

Digitized by Google

clementiæ tuæ hominem ad imaginem, & ſimilitudinem tuam creatum, multiplicibus donis, & ſpiritualibus gratijs decoraſti, te ſuppliciter exoramus, vt per merita ſacratiſſimæ paſſionis Ieſu Chriſti Filij tui, hãc creaturam tuam N. ab hac peſſima, & diabolica vexatione, tua poteſtate eripere digneris. Per eũdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ iniquiſſime ſpiritus, per illum, qui promiſit vincentem veſtire veſtimentis albis, & nomen eius non delere de libro vitæ, ſed illum confiteri corã Patre ſuo, & Angelis eius. Veſtietur (inquam) Chriſti ſeruus veſtibus albis (in tui dedecus, ò miſer dæmon) cum ſanctitatis gloriam in immortali vita cum Chriſto participabit; quando facie ad faciem habebit in illo futuro ſæculo diuinam fruitionem; te remanente in tua obſtinatione, & pœnis æternis. Et coram patre ſuo Chriſtus nos confitetur, quando nos tales efficit, vt Chriſto tantò conformiores ſimus in gloria, quantò & conformiores fuerimus in patientia. Non enim ò miſerrime ſpiritus, dignus miniſter regis eſt, qui probatus eſt in aula, ſed qui eum in bello per vulnera confitetur; quod ipſe aſſerit dicens. Vbi ſum ego, illic & miniſter meus erit. qui etiam inter Angelos coronabitur, & hoc eſt nomen eius confiteri corã Angelis in gloria Patris ſui, id eſt oſtendere hunc ſibi dignum militem eſſe. Vide ergo, ò impijſſime ſpiritus, & conſidera, quam impiè egiſti in illo paruo tempore, quando in tuæ creationis exordio dediſti terga conditori tuo, qui in ſignum maximæ ingratitudinis, vice illius voluiſti adorari; & beatitudinem illam, quæ tibi à Deo parabatur, ex proprijs naturę tuæ viribus, & ſine meritis niſus es obtinere; & ideò cum tuis complicibus ad infernum detruſus, illo igne inextinguibili in æternum cruciaberis. Iterum coniuro te ✠ maledicte dæmon, per illum, qui eſt ſanctus, & verus, qui habens clauem Dauid, aperit, & nemo claudit, qui eſt Chriſtus, qui ſuis fidelibus portam iuſtitiæ per gra-

Apoc. 3. *1. Cor. 13.* *Io. cap. 12* *Apoc. c. 3.*

tiam

tiam aperit, vt poſſint opera iuſtitiæ adimplere; quos nemo ab hac gratia excludere poteſt; claudit, & nemo aperit, quia quos ipſe tamquam gratiæ indignos abijcit, eis nemo gratiæ aditum aperire poteſt. Hoc enim tibi, ſcelerate dæmon, contigit: quia tua nequitia perdidiſti illam cæleſtem, & Diuinam contemplationem
Heb. c. 2.
nolens obedire Deo, & adorare Dei ſapientiam, vnitam illi ſacratiſſimo homini, ſed elatus, vt inſipiens, & ſtolidus cepiſti præliari aduerſus illam; ô miſer, & venenoſe ſerpens infernalis, qua temeritate audes occupare hoc templum Chriſti ✠ Exi ergo ab hac creatura Dei N. ſigno ſanctiſſimæ Crucis conſignata, & vnda baptiſmatis regenerata, per illum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic interroga, ſi ſpiritus velit exire: & ſi ſic, præcipe illi, ne aliquem creaturam lædat, & quod educat ſecum totam ſuam damnatam ſocietatem. Si autem exire noluerit, ſuppone ignem cum ſulphure ardentem, prius benedictu ante patientem, & fac illum profumigari: poſtea ſic ſequere.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte Filij Dei viui, qui ſeruos tuos per humilitatis viam incedere docuiſti, & humiles Diſcipulos tuos per apicem virtutum, ad ſapientiæ diuinæ theſaurum, per gratiam tuam perducere dignatus es; & ſicut ad humilitatem, & perſeuerantiam ſectandam exhortans, dixiſti. Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde. Et tene, quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam; ita; clementiſſime Deus, tua miſericordia huic creaturæ tuæ N. per miniſterium noſtrum ſubuenire digneris, vt ab opppreſſionibus dæmonum liberata, nomen ſanctum tuum laudare, & glorificare valeat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Exorciſmus I.

COniuro te ✠ maligne dæmon, per illum, qui dicit: Ecce dedi coram te oſtium apertum, id eſt ſe

Digitized by Google

cretorum cæleſtium intelligentiam. Tu enim, ò ſcelerate dæmon, de theſauro tibi naturaliter per creationem inditio, ſuperbiens, claue diuinę ſapientia excluſis, niteris vnumquemque è theſauro cæleſti excludere, ſuperbiam ſuggerens, per quam vera ſapientia fiat indignus, quicumque tibi conſenſerit. Oſtium apertũ Chriſtus humilibus diſcipulis dedit, cum per apicem virtutum eos ad ſapientiæ ſuę theſaurum per gratiam ſuam introducere diſpoſuit. Quod quidem oſtium, tu beſtia teterrima, tunc claudere voluiſti, quando de virtutem gratia eis gloriam vanam obieciſti; quibus cum Dominus noſter Ieſus Chriſtus poteſtatem calcandi ſuper te, & tuos complices in nomine ſuo dediſſet, illi accedentes ad eum dixerunt. Domine, etiam dæmonia ſubijciuntur nobis. Ecce, maledicte dæmon, quomodo obieciſti illis gloriam vanam, vt claudere oſtium, ſed non potuiſti; quia humilis magiſter ſtatim doctrina ſua ad humilitatem reduxit, dicens: Videbam Satanã ſicut fulgur, de cælo cadentem, ac ſi diceret: Si Satanas in tanta nobilitate naturæ conſtitutus, per vanam gloriam ſubitò cecidit, quomodo vos, natura infirmiores, de virtutibus, quas non ex vobis, ſed ex gratia habebis, gloriãtes ad cæleſtia conſurgere poteritis? Sicut igitur ſuperbia tua oſtium cæleſtis contemplationis tibi ſuperbienti clauſit, ſic vera humilitas terreno homini oſtium contemplationis cæleſtiũ pandit. Coniuro te ✠ maligniſſime ſpiritus, per illum, qui in donis gratię ad perſeuerantiam ſectandam hortatur nos, dicens: Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam. Quod, tu ſcelerate, facere nouiſti; debueras enim taliter gratiam tenere, vt, vnde eam habueras, recognoſceres; ſic attendere, quid ex te eras, vt tamen non negligeres, quod per Chriſtum factus fueras; ſic tamdem ad propriam affici dignitatem, vt tamen Dei, & Chriſti non poſtponeres adorationem. Et quia Dei gratiam neglexiſti, dignum erat, vt coronam præmij neglectæ gratię amitteres, quam dignus eras recipere, ſi lucrum cęterorum de eadem gratia quærere voluiſſes. Tu enim, peſſimè proditor, ex naturæ tuæ nobilitate, quæ ad honorem ſummi creatoris tui effecta fuerat illius hono-

Luc. 10

Ibidem.

Apoc. c. 5.

Iſaia 14.

rem

rem deſpiciens, & ad propriam excellentiam conuerſus amiſiſti illam digniſſimam Angelorum ſocietatē, & ex Angelo, effectus es beſtia teterrima, & ſcabioſa. Propterea damnate, atque damnande, recede ab hoc plaſmate Dei N. & vade ad locum tibi à Deo deputatum. Per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, rex æternæ gloriæ, verus Deus & homo, qui in tuis promiſſionibus ſemper verax exiſtis, qui ſuperbis ſemper reſiſtis, & humilibus ſeruis tuis, tibi fideliter ſeruientibus, gratiam, & gloriā miſericorditer præbes; quiq; pro defenſione tui ſanctiſſimi nominis pugnantibus, in templo ſancto tuo cæleſti, vt columnas collocare, & ſtatuere promiſiſti, qui es Alpha, & Omega, per quod omnia ad Deum, vt ad ſuum principium, & finem, rediguntur per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis te humiliter deprecamur, vt per ſancta beneficia tua, humano generi exhibita, hanc creaturam tuam N. à miſerabili oppreſſione Satanæ, & miniſtrorum eius eripias, & fractis omnibus vinculis malignorum ſpirituum, ad priſtinam ſanitatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

1. Pet. 5. *Apoc. c. 3.*

Coniuratio.

COniuro te ✠ ſceleſtiſſime dæmon per illum, qui promittit nobis vincētibus colūnas nos facere in tēplo Dei, dicens: Qui vicerit, faciā illū colūnam in tēplo Dei mei; quia humiles in S. Eccleſiæ iuſtitiā operantes, columnæ efficiuntur, cum per Chriſti gratiā, in ſancta vita ſic confirmantur; qui totam vitā ſuam da Dei gloriam conſumpſerint, amplius à ſanctitate vitæ per apoſtaſiam non excidant, ideò foras amplius non egredientur, à templo Dei non recedit, qui à ſanctitate vitæ nunquam finaliter excidit, in hoc ſæculo; qui etiam à Deo in templo cæleſtis Hieruſalem, vt colum-

Apoc. c. 3. *Matth. c. 10*

na, collocabitur; à quo tu maligniſſime ſpiritus, propter ſuperbiam tuã lapſus es, qui dicebas in corde tuo: In cælum aſcendam, & ero ſimilis altiſſimo. Coniuro te ✠ nefandiſſime dæmon per Ieſum Chriſtũ Saluatorem noſtrum, qui eſt teſtis fidelis, & verus: qui veraciter, & ſine aliqua iniuſtitia diſcutiet in illo nouiſſimo iudicio omnia opera noſtra; & vt iudex verus reddet vnicuique iuxta opera ſua, cum ipſe ſit veritas, quę venit in hunc mundum, vt teſtimonium veritati perhiberet, quem tu maledicte ſpiritus crucifigere feciſti. Coniuro te ✠ miſer dęmon, per illum, qui eſt principium omnis creaturę Dei, id eſt Chriſtus, qui eſt principiũ, per quod omnia facta ſunt, & ſine quo factum eſt nihil, per quem omnia ad Deum, vt ad ſuum principium, rediguntur; quia ipſe eſt imago Dei inuiſibilis, in quo ſunt omnia, quæ in cælis, & quæ in terris ſunt; per illũ ergo te coniuro, & conſtringo, vt exeas ab hoc famulo Dei N. & vadas ad ſedes infernales, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen. *Iſaiæ 14.* *Apoc. c. 5.* *Ioan. c. 18.* *Apoc. c. 3.* *Gloſſ. 1.*

Oratio.

DEus refugium, & vnica ſpes miſerorum, qui nos ardentiſſima caritate, & amore tuo ſic dilexiſti, vt Filium tuum vnigenitum pro noſtra ſalute morti traderes, qui cũ iniquis reputatus, vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra, qui lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo, cuius liuore ſanati ſumus. Per hanc piiſſimam, & ineffabilem miſericordiam tuã, obſecro te Domine Deus omnipotens, vt cordi meo ſuperinfundas gratiæ tuæ inextinguibile lumen, quo ſimul in me incendium tuæ ſanctiſſimæ caritatis ardeat, operetur, & creſcat, vt ex eo toto corde meo in omnibus, & ſuper omnia te diligam, & per eamdem caritatem mihi tribue virtutem expellendi hos ſpiritus immundos ab hoc famulo tuo N. vt ab eis liberatus, de tua miſericordia ſemper lætetur. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Ioan. c. 3.* *Apoc. c. 1.*

Digitized by Google

Coniuratio.

Apoc. c. 3. CONiuro te ✠ ſpurciſſime dæmon, per illum, qui exhortatur nos ad caritatem habendam, dicens: Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, Diuinam ſcilicet dilectionem, quæ eſt valor, & pretium omnium alarum virtutum, quæ cùm ſit vinculum perfectionis, eſt pretioſiſſima inter omnes virtutes, quam qui habet, omnia ſua opera bona Deo, & non ſibi ipſi tribuit; quod tu maledicte dæmon, facere recuſaſti, cum diceres Chriſto: Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraueris me, & qui verè diues eſſe cupit, neceſſe habet hoc aurum à Chriſto emere per humilem confeſſionem, vt recognoſcat, & confiteatur omnia mala ſua ex ſe ipſo eſſe; omnia verò bona eſſe à Deo, quod eſt pretium diuinæ dilectionis, quod non tantum pretioſum eſſe debet, ſed etiam ignitum, & probatum, quia amor dilectionis debet eſſe deuotionis feruore plenum. Hic eſt ignis ille, ò maledicte dæmon, qui in te fuit extinctus in exordio tuæ creationis, quando relinquendo tuum creatorem, Lucifero tuo adhæſiſti. Hic eſt (inquam) ignis ille, de quo ipſe Chriſtus ait: Ignem veni mittere in terram, & quid volo, niſi vt ardeat? quem qui habet, verè locuples fit; quia omnia quæcumque operatur, in cæleſti theſauro apud Deum reponit. Coniuro te ✠ iniquiſſime ſpiritus, per illum, qui tam amicabiliter loquitur nobis, dicẽs: Ego ſto ad oſtiũ, & pulſo. Ad oſtiũ ſcilicet mentis noſtræ; qui eſt conſenſus Chriſtus pulſat, cum gratia ſua, ſuiſque ſanctiſſimis monitis voluntatem noſtram ad amorem ſuum præueniendo allicit. Quod oſtium tamdiu clauſum eſt Chriſto, quamdiu voluntas noſtra peccato cõſentit, quando aliquid plus Deo diligit. Ad oſtium enim tuæ mentis, ò nefandiſſime ſpiritus, Deus benedictus pulſauit, cum varijs modis à principio tuæ conditionis voluntatem tuam ſua gratia ad bonum cõſenſum alliceret, & excitaret. Sed huic pulſationi Dei omnipotentis noluiſti acquieſcere, cum omnibus Angelis fuit dictum. Cum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit; & adorent eum

Mat. c. 4.

Luc. c. 12.

Apoc. c. 4.

Heb. c. 1.

omnes

omnes Angeli Dei, quem in præuiſione cognoſcens inuidiſti. Per illius igitur caritatem te coniuro, vt ſtatim exeas ab hac creatura Dei N. quam tantum moleſtaſti, illam dimittendo ſanam, & liberam, vt poſſit ſeruire Deo creatori ſuo, in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic interroga de exitu, vrgendo dæmones duris præceptis, & comminationibus, & ſi non receſſerint, ſuppone naribus obſeſſi rutam benedictam propria benedictione; poſteà ſic ſequere.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, paſtor bone, qui peccatorib. gratiam tuæ ſanctiſſimæ vocationis tàm interiꝰ, quàm exterius offerre non deſinis, qui in conuerſione peccatorum tantum lætaris, vt illos tua gratia ſemper præuenias, ad pœnitentiam eos vocando, quique pœnitentibus gratia tuæ pijſſimæ miſericordiæ, & pietatis ſemper aſſiſtis; adeſto, quæſumus, huic creaturæ tuæ N. & per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis infeſtationem huius dæmonis ab ea repelle, & ei deſideratam ſanitatem concede. Qui viuis, &c. Amen. *Conc. Tri. ſeſſ. 6. de iuſtif. c. 9.*

Coniuratio.

COniuro te ✠ viliſsime ſpiritus, per illam ſuauiſſimam Cœnam Domini noſtri Ieſu Chriſti, quam ipſe promittit fidelibus ſuis conſentientibus ſuæ vocationi, dicens: Si quis audierit vocem meam, & ianuam aperuerit, ad illum intrabo, & cum illo cenabo, & ipſe mecum. Hanc enim vocem Dei, ò inique ſpiritus, qua omnes Angelos ad Verbi incarnati adorationem vocauerat, quæ ad aurem tuæ mentis per internam, & externam vocationem inſonuit, deſpexiſti, quando Deo omnipotenti, ad ianuam tuæ voluntatis pulſanti, aditum præbere noluiſti. Et ſicut tu peſſime dæmon clauſam noſtræ voluntatis ianuam infringere non potes, ſic & Deus per iuſtitiam ſuam, per voluntatis tuæ confractam ianuam introire noluiſti. Et ſicut, cũ quis Chriſto pulſanti ſe voluntariè ſubiugauerit, & aditum *Apoc. c. 3.*

Digitized by Google

illi præbuerit, tunc ipſe frequenter non ſolum cum donorum, & chariſmatum ſuorum diuitijs, quas ſui ſerui nec æſtimare ſciunt, nedum deſiderare queant, ſed et cum dono gratiæ, quæ animæ datur ad perficiendam Dei voluntatem in declinando à malo, & faciendo bonum, quæ eſt gratia gratum faciens; quæ rationalem ſpiritum roborat ad hoc, vt in Deum conuertatur, ad illum ingreditur; ſic & tibi ſuæ gratiæ non conſentienti, & introitum non præbenti, immo vt ingratiſſimo rebellanti, aditum vitæ æternæ præcluſit. Coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus per illum, qui ſuos fideles, gratiæ ſuæ conſentientes, pane illo cæleſtis vitæ, & intellectus, & aqua ſapientiæ ſalutaris reficere promiſit, dicens: Si quis mihi aperuerit, cenabo cum illo, & ipſe mecum. Parum enim eſt Chriſto, ad prandium ſuos inuitare, ſi cena, quæ eſt nouiſſimum diei, prandiũ non ſequitur, quia quos Chriſtus diligere cæperit, vſque in finem vult diligere, & eos in illa æterna beatitudine, quæ finem non habet, beatificare. O miſerrime dæmon, quàm ingens eſt miſeria, & calamitas tua; tu enim creatus fuiſti à ſummo Deo, vt hanc beatiſſimã cenã guſtares, & ipſo ſummo bono fruereris; ſed auerſus ab illo, proiectus es ad infernum; ideò ſceleratè, tremens, gemenſq; diſcede ab hoc famulo Chriſti N. & ne diu præſumas captiuum tenere hominem, quem ipſe ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Apoc. c. 3.

Gen. c. 1.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui ex tua maxima, & infinita bonitate, creaturam rationalem mirabiliter condidiſti; & per Filium tuum vnigenitum mirabilius reparaſti, qui eam ita tua diſpoſitione ordinaſti, vt te ſummum bonum cognoſceret, amaret, & frueretur, ſedendo cum Chriſto in throno illius æternæ beatitudinis, quam ipſe fideliter certantibus, & pro eius amore viriliter vincentibus promiſit, præſta mihi quęſo, famulo tuo licet indigno, vt in tuo nomine, &

Apo. c. 3.

dilecti

Digitized by Google

dilecti Filij tui, & Spiritus ſancti, expellere poſſim dæmones infeſtantes hunc famulum tuum N. vt ab eis liberatus, peruenire poſſit ad gloriam tuam. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Coniuro te, ✠ maligne dæmon, per illum, qui promittit fideliter certanti, & vincenti maximum præmium, ſcilicet vitam æternam, dicens: Qui vicerit, dabo ei ſedere mecum in throno meo, qui eſt pax, quæ exſuperat omnem ſenſum, quam Chriſtus, victis omnibus tentationibus tuis, adijt; de quo dicit Dauid. Thronus tuus Deus in ſæculum ſæculi. In quo throno cum Chriſto ſedet, qui deuictis tentationibus tuis, ô nefandiſſime ſpiritus, quas in hac vita laboranti ex inuidia tua infligis, per amoroſam contemplationem quieſcit in Chriſto tota ſpe, de quo dicit Apoſtolus; Conſedere nos fecit cum Chriſto in cæleſtibus. Hanc enim mẽtis, & carnis quietem propter victoriam tentationum meremur, quam tu ſerpens antique in cælo obtinere non potuiſti, quia noluiſti pugnare aduerſus illam maximam tentationem Luciferi, immo illi adhærens, deſideraſti beatitudinẽ abſque meritis. Cum enim Chriſtus ſine tentationibus victor eſſe noluerit, quomodo tu, beſtia teterrima, volebas ſine meritis beatificari? Oportuit (inquit Lucas) Chriſtum pati, & ita intrare in gloriam ſuam. In throno patris Chriſti (in tui dedecus) reſidet, ô miſer dæmon, qui carnis, & ſpiritus pace obtenta, in clara diuinitatis eius contemplatione, quam tu, ob ſuperbiam tuam amiſiſti, gaudet. Chriſtus in Deo in illa vita quieſcit, & nos in Chriſto in hac vita quieſcimus. Chriſtus diuinitatem Patris in æterna vita contemplatur, nos diuinitatem, & humanitatem Chriſti in illa vita ſpeculabimur; quia tunc finis erit, cum Chriſtus tradiderit regnum Deo, & Patri, qñ omnia in Chriſto, & Chriſtus in Deo conſumatus fuerit in capite, & in corpore ſuo, quòd eſt Eccleſia electorum. Quæ tunc, ô ſerpens venenoſe, erit gloria tua, ni-

Ibid.

Epheſ. 2.

Luc. 24.

1. Cor. 15.

Digitized by Google

ſi infernus, in quo cruciaberis in æternum? Deſine igitur occupare hanc creaturam Dei N. per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte fili Dei viui, pijſſime redemptor, qui pro ſalute mundi in Cruce pendens, tua acerbiſſima paſſione, & morte oſtium regni cæleſtis, propter peccatum primorum parentum diu clauſum, miſericorditer aperuiſti, & fidelibus tuis gratiam perueniendi ad æternam illam beatitudinem meruiſti: te ſuppliciter deprecor, vt mihi auxilium præbeas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum vexantem hanc creaturam tuam N. vt in tuo nomine illum ex hoc corpore fugare poſſim. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. c. 3. COniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illud ſacratiſſimum oſtium apertum, quòd B. Ioannes Euãgeliſta vidit, quod eſt Chriſtus, qui eſt oſtium, vnde ad æternam vitam intramus; eſt oſtium apertum, quia *Ioan. c. 19.* tempore ſuæ paſſionis, vnus militum lancea latus eius aperuit, vt illic quodammodo vitæ oſtium panderetur, quod tua operatione clauſum fuerat, & vnde ſacramenta ſanctæ Eccleſiæ emanauerunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intramus; quia antequam ipſe pro ſalute noſtra incarnaretur, & pateretur clauſum erat oſtium ęternæ vitæ; quod paſſione, & *Ioan. c. 10.* morte eius ſuis fidelibus panditur, de quo ipſe dicit. Ego ſum oſtium, per me ſi quis intrauerit, ſaluabitur, & ingredietur, & egredietur, & paſcua inueniet. Con- *Apoc. c. 4.* iuro te, ✠ ſcelerate ſpiritus per illam mirabilem ſedẽ, quam S. Euangeliſta in cælo vidit, & per illum, qui ſuper eam ſedebat, qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, de qua dicitur: Cælum mihi ſedes eſt, quæ poſita *Iſa. c. 66.* erat in cælo; ſicut dicitur: Dominus in cęlo parauit ſe-

dem

Digitized by Google

dem ſuam. Coniuro te, ✠ ſpiritus ingratiſſime, per viginti quattuor ſeniores, ſedentes circa ſedem Diuinæ maieſtatis Chriſti, qui cum Chriſto vos impios in iudicio iudicabunt, aſſiſtentes ei; eo quòd tam Prophetæ, quam Apoſtoli, qui per vigintiquattuor ſeniores intelliguntur, pro Chriſti, & eius Eccleſiæ defenſione multa paſſi ſunt à membris tuis, ideo omnes illos iudicabunt cum Chriſto, qui eſt caput omnium. A quibus tu, nefandiſſime dæmon, condemnaberis ad infernum, quia in tanta dignitate creatus, vt ingratiſſimus, rebellis fuiſti Creatori tuo. Exi ergo ab hac creatura Dei N. per illum, qui in die nouiſſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris, in tenebris perpetuis relegabit. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Apoc. 4.* *Mat. c. 19.*

Hic interroga, vt ſupra, & quare non recedit ſpiritus immundus; & ſi dixerit, ſe non poſſe exire, eo quod aliquo vinculo ſit ligatus, diſſolue illum his verbis, & coniurationibus ad cautelam, dicens.

MODVS SOLVENDI maleficiatum.

SI aliquis per ſua maleficia, incantationes, ſignaturas, facturas, aut ligaturas ſuas, verbo, nutu, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio huic creaturæ Dei N. facto, te, dæmon, & ſpiritus immunde ligauit ſuper eam, ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, ✠ & Filij, ✠ & ſpiritus ✠ ſancti, mihi tradita à ſancta Catholica, & Romana Eccleſia, diſſoluo omnia illa maleficia, quibus hic teneris, & diſſoluta eſſe decerno; & tibi præcipio, vt (illis non obſtantibus) exeas, deſtruendo omnia vincula, & maleficia intus, vel extra huic creaturæ facta per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter magnam miſericordiam ſuam venit in hunc mundum, & incarnatus eſt in vtero Beatiſs. Virginis Mariæ, vt homines perditos ad cæleſtia regna vocaret, quos tua peruerſitate damnaueras, & cauſa expellendi te dæmon, & omnem *Luca.* *Symbolum Nicenum.*

mali-

malignum ſpiritum ab hominibus, & eijciendi vos in
Apoc. c. 3. profundum inferni,& abyſſi. Ecce ſignum ſanctæ Cru-
cis ✠ Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduer-
ſæ,vicit leo de tribu Iuda,radix Dauid.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui tua immenſa beni-
gnitate,per verbum tuum omnes creaturas ratio-
nales ad honorem, & gloriam tuæ omnipotentiſſimæ
Matth. 25. maieſtatis,ab æterno producere decreuiſti, qui rebel-
les Angelos æternis ignibus propter ſuam obſtinatio-
nem perpetuò deputaſti,& hominem diabolica fraude
à tua gratia delapſum, vnigeniti filij tui morte reſtau
rare voluiſti, humiliter maieſtatem tuam ſupplico, vt
per eandem Chriſti mortem,hunc famulum tuum N.
ab immundis ſpiritibus tua pietate liberare digne-
ris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum.
Amen.

Coniuratio.

Apo. c. 4.

COniuro te ✠ miſerrime ſpiritus, creatura damna-
ta à Deo, per ſeptem dona Spiritus ſancti, quos
Beatus Ioannes lampades ardentes nominat, eo
quod, vt lampades ardentes per amoris incendium,
Ibidem. quos replent, illuminent, & accedant. Coniuro te, ✠
ſcelerate dæmon,per quattuor animalia in circuitu ſe-
dis Dei exiſtentia,plena oculis ante, & retro, per quæ
nobis ſignificatur Chriſtus Ieſus in quattuor Euange-
lia; qui erat homo per Incarnationem, vitulus per Paſ
Symbolum ſionem, per Reſurrectionem leo, per aſcenſionem ve-
Nicenum. rò aquila. Quia ipſe vnigenitus Dei filius veraciter fa-
ctus eſt homo propter noſtram ſalutem; ipſe etiam in
ſacrificio noſtræ redemptionis dignatus eſt mori, vt
vitulus;ipſe et per virtutẽ ſuæ fortitudinis ſurrexit, vt
leo,qui apertis oculis dormire perhibetur;quia in ipſa
morte,in qua ex humanitate dormire potuit Redem-
tor noſter, ex diuinitate ſua immortalis permanẽdo,
Act. ca. 3. vigilauit. Ipſe denique poſt Reſurrectionem ſuam
aſcen-

Digitized by Google

aſcendẽs ad cælos, in ſuperioribus eſt eleuatus vt aquila; quibus omnibus Chriſtus Dominus noſter contra tuam voluntatem, nos per virtutem ſuæ ſacratiſſimæ paſſionis è manibus tuis eripuit te proſtrando cum omnibus tuis complicibus: per illum ergo te coniuro, & per omnia alia, quibus in nomine eius potes conſtringi, ligari, fugari, & ad pœnam mitti, vt ſtatim, & ſine mora recedas ab hac creatura Dei, & imagine Chriſti N. quam Dominus Ieſus Chriſtus ad ſuam gratiam vocare dignatus eſt, & vadas ad loca tibi ab illo deputata, vbi nulli creaturæ nocere poſſis. Coniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus, per illam excelſam laudem, quam ſancta quattuor animalia æternaliter vnam dominationem, Deitatis omnipotentiam, & ſanctæ Trinitatis æternitatem affirmant voce perpetua in cæleſtibus, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui eſt, qui erat, & qui venturus eſt, ad quarum voces vigintiquattuor ſeniores procidentes ante ſedentem in throno, adorabant virtutem in ſęcula ſęculorum: & quia quidquid habebant, attribuebãt Deo, ideo mittebant coronas ſuas ante thronum, dicẽtes: Dignus es, Dñe Deus noſter, accipere gloriã, à nobis ſcilicet, quia nos creaſti; & honorem, quia donis, & gratijs tuis nos illuſtraſti; & virtutem, quia de magna poteſtate dęmonũm inimicorum noſtrorũ nos liberaſti, & non ſolum nos, immo omnia tu creaſti, & propter voluntatem tuam erant, & creata ſunt; in arte, & Dei ſapientia erant, antequam formarentur in effectu, vel in opere, quando creata ſunt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per librum illum diuinæ, & æternæ ſapientiæ, quem beatus Ioannes vidit in dextera ſedentis ſuper thronum, ſcriptum intus, & foris, in quo deſcripti ſunt omnes prędeſtinati; & per illam æternam diſpoſitionem Dei omnipotentis, qua omnia da gloriam ſuorum electorum diſpenſat, quæ eſt dextera Dei, in qua liber æternæ ſapientiæ continetur, cũ in æterna eius diſpoſitione ſine initio fuerit, qui homines, Chriſti meritis in ſe credentes, per ipſum ſaluare, & glorificare decreuit, qui propterea diuinæ ſapiẽ-

Apoc. c. 4.

Ibidem.

Apoc. c. 5.

tiæ liber intus,&, foris ſcriptus perhibetur; quia in hac ſapientia eſt duplex myſterium, creationis ſcilicet, & reconciliationis humanæ; quod licet ab initio intus occultum fuerit, foris tamen, & in patulo quodammodo eſt in comparatione ad ſecreta æternæ gloriæ, quæ intus dici poſſunt; quia ad ea contemplandá nódum pertingimus. Vide ergo, ò miſerabilis creatura, ad quantam calamitatem deueniſti ob ſuperbiam tuam, qua, derelicto domicilio omnipotens Dei, & beatorum ſpirituum cæleſtium; delapſus es in hunc aerem caliginoſum, poſt vltimum Iudicium detrudendus in infernũ; & in ſtagnum ignis & ſulphuris; vide (inquam) quale præmium recipiſti ex tua rebellione, qua ſemper cõtra Deum peſſimè egiſti, qui vſque in præſens nõ deſinis ſubuertere hanc creaturam N. recede igitur ab ea, ò prædo infernalis, & noli amplius hic morari; quia quantò tardius exis, tanto maiora ſupplicia tibi aduenient à Deo, cuius ſtatuta tranſgreſſus es. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationes, quibus tu nefandiſſime dęmon, in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti potes adiurari, fugari, & expelli ex hoc corpore, & mitti ad inferni pœnas, te conſtringo, vt exeas, & ne diutius præſumas captiuum tenere hominem, quem Chriſtus ad imaginem ſuam creare dignatus eſt. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Iuda cap. vnico.

Iſaia 14.

Hic Exorciſta ponat manus ſuas ſuper caput vexati, & dicat. Oratio.

Ex antiquis exorciſmis.

Expelle Domine diabolum ab hac creatura tua N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de oculis, de lingua, de ſublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxilis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cerebro, de panniculis cerebri, de cilijs, de ſupercilijs, de pillis, de pedibus, de tibijs, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de inteſtinis ſuperioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de ſtomacho, de corde, de ſpatulis, & humeris, de pectore, de vberibus, de brachijs,

chijs,

chijs, de manibus,de vnguib⁹,de oſſibus,de neruis, de venis,de medullis,de pulmone, de cōpaginibus mēbrorum ſuorū,de omnibus iuncturis, de toto corpore ſuo intus,& extra,de quinq; ſenſibus corporis animæ, nullumq; locū habeat in ipſa intus, & foris amplius vt ſana,& ſalua fiat per inuocationē Filij tui vnigeniti, & per inuocationē Spiritus ſancti coęterni Tu ergo De⁹ omnipotens,qui dignatus es corpus, & animam huius creaturę tuæ N. creare,digneris etiam totum corpus, & animam ipſius ſaluare,& ſaluam facere. Per eumdē Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus,per omnia ſæcula ſæculorum. Amen. *Gen. c. 1.*

Explicit Exorciſmus primus.

EXOR-

Digitized by Google

EXORCISMVS II.

MAGNVS, ET MIRABILIS EFFICACIÆ

Aduerſus dæmones obſidentes corpora humana.

Exorciſta, accedens ad coniurandum dæmones in corporibus humanis exiſtentes, puro corde, & animo deuoto genuflexus ante Deum, muniens ſe ſigno ſanctæ Crucis in fronte: ſubmiſſa voce dicat.

Pſal. 123. IN nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Deus in adiutoriũ meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me feſtina. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie iſtorum dæmonũ. ℣. Exſurge Chriſte, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen ſanctum tuum. ℣. Deus meus pone illos vt rotã. ℟. Et ſicut ſtipulam ante faciem venti. ℣. Exſurgat Deus, & diſſipentur inimici eius ℟. Et fugiant, qui oderunt eum à facie eius. ℣. Domine exaudi orationem meam ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Philip. 2. DOmine Deus omnipotens, qui es mirabilis, & inæſtimabilis maieſtatis, quem contremiſcunt in cęlo angelicæ poteſtates, quem adorant omnes Dominationes, & virtutes, qui illum leonem in cælo rugientem, æternis ignibus deputaſti, qui inimici rugientis ſæuitiam ſuperas: exaudi nos indignos famulos tuos, quos ad officium ſacerdotale non noſtris meritis, ſed ſola clementia tuæ diuinæ maieſtatis vocare dignatus

es, pro famulo tuo N. vt verbis tuis, in tua virtute ipſum inimicum tuum euellere poſſimus, vt famuli tui in te credentes in Eccleſia tua gratiarum tibi referant actiones. Da mihi Domine virtutem tuam, vt olim Iudith ſeruæ tuæ tribuere dignatus es contra inimicum populi tui, vt infernales virtutes irrumpere valeam, per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis, quod eſt terribile malignis ſpiritibus, ſuaue autem ſanctis Angelis, & ſeruis tuis. Te Domine tremens deprecor, ac toto corde peto, vt mentem meam illuſtres, fortifices, & ſanctifices per inuocationem admirabilis tui nominis Tetragrãmaton, contra diabolicas poteſtates hunc famulum tuum N. comprimentes. Extende Domine brachium tuum ſuper beſtiam iſtam, quæ exterminat vineam tuam, & corrobora vires meas, vt te adiuuante, omnis terror venenoſi ſerpentis procul pellatur, & præſentia Sancti ſpiritus mihi, & omnibus aſtantibus, & miſericordiam tuam poſcentibus, vbique adeſſe dignetur, & per gratiam Spiritus ſancti paraclyti, inimici tui iſti coram me corruant, & mihi obediant. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum, & cum Spiritu ſancto viuit, & regnat Deus per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Iudith 13.

Pſal. 79.

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & ponens manum ſuper caput vexati dicat.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Marcum.
℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Recumbẽtibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus, & exprobrauit incredulitatẽ eorum, & duritiam cordis, quia ijs, qui viderant illum reſurrexiſſe à mortuis, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuerſum, prædicate Euangeliũ omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit. Qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc ſequentur. In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, ſerpentes tollent, & ſi mortiferum quid biberint,

Cap. 16.

Digitized by Google

non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem Ieſus, poſtquam locutus eſt eis, aſſumptus eſt in cælum, & ſedet à dextris Dei. Illi autem profecti, prædicauerunt vbique, Domino cooperante, & ſermonem confirmante, ſequentibus ſignis.

℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui in hunc mundum veniſti, vt diſſolueres opera Satanæ, & gen⁹ humanum è tyrannica eius ſeruitute liberares, inuocamus clementiam tuam, vt per inuocationem ſancti nominis tui, quod datum eſt nobis ſub cælo, in quo

Act. c. 4. nos ſaluos fieri oportet, in cuius nomine omne genuflectitur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum, diſſoluere digneris omnia maleficia Satanæ, & ſortilegas machinationes ſuper hunc famulum tuum N. factas, vt liberatus ab eis, cum bono, & ſano animo ſciat ſeipſum regere, & gubernare, ad honorem nominis tui, vt ex hac præſenti conſolatione, nos omnes famuli tui in tuo amore creſcamus. Qui viuis, & regnas cum Deo Patre, in vnitate Spiritus Sancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

Gen. c. 2. DEus, qui omnia ex nihilo tua immenſa virtute creaſti, & hominem diabolica fraude deceptum, tua pijſſima miſericordia ſaluare decreuiſti; & ne deſperationi ſubderetur, firmiſſimâ de verò mediatore Chri-

Gal. c. 4. ſto fidem, & ſpem illi præbuiſti, qui adueniente temporis plenitudine ex intacta Virgine naſcens, & propter noſtram ſalutem in Cruce moriens, de antiquo hoſte triumphauit. Te, Domine ſancte Pater, ſuppliciter deprecamur, vt expellas ab hoc famulò tuo N. omnem diabolicâ vexationem, & eum ab omni impugnatione dęmonis liberatum, cuſtodire digneris. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

His

Digitized by Google

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum. Poſtea incipiat adiurare dæmones cum omni fiducia, dicens.

Coniuratio.

AD honorem Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & omnium Sanctorum totius curiæ cæleſtis, & ad confuſionem totius Sinagogæ infernalis, coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus, per omnia miſteria Diuinæ ſapientiæ contenta in libro illo, quẽ nemo poterat, neque in terra, neque ſubtus terram aperire, neq; reſpicere eum; quia nullæ rationales creaturæ in cælo, Sancti, & Beati, in terra, homines iuſti, ſubtus terram, vt in purgatorio exiſtentes, ac vos dæmones, & damnati homines ad hoc ſufficientes erant. Coniuro te ✠ inique ſpiritus, per illud maximum deſiderium, quo omnes de Eccleſia, præſertim homines, qui detinebantur ſub peccati ſeruitute, mediatorem anxiè deſiderabant, quorum deſiderium, & propriarũ virium deſperationem B. Ioannes in ſe transformans, multum flebat; quoniam nemo dignus inuentus eſt aperire librum, intelligentiam ſcilicet ſecretorum diuinæ ſapientiæ comprehendere, aut rimari, neque ſignacula eius ſoluere, iudiciorum ſcilicet iuſtiſſimas cauſas diſcernere, neque illum reſpicere, id eſt ſimplici fide, veritatem Dei approbare, cum hoc totum pertineat ad vnius mediatoris meritum, quia diuinæ ſapientiæ ſecreta, altitudo iudiciorum Dei, & fides in Deum non intelliguntur ſine meritis Chriſti. Coniuro te ✠ peſſime dæmon, per Ieſum Chriſtum Dominũ noſtrum, qui ſolus inuentus eſt dignus aperire librum, cuius meritis diuina ſapientia decreuit ſibi reconciliare creaturam rationalem, tam angelicam, quam humanam, & illam glorificare, cuius deſiderio, etſi ipſa creatura longo tempore langueret, triplex tamen ſolatium de ipſo mediatore Dei illi eſt impenſum, ſcilicet fides mediatoris, præſentia eius in carne, & ſapientia ipſius per præſentiam ſuam, humano generi prædicata. Cõ-

Apoc. 5.

Ibidem.

Ibidem.

f iuro

illi præbuerit, tunc ipſe frequenter non ſolum cum donorum,& chariſmatum ſuorum diuitijs,quas ſui ſerui nec æſtimare ſciunt, nedum deſiderare queant, ſed et cum dono gratiæ, quæ animæ datur ad perficiendam Dei voluntatem in declinando à malo, & faciendo bonum, quæ eſt gratia gratum faciens; quæ rationalem ſpiritum roborat ad hoc,vt in Deum conuertatur, ad illum ingreditur;ſic & tibi ſuæ gratiæ non conſentienti, & introitum non præbenti, immo vt ingratiſſimo rebellanti, aditum vitæ æternæ præcluſit. Coniuro te ✠ immundisſime ſpiritus per illum, qui ſuos fideles, gratiæ ſuæ conſentientes, pane illo cæleſtis vitæ, & intellectus,& aqua ſapientiæ ſalutaris reficere promiſit,dicens: Si quis mihi aperuerit, cenabo cum illo,& ipſe mecum. Parum enim eſt Chriſto, ad prandium ſuos inuitare,ſi cena,quæ eſt nouisſimum diei,prandiũ non ſequitur,quia quos Chriſtus diligere cæperit, vſque in finem vult diligere, & eos in illa æterna beatitudine,quæ finem non habet,beatificare. O miſerrime dæmon,quàm ingens eſt miſeria, & calamitas tua; tu enim creatus fuiſti à ſummo Deo, vt hanc beatisſimã cenã guſtares,& ipſo ſummo bono fruereris; ſed auerſus ab illo, proiectus es ad infernum; ideò ſceleratè, tremens, gemenſq; diſcede ab hoc famulo Chriſti N. & ne diu præſumas captiuum tenere hominem, quem ipſe ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creauit. Qui cum Patre,& Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Apoc. c. 3.

Gen. c. 1.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui ex tua maxima, & infinita bonitate, creaturam rationalem mirabiliter condidiſti; & per Filium tuum vnigenitum mirabilius reparaſti, qui eam ita tua diſpoſitione ordinaſti, vt te ſummum bonum cognoſceret, amaret, & frueretur, ſedendo cum Chriſto in throno illius æternæ beatitudinis,quam ipſe fideliter certantibus,& pro eius amore viriliter vincentibus promiſit,præſta mihi quæſo, famulo tuo licet indiguo, vt in tuo nomine, &

Apo. c. 3.

Digitized by Google

dilecti Filij tui,& Spiritus ſancti, expellere poſſim da-
mones infeſtantes hunc famulum tuum N. vt ab eis li-
beratus, peruenire poſſit ad gloriam tuam. Qui in Tri-
nitate perfecta viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum.
Amen.

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ maligne dæmon, per illum, qui pro-
mittit fideliter certanti, & vincenti maximum
præmium, ſcilicet vitam æternam, dicens: Qui vicerit, *Ibid.*
dabo ei ſedere mecum in throno meo, qui eſt pax, quæ
exſuperat omnem ſenſum, quam Chriſtus, victis omni
bus tentationibus tuis, adijt; de quo dicit Dauid. Thro
nus tuus Deus in ſæculum ſæculi. In quo throno cum
Chriſto ſedet, qui deuictis tentationibus tuis, ò nefan-
diſſime ſpiritus, quas in hac vita laboranti ex inuidia
tua infligis, per amoroſam contemplationem quieſcit
in Chriſto tota ſpe, de quo dicit Apoſtolus; Conſede-
re nos fecit cum Chriſto in cæleſtibus. Hanc enim mē- *Epheſ. 2.*
tis, & carnis quietem propter victoriam tentationum
meremur, quam tu ſerpens antique in cælo obtinere
non potuiſti, quia noluiſti pugnare aduerſus illam ma-
ximam tentationem Luciferi, immo illi adhærens, de-
ſideraſti beatitudinē abſque meritis. Cum enim Chri-
ſtus ſine tentationibus victor eſſe noluerit, quomodo
tu, beſtia teterrima, volebas ſine meritis beatificari?
Oportuit (inquit Lucas) Chriſtum pati, & ita intrare
in gloriam ſuam. In throno patris Chriſti (in tui de- *Luc. 24.*
decus) reſidet, ò miſer dæmon, qui carnis, & ſpiritus pa
ce obtenta, in clara diuinitatis eius contemplatione,
quam tu, ob ſuperbiam tuam amiſiſti, gaudet. Chriſtus
in Deo in illa vita quieſcit, & nos in Chriſto in hac
vita quieſcimus. Chriſtus diuinitatem Patris in æter-
na vita contemplatur, nos diuinitatem, & humanita-
tem Chriſti in illa vita ſpeculabimur; quia tunc finis
erit, cum Chriſtus tradiderit regnum Deo, & Patri, qn̄ *1. Cor. 15.*
omnia in Chriſto, & Chriſtus in Deo conſumatus fue-
rit in capite, & in corpore ſuo, quòd eſt Eccleſia electo
rum. Quæ tunc, ò ſerpens venenoſe, erit gloria tua, ni-

Digitized by Google

ſi infernus, in quo cruciaberis in æternum? Deſine igitur occupare hanc creaturam Dei N. per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte fili Dei viui, pijſsime redemptor, qui pro ſalute mundi in Cruce pendens, tua acerbiſſima paſſione, & morte oſtium regni cæleſtis, propter peccatum primorum parentum diu clauſum, miſericorditer aperuiſti, & fidelibus tuis gratiam perueniendi ad æternam illam beatitudinem meruiſti: te ſuppliciter deprecor, vt mihi auxilium præbeas aduerſus hunc nequiſſimum ſpiritum vexantem hanc creaturam tuam N. vt in tuo nomine illum ex hoc corpore fugare poſſim. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. c. 3. COniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illud ſacratiſſimum oſtium apertum, quòd B. Ioannes Euãgeliſta vidit, quod eſt Chriſtus, qui eſt oſtium, vnde ad æternam vitam intramus; eſt oſtium apertum, quia *Ioan. c. 19.* tempore ſuæ paſsionis, vnus militum lancea latus eius aperuit, vt illic quodammodo vitæ oſtium panderetur, quod tua operatione clauſum fuerat, & vnde ſacramenta ſanctæ Eccleſiæ emanauerunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intramus; quia antequam ipſe pro ſalute noſtra incarnaretur, & pateretur clauſum erat oſtium ęternæ vitæ; quod paſsione, & morte eius ſuis fidelibus panditur, de quo ipſe dicit. *Ioan. c. 10.* Ego ſum oſtium, per me ſi quis intrauerit, ſaluabitur, & ingredietur, & egredietur, & paſcua inueniet. Coniuro te, ✠ ſcelerate ſpiritus per illam mirabilem ſedẽ, *Apoc. c. 4.* quam S. Euangeliſta in cælo vidit, & per illum, qui ſuper eam ſedebat, qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, de qua dicitur: Cælum mihi ſedes eſt, quæ poſita *Iſa. c. 66.* erat in cælo; ſicut dicitur: Dominus in cęlo parauit ſedem

dem ſuam. Coniuro te, ✠ ſpiritus ingratisſime, per viginti quattuor ſeniores, ſedentes circa ſedem Diuinæ maieſtatis Chriſti, qui cum Chriſto vos impios in iudicio iudicabunt, asſiſtentes ei; eo quòd tam Prophetæ, quam Apoſtoli, qui per vigintiquattuor ſeniores intelliguntur, pro Chriſti, & eius Eccleſiæ defenſione multa pasſi ſunt à membris tuis, ideo omnes illos iudicabunt cum Chriſto, qui eſt caput omnium. A quibus tu, nefandisſime dæmon, condemnaberis ad infernum, quia in tanta dignitate creatus, vt ingratisſimus, rebellis fuiſti Creatori tuo. Exi ergo ab hac creatura Dei N. per illum, qui in die nouisſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris, in tenebris perpetuis relegabit. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Apoc. 4.* *Mat. c. 19.*

Hic interroga, vt ſupra, & quare non recedit ſpiritus immundus; & ſi dixerit, ſe non poſſe exire, eo quod aliquo vinculo ſit ligatus, diſſolue illum his verbis, & coniurationibus ad cautelam, dicens.

MODVS SOLVENDI maleficiatum.

SI aliquis per ſua maleficia, incantationes, ſignaturas, facturas, aut ligaturas ſuas, verbo, nutu, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio huic creaturæ Dei N. facto, te, dæmon, & ſpiritus immunde ligauit ſuper eam, ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, ✠ & Filij, ✠ & ſpiritus ✠ ſancti, mihi tradita à ſancta Catholica, & Romana Eccleſia, diſſoluo omnia illa maleficia, quibus hic teneris, & diſſoluta eſſe decerno; & tibi præcipio, vt (illis non obſtantibus) exeas, deſtruendo omnia vincula, & maleficia intus, vel extra huic creaturæ facta per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter magnam miſericordiam ſuam venit in hunc mundum, & incarnatus eſt in vtero Beatiſs. Virginis Mariæ, vt homines perditos ad cæleſtia regna vocaret, quos tua peruerſitate damnaueras, & cauſa expellendi te dæmon, & omnem *Luca.* *Symbolum Nicenum.*

mali-

malignum ſpiritum ab hominibus, & eijciendi vos in profundum inferni, & abyſſi. Ecce ſignum ſanctæ Crucis ✠ Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Apoc. c. 3.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui tua immenſa benignitate, per verbum tuum omnes creaturas rationales ad honorem, & gloriam tuæ omnipotentiſſimæ maieſtatis, ab æterno producere decreuiſti, qui rebelles Angelos æternis ignibus propter ſuam obſtinationem perpetuò deputaſti, & hominem diabolica fraude à tua gratia delapſum, vnigeniti filij tui morte reſtaurare voluiſti, humiliter maieſtatem tuam ſupplico, vt per eandem Chriſti mortem, hunc famulum tuum N. ab immundis ſpiritibus tua pietate liberare digneris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Matth. 25.

Coniuratio.

Apo. c. 4.

COniuro te ✠ miſerrime ſpiritus, creatura damnata à Deo, per ſeptem dona Spiritus ſancti, quos Beatus Ioannes lampades ardentes nominat, eo quod, vt lampades ardentes per amoris incendium, quos replent, illuminent, & accendant. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per quattuor animalia in circuitu ſedis Dei exiſtentia, plena oculis ante, & retro, per quæ nobis ſignificatur Chriſtus Ieſus in quattuor Euangelia; qui erat homo per Incarnationem, vitulus per Paſſionem, per Reſurrectionem leo, per aſcenſionem verò aquila. Quia ipſe vnigenitus Dei filius veraciter factus eſt homo propter noſtram ſalutem; ipſe etiam in ſacrificio noſtræ redemptionis dignatus eſt mori, vt vitulus; ipſe ėt per virtutē ſuæ fortitudinis ſurrexit, vt leo, qui apertis oculis dormire perhibetur; quia in ipſa morte, in qua ex humanitate dormire potuit Redemptor noſter, ex diuinitate ſua immortalis permanēdo, vigilauit. Ipſe denique poſt Reſurrectionem ſuam aſcen-

Ibidem.

Symbolum Nicenum.

Act. ca. 3.

aſcendẽs ad cælos, in ſuperioribus eſt eleuatus vt aquila; quibus omnibus Chriſtus Dominus noſter contra tuam voluntatem, nos per virtutem ſuæ ſacratiſſimæ paſſionis è manibus tuis eripuit te proſtrando cum omnibus tuis complicibus: per illum ergo te coniuro, & per omnia alia, quibus in nomine eius potes conſtringi, ligari, fugari, & ad pœnam mitti, vt ſtatim, & ſine mora recedas ab hac creatura Dei, & imagine Chriſti N. quam Dominus Ieſus Chriſtus ad ſuam gratiam vocare dignatus eſt, & vadas ad loca tibi ab illo deputata, vbi nulli creaturæ nocere poſſis. Coniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus, per illam excelſam laudem, quam ſancta quattuor animalia æternaliter vnam dominationem, Deitatis omnipotentiam, & ſanctæ Trinitatis æternitatem affirmant voce perpetua in cæleſtibus, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui eſt, qui erat, & qui venturus eſt, ad quarum voces vigintiquattuor ſeniores procidentes ante ſedentem in throno, adorabant virtutem in ſęcula ſęculorum: & quia quidquid habebant, attribuebãt Deo, ideo mittebant coronas ſuas ante thronum, dicẽtes: Dignus es, Dñe Deus noſter, accipere gloriã, à nobis ſcilicet, quia nos creaſti; & honorem, quia donis, & gratijs tuis nos illuſtraſti; & virtutem, quia de magna poteſtate dęmonũm inimicorum noſtrorũ nos liberaſti, & non ſolum nos, immo omnia tu creaſti, & propter voluntatem tuam erant, & creata ſunt; in arte, & Dei ſapientia erant, antequam formarentur in effectu, vel in opere, quando creata ſunt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per librum illum diuinæ, & æternæ ſapientiæ, quem beatus Ioannes vidit in dextera ſedentis ſuper thronum, ſcriptum intus, & foris, in quo deſcripti ſunt omnes prędeſtinati; & per illam æternam diſpoſitionem Dei omnipotentis, qua omnia da gloriam ſuorum electorum diſpenſat, quæ eſt dextera Dei, in qua liber æternæ ſapientiæ continetur, cũ in æterna eius diſpoſitione ſine initio fuerit, qui homines, Chriſti meritis in ſe credentes, per ipſum ſaluare, & glorificare decreuit, qui propterea diuinæ ſapiẽ-

Apoc. c. 4.

Ibidem.

Apoc. c. 5.

tię

Digitized by Google

tiæ liber intus,&foris ſcriptus perhibetur; quia in hac ſapientia eſt duplex myſterium,creationis ſcilicet, & reconciliationis humanæ;quod licet ab initio intus occultum fuerit,foris tamen, & in patulo quodammodo eſt in comparatione ad ſecreta æternæ gloriæ,quæ intus dici poſſunt;quia ad ea contemplanda nōdum pertingimus. Vide ergo,ò miſerabilis creatura, ad quantam calamitatem deueniſti ob ſuperbiam tuam, qua, derelicto domicilio omnipotens Dei,& beatorum ſpirituum cæleſtium;delapſus es in hunc aerem caliginoſum,poſt vltimum Iudicium detrudendus in infernū; & in ſtagnum ignis & ſulphuris; vide (inquam) quale præmium recipiſti ex tua rebellione,qua ſemper cōtra Deum peſſimè egiſti, qui vſque in præſens nō deſinis ſubuertere hanc creaturam N. recede igitur ab ea, ò prædo infernalis, & noli amplius hic morari; quia quantò tardius exis,tanto maiora ſupplicia tibi aduenient à Deo, cuius ſtatuta tranſgreſſus es. Per hæc, & omnia alia verba,& adiurationes,quibus tu nefandiſſime dęmon,in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti potes adiurari,fugari,& expelli ex hoc corpore, & mitti ad inferni pœnas,te conſtringo, vt exeas, & ne diutius præſumas captiuum tenere hominem,quem Chriſtus ad imaginem ſuam creare dignatus eſt. Qui cum Patre,& Spiritu ſancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Iuda cap. vnico.

Iſaia 14.

Hic Exorciſta ponat manus ſuas ſuper caput vexati, & dicat. Oratio.

Ex antiquis exorciſmis.

Expelle Domine diabolum ab hac creatura tua N. de capite,de capillis,de vertice,de fronte, de oculis,de lingua, de ſublingua, de auribus, de naribus, de collo,de maxilis,de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore,de palato,de cerebro, de panniculis cerebri, de cilijs,de ſupercilijs, de pillis, de pedibus, de tibijs, de genibus,de cruribus,de partibus verecundis, de renibus,de lateribus, de inteſtinis ſuperioribus, & inferioribus,de femore,de ventre, de ſtomacho, de corde, de ſpatulis, & humeris, de pectore, de vberibus, de brachijs,

Digitized by Google

chijs, de manibus,de vnguib⁹,de oſſibus,de neruis, de venis,de medullis,de pulmone, de cõpaginibus mẽbrorum ſuorũ,de omnibus iuncturis, de toto corpore ſuo intus,& extra,de quinq; ſenſibus corporis animæ, nullumq; locũ habeat in ipſa intus, & foris amplius vt ſana,& ſalua fiat per inuocationẽ Filij tui vnigeniti, & per inuocationẽ Spiritus ſancti coęterni Tu ergo De⁹ omnipotens,qui dignatus es corpus, & animam huius creaturę tuæ N. creare,digneris etiam totum corpus, & animam ipſius ſaluare,& ſaluam facere. Per eumdẽ Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus,per omnia ſæcula ſæculorum. Amen. *Gen. c. 1.*

Explicit Exorciſmus primus.

Digitized by Google

EXORCISMVS II.

MAGNVS, ET MIRABILIS EFFICACIÆ

Aduerſus dæmones obſidentes corpora humana.

Exorciſta accedens ad coniurandum dæmones in corporibus humanis exiſtentes, puro corde, & animo deuoto genuflexus ante Deum, muniens ſe ſigno ſanctæ Crucis in fronte: ſubmiſſa voce dicat.

Pſal. 123. IN nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℞. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Deus in adiutoriũ meum intende. ℞. Domine ad adiuuandum me feſtina. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℞. A facie iſtorum dæmonũ. ℣. Exſurge Chriſte, adiuua nos. ℞. Et libera nos propter nomen ſanctum tuum. ℣. Deus meus pone illos vt rotã. ℞. Et ſicut ſtipulam ante faciem venti. ℣. Exſurgat Deus, & disſipentur inimici eius ℞. Et fugiant, qui oderunt eum à facie eius. ℣. Domine exaudi orationem meam ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℞. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

Philip. 2. DOmine Deus omnipotens, qui es mirabilis, & inæſtimabilis maieſtatis, quem contremiſcunt in cęlo angelicæ poteſtates, quem adorant omnes Dominationes, & virtutes, qui illum leonem in cælo rugientem, æternis ignibus deputaſti, qui inimici rugientis ſæuitiam ſuperas: exaudi nos indignos famulos tuos, quos ad officium ſacerdotale non noſtris meritis, ſed ſola clementia tuæ diuinæ maieſtatis vocare dignatus

es, pro famulo tuo N. vt verbis tuis, in tua virtute ipſum inimicum tuum euellere poſſimus, vt famuli tui in te credentes in Eccleſia tua gratiarum tibi referant actiones. Da mihi Domine virtutem tuam, vt olim Iudith ſeruæ tuæ tribuere dignatus es contra inimicum populi tui, vt infernales virtutes irrumpere valeam, per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis, quod eſt terribile malignis ſpiritibus, ſuaue autem ſanctis Angelis, & ſeruis tuis. Te Domine tremens deprecor, ac toto corde peto, vt mentem meam illuſtres, fortifices, & ſanctifices per inuocationem admirabilis tui nominis Tetragrāmaton, contra diabolicas poteſtates hunc famulum tuum N. comprimentes. Extende Domine brachium tuum ſuper beſtiam iſtam, quæ exterminat vineam tuam, & corrobora vires meas, vt te adiuuante, omnis terror venenoſi ſerpentis procul pellatur, & præſentia Sancti ſpiritus mihi, & omnibus aſtantibus, & miſericordiam tuam poſcentibus, vbique adeſſe dignetur, & per gratiam Spiritus ſancti paraclyti, inimici tui iſti coram me corruant, & mihi obediant. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum, & cum Spiritu ſancto viuit, & regnat Deus per omnia ſęcula ſęculorum. Amen. *Iudith 13.* *Pſal. 79.*

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & ponens manum ſuper caput vexati dicat.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Marcum.
℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Recumbētibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus, & exprobrauit incredulitatē eorum, & duritiam cordis, quia ijs, qui viderant illum reſurrexiſſe à mortuis, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuerſum, prædicate Euangeliū omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit. Qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc ſequentur. In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, ſerpentes tollent, & ſi mortiferum quid biberint, *Cap. 16.*

non

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum. Poſtea incipiat adiurare dæmones cum omni fiducia, dicens.

Coniuratio.

AD honorem Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & omnium Sanctorum totius curiæ cæleſtis, & ad confuſionem totius Sinagogæ infernalis, coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus, per omnia miſteria Diuinæ ſapientiæ contenta in libro illo, quē nemo poterat, neque in terra, neque ſubtus terram aperire, neq; reſpicere eum; quia nullæ rationales creaturæ in cælo, Sancti, & Beati, in terra, homines iuſti, ſubtus terram, vt in purgatorio exiſtentes, ac vos dæmones, & damnati homines ad hoc ſufficientes erant. *Apoc. 5.* Coniuro te ✠ inique ſpiritus, per illud maximum deſiderium, quo omnes de Eccleſia, præſertim homines, qui detinebantur ſub peccati ſeruitute, mediatorem anxiè deſiderabant, quorum deſiderium, & propriarū virium deſperationem B. Ioannes in ſe transformans, multum flebat; quoniam nemo dignus inuentus eſt aperire librum, intelligentiam ſcilicet ſecretorum diuinæ ſapientiæ comprehendere, aut rimari, neque ſignacula eius ſoluere, iudiciorum ſcilicet iuſtiſſimas cauſas diſcernere, neque illum reſpicere, id eſt ſimplici fide, veritatem Dei approbare, cum hoc totum pertineat ad vnius mediatoris meritum, quia diuinæ ſapientiæ ſecreta, altitudo iudiciorum Dei, & fides in Deum non intelliguntur ſine meritis Chriſti. *Ibidem.* Coniuro te ✠ peſſime dæmon, per Ieſum Chriſtum Dominū noſtrum, qui ſolus inuentus eſt dignus aperire librum, cuius meritis diuina ſapientia decreuit ſibi reconciliare creaturam rationalem, tam angelicam, quam humanam, & illam glorificare, cuius deſiderio, etſi ipſa creatura longo tempore langueret, triplex tamen ſolatium de ipſo mediatore Dei illi eſt impenſum, ſcilicet fides mediatoris, præſentia eius in carne, & ſapientia ipſius per præſentiam ſuam, humano generi prædicata. Cō- *Ibidem.*

iuro te ✠ iniquiſſime dæmon, per fidem mediatoris Ieſu Chriſti Domini noſtri, per quam ab initio mundi vſque ad aduentum eius, hoc ſolatium generi humano fuit impenſum, vt in mundo non deeſſent viri iuſti, qui de Diuina bonitate ſic præſumerent, quòd eis Deus miſſurus eſſet liberatorem, cui ſe omni deſiderio deuouerunt, de quo Moyſes ad Dominum clamabat:
Exo. c. 4. Obſecro Domine, mitte quem miſſurus es, quo ſolatio conſolabatur B. Ioannes ab vno de ſenioribus his verbis: Ne fleueris, quia promiſſio facta de mediatore ſanctis patribus, & mundo non deficiet. Conſolatur (inquam) ab vno de ſenioribus, ab illo ſcilicet ſpiritu, quo
1. Pet. 2. ſancti Prophetæ de Chriſto vaticinantes, locuti ſunt, quia Spiritu ſancto afflati, locuti ſunt ſancti Dei homines. Coniuro te ✠ miſer dæmon per illum, qui venit in hunc mundum, vt te, & tuos complices expugnaret. Tu enim ante eius aduentum eras ille fortis arma-
Luca 11. tus, qui cuſtodiebat atrium huius mundi, ideo neceſſe erat, vt fortior te, ille ſuperueniens, vinceret tuum principem, & ſpolia eius, captiuas ſcilicet animas noſtras, diſtribueret. Coniuro te ✠ nefandiſſime dæmō, per illum, qui gerens officium veri mediatoris, fideles ſuos de manibus tuis, ò peſſime dæmon, lupe rapaciſſi-
Pſal. 76. me, liberauit, qui aſcendens in altum, captiuam duxit captiuitatem. Cœpit enim Chriſtus, ò inique ſpiritus, vinculis dilectionis ſuæ abſoluere, quos ſeruitute peccati tu ſcelerate captiuaras, ideò Chriſtus ortus de tribu Iuda, venit, vt ſe Chriſtum confitentes per veram fi-
Rom. 6. dem, à tua oppreſſione liberaret. Quid enim tibi profuit malitia tua, nefandiſſime ſpiritus, contra genus humanum, quod peccato tam miſerabiliter intruſiſti? nihil profectò; immo ex illo peccato manifeſtata eſt maxima Dei pietas, & miſericordia, qua redemptor
1. Cor. 13, noſter mori voluit, vt è manibus tuis eriperemur, ideò ſcelerate, recede per virtutem paſſionis eius ab hac creatura Dei N. ad eam amplius non rediturus; quia Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad ſuam ſanctam gratiam, & miſericordiam vocare dignatus eſt, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignē Amen.

Ora-

Digitized by Google

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, verbum, & ſapientia æterni patris,qui maximo amore ardentiſſimæ caritatis tuæ, cum in maieſtate æternò patri coæqualis exiſteres, pro ſalute humani generis in hunc mundum, veniens, ſecreta æternæ in ſcripturis ſanctis clauſa, tuis fidelibus dignatus es aperire, qui ſolus viam humanæ reparationi inuenire potuiſti.; te humiliter deprecamur, vt hunc famulum tuum N. diabolica virtute oppreſſum, tua pietate miſericorditer liberes. Qui cum Patre,& Spiritu ſancto viuis,& regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Symbolum Apoſt.

Coniuratio.

ITerum coniuro te, ✠ iniquiſſime ſpiriritus, per illum,qui in mundum venit, vt fideles ſuos ad bona opera informaret,quod exẽplo fecit,quia cœpit prius facere,vt doctrina eius facilius adminiſtraretur illis, qui ad ſancta opera eius quotidiano conuictu afficiebantur. Coniuro te ✠ refugam tyrannum apoſtatã, per illum, qui veniens in hunc mundum, vobis ſuperbientibus, Dei ſapientiam clauſit, & humilibus fidelibus ſuis dignatus eſt diuinæ ſapientiæ ſecreta reuelare,aperiendo librum, & ſoluendo ſignacula eius. Coniuro te ✠ creatura damnata,ſpiritus ingratiſſime, per illum manſuetiſſimum agnum,ſtantem in medio throni,& ſeniorum, & quattuor animalium, qui verè ſolus pacem agnouit,& illam attulit mundo,ab illo auferẽs peccata; de quo dicebat Io. Bapt. Ecce agnus Dei,ecce qui tollis peccata mundi. Qui cum Deo Patri in maieſtate ſit æqualis, ſtat in medio throni; ſtat etiam in medio ſeniorum, id eſt Sanctorum; omnium, vt princeps,& caput eorum, quia per aſſumptam carnem apparuit hominibus occiſus. Non enim Chriſtus ſimpliciter occiſus dici poterat; quia quantum ad ipſam diuinitatem immortalis ſemper vixit. Coniuro te ✠ maledicte ſpiritus, per illum,qui accepit de dextera ſedẽ-

Act. 1.

Apoc. 5.

Ibidem.

Digitized by Google

tis in throno librum, qui eſt Chriſtus Dominus noſter, qui cum ſit naturalis filius Dei, etiam ſolu dignus inuentus eſt aperire librum diuinę ſapientiæ, id eſt naturaliter cognoſcere, & videre Deum, ſicut eſt, quem omnes ſancti vident per gratiam. Qui cut ab æterno dignum adiudicauit, reſtaurare, naturam angelicam, & humanam ſalutare, & vtramq; glorificare; ita diſpoſuit per nullum alium hoc reuelare, quam per vnigenitum filium ſuum, qui eſt verbum, & ſapientia Dei patris, in quo omnia cōdita ſunt, vt per eamdem ſapientiam omnium creaturarum ad Deum reconciliatio fieret, per quam omnia facta ſunt, & ſine qua factum eſt nihil. Vide igitur, ò ſcelerate dæmon, quomodo fraudes tuæ per Chriſtum ad nihilum redigantur. In cælo exiſtens, intuliſti bellum naturæ angelicæ, ex qua (tua ſcelerata perſuaſione) aliqui ceciderunt, cui Chriſtus compatiens, quotidie eamdem naturam in ſuis ſedibus reparare non deſinit; cadens autem in terrā, primos Patres noſtros decepiſti, quos Chriſtus ſanguine ſuo à tyrannica tua ſeruitute liberauit. Per hæc omnia te coniuro, ſpiritus maligniſſime, vt deſinas occupare hoc templum Chriſti, & ne tardes exire ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui te glorioſum creauit, & te ſuperbientem à conſortio iuſtorum eiecit, pœniſque igneis, & ſulphureis addixit, à quibus cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Col. c. 2. *Ioan. c. 10.* *Apo. c. 12.*

Oratio.

1. Tim. 1.

DOmine Ieſu Chriſte, mediator Dei, & hominum, qui ſolus æterno patri tuo pro peccatis humani generi teipſum in holocauſtum, & placationem præbuiſti, vt per ſanguinem tuum nos à diabolica ſeruitute liberares; cui omnes Sancti, & electi te collaudantes, gratias immenſas indeſinenter offerre non deſinunt; te humiliter inuoco, vt hunc famulum tuum N. à peſſima hac vexatione dæmonis eruas, & liberatum, ad gloriam regni tui perducas. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniu-

Digitized by Google

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maledicte dæmon per illummet Agnum mediatorem Dei,& hominum, cuius gratia omnes glorificantur, ſine qua nullus angelorũ, vel hominum Deo vnquam placere potuit. Ante cuius conſpectum quattuor animalia, & vigintiquattuor ſeniores ceciderunt,ipſum adorántes,tamquam ſuum mediatorem,nihil dignum in operibus proprijs æternę vitæ reputantes, ſed ſibi ab illo omne meritum ſuũ vindicantes, qui ſolus plenè apud Deum Patrem pro cunctis dilectoribus ſuis efficaciter meruit.Cõiuro te, ✠ miſerrime ſpiritus,per illud mirabile canticũ,quod cantabant illi Sancti ante conſpectum Agni dicentes: Dignus es Domine Deus noſter aperire librum,& ſoluere ſignacula eius. Solus enim Chriſtus dignus eſt aperire librum Diuinæ viſionis, & ſignacula ſecretorũ Diuini Iudicij detegere, quia Dominus eſt per datam ſibi à Dei Patre in cælo,& in terra poteſtatem,qui etiã Deus eſt, eamdem cum Patre habens naturam, vt qui per Diuinitatem à Patre accepit, nobis per humanitatem apparens,communicare poſſit. Coniuro te ✠ nefandiſſime ſpiritus, per illum, qui nos à tyrannica tua ſeruitute,ſanguine ſuo redemit, quo diuinam iuſtitiã, & iram placuit. Quæ requirebat,ne homo ſine morte liberaretur,qui potius debuiſſet mortem ſubire,quam Deum per culpam offendere. Coniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus per illum,qui ſolus æqualem placationem iræ Dei opponere potuit, qui eſt Chriſtus filius Dei, qui vt mediator Dei, & hominum,meritum præmio æquale pro nobis Deo patri oppoſuit, qui homo eſt,vt pro hominibus moreretur. Coniuro te ✠ ſcelerate dæmon,per Chriſtum Ieſum, qui in ſanguine ſuo nos Deo Patri ſuo à culpa redemit ad gratiam, vt qui fueramus Dei inimici per culpam,per dilectionẽ Deo inimici per culpam,per dilectionem Deo reconciliaremur,& fecit nos Deo noſtro regnũ, quia ipſe iuſtos Deo regnum facit,quos ſpontanea caritate Deo ſeruire conſtituit,non ſeruitute huius mundi,quæ eſt ſerui-

Apoc. c. 5. *Ibidem.* *Matt. 28.* *1. Pet. 1.* *1. Tim. 2.* *1. Pet. c. 1.* *Rom. c. 8.* *Gal. c. 4.*

tus corruptionis, à qua Chriſtus rationalẽ creaturam liberauit, vt regnaret ſuper terram. Ille enim verè per Chriſtum ſuper terram regnat, ò inique ſpiritus, qui omnia corporis ſui miniſteria ſic diſpenſat, ne Deum, vel proximũ, aut ſeipsũ cogitatione, verbo, vel opere offendat. Hoc enim nõ eſt regnum, ò peſſime dæmon, quod tu in hominibus quæris; ſcilicet peccati, quia
Apoc. 14. Chriſtus illud deſtruxit, & vaſa tua dirupit, quando te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Per illũ ergo te adiuro, vt dicas mihi veritatem de quacumque re te interrogauero, alioquin mittam te ad infernum inferiorem, vbi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic quærere poteris de nomine, de cauſa ingreſſus, de numero dæmonum, quare opprimunt, & quare non recedant, & de omnibus alijs pertinentibus ad liberationem obſeſſi, poſtea ſic ſequere.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui, vt Eccleſiam tuam ab omni labe peccati immunem redderes, vnigenitum filium tuum incarnari, & mortem pati voluiſti; qui à mortuis reſurgens, diuinitatem, ſapientiã, & gloriam ſuam oſtendit, quem omnes Angeli maximo caritatis feruore laudant de parta victoria; ibi Pater pijſſime, ſupplico, vt liberes hunc famulum tuum N. ab hac dæmonis ſæua oppreſſione, & eum in virtute tui ſanctiſſimi nominis ad priſtinam ſanitatem perducere digneris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ ſpurciſſime ſpiritus, per illum magnum feruorem charitatis ſanctorum Angelorũ,
Apoc.c.5. per quem voce magna clamabant, dicentes: dignus eſt Agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem, & diuinitatẽ, & ſa-

& ſapientiam,& fortitudinem,& honorem,& gloriã, & benedictionem, qui eſt fauor magnus mediatoris Chriſti in mentibus eorum, & aperta recognitio magnæ dignitatis,caritatis,& ſapientiæ Chriſti.Qui cum ſit patri coæternus; patrem per amoroſam viſionem ſemper agnouerat. Solus verus Agnus Patris eſt, qui ſemper Patrem agnouit, ſicut ipſe dicit: Sicut nouit me Pater,& ego agnoſco Patrem,ſcilicet æternaliter, Pro cuius honor voluit fieri temporalis, vt pro nobis moreretur, Chriſtus enim Ieſus,ò beſtia teterrima,etſi æternaliter vnum cum Patre eſſentialiter extiterit, & tua peruerſa, atque ſcelerata perſuaſione,apud corda infidelium,ſolam formam ſerui intuentium, & linguas blaſphemantium,vt purus homo,& non Deus,habens Dei virtutem, Dei ſapientiam, Dei fortitudinem, & ſplendorem, plenus gloria, & honore, atque benedictione habitus ſit, tamen ab Angelis,& hominibus ſanctis agnitus, vt dignus, & plenus virtute, Diuinitate, ſapientia, fortitudine,gloria,& honore,atque benedictione laudatur. Qui in hunc mundum veniens, caro factus,vt Agnus voluntate Patris infirmari,ligari, verberari, deludi, & alia quam plura pati,atque mori voluit creatori Angelorum,& hominum,homo factus,vt hæc omnia per fidem ipſius mediatoris à principio cõditionis veſtrę vobis reuelata contemplando, diſcretis, quam humiliter vos mediatori Chriſto ſubdere debueratis,quando vos ſuperbientes humanitatis naturam contemnere non erubuiſtis, cum vobis reuelatũ eſſet primum in cælis myſterium Incarnationis. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per virtutem in ſæcula ſæculorum,quem quattuor animalia,& vigintiquattuor ſeniores proſtrati adorauerunt,cui etiam omne genu flectitur,cæleſtium,terreſtrium, & infernorum & omnis lingua confitetur, dicendo ſedenti in throno. Benedictio,& honor,& gloria, & poteſtas in ſæcula ſæculorum amen. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon,per illum,qui ſedet ſuper equum album, id eſt Chriſtum, qui ſedet ſuper Eccleſiam ſuam dealbatam in baptiſmo,qui tenet arcum Sacræ Scripturæ, qua ſuos illuminat fideles, & inimicis occidit, ſcilicet peccata; cui à

Ioan. 10. *Ioan. c. 1.* *Apoc. c. 9.* *Philip. c. 2.* *Apoc. c. 6.*

Deo Patri ſuo ſecundum humanitatem, vel mẽbris ſuis data eſt corona victoriæ, & merito, quia ad hoc exiuit æternaliter à patre, & temporaliter à matre, vt vincẽs in ſe, vinceret etiam in ſuis fidelibus, & prædicatorib. credentibus in eum, quibus datur arcus Diuinarum ſcripturarum, quarum verbis ſuos auditores vincunt.

Ibidem. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationes, quibus tu maledicte, & nefandiſſime dæmon adiurari, cogi, & conſtringi potes. Ego te conſtringo, vt remota omni mora, ac impedimento poſtpoſito, exeas ab hoc famulo Dei N. quem ipſe ad imaginem ſuam creauit.

Gen. 1. Cede beſtia infernalis, cede Chriſto, & vade ad loca tibi à Deo deputata, per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

D. Auguſt. in Pſ. 60. OMnipotens ſempiterne Deus, qui tua immenſa ſapientia omnia ordinatè diſponis, & eadem ſapientia, ſceleratos contra iuſtos ſæuire permittis, vt eorum patientia verè probetur, & coronetur, qui ſeueritatem tuæ iuſtitiæ tandem in perſecutores tuorũ ſeruorum oſtendere non deſinis, præſta nobis famulis tuis de tua miſericordia ſperantibus, per interceſſionem illorum interfectorum, qui pro tui nominis defenſione, mortem ſubire non timuerunt, vt omnem infeſtationem dæmonum repellere poſſim ab hoc famulo tuo N. vt ſuæ priſtinæ ſanitati redditus, gratiarum tuæ clementiæ reddat actiones. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Exprobratio.

AVdi igitur, maligniſſime ſpiritus, qui tua ſcelerata, & nefanda voluntate totum genus humanum peruertiſti, & qui Eccleſiam Dei ſemper perſecutus es. Tu enim cernens Eccleſiam inſtitui, & ad locum ſplendidum, vnde cecidiſti, poſſe aſcendere nixus es eam ſubuertere perſecutione, & ſæuitia tyrannorum, quod mani-

nife-

nifeſtatur per apertionem ſecundum ſigilli, vbi apparuit equus rufus, cuius ſeſſori datum eſt ſumere pacem de terra, & datus eſt illi gladius magnus. Equus enim rufus ſunt tui ſequaces, manifeſtiq; & ſanguinolenti tyranni, & perſecutores membrorū Chriſti. Iſte enim equus rufus exiuit contra victricem, vincentemque Ecclſiam, quando populus ſanguinolentus paganorum cęp[i]t perſequi illam ſacratiſſimam pacem, quam Chriſtus illi reliquit. Gladius magnus datus eſt illi, quando perſecutio magna paganorum ſurrexit contra ſanctos Apoſtolos, Martyres, Confeſſores, & Virgines Dei: Magnus equidem, & diuturnus gladius fuit datus illis imperatoribus paganorum ad debellandam totam Eccleſiam Dei, diffuſam per totum terrarum orbem, turbandam pacem ſeruorum Chriſti, quo aſſiduè illi ſanguinolenti tyranni ſanguinem effuderunt. Sed nihil profeciſti, ò beſtia infernalis, quia magna Dei miſericordia affuit, quæ Martyres, & Sanctos de tyrannis triumphare fecit, ita vt illi omnia propter Deum deſpicerent. Cernens autem ille maledictus Draco Lucifer princeps tuus, ſe per apertos perſecutores nihil profeciſſe, immiſit hæreticos, qui ſuis fallacijs, & prauis rationibus contenderent, vt facilius fideles Chriſti decipere poſſent, qui per equum nigrum deſignantur. Qui veram intelligentiam Scripturarum (te perſuadente) ſe habere putant; in quorum pugna ſicut maximum periculum inuenitur, ita etiam Deus magnū auxilium præbet Eccleſiæ ſuæ, per Angelos illam illuminando. Sed, ò miſer, quare ſic conteris tempus contra Chriſtum, & eius Eccleſiam, quem ſemper perſecutus es, ſciens illum deſtruere fallacias tuæ ſceleratæ, & peruerſæ voluntatis? Deſine, ò ſcelerate, deſine, quia ipſe Eccleſiam ſuam proprio ſanguine emit, deſine (inquam) quia tibi præcipitur, ne lædas vinum, & oleum, eius ſcilicet fidem, & operationem, quia ipſam Chriſtus ſanguine ſuo inebriatam, oleo Spiritus ſancti vnxit. Tu igitur es ſeſſor, & caput omnium hæreticorum, qui ſtateram tenens in manu, non vt doceas, ſed ad decipiendum, cum ſis pater mendacij. Sed quia perpendis, te, nec per apertas tribulationes, nec per manife-

Apoc. c. 6. *Ibidem.* *Ibidem.* *Apoc. c. 5.*

manifeſtas hæreſes poſſe proficere, immittis falſos Chriſtianos, qui ſub habitu Chriſtianæ Religionis peruertunt fidem; qui propriè ſunt hypocritæ, qui ſe vltra modum affligentes propter honorem huius mundi, pallidi ſunt, qui ſignificantur per equum pallidum, ſuper quem ſedebat Mors, quem ſequebatur infernus. Quæ enim merces, vel quale præmium dabitur tibi, & tuis hypocritis tempore vltimi Iudicij, niſi ſola mors æterna, & infernus? quæ verè ſunt præmia illorum, qui ſub nomine ficto. Religionis decipiunt homines, in Chriſtum credentes.

Apoc. c. 6.

Hic Exorciſta interrogare poterit dæmones, quare non recedant; & ſi ſit aliquod impedimentum in corpore, vel extra, & illud amoueat. Deinde cogat dæmones præceptis, & comminationibus, vt recedant; poſtea ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui es principium omnis creaturæ, à quo omnia bona procedunt, & per quem omnes beatificantur; qui pro ſalute humani generis incarnari, naſci, & mori voluiſti, ſub cuius tutela animæ iuſtorum exiſtentes, & de perpetua illa fruitione gaudentes, maximo deſiderio tuæ caritatis affecti, glorificationem ſuorum corporum obnixè deſiderant, & reſurrectionem mortuorum, ac formidabilem diem extremi Iudicij à te ordinatum cupiunt, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnib⁹, vt Iudex vniuerſalis, iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem, vbi reddes vnicuique ſecundum opera ſua: te humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem miſericordiam, qua iuſtos ſaluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduerſus hũc nequiſſimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Apoc. c. 6.

Coniu-

Digitized by Google

Coniuratio.

COniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus, per animas interfectorum, quas B Ioannes Euangeliſta ſub altare Dei, qui eſt Chriſtus, vidit, ſub cuius defenſione omnes animæ iuſtorum manent, clamantes ad Deũ voce magna, & dicentes: Vſquequo ſanctus, & verus non iudicas ſanguinem noſtrum de his, qui habitant in terra? Coniuro te, ✠ iniquiſſime dæmon, per illud magnum deſiderium, quo ſancti afficiuntur ad Dei voluntatem implendam, in his, quæ Deum velle norunt, qui nihil contra beneplacitum, & Dei voluntatem cupere poſſunt, cum eorum deſideria in eius pendeant voluntate: clamant enim, non deſiderio vindictæ; ſed vt regnum peccati, quo Deus offenditur, deſtruatur; & reſurrectioné ſuorum corporum precantur, vt in cæleſti viſione, & fruitione cõiungantur corporibus ſuis: quia licet durante hoc mundo, animæ Sanctorum ſtolas habeant, de beata immortalitate gaudentes, reſurgentibus tamen corporibus, habebunt gaudium de glorificatione corporum, quibus nunc carent, & lætitiam de gloria omnia ſaluandorum, quam tunc videbunt adimpleri. Coniuro te ✠ maledicte, & excommunicate dæmon, per illud mirabile reſponſum, quod habuerunt illi Sancti à Deo omnipotenti, cum dictum illis fuit, vt modicum quieſcerent, donec impleatur numerus fratrum ſuorum, illorum ſcilicet, qui ſaluandi ſunt: quia hoc tempus præſentis ſæculi modicum, immo nihil eſt, reſpectu infinitæ æternitatis. Tu enim, ſcelerate dæmon, nixus es occidere ſeruos Chriſti per manus tyrannorum, quia putabas Deum dãnare omnes homines, quos tua peruerſitate in peccatum originale intruſeras, & morti in iuſtè tradebas; ſed decipiebaris, ò miſer, decipiebaris (inquam) quia mors Sanctorum pretioſa eſt coram Deo, & Angelis eius. Nec iſta fuit mors, quam molitus es inferre hominib. ſed illa, quæ eſt impiorum, atque iniquorum, quorum caput Lucifer princeps tuus iam detruſus eſt in infernum, vbi etiam & tu cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ibidem.

Ibid.

Ibidem.

Pſal. 115.

Digitized by Google

Apo. c. 6. Amen. Coniuro te ✠ ſceleſtiſſime dæmon, per illud formidabile, ac terribile Iudicium, quod faciet Dominus noſter Ieſus Chriſtus, ante quod præibunt terræmotus, obſcuratio Solis, conuerſio Lunæ in ſanguinem, & cetera omnia, quæ ventura ſunt ante vltimam ſententiam tuæ iuſtiſſimæ damnationis, in quo ipſe reddet vnicuique iuxta opera ſua. Quo vultu, aut qua facie audebis comparere ante tribunal Chriſti, quando audies illam formidbilem vocem clamantem: Surgite mortui, venite ad Iudicium. O miſerrime, quo nulla *D. Hieron.* creatura miſerior, vel impudentior eſt, vtinam liceret tibi abſcondere te cum regibus, principibus, diuitibus, & omnibus ſeruis tuis, in ſpeluncis petrarum, & dicere montibus: cadite ſuper nos, & abſcondite nos à fa- *Apoc. c. 6.* cie ſedentis ſuper throno, & ab ira Agni; quoniam ſuperueniet dies magnus iræ ipſorum. Sed tu, ò maledicte dæmon, crede mihi, quod non erit tempus differendi, quis tunc detruderis in ſtagnum ignis, & ſulphuris, vbi recipies vicem omnium malorum, quæ peſſime egiſti contra Creatorem tuum, quia ibi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ratio horũ videatur in Flagello noſtro c. 3. & 12.

Hic interroga de exitu, & quare non recedunt, & de omnibus, quæ pertinent ad liberationem obſeſſis. Et ſi noluerint exire, ſcribe eorum nomina in ſchedula, & illa combure, quia iſta ſunt illis grauiſſima, deinde ſic ſequere.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, Fili Dei viui, qui pro ſalute noſtra de cælo deſcendens, & in hunc mundum veniens, per ſignum ſanctæ Crucis nos redimere voluiſti, & eodem ſigno fideles tuos contra dæmonum inſidias muniri feciſti, qui Eccleſiam tuam ex omnibus gentibus, & populis tua gratia coadunatam, ſanguine tuo pretioſiſſimo abluere dignatus es. Te amabi- *Apoc. c. 5.* liſſime redemptor ſupplex expoſco, vt per virtutem S. Crucis, hunc famulum tuum N. ab hac vexatione dæmonum, tua pietate liberare digneris. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Con-

Digitized by Google

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ miſer dæmon, per illum Angelum, quem beatus Ioannes vidit aſcendentem ab ortu Solis qui eſt Chriſtus Dominus noſter, qui dignè Angelus dicit, cum Deo patri nuncius fuerit, ad ſalutem humanam miſſus in mundum, qui ab ortu Solis tunc aſcendit, quando per diuinæ ſapientię prædicationem ipſe per ſe, & ſuos nuncios mundũ illuſtrans, cognitus eſt eſſe Dei Filius, patri conſubſtantialis in natura, habens ſignum Dei viui, ſcilicet Crucem, per quam Chriſtus apud Deum patrem pro nobis meruit; quod ſignum afferens ex alto, frontes ſuorum electorum ſignauit; qui per ſuam prædicationem clamauit voce magna, quando dixit: Pœnitentia agite, appropinquabit in vos regnum Dei, prohibẽs Angelis ne nocerent: quia ex quo paſſus eſt Chriſtus, non ſolum hoſtẽ principalem, ſcilicet Luciferum principem tuum, & omnium iniquorum proſtrauit, ſed etiam mundi principatus, & imperium deſtructum eſt. Nam ad hoc gentiũ ita confirmatum eſt imperium, vt ſigno fidei, cui ipſi reſtiterant, frontes ſuas liberè ſignarent. vt Ipſum namque Crucis ſignum delatum, vbiq; ſignificat Chriſti regnum. Per hoc igitur ſignum ſanctæ Cru ✠ cis Domini noſtri Ieſu Chriſti, te coniuro cogo, & cõtringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hoc ſeruo eius N. quem ipſe ſuo ſanguine dignatus eſt ab omni peccato liberare, pro quo non dubitauit Crucis ſubire tormentum. Coniuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus, per ſanctã illam Chriſti vniuerſam Eccleſiæ congregationem, quæ per illa centum quadraginta quattuor millia ſignata ſignificatur, quam B. Ioannes in ſua extatica reuelatione vidit, quæ ex Patriarchis, vel proſapia carnis, vel fidei imitatione propagata eſt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime ſpiritus per illam maximam multitudinem, viſam à Beato Euangeliſta, quam præ multitudine numerare nemo poterat; quia licet numerus ſaluãdorum ſit certus Deo, hominibus tamẽ eſt incognitus; quia ex gentibus Paganorum, tribubus Iudæorum, & popu-

Matth. c. 3

Apoc. c. 5.

Apoc. c. 7.

Ibidem

Ibidem

Digitized by Google

populis Chriſtianorum, & linguis diuerſarum natio[illegible] cæleſti; Hieruſalem ædificanda eſt; qui omnes era[illegible] amicti ſtolis albis, trophęum ſcilicet Crucis defere[illegible]tes, & palmæ in manibus eorum, victoria ſcilicet qu[illegible] ſæculum per Chriſtum vicerunt; voce magna ve[illegible] clamabant, quia grandi deuotione, & in deſine[illegible] laude Sancti profitentur in throno, id eſt Eccleſia, Patrem, Filiumque regnare cum Spiritu ſancto. Coniuro te, ✠ maledicte daemon per illum, circa cuius conſpectum adſtant Angeli, ſeniores, & quattuor animalia, quem proſtrati adorant, dicentes: Benedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſęcula ſęculorum. Amē. quia enim primus eſt, & quia habet prouidentiam magnam, datur illi benedictio, ſapientia, quia prouidus; gratiarum actio, quia bonorum largitor, honor, quia Dominus, & quia ſolus potens eſt, virtus, & fortitudo illi datur. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per omnes Sanctos illos, quos Beatus Ioannes amictos ſtolis albis, vidit, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine Agni, quia totum Eccleſiā ſanguis Ieſu Chriſti, filij Dei mundat ab omni delicto; ſtant ante Thronum Dei: quia illi digni habentur ſtare in Dei miniſterio, qui hic inter aduerſa, fideles nominis eius confeſſores exiſtunt. Venerunt de tribulatione magna, ſuſtinentes in hoc mundo omnia mala pro diuini honoris defenſione; laueruntq; ſtolas ſuas in ſanguine agni; ſanguinem Chriſti, quem diligunt, mediatorem pro ſuis ſceleribus Deo patri opponunt, meritum ſufficiens ſibi vendicant, quo non ſolum peccata male conuerſationis lauant, ſed & ipſa ſtola conuerſationis per nouitatem vitæ dealbant Non eſuriēt, neque ſitient amplius ſerui, & electi Dei in illo futuro ſæculo, ô miſerrime dæmon, ſed eſurient tui ſequaces, qui ſunt amatores huius mundi, qui illud tunc amiſerunt, quando ſe feliciores putabant, & ſitient voluptatum ſectatores, qui tanto amplius iam dolent, quantò in delitijs antea gaudebant. Sed non ſitient veri amatores Chriſti, ſuper quos non cadet vllus peccatorum æſtus; quia numquam in eis accendetur æſtus peccati,

Ibidem. *Ibidem.* *Ibidem.*

Digitized by Google

in quibus ſemel per Chriſti ſanguinem perfectè extinctus eſt, qui ideò deinceps peccare nequaquam poterunt; quoniam agnus, qui in medio throni eſt, reget eos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, id eſt ad contemplationem Diuinæ eſſentiæ, in qua licet plures perſonæ ſint, quibus fruitiones plurificantur, tamen in vnitate vnius Dei, vna eſt fruitio, quia in Diuina viſione omnia replebuntur iucunditate, de qua ſemper ſecuri erunt, à quibus oculis Deus aſterget lacrymas; quia eos gaudio, & ſecuritate ſuæ felicitatis ſecuros reddet. De qua felicitate dicit Chriſtus. Oues meæ non peribunt in æternum, nec eas rapiet quiſquam de manu mea. Per gaudium igitur, & lætitiam omnium Sanctorum, & electorum Dei, te adiuro cogo, & conſtringo, maledicte ſpiritus, vt exeas ab hac creatura Chriſti N. per virtutem ſanctiſſimæ Trinitati, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. *Ibidem.* *Ioan. c. 10.*

Oratio.

Domine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum filium tuũ Ieſum Chriſtum, Sacramentum Baptiſmatis ad ſalutem humani generis inſtituti voluiſti, & per lignum ſanctæ Crucis fideles tuos, tibi fideliter ſeruientes, de hoſte antiquo tua benignitate triumphare feciſti, qui etiam quotidie illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos tua gratia vocare non deſinis; te humiliter rogo, vt interueniente eiuſdem Filij tui paſſione, hunc famalum tuum N. à diabolica inuaſione liberes, & liberatum, in tua gratia conſerues. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *1. Tim. 6.*

Coniuratio.

Coniuro te, ✠ peſſime dæmon per omnes, Sãctos, qui die, ac nocte, id eſt ęternaliter Deo ſeruiunt, qui ſunt templum, & thronus, in quibus Deus habet, & à quibus in ſæcula ſæculorum laudabitur, quia laus ſanctorum eſt ſeruitus, quæ ab eis exhibetur Deo, qui *Apoc. c. 7.*

Digitized by Google

non ſolùm fruentur omni bono, ſed etiam carebunt omni malo in illa faciali contemplatione Diuinæ maieſtatis. Ideò abſterget Deus omnẽ lacrymam ab oculis eorum, quia tunc ceſſabit omnis triſtitia aduerſariorum, & tunc pax magna erit in Eccleſia illa cæleſti, vbi ſemper laudabunt Deum, ideo illa pax erit æterna in electis, perpetua luce duratura. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon, per Angelum ſtantem ante altare, qui tenens thuribulum aureum recepit multa incenſa, vt daret de orationibus Sanctorum ſuper altare aureum, & fumus incenſorum de oratione Sanctorum de manu eius aſcendit coram Deo. Qui Angelus, Chriſtus vnigenitus Filius Dei erat, iuſtiſſimus, & ſanctus Sacerdos, qui ideò nomine Angeli ſtantis iuxta altare nominatur, cum aptiſſimus fuerit immolationi, quoniam carnem tenebat ſine vlla contagione carnalis concupiſcentiæ, quæ ſub ſpecie thurribuli aurei nominatur, à quo offerunt orationes noſtræ Deo Patri ſuo, corã quo aſcendit fumus incenſorũ de manu eius, vt vnus, ideq; verus mediator, per ſacrificiũ ſuũ recõcilians nos Deo, vnum in illo maneret, cui ille offerebat, vnum in ſe faceret illos, pro quibus offerebat, vnum in ſe eſſet, quod offerebatur, & qui offerebat, qui vt Sacerdos, & mediator noſter, orationes noſtras apud Deũ Patrẽ ſuum repræſentat. Per hæc omnia myſteria ſacratiſſima te conſtringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hac creatura Dei N. per virtutẽ eius, qui pro peccatis totius mundi ſuper altare ſacratiſſimæ Crucis immolari voluit, vt offerret nos mundos Deo Patri ſuo. Exi (inquam) & ne tardes dimittere hunc famulum Dei N. quem temerè auſus es occupare. Et ſi fueris rebellis, & inobediens præceptis meis, tibi in virtute Dei factis, oro Deum Patrem omnipotentem, vt ſpiritualiter immittat ſuper te, & omnes tibi fauentes, & vexante hanc creaturam ſuam N. omnes illas plagas, quæ ad ſonum tubarum ſeptem Angelorum deſcendent ſuper populum non habentem ſignum Dei viui, quæ ſunt ignis, & grando mixta ſanguine cuius virtute tertia pars terræ, arborũ, & fęni combuſta eſt. Et mons magnus igne ardens miſſus eſt in mare, cuius tertia pars facta eſt

Ibidem.

Apoc. c. 8.

Apo. c. 8.

ſan-

Digitized by Google

ſanguis, & mortua eſt tertia pars creaturarum, quæ habebant animas in mari,& tertia, pars nauium interijt. Et Stella magna ardens de cælo tamquam facula cecidit in tertiam partem fluminum, & fontium aquarum,quæ factæ ſunt amaræ, & multi hominum de aquis mortui ſunt,quæ amaræ factæ fuerant. Et percuſſa eſt tertia pars Solis, Lunæ, & Stellarum, & obſcurata eſt, ita vt non luceret tertia pars diei, & noctis. Veniantque ſuper te,& omnes tuos complices, omnia illa mala contenta in illis tribus Veh,veh,veh, à ſancto Euangeliſta deſcriptis. Nec deſint tibi,ò ſcelerate dæmon, quæ euenient illi populo ex apertione putei abyſſi,de quo aſcendit fumus, vt fornacis magnæ, qui obſcurauit Solem, ex quo exierunt locuſtæ in terram, quibus data fuit poteſtas lædendi, & occidendi homines, non habentes ſignum Dei viui in frontibus ſuis. Cuius cruciatu homines quærent mortem, & non inuenient eam; deſiderabũt mori, & mors fugiet ab eis. Et ſicut eueniet prædictis hominibus, quorum tertia pars occiſa erit à fumo, igne,& ſulphure, ita ſuper te deſcendant, quia noluiſti pœnitere, nec deſiſtere à ſuperbia tua quando relinquendo Deum creatorem tuũ vt ſtollidus, & inſipiens vice illius voluiſti adorari, qua ſtultitia affecti homines carẽtes ſigno Dei viui, ſua pſuaſione decepti, adorauerũt ſimulacra aurea, argentea,ærea,lapidea,& lignea, quæ nec videre, nec audire,neque ambulare poſſunt, & non egerunt pœnitentiam ab operibus ſuis nefandis,& malis. Hæc,& omnia alia,quæ in tui dedecus,opprobrium, detrimentũ, confuſionem,& augmentum pęnarum tuarum poſſunt dici,& cogitari, deſcendant ſtatim ſuper te, ſi nunc nõ recedas ab hac creatura Dei N. & vadas ad loca inhabitabilia,vbi nullam creaturam lædere poſſis. Per virtutem eius,qui vẽturus eſt iudicare viuos,& mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Ibidem.* *Apoc. 9.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Digitized by Google

Hic interroga, vt ſupra, & ſi ſpiritus exire noluerit, illum illude opprobrijs, iniurijs, & recordatione ſua felicitatis, quæ omnia illi ſunt grauiſſima, deinde ſic ſequere ſine hæſitatione.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui pro reconciliatione humani generis, vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum, carne humana indutum, contra fortiſſimum, & rebellem Luciferum inimicum tuum triumphare feciſti, & poſt Reſurrectionem, & Aſcenſionem ſuam, humanitatem noſtrã ab ipſo aſſumptam ad dexteram tuam collocare voluiſti, præſta nobis, quæſumus, clementiſſime Pater, vt per potentiam eiuſdem Filij tui, hos dæmones ab hoc famulo tuo N tua virtute expellere valeant. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Mar. c. 16.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maledicte ſpiritus, per illum Angelũ quem B Ioannes vidit, qui eſt Angelus magni cõſilij, & Angelus teſtamenti, ad templum veniens, quẽ benè fortem eſſe dicit, qui inimicum fortiſſimum, ſcilicet Luciferum principem tuum, ſuperauit amictum nube, carne ſcilicet humana indutum, & facies eius ſicut ſol, quæ ſignificat claram notitiam, quam de ipſo per aſſumptam humanitatem conſecuti ſumus. Qui habebat pedes, vt columna ignis, qui ſunt ſancti Apoſtoli, euangelizantes pacem, & bona. Chriſtus igitur nube tectus erat, quia multitudine ſanctorum circundatus apparuit, quos ne in perſecutione deficerent, cõfortabat, & animabat. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon per illum Angelum tenentem pedem ſuum dextrum ſuper mare, id eſt Chriſtum, qui tenet manum ſuam conſeruatiuam ſuper populum Chriſtianum, aquis baptiſmi regeneratum, & ſiniſtrum ſuper terram ideſt ſuper populum paganorum, in terrenis deſiderijs fixũ, qui ſola terrena ſapit, & quærit, nihil de cæleſtibus

Ibidem.

Ibidem.

myſterijs cogitando. Qui magna voce clamauit, quando quæ in veteri lege, vt tenebræ, erant obſcura, manifeſtabat in tectis; cuius luce illuſtrati ſanctæ Eccleſiæ prædicatores, & fortificati, cœperunt, & ipſi prædicare vitam æternam. Coniuro te, ✠ miſer dæmon, per illum Angelum, qui erigens manum ſuam ad cælum iurauit per viuentem in ſæcula ſæculorum, id eſt Chriſtum, qui tunc leuauit manum in cælum, quando carnem, quam aſſumpſit ad dexteram patris eleuauit. Iurauit autem per viuentem in ſæcula ſæculorum, quando & ſe, & Patrem vnum oſtendit, dicens: Ego in Patre, & Pater in me eſt. Iurauit autem, quod tempus amplius non erit: quia tibi nulla varietas erit, ſed ſemper ſtabilitas, & claritas in deficiens illis beatiſſimis ſpiritibus aderit. Tu verò cum maledictis ſpiritibus dānatis varium tempus habebitis, quia ad varia tormenta mutabimini, ab aquis ſcilicet niuiū, ad calorem nimium. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illud myſterium, quod Angelus prędixit conſummandum eſſe, cum ſcilicet Eccleſia cęperit vltimam ſuam prædicationem diffundere, quia tunc myſterium complebitur, cum iuſtis præmia, & vobis reprobis tormenta erunt præparata, quia iuſti conſequentur illud, quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcendit, viſionem ſcilicet Dei bratificam. Coniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus, per illum, qui B. Ioanni præcepit accipere librum de manu Angeli, & illum deuorare. Per dilectionem ſiquidem ad Deum B. Ioannes, & per intelligentiam diuinitatis datam, hunc librum de manu diſpenſatoris Chriſti accepit, in cuius poteſtate Deus pater dedit cæleſtium, & terreſtrium ordinationem; Et quanto per maiorem dilectiouem ipſe Ioannes, Chriſto magni conſilij angelo appropinquauit, tanto ſtupendiora diuinitatis ſuæ, & humanitatis cognouit myſteria. Vnde non ſine cauſa ſupra pectus eius in cena recubuit, de quo tantam ſapientiam hauſerat, vt per Euangelium ſuum arcana Chriſti in eius exordio patefaceret. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illum, qui tenet librum apertum, qui eſt Chriſtus Filius Dei, qui omnia, quæ in veteri teſtamento, quaſi

Ibidem.
Ibidem.
Ioan. c. 1.
Iac. c. 24.
1. Cor. c. 2.
Apoc. c. 10
Ioan. c. 21.

Digitized by Google

clauſa erant de eius Incarnatione, Natiuitate, Paſſione, & Reſurrectione reuelauit, cum ea opere compleuit in deſtructionem regni tui, ò maledicte dæmon, & in ædificationem Eccleſiæ ſuæ ſanctæ. Gloriabaris enim in tua damnatione habere ſociam naturam humanam, ſed decipiebaris, ò miſer quia Dei miſericordia nobis ſubuenit, nos è faucibus tuis eripiendo. Diſcede ergo, nefandiſſime ſpiritus, ab hac creatura Dei N. per illam immenſam miſericordiam eius, & vade ad ſedes tuas infernales, vel ad loca tibi à Chriſto deputata. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine ſancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui Eccleſiam tuam in ſanguine Ieſu Chriſti, filij tui, Domini noſtri congregatam, tua pietate ſemper cuſtodire non deſinis; qui pro eius conſeruatione, ab initio vſque ad finem mundi ſanctos prædicatores, & famulos tuos ad eius defenſionem mittis, vt eorum prędicationibus ab erroribus cuſtodias, te miſericordiſſime Pater ſuppliciter exoro, vt per virtutem tui ſanctiſſimi nominis, gratiam expellendi dæmones ab hac creatura tua N. mihi miſericorditer præbere digneris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. c. 11 COniuro te, ✠ ſceleratiſſimæ dæmon, per illũ, qui B. Ioanni præcepit calamo templum Dei, altare, & habitantes in eo metiri; vt ſcilicet per prædicationem verbi Diuini Eccleſiam ſuam, & in ea altare, puta Chriſtum, conſtitueret, in quo veri adoratores in ſpiritu, & veritate Patrem adorare debent; falſos autẽ *Ioan. c. 4.* Chriſtianos, ſcilicet hæreticos, & peccatores impœnitentes, qui ſe Eccleſiam ſimulant, ſed factis negant, eijcere foras: quia tales ſunt ſimiles infidelibus, & conformes miniſtris tuis, qui ciuitatem ſanctã, ideſt Ec-

cleſiam

Digitized by Google

cleſiam,ad iuſtè viuendum congregatam,& virtutibus munitam perſequuntur; ideò præcipitur metiri templum,quantum ad Eccleſiam,quæ eſt fidelium congregatio,& altare,perfecti ſcilicet,& contemplatiui,quorum auxilio aliorum ſacrificia innituntur; & adorantes in eo,reliqua ſcilicet multitudo credentium. Coniuro te,✠ impijſſimè dæmõ,per illum,qui promiſit Eccleſiæ ſuæ dare prædicatores,& teſtes,qui contra Antichriſtum, & eius ſequaces, ſua doctrina pugnabunt, verbo,& exemplo demonſtrando hominibus peruerſitatem illius filij perditionis,qui ſunt Enoch,& Helias. *Apoc.c.11* Hi ſunt duæ oliuæ,ſpiritu ſancto inuncti,& duo candelabra, quantum ad lumen doctrinæ, in conſpectu Dei aſtantia,quos qui voluerit lædere,oportet eum occidi. *Ibidem.* Qui habent poteſtatem claudendi cęlum,ne pluat diebus prophetiæ ipſorum, & conuertendi aquas in ſanguinem. Quorum teſtimonium cum finierit, tu ſceleratiſſime dæmon ſuſcitabis illam beſtiam, ſcilicet Antichriſtum, qui ſanctos prædicatores Chriſti beſtiali ſenſu,& crudelitate laniabit. De abyſſo profunditatis ignorantiæ,& malitiæ,ad regnum aſcendet, ✠ contra Enoch, & Heliam magnum bellum faciet, cum primũ contra eos per mundi ſapientiam, quæ eſt aſtutia, & verſutia diſputabit,quia te aſſiſtente aſtutiſſimus erit, quæ malitia in fine nihil illum peſſimum hominem iuuabit: quia Deus gladio oris ſui interficiet eum. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon,per illam inuincibilem veritatem, quam prædicabunt illi ſancti teſtes, quæ ſuperari non poterit ab Antichriſto ſuo mendatio, quam conabitur potentia vincere, vt quos occidere non valet ſpiritualiter, Deum qui eſt animæ eorum vita, ab eis ſubtrahendo,ſaltem corporaliter occidat,animam à corpore ſeparando, vt in hoc ſe vincere fateatur. *Ibidem.* Quorum corpora iacebunt in plateis ciuitatis magnæ. Tu enim ſcelerate dæmon, per in excogitatam tuam malitiam facies proijcere corpora illa in publicum,vt ex vno Chriſtiani videntes fortiſſimos ſuos athletas iã mortuos,in agone deficiant, & ex altero impij homines ad ſpectaculum mortis eorum in vijs peſſimis cõfortati,fortiores fiant? & hoc in celebriori loco, vt ex *Ibidem.*

ſrequentia celebrior fama huius habeatur. Sed te fal-
Ibidem. let malitia tua, quia eadem via, qua quæres Chriſti Ec-
cleſiam imminuere, & deſtruere, eadem met illa exal ta-
bitur; quia ſicut Chriſtus dominus noſter in Hieroſo-
lyma, quæ in medio mundi, eſt voluit crucifigi, vt ru-
mor redemptionis myſteriũ, opportunius per omnes
partes mundi in circuitu diffunderetur, ſic diuino con
ſilio decreuit in eodem loco fieri commotionem pec-
catorum, per verba, & opera mirabilia; per mortem,
& reſurrectionem teſtium ſuorum, & ideò in ciuitate
magna Hieruſalem occidendi ſunt, vbi & Deus eorum
crucifixus eſt. Exaltabitur (inquam) fides tunc ò peſ-
ſime animarum deuorator, quia in illos duos teſtes,
Ibidem. pro Chriſti amore occiſos, immittet Deus ſpiritum vi
tæ poſt dies tres à ſua morte, & illos reſuſcitabit, ducẽs
eos ad gloriam ſuam, & videbunt eos inimici eorum,
qui poſtquam corporalem vitam extinxerunt, æternæ
eorum vitæ, quam extinguere non poſſunt, inuident,
vt inuidentes amplius torqueat inuidia, quam prius in
manibus eorum morientes, ipſi torquebant pœna. Cõ
iuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus per illas voces, quas
B. Ioannes in cælo audiuit dicentes: Factum eſt regnũ
huius mundi Domini noſtri, & Chriſti eius, & regna-
Ibidem. bit in ſæcula ſæculorum. Laudatur enim Deus,
& glorificatur Chriſtus, qui cunctis inimicis ſupera-
tis, regnum ſine fine duraturum ſuſcepit. Nam vobis
malignis ſpiritibus omni virtute priuatis, & in tene-
bras pręcipitatis, virtutem ſuam magnam Dominus ac
cipiet, cui nemo vlterius contradicet, & cunctis regi-
bus, è ſedibus expulſis, & ſuperatis regnabit. Quem vi-
ginti quattuor Seniores, & omnes ſancti Angeli, &
electi adorabunt dicentes. Gratias agimus tibi Domi
Ibidem. ne Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui ventu-
rus es, quia accepiſti virtutem tuam magnam; & re-
gnabis in ſæcula ſæculorum. Per hæc igitur verba, &
per omnia alia ſacratiſſimæ noſtræ fidei myſteria, qui-
bus potes coniurari, cogi, ligari, & fugari ex hoc cor-
pore, & ad pęnas infernales mitti, te cõiuro, cogo, & cõ
ſtringo, vt omni mora, & fallacia poſtpoſita, ſtatim re
cedas ab hoc famulo Dei N. cũ omni tua ſcelerata ſo-

cietate,

Digitized by Google

cietate, & cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, ſignaturis, & facturis tuis, quas omnes auctoritate Dei omnipotentis diſſoluo, ✠ & diſſoluta eſſe decerno, & tibi præcipio, nefandiſſime dæmon, vt recedendo, dimittas hanc creaturam ſanam, & liberam, vt eam inueniſti, ad eam amplius non rediturus. Per eũ, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen. *Luca c. 9.*

Imprecatio.

MAleidcti, & excõmunicati, atque blaſphemi ſitis in pena æternali, & nulla ſit vobis requies, ſi ſtatim non eritis obedientes mandatis, & præceptis meis, in virtute Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti vobis factis, verbis, quæ de illo dicuntur, qui orbem contremere facit, in cuius nomine, virtute, & poteſtate vobis præcipio, vt ſtatim recedatis ab hac creatura Dei N. per virtutem ſanctiſſimi nominis Dei Tetragrammaton. Ideò ite maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt Lucifero, & vobis Angelis eius, & ne differatis parere mandatis, alioquin mittam vos in ſtagnum ignis, & ſulphuris, vbi fumus tormentorum veſtrorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta ponat manum ſuper caput vexati, & ipſum ſignando dicat.

Oratio.

EXpelle Domine Ieſu Chriſte, per virtutem tuæ ſanctiſſimæ paſſionis, diabolum ab hac creatura tua N. à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à ſublingua, àb auribus, à naribus, à collo, à maxilis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à cilijs, à ſupercilijs, à pillis, à pedibus, à tibijs, à genibus, à cruribus, à partibus verecundis, à renibus, à lateribus, ab inteſtinis ſuperioribus, & inferioribus, à femore, à ventre, à ſtomacho, à corde, à ſpatulis, ab humeris, à pectore, àb vberibus, à

brachijs,à manibus,ab vnguibus,ab oſſibus, à neruis, à venis,à medullis,à pulmone, à compaginibus membrorum ſuorum, ab omnibus iuncturis,à toto corpore ſuo intus, & extra, à quinq; ſenſibus corporis, & animæ, nullumq; locum habeat in ipſa intus,& foris amplius, vt ſana, & ſalua fiat per inuocationem ſanctiſſimi nominis tui,& per inuocationẽ Spiritus ſancti coęterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturę tuæ N. creare,digneris etiam totum corpus, & animam ipſius ſaluare, & ſaluam facere. Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus,per omnia ſæcula ſęculorum. Amen.

Explicit Exorciſmus ſecundus.

EXOR-

Digitized by Google

EXORCISMVS III.

FORMIDABILIS,

MIRABILISQVE VIRTVTIS contra ſpiritus immundos, occupantes corpora humana.

Exorciſta accedens ad coniurandos dæmones præmiſſa præparatione, ſeruatoque ordine ſuperius poſito, ſola caritate, ac pietate ductus ante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum (ſi adeſt) genuflexus, mentem in Deum eleuans, dicat.

IN nomine ſanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. ℣. Adiutorium noſtrũ in nomine Domini. *Pſal.9.* ℟. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Exurge Domine, ne præualeat inimicus tuus iſte. ℟. Iudicetur ipſe in conſpectu tuo. ℣. Ne remiſcaris Domine, delicta noſtra. ℟. Qui eruis ſperantes in te Domine. ℣. Adiuua nos Deus ſalutaris noſter. ℟. Et propter nomen tuum Domine libera nos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus Vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, qui ore ſancto tuo benedicto, dixiſti: In nomine meo dæmonia eijcient, *Mar.c.16.* & qui Chananæam pro filia ſua à dæmonio vexata, rogantem exaudiſti; quæſumus, vt per ſanctam Crucem, paſſionem, & mortem tuam expellere digneris ab hac creatura tua N. omnem vexationem dæmonũ, *Eccl.Rom.* & eorum languores, & cunctos dolores cordis, & cor- *in orat. in-* poris, & plenam ſanitatem miſericorditer concedere *firmorum.*

digne-

digneris, vt ope miſericordiæ tuæ reſtituta, & ſanata, tibi creatori, ac redemptori gratiarũ referat actiones. Qui cum Patre, & ſpiritu Sancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta ſurgens ab oratione, ponat manum ſuper caput vexati, dicendo infraſcripta verba alta voce, oſtendendo Crucem vexato.

ECce Crucem ✠ Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ. Ecce vexillum, ✠ redemptionis noſtræ, fugite partes aduerſæ. Ecce ſignum confuſio-
Apoc. c. 5. nis veſtræ, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Poſtea legat ſequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Matthæum. ℟. Gloria tibi Domine.

Cap. 15. IN illo tẽpore. Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri, & Sydonis. Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egreſſa, clamauit, dicens: Miſerere mei fili Dauid, filia mea male à dæmonio vexatur. Qui non reſpondit ei verbum. Et accedentes Diſcipuli, rogabant eum dicentes. Dimitte eam, quia clamat poſt nos. Ipſe autem reſpondens, ait: Non ſum miſſus niſi ad oues, quæ perierunt domus Iſrael. At illa venit, & adorauit eum dicens: Domine adiuua me. Qui reſpondens, ait: Non eſt bonum ſumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de menſa dominorum ſuorum tunc reſpondens Ieſus, dixit illi: O mulier, magna eſt fides tua, fiat tibi ſicut vis. Et ſanata eſt filia eius ex illa hora. ℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, redemptor clementiſſime humani generis, qui nobis innumera beneficia con-

Digitized by Google

contuliſti, te ſuppliciter deprecamur per omnia, & ſingula dona, & beneficia ſeruis tuis collata; & maximè per omnia myſteria tuæ ſacratiſſimę paſſionis, qua nos à faucibus inferni eripere dignatus es, vt hunc famulum tuum N. à dæmone oppreſſum, liberare digneris. Quæſumus Domine Deus omnipotens, qui dediſti ſanctis Apoſtolis tuis virtutem calcandi ſuper dæmonia, & ſuper infirmitates, vt præbeas nobis miniſtris tuis virtutem expellendi hunc dæmonem ab hac creatura tua N. tuo ſanguine pretioſo redempta, vt liberata ab hac vexatione, & ſanitati reſtituta, tibi in perpetuum gratias referre poſſit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſęcula ſæculorum. Amen. *Luca c.9.*

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum; poſtea incipiat adiurare dæmones obſidentes audaci animo, ſæpè illis obijciendo cæleſtem beatitudinem, & miſeriam eorum ſempiternam.

Coniuratio.

CONiuro te, † miſerrime dæmō, proiecte è celeſti faſtigio, ac Diuina contemplatione, qui artibus tuis conatus es ſemper inſequi ſanctam Dei Eccleſiā, tam in Angelis, in cælo, quam in hominibus in terra. Statim enim, vt Deus diſpoſuit Chriſtum mediatorē vniuerſalem inter ſe, & rationalem creaturam interponere, cæpiſti pugnare contra ipſum, & Eccleſiam eius, quæ ſub nomine mulieris à ſancto Euangeliſta deſcribitur, & filium eius, lapidem angularem è cælo demiſſum, de quo dicebat Dominus Deus. Quis demiſit lapidem angularem, cum me laudarent ſimul aſtra matutina, & iubilarent omnes filij Dei? Quis concluſit oſtijs mare, quando erūmpebat? Quid enim, ò ſcelerate, ſpiritus, per lapidem angularem terræ conueniētius vocari poteſt, quam Chriſtus, qui de terrena matre corpus aſſumpſit? Sicut ipſe de ſe loquens ad Phariſæos, dixit: Numquid legiſtis in Scripturis. Lapidē, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput *Apoc.c.10* *Henricus Arphius libro 1. Miſter. Theo. cap.8.*

put anguli. Hunc lapidem (in detrimentum tuum, ô miſer dæmon, ſerpens, & draco nequiſſime) Deus demiſit, cum eum laudarent aſtra matutina, quādo Chriſtum in aſſumptione carnis mittēdum ab initio, inter Angelos reuelauit. Nec Chriſtus lapis angularis ſolummodo pro eo dicitur, quia Iudæos, & gentiles vniret, ſed vt magis Angelos, & homines in vnam cōmunitatem, cuius ipſe eſt caput, copularet, qui ideò effectus eſt hominum redemptor, & Angelorum recon-

Apoc. c. 12 ciliator, quia pro vtriſque promeruit; quia Angeli vicerunt per ſanguinem agni. Vnde & huic incarnationi quidam Angelorum fauebant, qui in fide Chriſti,

Iob. c. 38. merito dilectionis ad æternam beatitudinem intrauerunt, qui nominantur aſtra matutina quaſi videndo per claritatem gloriȩ, canentia, iubilantes interna mētis exultatione de incarnatione Chriſti Deī, & eius ſapientiam diſpoſitionem in ſua glorifica ſaluatione laudabant. Sed ille maledictus Lucifer princeps tuus, & ceteri ſui ſequaces, ſuperbientes, malitia ſua obcæcati contēnebant inferiori naturæ ſubijci, & ob hoc inuidebant Chriſti incarnationi. Et quia à diuina contemplationis dulcedine ſe auerterunt, amari facti ſunt. Vnde cùm de naturæ Diuinæ prouidentia per

Ibidem. creationem procederent, & ſe à Diuina luce propria elatione auerterent, nube à Deo veſtiti ſunt, cæcitate ſcilicet mentis per ſuperbiam obſcurati, poſt quos Deus oſtijs concluſit, cum eorum malitiam certis limitibus ſuæ diſpenſationis coercuit. Et quia omnia iſta tibi demonſtrata fuerunt, ideò cum illis maledictus ſpiritus peſſimè egiſti contra Chriſtum. Coniuro

Apoc. c. 11 te, ✠ ſcelerate ſpiritus, per illud miſerabile ſignum, quod Beatus Ioannes Euangliſta in cœlo vidit mulierem ſcilicet, amictam Sole, quæ eſt Sancta Eccleſia vnita Chriſto, & Luna ſub pedibus eius, quia Eccleſia electorum comparata diuinæ ſapientiæ, pro nihilo reputatur, ſicut lumen Lunæ in comparatione ad Solem eſt quid minimum. Hæc eſt illa mulier, ò ſcelerate dæmon, ſancta ſcilicet Eccleſia, quæ habens in vtero clamabat vt parturiens, quæ cum mentis delectatione Chriſtum conceperit in cruciatu pœnalis

labo-

Digitized by Google

laboris, per virtuoſum opus foras emittit. Sed ecce aliud ſignum apparet, draco ſcilicet ille maledictus Satanas, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, habens capita ſeptem, quia eſt plenus ſeptem nequitijs, ſicut Chriſtus dicitur plenus ſeptemplici ſpiritu; & cornua decem; quia ſicut Eccleſia Chriſti pro obſeruatione decem præceptorum Dei meretur coronã vitæ æternæ; ſic apoſtata ſpiritus pro impugnatione decem præceptorum decalogi meretur coronam tribulationis æternæ. Et quia ille, vt inuidus, non poterat ſuſtinere gloriam, & honorem, qui Chriſto mediatori à ſanctis Angelis dabatur, cępit perſuadere alijs ſpiritibus contra ipſum; qui diu non permanentes contra tentationem Luciferi, immortali perſuaſione affecti, illi adhærentes è cœlo ceciderunt. O infelicem commutationem; in cœlo erant, cùm Creatorem ſuum contemplando aſpicerent; & in terram ad iam ſolam creaturam conſiderandã prolapſi ſunt. Sed audi eius temeritatem. Sicut enim ſe oppoſuerat Eccleſiæ Chriſti in cęlo, ita etiam fecit cadens. Stetit enim ante mulierem ſanctam, ſcilicet Eccleſiã, ex Angelis, & hominibus congregatam; & ad quid faciebat? vt cum peperiſſet, deuoraret filium eius. Coniuro vos, ✠ nefandiſſimos ſpiritus, dæmones infernales, per illam ſanctam, & immaculatã Dei Eccleſiam, quam ſemper perſecuti eſtis, tam in Angelis, quã in hominib^9, vt fidẽ mediatoris Chriſti in vtriſq. extingueretis, quę Chriſtũ ſpiritualiter paritura erat. Spiritualiter quidẽ ipſũ peperit, primùm in Angelis beatis, cùm merito fidei, & dilectionis Chriſti mediatoris intrare potuerunt ad videndum faciem Dei ſui conditoris. Per ipſam igitur, maledicte dæmon, te conſtringo exire de hac imagine Chriſti N. quam ipſe ſua paſſione, & morte redemit, recede, & ne differas parere mandatis: quia quanto tardius exis, tanto magis pęna tibi à Chriſto augetur; qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Iſaia 14.* *Apoc. 12.*

Digitized by Google

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui cum æqualis Deo Patri tuo in maieſtate, & potentia ab æterno exiſteres, pro ſalute humani generis in hunc mundum veniens; ex intemerata Virgine Maria carnem tuam mundiſſimam; quia nos à poteſtate tenebrarum liberares, aſſumere decreuiſti, & eam Cruci affigens à ſatanica ſeruitute, tua pijſſima miſericordia, & pietate liberare voluiſti; te humiliter deprecor, vt virtutem expellendi dæmones, hunc famulum tuũ N. vexantes, mihi præbeas, vt ab hac vexatione liberatus, ſuæque priſtinæ ſanitati reſtitutus, nomen ſanctum tuum laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen.

Symbolum Nicænum

Coniuratio.

COniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illam ſanctiſſimam, & beatiſſimam Virginem Mariam, quæ carnaliter concepit Chriſtum, quæ præ cæteris altior merito dilectionis fuit, quę meruit ornari corona duodecim Stellarumque, cùm omnium virtutum merita, ſingularumque gratiarum priuilegio ſuper exceſſerit, quo factum eſt, vt non ſolum Chriſtum corde conciperet per fidem, & dilectionem, verumetiam & carnem eius ex puriſſimis Sanguinibus amoris ardor exceſſiuus ex virgineo vtero ſine virili conſortio formaret, quæ per mulierem amictam ſole à Beato Ioanne deſcribitur. Cõiuro te, ✠ ingratiſſime ſpiritus, per filium illius mulieris, qui eſt Chriſtus, filius Dei. Hic eſt enim ille filius, ò ſcelerate dæmon, quẽ tu, & ſerpens ille maledictus Lucifer quærebatis deuorare mox natum per Herodis perſecutionem, cum (te inſtigante) mittens, occidit omnes pueros, qui erant in Betbleem, & omnibus finibus eius. Deuorare etiam Eccleſiam voluiſti in paſſione Chriſti, cùm per ſcandalum Crucis extinguere nitereris fidem Saluatoris: ſed tunc Leuiatan hamo captus eſt. Cũ enim iuſtum occidere vellet, ne multos iuſtificaret, meruit ius,

Lucæ ca. 1.

D. Auguſt.

Matth. 2.

ius, quod innocentes habebat, per fidem paſſionis, & mortem eius amittere. His duobus modis niſus eſt malignus draco, princeps tuus in perſona propria Chriſtum deuorare, ſed in nulla harum perſecutionũ præualere potuit, primum quidem; quia peperit filiũ maſculum, id eſt Chriſtum, qui ab inſtanti ſuæ conceptionis, omnibus virtutibus, & gratijs repletus fuit, qui nullum peccatum habuit, de quo dicebat Ioannes Baptiſta: Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Coniuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus, per illum, qui recturus erat gentes in virga ferrea, poteſtate ſcilicet magna, quæ illi inerat: quia natura erat impeccabilis, propter quod tu, maligniſſime draco infernalis, non potuiſti præualere contra Chriſtum filium mulieris, & etiã quia raptus eſt ad Deum, & ad thronũ eius, q̃ a æqualitatem vnius maieſtatis cum Deo Patre ſortitus eſt, de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in ſæculũ ſæculi quia æterna, & inſeparabilis eſt hæc maieſtas Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, ptopter quod ille malignus draco non potuit præualere in filium. Coniuro te, ✠ ſuperbiſſime dæmon, per illam mulierẽ, ſanctã ſcilicet Eccleſiam, quæ fugiens in ſolitudinem contẽplationis, tentationem tuam ſuperauit, vbi anima fidelis contemplando Chriſtum, & paſſionem eius, imminente perſecutione, omnia propter ipſum contemnit, & omnia mundana pro eius amore deſpicit. Quod Chriſtus docuit, tamquam nouiſſimæ tentationis remedium, quando dixit: Cum videritis abominationẽ deſolationis ſtantem in loco ſancto, tunc qui in Iudęa ſunt, fugiant ad montes, ideſt in deſertum locum, vbi Deus parauit locum ſeruis ſuis, qui omnia contemnunt propter Chriſtum, vbi paſcit Eccleſiam ſuam, contra tentationes tuas, ſcelerate dæmon, vberes conſolationes ſuas illi ingerendo. Sed, ô miſerrima creatura, quid tuo principi euenit ex tot perſecutionibus Chriſti, & eius Eccleſiæ intoetatis? Nil aliud, quàm damnatio, infernus, cruciatus æterni, miſeriæ infinitæ, & calamitas fine fine. quæ omnia iniquo animo ſuſtinens, & videns ſe à diuina contemplatione deiectum ad terram, cœpit præliari aduerſus ſanctos Dei. Recede

Apoc. c. 11. *Ioan. c. 1.* *Pſal. 44.* *Heb. c. 1.* *Apo. c. 12.* *Mat. c. 24.* *Apo. c. 12.*

cede igitur maledicte dæmon ab hac creatura Dei N. per amorem Sanctorum omnium erga ſuum conditorem, quem indefeſſis vocibus laudant, dicentes. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui propter magnam miſericordiam ſuam liberauit nos ab ore draconis, & per omnia alia quæ te poſſunt conſtringere in virtute Dei, te cogo, vt vadas ad loca tibi deputata à Chriſto ſtatim, & ſine mora, & per ſignum ſanctæ Crucis, ✠ quod ei in fronte damus, tu id numquam audeas violare, in nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Hic quærere poteris, quot dæmones ſint in corpore vexati, nomina eorum, quis ſit eorum caput, de quo ordine fuerint, quibus verbis magis affligantur, & ſuper quod peccatum dominentur, vt melius ſcias contra eos opportuna remedia applicare, poſtea ſic ſequere.

Oratio.

DEus, qui recto iudicio vnumquemque iudicas, & Angelos, qui feruore veræ dilectionis in principio ſuæ creationis te dilexerunt, in ſtatu gratiæ confirmaſti, rebelleſque ac contumaces ſpiritus tibi inobedientes, perpetuis carceribus, & æternis pœnis deputaſti, quique ita hominem dilexiſti, vt filium tuum Ieſum Chriſtum pro eius liberatione dares, qui vt nos à diabolica ſeruitute liberaret, paſſionem, & acerbiſſimam mortem voluntariè ſuſtinere voluit. Te Domine, ſuppliciter exoramus, vt per eamdem paſſionem, & mortem vnigeniti filij tui, hunc famulum tuum N. ab hac peſſima dæmonum vexatione, quem inimici tui ſceleſtiſſimi conantur perdere, eripere, & cuſtodire digneris: quia in te ſperauit, & credidit, ne diu permittas, pijſſime pater, illum à dæmonibus vexari, ſed libera eum propter nomen ſanctum tuum, & liberatum æternæ beatitudini illum cõſerua. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Iuda cap. vnico.

Iſaia 53.

Cum-

Coniuratio.

COniuro te, ✠ ſuperbiſſime ſpiritus, per illos ſanctos Angelos, qui ſublimiter ſentientes de Deo, maximo amore ad eius gloriam afficiebantur, & pro facultate ſibi data ad honorem ſui creatoris defendẽdum nitebantur. Vos autem ſuperbientes, ſublimiter ſentiebatis de bonitate veſtræ naturæ, & propter hoc ad propriam gloriam afficiebamini, & toto conatu cõtra electos Angelos ferebamini. Ex quibus affectionũ conatibus factus eſt ille Angelorũ conflictus, & illud prælium quod magnum fuit, quia magnis affectionibus fuit commiſſum ab Angelis, & à vobis reprobis. Magnum (inquam) propter durationem, quia in cælo fuit inchoatum, & tamen ante generale iudicium in præſenti ſæculo non poterit conſumari, quod Dei ſapientia fit, vt tam electos Angelos, quam homines, ad tempus excitaret, vt quanto difficilior in eis ex hoſte præceſſiſſet pugna, tanto glorioſior fieret de hoſte victoria. Coniuro te, ✠ ſuperbiſſime ſpiritus, per illum magnum cæleſtis militiæ principem Michaelem Archangelum, & per ſanctos Angelos eius, qui, viſa temeritate Lucifer, præliabantur cum dracone, qui ſicut inter ruentes Angelos, vt primus draconi comparatur propter malitiam, & aſtutiam ſuam, qua primò Angelos in cælo circumuenit, ſic & Beatorum Angelorum primus Michael nominatur propter ſublimem Diuinæ ſapientię admirationem, propter quod ſignificatur nobis in eo admiratiua contemplatio Diuinæ ſapientiæ, per quam Deum omni creaturæ incomparabiliter conſiderauit, vt dignè princeps ceterorum Angelorũ dicatur, quibus in hac contemplatione clarior habebatur, qui à Daniele princeps nominatur. Cui Angelis eius, illi ſcilicet, qui eius voluntati proprio conſenſu, & actione adhæſerunt, contra draconem, & angelos eius præliabantur, & draco pugnabat, & angeli eius.

Apoc. c. 12
Ibidem.
Ibidem.

Exprobratio in Satana.

Exprobratio. Vide miſerrima creatura, ad quale diſpendium ob ſuperbiam, & nequitiam tuam cum principe tuo deueniſti. Nam ille maledictus apoſtata, & draco nequiſſimus, ocnlis ſuæ conſiderationis, claritateque ſui intellectus, necnon ſublimitate ſuæ naturæ, ſeipſum, & omnes creaturas, ac earum conditorem clarè conſiderans, & cognoſcens, tam immoderatè de ipſa ſua natura gloriabatur, quod honorem, & gloriam, quam ſuo conditori reddere tenebatur, in ſeipſum reduxit, adeò quod inferiori naturæ, qua creator per gratiam exaltare diſpoſuit, ſubijci dedignaretur; & propter hoc contra Dei præceptum, pugnare cœpit aduerſus ſanctos Angelos, affectu, quo ad propriam gloriam afficiebatur, & conatu, quo nitebatur electorum Angelorum obedientiam ſeducere, & ſubuertere. *Ibidem.* Cauda nempe illa, qua tertiam partem ſtellarum trahebat, etiam ceteras ſtellas traxiſſet, niſi creator earum manu gratiæ ſuæ eas tenuiſſet. Cum enim tanta eſſet malitia draconis infernalis, quod ſua circumuentione allecti, conſentientes veneno ſuæ malitiæ corrumperet, ceteros ſanctos Angelos per gratiam Deus obedientes ſibi in gratia firmauit. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illam diuinam, & immenſam Dei bonitatem, qua ſanctis Angelis ſuis gratiam ſuam impertiuit, per quam & ipſi præſeruati ſunt. *Ibidem.* Putabat enim ille ſceleratus princeps tuus, & impius draco ſuam naturam præferre Diuinæ gratiæ, & neſciebat (donec experimento probaret) quod in omnibus gratia validior eſt, quam natura; quia per naturam datur eſſe, quod ita eſt in ſe, per gratiā verò datur naturæ eſſe, quod habet in Deo, & ideò non valuerunt reſiſtere gratiæ, qua pugnabant ſancti Angeli, neque locus eorum amplius inuentus eſt in cælo. O pulcherrimum finem conuenientem propriè tali principi. Audi illum. Et proiectus eſt ille draco magnus, ſer-

pens

Digitized by Google

pens antiquus, qui vocabatur diabolus, & ſatanas, qui ſeducit vniuerſum orbem, & proiectus eſt in terrã cum ſuis Angelis coniuro te, ✠ ingratiſſime ſpiritus, per illud magnum gaudium ſanctorum Angelorum, qui de victoria exſultantes dicebant. Salus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & poteſtas Chriſti eius. Salus, *Ibidem.* illi dicunt, quantum ad liberationem à malo, virtus quantum ad operationem boni, regnum quantum ad liberationem ſpiritus, qua liberi, & ſine vlla contradictione obediunt Deo. Hęc omnia ille ſuperbiſſimus princeps tuus Lucifer ex natura volebat habere, gratiã verò, quam rationali creaturæ Deus obtulit, cõtemnebat; & quantum potuit, electam illam multitudinem, quæ ſe oblatæ gratiæ gratos reddebat, impediebat. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illos ſanctos Angelos: qui pro Chriſto pugnantes, non ſine probatione ſuſceperunt pręmium illud magnum à Deo, cui tot gratias reddebant, cognoſcentes, non aliunde, quã per illum, ſe obtinuiſſe victoriam per Chriſtum, cui dicunt, & poteſtas Chriſti eius: quia ſicut Chriſtus ſecũdum Diuinitatem habet poteſtatem, & dominium *Ibidem.* vniuerſalis præmij, ita ſecundum humanitatem, qua ſuſpenſus in Cruce meritum acquiſiuit habet poteſtatem vniuerſalis meriti, quæ duo fuerunt cauſa exſultationis beatorum ſpirituum. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illam ſanctam Eccleſiam Domini noſtri Ieſu Chriſti, quę ex electis Angelis, & hominibus conſtituta eſt, quæ timere non valet tuas perſecutiones; ſcuto veritatis Chriſti protecta, cui ex merito paſſionis ſuæ, & virtute ſuæ conſecrationis Chriſtus ſibi ſtatim adſtat, ſub quo de te, omnibuſq; tuis contubernalibus triumphauit. Coniuro te, ✠ immundiſſime dæmon, pur omnes Sanctos, qui te vicerunt in ſanguine *Ibidem.* Agni propter hoc, quia non dilexerunt animas ſuas vſque ad mortem; quia tam beati Angeli, quam homines electi regnum tuum vicerunt, non proprijs meritis, & viribus, ſed morte Chriſti, & merito eius, quod completum eſt in effuſione ſanguinis eius. Non dilexerunt (inquam) animas ſuas vſque ad mortem, quia *Ibidem.* Deum in tantum eſſe diligendum putauerunt, vt neceſ-

ſarium æſtimarent ſibi, propriæ vitæ non parcere prō
Ibidem. diuinæ dilectionis defenſione. Quod ſummè, cùm diſpliceret Lucifero, cernens ſe deiectum, perſecutus eſt mulierem, ſanctam ſcilicet Dei Eccleſiam, tam in Angelis in cælo, quam in hominibus in hoc mundū, quia perſequitur quemlibet iſtum, qui incipit benefacere. Perſecutus etiam Eccleſiam ſanctam per perſecutiones tyrannorum, & Paganorum multitudinem, quas omnes, virtute Chriſti, Sancti vicerunt. Per merita igitur, & paſſionem Chriſti, & omnium electorum eius, te coniuro, cogo, & conſtringo, maledicte dæmon, vt ſtatim exeas, & recedas ab hoc ſeruo Chriſti N. qui ad Eccleſiæ eius recurrit præſidia, & ne differas parere mandatis meis, tibi in noimne eius factis: quia qui re-
Deut. c. 17. cuſauerit obedire imperio Sacerdotis, morte morietur. Recede, viliſſime dæmon, & vade ad loca tibi à Chriſto deputata. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta conetur ſcire per præcepta cauſam cur dæmones non recedant, & quomodo poſſint in virtute Dei inde expelli, & ſi noluerint dicere veritatem, fac ſuffumigationem ex rebus fetentibus, puta ſulphure, camphora, Aſa fœtida, & ſimilibus; poſtea ſic ſequere.

Oratio.

Exo. ca. 14. DOmine Deus omnipotens, qui in manu forti, & brachio extento eduxiſti populum tuum de terra Ægipti, te humiliter deprecamur, vt reſpicere digneris hanc creaturam tuam N. quæ ab immundis ſpiritibus crudeliter vexatur, eam è manibus eorum, tua potenti virtute miſericorditer liberare; quia iſti
Iudæ c. 9. immundiſſimi ſpiritus quærunt eam à tua gratia auertere, & quia in multitudine ſuperbiæ ſuæ confidunt, tu Domine, qui conteris bella ab initio, erige brachiū, & allide virtutem eorum in virtute tua, cadat virtus eorum in iracundia tua, qui conantur hanc creaturam tuam N. ſubuertere; exaudi, quæſumus, preces ſeruorum tuorum, & concede, vt in nomine tuo ſancto fugare, & expellere poſſimus hos dæmones ab hoc famulo tuo N. vt ab hac vexatione liberatus, de tua miſericor

dia

dia ſemper lætetur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illum, qui mulieri alas aquilæ magnæ dedit, qui eſt Chriſtus, qui penetrans cælos, volauit ſuper Cherubin in æternitate Patris; vt ipſa volaret in deſertum locum, ideſt ad Deum per contemplationem; quia vera ſolitudo ſanctæ Eccleſiæ ſolummodo eſt contemplatio diuinorum myſteriorum Dei, extra quem ſemper inquietum eſt cor noſtrum, ibi enim paſcitur Eccleſia ſancta per Chriſtũ, tecta à furore draconis per tempus, per quod vſque ad iudicium permanebit in hoc mundo. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illũ, qui Eccleſiam ſanctam continuè ex ore draconis, qui illam omnibus modis perſequitur, eripit; quam cum ſaluam viderit, ex ore ſuo emittet, tamquam flumium contra mulierem, aquam, ideſt doctrinam ſapientiæ mundanæ, quæ contra Eccleſiam fugientem mittitur, cùm per ſuperbos ſapientes mundi illam impugnat. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon, per illud adiutorium, quod Dominus noſter Ieſus Chriſtus Eccleſiæ ſuæ in aduerſis præbet, qui etiam in hac tentatione Eccleſiam ſuam non deſerit, cum per eadem, quibus tu maledicte eam lædere quæris, propitius ſuccurrit. Per doctrinam nempe terrenam tu illam impugnas; per doctrinam etiam Chriſti ex terrenis aſſumptam Deus Eccleſiam ſuam adiuuit, ideo adiuuit terra mulierem; quia per contemplationem corporaliũ rerum venimus ad contemplationem ſpiritualium. Inuiſibilia enim Dei à creatura mundi per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur, ſempiterna quoq; eius virtus, & Diuinitas. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon, per illum, qui adiuuit mulierem illam, ne abſorberetur à flumine, ideſt Chriſtus, qui, vt homo, corpus humanum habens, aperuit os ſuum, docendo veritatem contra doctrinam tuam Satanicam, quam tu diſſeminaueras contrà Eccleſiam, quæ erat

Apo.c. 12. *Ibidem.* *Ibidem.* *Rom.c.1.* *Apoc. 12.*

Digitized by Google

plena erroribus, & hæreſibus, & ſua doctrina abſorbuit tuam doctrinam falſam, ex quo iratus eſt valde ille maledictus princeps tuus Lucifer contra ſanctam Dei Eccleſiam; nimirum, quoniam proiectus eſt à beatis Angelis, & deluſus à ſanctis hominibus. Tantò

Ibidem.

enim in ardoris aſtutia profundior contra Eccleſiam ſanctam ſe recolligit, quantò per diuturnam experiētiam ſe à ſanctis hominibus decipi cognoſcit; & ideò hæc omnia cernens, iratus abijt facere prælium cum reliquis de ſemine mulieris, ſanctæ ſcilicet Eccleſiæ. Vide, miſer dæmon, audaciam, & temeritatem tui principjs, qui non ſolum audet expectare prælium ſibi à ſanctis hominibus illatum, ſed etiam de proprijs viribus præſumens, audet inferre prœlium viris iuſtus, qui filij, & ſerui ſunt ſanctæ Eccleſiæ, arma habentes virtutum & gratiarum, propugnatores beatos Angelos, & ducem exercitus ſui Chriſtum. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illum, qui conſeruat, & munit ſanctam Eccleſiam ſuam contra tuos inſultus, qui licet ſit infirma, & nihil meritoriè ſine Chriſto agere poſſit (quæ mulieri ſupradictæ comparatur) merito tamen diuinæ gratiæ, & contemplationis diuinitatis, & humanitatis Chriſti, propter quem temporalia omnia contemnit, & arbitratur vt ſtercora, vt ipſū lucrifaciat, ſemper ab ipſo præſeruatur inuicta, & idcirco nouæ fraudis inuentor Lucifer ille maledictus

Ibidem.

draco, Eccleſiam inuadit, illos oppugnando, qui cuſtodiunt mandata Dei, & habent teſtimonium Ieſu. Sed non potuit, nec vnquam poterit deſtruere ſan-

Mat. c. 22.

ctam Eccleſiam: quia Chriſtus caput erit cum illa vſque ad conſummationem ſæculi. Nec præualebit in filios eius, eos damnando, qui verè ſunt de ſemine eius: quoniam habent pro duce Chriſtum, qui eſt Dominus dominantium, cuius potentiæ nullus poteſt reſiſtere, cui ſit honor, & imperium in ſæcula ſæculorū. Vide ergo, miſer dæmon, qualiter per potentiam ſummi, & altiſſimi filij Dei viui, & veri es victus, & proſtratus; ideò pro tua nequitia damnare, atque damnande da honorem ✠ Deo viuo, & vero; da honorem ✠ Ieſu Chriſte, filio eius, Domino noſtro; da

ho-

Digitized by Google

honorem Spiritui ✠ ſancto paraclyto, & tremens gemenſque diſcede ab hac creatura Dei N. quam ſuo ſanguine dignatus eſt redimere, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte dæmon, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, in cuius ditione cũcta ſunt poſita, & non eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tuæ, ſi decreueris, ſaluare potes; te deprecor, clementiſſime Pater, per virtutem glorioſiſſimi nominis tui, quod omnes Chriſticolæ timent, & adorãt, quòd immaniſſimi dæmones odio habent. Quare Domine Deus omnipotens, miſerere digneris huic famulo tuo N. quia volunt eum inimici tui perdere. Ne, quæſo, deſpicias creaturam tuam hanc, quam pretioſo ſanguine filij tui redemiſti. Exaudi, pijſſime pater, deprecationem meam, & propitius eſto illi; conuerte Domine triſtitiam eius in gaudium, & eam à ſpiritibus immundis liberare digneris, vt tandem è duriſſima, & tyrannica eorum poteſtate, erepta, benedicere poſſit nomen ſanctum tuum in ſæcula ſæculorum. Amen. *Heſt. c. 13.*

Exprobratio.

AVdi igitur, iniquiſſime dæmon, qui tam iniuſtè atque impiè hunc Dei famulum N. inquietare, & moleſtare præſumpſiſti. Nam cum propter inobedientiam primi patris noſtri Adæ (iuſtitia Dei noſtri omnipotentis permittente) iniquiſſimus princeps tuus Lucifer, ipſum, & omnem poſteritatem ſuam ab eo ſeminali ratione propagatam, duriſſima tyrannide per multa annorum ſpatia oppreſſiſſet, feriretque, & diris carceris infernalis vinculis teneret, tandem adueniente plenitudine temporum miſit Deus Pater pijſſimum Filium ſuum, natum ex intemerata Virgine, factum ſub lege. Et cum princeps tuus improbus & temerarius exactor, in vnigenitum Dei filium, me- *Ex antiquis Exorciſmis.* *Gal. 4.*

Digitized by Google

diatorem Dei, & hominum, Agnum immaculatum,
Ioan. c. 1. tollentem peccata mundi, dementia ſua ſacrilega attentaſſet inuadere, & eum ferire, & tandem poſt He-
Ioan. c. 15. rodis implij in eum perſecutionem, poſt contumelias, conuitia, & opprobria tandem immiſit in cor Iudæ proditoris, & impiorum Iudæorum (permittente, & volente ipſo Agno manſueto, ac voluntariè ſe pro redemptione humana offerente) vinculis tradi fecit, & flagellari, iniuſtè condemnari, nudari, & in Cruce affigi. Quæ omnia mitiſſimus Agnus Dei omnipotentis filius pro ſalute noſtra (quia ipſe voluit) pertulit, vt nos, & hunc famulum Dei N. à vinculis omnium
Iſaia 53. immundorum ſpirituum liberaret, liuore ſuo ſanaret, ab erumna eriperet damnatione, nudatus à vobis impijs latronibus infernalibus reindueret veſtem innocentiæ, & gratiæ, quæ nos in protoplaſto parente contra omnipotentis Dei imperium rapuimus, exſoluit, offerens ſe fructum benedictum ventris glorioſæ
Oſea c. 18. Virginis pro interdicti fructus eſu, cruore ex quinq; vulneribus largiter effuſo, redemit morte ſua glorioſa, noſtram deſtruxit, & principem tuum cum omnibus ſatellitibus, & apoſtaticis immundis ſpiritibus, & dæmonibus, cum crederet in ipſo aliquid inuenire, captiuauit, & nos maxime credentes ſibi liberauit. De quorum numero, dono miſericordiæ ſuæ gratuitæ
Luca c. 9. nos eſſe profitemur. Et poteſtatem Diſcipulis dedit
Mat. c. 16. calcandi ſuper vos immundos ſpiritus; & ad inuocationem ſui ſanctiſſimi nominis virtutem, & poteſtatem expellendi vos ab obſeſſis corporibus, & in virtute ſuæ ſanctiſſimæ paſſionis, qua dilexit nos, & lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuæ innocentiæ, vos eijciendi tradidit. In virtute igitur, & honore huius ſanctiſſimi Imperatoris, regis regum, & Domini
Phil. 2. dominantium Ieſu Chriſti, in cuius nomine omne genu flectitur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum tibi præcipio, miſerrime ſpiritus, ſiue vnus ſis, ſiue plures, vt non audeatis perturbare hanc creaturam Chriſti N. quam tibi interdico, non meis meritis, ſed fortiori poteſtate omnipotentis Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti filij eius, qui ſuperueniens in atrium hu-
ius

Digitized by Google

ſus mundi, principem tuum cum omnibus immundis ſpiritibus, & miſerrimis ſatellitibus infernalibus vicit,& vaſa tua dirupit, ſed recede ab ea ſine aliqua læſione eius, quàm Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad ſuam gratiam vocare dignatus eſt. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Mat. c.23.*

Hic Exorciſta conetur iuramento, & duris comminationibus extorquere veritatem à dæmone obſidente, præcipiendo alijs, ne illum impediant ad veritatem dicendam, vt ſæpè conſueuerunt facere. deinde ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per mortem Domini noſtri Ieſu Chriſti, lapſum hominem, tua maxima pietate reſtaurare ab æterno decreuiſti,& filium tuum per mortem,& crucem ſuper omnes exaltare voluiſti, donans illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen, cui omne genu flectitur, cæleſtium, terreſtrium, & infernorum, te clementiſſime Pater, totis viſceribus meis ſuppliciter exoro, vt per virtutem paſſionis eiuſdem filij tui hunc famulum tuum N. ab impugnatione dæmonum liberare digneris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Phil. 2.*

Coniuratio.

ITerum fortius, & diſtrictius coniuro te, ✠ ſceleratiſſime ſpiritus, per illum innocentiſſimũ Agnũ Chriſtum, ſtantem ſupra montem Sion, qui non ſolum natura, ſed eterna gratia omnibus ſupereminet; qui prædeſtinatus eſt Filius Dei, quantum ad naturã humanam, quæ in Deum aſſumpta eſt, non ſecundum ſtatum naturæ, ſed gratiæ: quia in virtute ſecundum ſpiritum ſãctificationis, ſtat (inquam) Chriſtus ſupra montem Sion, qui omnibus intellectus perſpicacia in his, quæ pro redẽptione noſtra fecit, & ſuſtinuit, ſupereminet. Qui cum eſſet filius Dei viui, coæternus *Apo. c. 14.*

eter-

Digitized by Google

Symbolum Athanaſij. æterno Patri, & ſublimis Deus, pro humana tamen redemptione tam indigna dignatus eſt pati, vt per os
Pſal. 28. Dauid diceret: Ego ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis; & idcirco per gratiam, quæ in eo plena fuit, perfectio eius, non ſolum quantum ad naturę incorruptionem, ſed etiam ad virtutum plenitudinem in multos redundat. Coniuro te, ✠ maledictæ dæmon, per centum quadraginta
Apoc. 14. quattuor millia, quos Diuus Ioannes vidit cum Chriſto ſtantes ſupra montem Sion, habentes nomen Chriſti, quod eſt Deus, in quo communicat Deo Patri, & Spiritui ſancto in vnitate Deitatis, cum ſit vnius na-
Ioan. c. 1. turæ cum eo, de quo dicit idem Ioannes. In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Et nomen Patris eius ſcriptum in frontibus ſuis; quia cum Pater, & Filius ſint eiuſdem eſſentiæ, & ſubſtantiæ, qui vnum nouerit, alterum ignora-
Ioan. c. 10. re non poterit, quod Chriſtus aſſeruit, dicens: Ego & Pater vnum ſumus, & qui me nouit, nouit eum, qui me miſit. Coniuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus per
Apoc. 14. illam vocem, quam B. Ioannes audiuit, quæ erat ſicut cytharædorum cytharizantium in cytharis ſuis, qua ſpiritus iuſtorum vt cytharædi, varios exultationis ſonos in ſubditis ſibi corporibus efficiunt, & quaſi in cytharis ſpiritualis exultationis, de æterna beatitudine gaudentes, lætantur, de quibus dicitur:
Pſal. 148. Exultabunt Sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus ſuis exultationes Dei in faucibus eorum. Coniuro te,
Apoc. c. 14. ✠ immundiſſime ſpiritus, per illud Canticum nouum quod illi Sancti ad honorem Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti cantabant, Canticum (inquam) quod inter præſentis mundi tribulationis nobis reſonant, quo & æternæ vitæ dulcedinem prægustantes, ſuum glorificatorem collaudant, qui de miſerijs, & calamitatibus huius præſentis vitæ eripiens, triplici aureola, virginitatis, ſcilicet, martyrij, & doctoratus eos fulgere fecit. Per gratiam igitur Beatorum omnium, & per omnia alia, quibus tu nefandiſſime ſpiritus, potes adiurari, cogi, conſtringi, ligari, & fugari, te cogo, & conſtringo, vt exeas, & recedas ab hoc famulo Chriſti N.

quem

Digitized by Google

quem ipſe ſua maxima pietate,& miſericordia ad ima ginem , & ſimilitudinem ſuam creare dignatus eſt,& ſine mora aliqua ad loca arida, & inhabilitabilia, quam primum pergas, vbi non ſit acceſſus hominũ, & vbi nulli creaturæ nocere poſſit. Per virtutẽ eius, qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos, & te male dicte dæmon, & ſæculum per ignem. Amen. *Gen. 1.*

Oratio.

OOnipotens ſempiterne Deus, qui omnes Angelos,& homines,tua immenſa benignitate condidiſti,& Sanctos tuos in cæleſti beatitudine,tua clemẽtia collocare voluiſti,qui magno gaudio in conſpectu tuæ diuinæ maieſtatis ſine fine exultando Chriſti filio tuo,in æternum collaudato , gratias de parta contra Luciferum victoria referunt. Tibi ſanctiſſime Pater; deuotè ſupplico , vt per interceſſionem omnium Sanctorum tuorum,hanc creaturam tuam N. à dæmonium inuaſione liberares,& liberatam tua gratia conſerues. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Apoc.c.14*

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maligniſſime ſpiritus, per omnes illos Sanctos,& electos Dei,qui per ſanguinem Chriſti empti ſunt, qui omnes hanc gratiæ plenitudinem à Deo patre conſecuti ſunt, qua terrena omnia reliquerunt vt Chriſtum ſequerentur in virginitate, paupertate, & patientia , quibus etiam & Deus benedictus excellentiorem gradum præmij deputauit. Cõiuro te, ✝ impijſſime dæmon, per illos Sanctos, qui cũ mulieribus non ſunt coninquinati, qui non ſolum integritatem, & munditiam mentis, & corporis in virginitate conſeruauerunt, ſed etiam à pollutione dæmonũ euaſerunt,quæ vera virginitas eſt,quã non propter gloriã mundi,ſed cum vera humilitate,ad gloriã Chriſti cuſtodientes, vt illũ ſequerẽtur, vere virgines *Ibidem.*

affe-

affecti ſunt. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illos Innocentes qui ſequuntur agnum immaculatum, quocumque ierit, id eſt Chriſtum, qui ſicut immunis fuit ab omni peccato, & contagione diabolica, & virginitate mentis, carnis, & ſpiritus, propter maximam humilitatem ſuam, omnes ſuperexceſſit, ſic qui hanc gratiam à Deo, meritis Chriſti, conſecuti fuerint, ſequũtur Chriſtum agnum in ſpiritus humilitate, & corporis, & animæ virginitate. Et ſicut Chriſtus ceteros in triplici merito, ſcilicet virginitatis, martyrij, & doctoratus longè præcellit, ſic ij, qui primitiæ Sanctorũ ſunt, Chriſtum in hoc triplici merito ſequuntur, vt ſcilicet Virgines, Martyres, & Doctores ſint, ſicut Chriſtus, quamuis longè poſteriores Chriſto. Coniuro te, maligniſſime dæmon, per illos ſanctos Innocentes, & martyres Chriſti, qui empti ſunt, ex omnibus primitiæ Deo, & agno, qui per mortem à nefarijs hominibus violenter illatam à vita iſta, quæ inter homines agitur, adepti ſunt, vt primitiæ Sanctorum ad gloriã Dei, & Chriſti eſſe mererentur, ſicut & ipſe Chriſtus primitiæ reſpectu omnium Sanctorum nominatur. Hi enim, ô miſer dæmon (in tui confuſionem) empti ſunt; quia magno pretio ſanguinis Chriſti ad hanc gratiam præ ceteris hominibus erecti ſunt, vt non ſolum vitæ Chriſti per munditię ſanctitatẽ, ſed & morti eius per paſſionem, & tribulationnm tolerantiam configurarentur. Cõiuro te, ✝ peſſime dæmon, per illos ſupradictos ſanctos Chriſti Innocentes, in quorum ore non eſt inuentum mendacium, qui licet ex corruptione naturæ mentiri poſſent, priuilegio tamen gratiæ nõ mentiuntur, neque mentiri poſſunt, & ideò ſine macula ſunt ante thronum Dei, qui ſicut immaculati aſſiſtent Chriſto iudicanti, ſic & gratiæ ſingularis priuilegio, coram diuino iudicio perſeuerent. Per puritatem igitur, & merita iſtorum Sanctorum te coniuro, conſtringo, & cogo, vt exeas ab hac factura Dei N. quã Dominus noſter Ieſus Chriſtus ab æterna damnatione, ſua paſſione liberauit, & ad illam numquam redire valeas, per eum, qui venturus eſt iudicare viuos & mortuos, & te maledicte ſpiritus, & ſæculum per ignem. Amen.

Ibidem. *Ibidem.* *1. Cor. 6.* *Apoc. c. 14*

Hic

Digitized by Google

Hic Exorciſta interrogare poterit dæmones, quibus vinculis detineantur in corpore, & quomodo licitè illa vincula diſſolui poſſint; qui ſi noluerint confiteri, adhibeat profumigationes, vt ſupra, poſtea forti animo proſequatur opus Chriſti.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, filij Dei viui, qui cum eſſes coæqualis æterno patri tuo, tua tamen maxima caritate de cęlo deſcendens, pro noſtra ſalute in hunc mundum venire dignatus es, in quo prædicans tuum ſanctum Euangelium, corda ſeruorum tuorum, tua gratia ad te conuertiſti, & illud ſeruantes, ad Paradiſi gaudia tua miſericordia deducere decreuiſti; te pijſſime Redemptor exoro, vt auxilium tuum aduerſus hunc dæmonem, hanc creaturam tuam N. vexantem mihi præbeas, vt tua virtute, per miniſterium meum, diabolica virtute è famulo tuo expulſa, ipſe ad æternã lætitiam peruenire mereatur, per te Ieſu Chriſte ſaluator mundi, qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Symbolum Athanaſij.* *Matt.c.12.* *Apo.c.14.*

Coniuratio.

COniuro te, ✝ maledicte dæmon, per illũ Angelum, qui per medium cælum volat, & terris prædicat, qui eſt Chriſtus ſaluator noſter, Dominus in cælis regnans, & homo in terris apparens, ſicut dixit Beatus Ioannes Euangeliſta. Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriã quaſi vnigeniti à Patre. Cui data eſt omnis poteſtas in cælo, & in terra, qui ad breue tempus inter homines apparens illa cæleſtia, quæ ſolus penetrare potuit, terrenos homines edocuit. Adiuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus, per Euangelium æternum, quod Chriſtus prædicauit, qui ad æternam vitam perducit illud ſeruantes, qui ſuis obſeruatoribus promittit vitam æternam, per quod Chriſtus Ieſus Dominus noſter multa ſecreta *Ioan.c.1.* *Mat.c.28.* *Apo.c.14.*

vitæ

Digitized by Google

vitæ æternæ nobis reuelauit; qui illud accepit, vt euan
Ibidem. gelizaret ſedentibus ſuper terram; cum Euangelio obedientes ſint ſuper terram, quia terrena deſpicientes ſuper illos lumen cæli radiat, per Diuinæ gratiæ illuſtrationem, qui accipientes Chriſti Euangelium, ſuper terram ſedere dicuntur; eo quod animo quieſcũt ab inſidijs tuis, de peccato in peccatum nõ euolantes; & quia multi de gentibus varijs per Euangelium ſaluati ſunt, ideò hoc Euangelium ab Angelo prædicatum eſt ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum. Coniuro te, ✠ peſſime animarum ſeductor, per prædicationem Euangelij, quæ ante aduentum Chriſti ad iudicium reſonabit per totum mundum, ſicut teſtificatur nobis Dominus noſter Ieſus Chriſtus,
Matt. c. 26 quod prædicabitur hoc Euangelium in vniuerſo orbe in teſtimonium omnibus gentibus, & tunc veniet conſummatio, & finis operum omnium tuorum, quę contra tuum Creatorem peſſime egiſti, quia illo æterno confuſionis chaos detruderis, vbi fumus tormentorũ tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorũ. Per hæc omnia, te conſtringo, maledicta creatura, damnata, & reprobata a Deo ob ſuperbiam tuam, vt recedas hinc, & pergas ad ſedes infernales, vbi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens Domine, verbum Dei Patris, Chriſte Ieſu, & creator vniuerſæ terræ, qui propter tuã
Exo. c. 20. omnipotentiam, qua Patri tuo coæternus exiſtis, ſuper omnia timeri, & honorari à tuis creaturis voluiſti, quique in hunc mundum veniens, tuis fidelibus viam perueniendi ad vitam ęternam miſericorditer docuiſti, per quam ambulantes, æternæ vitæ gaudia conſequuntur, & ab illa recedentes perpetuis pœnis deputãtur, & ab illa recedentes perpetuis pœnis deputantur; præſta quæſumus, vt ſicut ore tuo benedicto omnia dæmonia nobis in tuo noĩe ſubiugaſti; ita tua clemẽtia, pijſſime Redemptor, virtutem mihi prębeas, vt hos tuos inimicos ab hac creatura tua N. expellere valeã.

Qui

Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per Angelum voce magna nobis prędicantem, & dicentem timete Deum, & date illi honorem, quod tu ſcelerate dæmon, facere renuiſti. Ille enim, ò miſer dæmon, verè Deum honorat, qui Deum ſolum timet; E contra Deũ non honorat, qui alterum timet, quaſi potentior ſit ad præualendum, & ſapientior ad nocendum, quod & miſerrime ſpiritus egiſti, exiſtimando Luciferum principem tuum potentiorem ad præualendum contra Chriſtum & ſapientiorem ac nocendum generi humano. Nec conſideraſti, quod quanto Deus eſt potentior, & plura mala impunita dimittit in præſenti ſęculo, etiam tanto amplius eſt timendus; quia omnia ad futurum Iudicium cuſtodit, & conſeruat. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illum, quem Angelus nobis præcipit adorare, dicens. Adorate eum, qui fecit cęlum, & terram. Iuſtę enim ab omnibus creaturis honorandus eſt, ò beſtia infernalis, qui omnia fecit; quia licet adorare ſit aliquid tamquam ſummum bonum colere, quod propriè pertinet ad rationalem creaturam, & non ad cælum, terram, mare, & fontes aquarum, quæ iubetur Deum adorare; tamen quia creaturę inanimatæ, cuiuſmodi ſunt iſtæ potenter, ſapienter, & benè à Deo conditæ ſunt, ideò rationalem creaturam mouent adorare Deum, cuius prouidentia, ſapientia, & bonitas in illis relucet; & vt ex illis viſibilibus creaturis intelligatur, quàm potens eſt, qui tam magna rerum corpora, conſtituit, quam ſapiens, qui ea tam decenter ordinauit, quam bonus, quia omnia bene fecit. Deus igitur, ò ſcelerate dæmon, eſt adorandus, & timendus, & non tu, qui conatis adorari vice illius, eſt (inquam) timendus non timore ſeruili, quo tu illum times, ſed filiali, & voluntario, quo omnes Sancti, & iuſti homines illum timent. Per hæc ſupra dicta, & omnia alia, quibus tu peſſime dæmon, potes

Apoc. c. 24.

Ibidem.

Apoc. c. 24.

poteſ conſtringi, & fugari in nomine Ieſu Chriſti Nazareni, ego te coniuro, & conſtringo exire ab hoc templo Dei N. quod ipſe ad honorem, & gloriam ſuam ſibi conſecrauit, & tibi præcipio, vt vadas ad locum tibi à Chriſto aſſignatum per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te peſſime dæmon, & ſæculum per ignem. Amen. Coniuro te, ✠ iniquiſſime dæmon, per illum tertium Angelum voce magna clamãtem, qui eſt Chriſtus, cuius vox magna, & terribilis erit aduerſus te, & omnes damnatos, qñ dicet: Ite maledicti in ignem ęternum, magna (inquã) quæ duplicia tormenta inferni, ſpiritualia ſcilicet, & corporalia comminatur ijs, qui adorauerint beſtiam, & imaginem eius. Si quis (inquit B. Ioan.) adorauerit beſtiam, id eſt Antichriſtum, quem adorant omnes tui complices, qui Chriſtum verbo, & facto negãt, & imaginem eius, id eſt ſuperbiam; & acceperit characterem eius in fronte ſua, aut in manu ſua, de quorum numero ſunt omnes tui ſequaces, qui fuerunt ab initio, & erunt vſque ad finem ſæculi, qui ſunt vmbra illius maledicti capitis tui; quilibet eiuſmodi bibet de vino iræ Dei; quia internis, & ſpiritualibus tormentis, & pęnis cruciabuntur, quæ in mente damnatorum receptæ, mentem ipſam per totum penetrant; & hoc propriè eſt præmium, quod tuis nefandis operibus, ò beſtia teterrima conuenit; quia nihil cogitare, ad nihil affici, ad nihil moueri vobis in inferno conceditur, niſi quod pœnale eſt, vel per præſentiam obiecti, quia vobis dãnatis adeſt, quod nolitis, vel per abſentiam; quia abeſt, quod deſideratis; vt in nobis verificetur illud, quod de damnato dicitur. Videbunt oculi eius interfectionem ſuam, id eſt mortem illam æternam, quam ſuſtinebunt, quando cruciabuntur in igne, & ſulphure; quia tunc pœnalis iuſtitia peccato tuo finem imponet, cum peccati vicem receperis. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illam vocem Chriſti, quam audiuit B. Ioannes, ſibi dicentem: Scribe, Beati mortui, qui in Domino moriuntur; qui (ſicut in tui dedecus) ò ſcelerate ſpiritus, ordinauit Sanctos ſuos ad gloriam, & beatitudinem æternam, quæ caritura erit omni malo, in qua fruun-

Apoc. c. 14
Matt. 25.
Apoc. c. 14

fruuntur omni bono; ita ad maiorem eorum gloriam iuſſit ſcribere, quòd mala iuſtis non euenirent, qui eos ad æternam beatitudinem adducit; & ideò dicit; Beati mortui; non omnes, ſed Sancti, qui in Domino moriuntur; Beati ſunt, quia eorum mors eſt momentanea, & tranſitoria; vita verò, quam per mortem lucrantur, æterna. O miſer dæmon, quale refugium tunc, & refrigerium tibi poterit adeſſe, quando iuſtus Iudex omnium præmium ſibi debitum reddet? certe nullum, ſed ſola miſeria baratri infernalis, quam tuis nequiſſimis operationibus meruiſti. Deſine ergo, maledicta creatura, deſine (inquam) occupare hanc creaturam Dei N & ab illa recede, cum tua victus inuidia, per nomen æterni Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſua paſſione ab æterna morte miſericorditer nos eripuit. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen. 2. Tim. 4.

Hic Exorciſta interrogare poterit vexantes dæmones, vt ſupra; ſed caueat, ne fallacijs dæmonum decipiatur, quod aſtutia ſua conſueuerunt facere, ſi noluerint exire; ponat rutham benedictam ad nares vexati, deinde ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui pro ſalute humani generis carnem noſtram paſſibilem aſſumere voluiſti; & in nube lucida in tua transfiguratione Apoſtolis tuis apparere dignatus es, quique in eadem carne licet glorificata, ſicut in cælum aſcendiſti, ita ad iudicium venire decreuiſti, te benigniſſime Ieſu Chriſte humiliter exoro, vt mihi famulo tuo, licet indigno, gratiam expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. præbeas, vt ab eorum oppreſſione liberatus, tibi gratiarum referat actiones. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Mat. c. 17.* *Act. c. 1.*

Coniuratio.

COniuro te, ✠ ſceleratiſſime dæmon, per illum, qui ſedet ſuper nubem candidam, qui ex puriſſimis *Apoc. c. 14*

ſanguinibus B. V. M. carnem ſuam candidã aſſumens, apparuit nobis, quæ non ſolũ immaculata, & ab omnĩ peccati onere leuis, & immunis extitit, verum etiam & candida, quæ virtuoſorum exemplorum ſplendore humanum genus illuminauit. Qui per carnem, per quam adhuc poſſibilis in mundo apparuit, in iudicẽ iam glorificatum, ad homines, abſcondita tenebrarũ
1. Cor. c. 4. illuminando, iudicandos apparebit. Hæc eſt nubes, ò maledicte dæmon, quæ reuertetur poſt pluuiam. Cum enim mitiſſimus Chriſtus in hac nube plueret imbrem ſuæ mellifluæ doctrinæ in carne paſſibili, reuertetur horribilis, tonans tonitrua generalis iudicij.
Mat. c. 25. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illum, qui ex propria natura immunis eſt ab omni peccato, id eſt Chriſtus, qui etſi vt iudex vniuerſalis omnium peccatorum, tam hominum, quam Angelorum in iudicio impijs appareat iratus, tamen eius mens ſemper quietiſſima eſt,
Act. 1. quia cum tranquilitate omnia iudicat. Qui ſicut in nube aſcendit in cælum, ſic in nube reuertetur ad iudicium, quia Dñs noſter Ieſus Chriſtus in eo, quod homines iudicaturus eſt, homo eſſe debet; ſed in eo quod omnia occulta humana, & angelica eſt cogniturus, purus homo eſſe non debet, quia hoc priuilegium ſolius
Apoc. c. 14 Dei eſt. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon, per illũ, quem Beatus Ioannes ſimilem filio hominis vidit, id eſt Chriſtum, qui ſimilis hominibus eſſe voluit, quia filius Dei, qui ex homine ſecundum carnem natus eſt, in forma humana in iudicio apparebit, tam iuſtis,
Ioan. c. 5. quam reprobis, quia Deus Pater dedit ei omnes iudicium facere, quia filius hominis eſt. Et vt de vultu Dei iudicium eius prodeat, non ſolum mens eius eſt perfecta, ſed etiam habet prærogatiuam ſuper omnes in ſapientia Diuina, vt iudicium eius re-
Apoc. c. 14 gulæ Diuinę ſapientiæ ſubiaceat. Coniuro te, ✠ immundiſſime dęmon, per illum, qui in iudicio apparens, habebit in capite ſuo Coronam auream, Diuinam ſcilicet ſapientiam, qua ceteris Sanctis præcellentior erit, ſicut aurum præcellit omnia alia metalla; quia Chriſtus, vt vniuerſalis iudex, debet habere iudicium de humanis rebus, non ſolum quod omnia humana di

ſcernere

Digitized by Google

ſcernere ſciat, verum etiam quod omnia, ſecundum iudicium rectę rationis faciat. Per hæc, & omnia ſacra myſteria, coniuro te dęmon, vt ſine mora diſcedas ab hac creatura Dei N. quam tantum moleſtaſti, & ne diutius pręſumas captiuum tenere hominem, quem Chriſtus ſuo ſanguine redemit, ſed vadas ad infernum. Per virtutem eius, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen. *Apoc. c. 5.*

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui propter nimiam charitatem tuam, ſecundum magnam miſericordiam tuam, de poteſtate tenebrarum nos eripuiſti, & per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus ſancti, quem effudiſti in nos abunde per Ieſum Chriſtum Saluatorem noſtrum nos ſaluos feciſti? qui vnigenito filio tuo poteſtatem iudicandi prębere voluiſti, te Domine ſancte pater omnipotens totis viribus deprecor, vt per virtutem tui ſanctiſſimi nominis facultatem eijciendi hos dæmones ab hac creatura tua N. mihi tribuas, & ne diu ipſam vexari permittas, quam pretioſo ſanguine eiuſdem filij tui redemiſti. Per eundẽ Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Titi c. 3.*

Coniuratio.

COniuro te, ✠ peſſime, & nefandiſſime ſpiritus, per illum, cui Dominus Deus Pater dedit falcem acutam, id eſt iudicium, per quod etiam occultiſſima penetrabit, cuius ſermo eſt penetrabilior omni gladio ancipiti, compagum quoque, & medullarum, & diſcretor eſt intentionum, & cogitationum, & nulla creatura eſt inuiſibilis in conſpectu eius. Per illum te ✠ coniuro, ſcelerate dæmon, cui dictum eſt. Mitte falcem tuam, & mete; qui eſt Chriſtus, qui tenuit falcem in manu, cum omnia, quę faciebat, rectę rationis iudicio examinabat: quia nihil in omnibus verbis, & operationibus ſuis irregulatum erat iudicio rectę rationis. Mittet autem hanc falcem ſuam in meſſem tunc, cum *Apoc. 14.* *Heb. c. 4.* *Apoc. c. 14.*

Digitized by Google

tua, & aliena opera eodem iudicio diſcutiet, & non ſolum opera maligna hominum, ſed etiam inutilia, & merito vitæ ęternę indigna, & hoc erit, ò miſer dæmō, quando veniet tempus illius diſtrictæ vltionis, de quo

Pſal. 74. ipſe dicit: Cum accepero tempus, ego iuſtitias iudicabo. Hoc enim tempus aduenier, cū fructus peccati erit maturus; qui ſemper immaturus eſt, dum adiunctam ſibi habet acrimoniam pœnitentię de perpetratione peccati. Fructus verò peccati eſt maturus, dum peccator non ſolum in peccando, ſed etiam poſt peccatum in perſeuerando delectatur. Coniuro te, ✠ impijſſi-

Apoc. 14. me ſpiritus, per illum, qui in iudicio vniuerſali executione ſententiæ ſuę mittet falcem ſuam in terram, tollens è medio malos homines, & omnia alia temporalia, in quibus temporaliter gaudebant, & mittet in locum iræ Dei magnum, id eſt in infernum, qui eſt locus

Ibidem. damnatorum, locus miſerię, in quo eſt lutum fæcis peccatorum, vbi eſt duriſſima pœna; quia eſt ſine conſolatione, & auxilio, & tanta, quanta ſufficit ad frangendam duritiam ſuperbiæ veſtrę, & aliorum, qui ibi detinentur; quia omnia mala, quæ in præſenti mundo cū delectationes tu, & ſequaces tui feciſtis, vobis conuertet Dominus in pœnam æternam, vt quantum in peccando delectati eſtis, tantum æternaliter triſtemini, & doleatis. Per omnia myſteria ſupradicta, maledicte dæmon, & per omnia alia, quibus in virtute Dei fugari, cruciari, & conſtringi potes, te coniuro, & conſtringo, vt remota omni obſtinatione, & poſtpoſita omni mora, recedas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus

Gen. 1. noſter Ieſus Chriſtus ad imaginem, & ſimilitudinem ſuam creare dignatus eſt, & per nomen eius tibi præcipio, vt vadas ad locum deſertum, vbi non ſit acceſſus hominum, & vbi fulgura de cælo te incendant, in virtute Sanctiſſimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, cui honor ſit, & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen.

Explicit Exorciſmus tertius.

Digitized by Google

EXORCISMVS IIII.

POTENTISSIMVS, ET MIRABILIS ad fugandos dæmones à corporibus obſeſsis.

Cuius practica propriè ſpectat ad Sacerdotem.

Exorciſta paratus ad coniurandum dæmones in corporibus humanis exiſtentes, præmiſſa præparatione, ſeruatoquè ordine poſito in primo exorciſmo, ſtans ante altare genuflexus, deuoto ſpiritu ſignans ſe ſigno Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat.

IN nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij ✠ doce me. Amor Spiritus ✠ ſancti illumina mentem meàm. Benedicta ſit ſancta Trinitas, atque indiuiſa vnitas, confitebimur ei, quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam magnam, eripiens nos è poteſtate tenebrarum, & à tyrannica dæmonum ſeruitute. Per ſignum ✠ Crucis, ✠ de inimicis noſtris libera nos Deus noſter. ℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini ℟. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc, & vſque in ſæculum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. *Ex antiq. Exorciſmis*

Oratio.

DOmine Deus Omnipotens, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus, vna Trinitas ineffabilis in tribus perſonis, qui es, qui eras, & qui venturus es: te deprecor, maieſtas incomprehenſibilis, & inæſtimabilis, ſempiternaq; virtus, vt liberes hunc famulum tuum N. ab omni ſpiritu maligno, per virtutem ſanctæ Crucis Do- *De ſumm. Trin. c. firmiter.*

Gen.1.1. mini noſtri Ieſu Chriſti, quem ad imaginem tuã creare dignatus es,& propter diuinam clementiam tuam, eripias illum,quem conſpicimus ab antiquo hoſte grauiter vexari,& tentari,& ſenſum ſuum à ſatana perturbari, atque cruciari, & ab eius impetu clementer eripias hominem tuis manibus formatum, à ruina,& dæmonio meridiano, vt hic in Eccleſia tua poſitus, per baptiſmatis Sacramentum, abeat liberatus. Et qui nomen ſanctum tuum confitetur, nulla poſſit aduerſitate diabolicæ tentationis auerti. Per eumdem Chriſtũ Dominum noſtrum. Amen.

Pſal.90.

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & conuerſus ad patientem dicat ſequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Marcum.

℞. Gloria tibi Domine.

Cap.9. IN illo tempore. Reſpondens vnus de turba dixit ad Ieſum: Magiſter, attuli filium meum ad te, habentem ſpiritum mutum,qui vbicumque apprehenderit eum,allidit eum, & ſpumat, & ſtridet dentibus, & areſcit,& dixi Diſcipulis tuis,vt eijcerent illum, & nõ potuerunt. Qui reſpondens eis dixit: O generatio incredula, quamdiu vobiſcum ero? quamdiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cum vidiſſet illum,ſpiritus conturbauit eum,& eliſus in terram volutabatur eum ſpumãs, & interrogauit patrem eius. Quantum temporis eſt ex quo ei hoc accidit. At ille ait: Ab infantia,& frequenter eum in ignem, & in aquam miſit,vt eum perderet. Sed ſi quid potes,adiuua nos,miſertus noſtri. Ieſus autem ait illi,ſi potes credere,omnia poſſibilia ſunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri cum lacrymis aiebat: Credo Domine, adiuua incredulitatem meam. Et cum videret Ieſus concurrentem turbam, comminatus eſt ſpiritui immundo, dicens illi: Surde,& mute ſpiritus,ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius non introeas in eum. Et exclamans, & multum diſcerpens eum, exiuit ab eo. Et factus eſt ſicut mortuus, ita vt multi dicerent,quia mortuus eſt. Ieſus autem tenens manũ

Digitized by Google

eius, eleuauit eum, & ſurrexit. Et cum introiſſet in domum, Diſcipuli eius ſecreto interrogabant eum. Quare nos non potuimus eijcere illum? Et dixit illis: hoc genus dæmoniorum in nullo potes exire, niſi in oratione, & ieiunio. ℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui non vis mortẽ peccatorum, ſed eos ſemper tua gratia ad pœnitentiam vocando, miſericorditer ſuſtines, & obſtinatos Angelos, & impœnitentes, vt iuſtitia tua oſtendatur, penis æternis deputaſti, qui omnia, tua miſericordia, & iuſtitia æquanimiter iudicando, reddes vnicuique ſecundum opera ſua, ſte Domine ſancte Pater humiliter obſecro, vt tua immenſa pietate liberes hunc famulum tuum N. à Satanica oppreſſione, qua acriter vexatur, vt ſanitatem conſequutus, te laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen. *Ezech. 18.* *Apoc. 22.*

Hic Exorciſta oſtendat Crucem dæmoniaco, & alta voce, ac forti animo, dicat.

Ecce ✠ Crucem Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. *Apoc. c. 5.*

Deinde Exorciſta aſpergat obſeſſum aqua benedicta, poſtea incipiat dæmones adiurare, contra eos inuehendo hoc modo.

Coniuratio.

AVdite, ô rebelles, & iniquiſſimi ſpiritus, qui ob maximam, & inauditam temeritatem veſtram hoc templum Chriſti N. & imaginem eius ſigno ſanctiſſimæ Crucis conſignatam inuadere præſumpſiſtis, qui ſemper Deo conditori veſtro obſtinata, & deprauata veſtra voluntate inobedientes extitiſtis; in nomine igitur, & virtute ac potentia Dei omnipotentis, cuius auxilium inuoco, coniuro vos ✠ dęmones infernales, ſpiritus immundiſſimos, & per illud mirabile ſignum, *Apoc. c. 15.*

Apoc.15. quod B. Ioannes vidit, ſignum ſcilicet miſericordiæ, qua ſemper Chriſtus Eccleſiæ ſuæ contra vos certanti ſubueni. Signum etiam iuſtitiæ, qua vnicuique ſecundum opera ſua retribuet in fine. Signum profectò mirabile propter diuinam ſapientiam, de ſingulis ſecundum opera ſua mirabiliter diſponentem. Signum magnum propter omnipotentiam, iudicia diuinæ ſapientiæ exequentem, quia nemo reſiſtere, vel impedire, aut mutare poteſt quidquid Diuina ſapientia decreuit.

Dion. Car. de quatuor nouiſſimis. Coniuro vos ✠ nefandiſſimi ſpiritus, per illum, qui vobis, & omnibus ſpiritibus damnatis ad veſtram punitionem ſeptem damna conſtituit, quibus afficeremini. Damnum irrecuperabile, quia perdidiſtis ſummum infinitum, & incommutabile bonum, quod eſt Deus. Dolor deſperationis, quæ ex æternitate pœnarum vobis, & omnibus damnatis orietur. Pœna interminabilis, quam habere vos oportet, quam pro temeritate veſtra Deus vobis, & omnibus damnatis iuſtiſſimè infliget ad conterendam, contundendamq; audaciam, & temeritatem veſtram. Carentia omnium temporaliũ, quibus rectè, & ad meritum æternæ vitæ prius vti noluiſtis. Carentia omnium bonorum ſpiritualium, quæ antea, per ſpiritum, & deuotionem lucrari noluiſtis. Et ſeditio animi æterna, quam ex timore ſeruili tunc patiemini, quia prius ſpiritu timoris Dei expulſo, pro peccatis veſtris pati noluiſtis; quæ verè ſunt plagę ſeptem Angelorum affligentes omnes ſpiritus damnatos;

Apoc. c. 15 plagę (inquam) nouiſſimæ, quoniam in eis conſummata eſt ira Dei, quæ inchoata erat in præſenti vita in peccatoribus declinantibus à bono, & facientibus malum. Hæc eſt ira Dei, ò miſeri ſpiritus, quæ in vobis, & in omnibus damnatis conſummata eſt, cùm in eis voluntas mutari non poſſit, quæ ſicut corrigi non vult, ſic, nec corrigi poteſt, cui debetur conſummata pæna, non quæ corrigit, ſed quæ rebellē voluntatem frangit. Vide, ò ſcelerate ſpiritus, & cognoſce tuæ damnationis ſtatus, & qualiter Deus benedictus puniat tuam ſceleratam voluntatem, vt timore pœnarum illa à malo perpetrando retardetur; deſine ergo, ò miſerrima creatura, deſine occupare hanc crea-

turam

Digitized by Google

ſuram Dei N. & exi ab ea, nullatenus ad illam redituꝛus. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui lucem inacceſſibilẽ habitans, famulis tuis cuſtodientibus mandata tua, & pro defenſione tui ſanctiſſimi nominis contrà diabolum viriliter pugnantibus, per claram viſionem, & claritatem tuæ diuinæ eſſentiæ beatificando, præmia largiris, te humiliter deprecor, vt per interceſſionem illorum Sanctorum, qui maximo caritatis ardore in te lætitia inenarrabili gaudent, gratiam liberationis huic famulo tuo N. concedere digneris, vt à ſpiritibus immundis liberatus, & ſuæ priſtinæ ſanitati redditus, tibi fideliter ſeruiat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *1. Tim. 6.*

Coniuratio.

COniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illam beatificam, & claram omnium electorum viſionem, quæ per mare vitreum à B. Ioanne nominatur, in qua Sancti, & electi videat claritate Diuinæ eſſentiæ omnia pertinentia ad ſuam glorificationem, quæ lucidiſſimo vitro comparatur, quod eſt mixtum igne; quia quanto perſpicacius illud ſummum bonum vident, & omnia in illo, tantò amplius igne dilectionis ardent; & tenent ea, quibus ſemper fruituri ſunt. Et ij ſunt, qui vicerunt beſtiam, & imaginem eius. Tu ſiquidem maledicte dæmon videns multos per fidem, ſpem, & dilectionem ſaluari, cœpiſti fidem per mundi ſapientiam; dilectionem per mundi pulchritudinem; & per gloriã creaturarum, ſpem impugnare, quod ſpecialiter facies in fine mundi per Antichriſtum, & membra eius, cùm videris appropinquare iudicium vniuerſale; & ideò quantò tunc maior erit ſæuitia tua ad perdendum, tantò indulgentior erit miſericordia Diuina ad eos iuuãdum. Vnde eos triplici merito, ſcilicet patientia, pudicitia, *Apoc. 15.* *Ibidem.* *Ibidem.*

Digitized by Google

ſtitia, & ſapientia ſpirituali fecit vincere beſtiam, te ſcilicet crudelem diabolum cum membris tuis; quia per patientiam Chriſti, vicerunt crudelitatem perſecutorum; per ſapientiam ſpiritualem, vicerunt mundi ſapientiam; per pudicitiam carnis, vicerunt pulchritudinem vanam huius mundi: & ij ſunt ſancti Martyres, Doctores, & Virgines ſanctæ Eccleſiæ. Coniuro te, ✠ impijſſime ſpiritus, per omnes illos Sanctos, qui duriſſimum bellum contra te, & tuos complices, atque mẽbra illius ſuperbiſſimi Luciferi, Chriſto duce, geſſerunt qui & ceteros in præmio ſalutis excedunt; quia quantò pericula maiora euaſerunt; tantò de ſaluatione ſua ſincerius gaudent; qui ideò dicuntur ſtare ſupra mare

Ibidem. vitreum, id eſt, ſupra commune præmium remunerationis, quia habent viſionem clariorem, & fruitionem beatiorem; & non ſolum in animalibus, ſed etiam in corporibus habebũt hanc gloriam, in quibus pro Deo perpeſſi ſunt, & diuerſis laboribus temporalibus fatigati, ea pro amore Dei contenendo, apud ipſum meruerunt, ideò etiam in corporibus pręmiabuntur, quæ à

Apoc. c. 15. B. Ioanne Euangeliſta cytharæ Dei nominantur, quia pro eius amore illa caſtigarunt. Vndẽ & quanta in afflictis corporibus propter Deum fuit amaritudo ſuppliciorum, tantum in eis in æternum redundabit dulcedo pręmij; & ideò exultabunt ſancti de ſalute ſua, quia liberati ſunt per Chriſtum à vobis dæmonibus inimicis ſpiritualibus, qui eos in varia peccatorum diſcrimina attrahere nitebamini. Per hæc igitur myſteria, & omnia alia, quibus, tu maledicte dæmon, potes conſtringi, & ex hoc corpore fugari, te cogo, vt exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus ſocijs tuis, ad eã numquam rediturus, per illum, qui te victum ligauit, & regnum tuum deſtruxit, qui te proiecit in tenebras

Oſea, c. 13. exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Digitized by Google

Hic Exorciſta interrogare poterit dæmones de nomine, ſociis, & de quo ordine fuerint; & ſi noluerint reſpondere, adhibeat ignem cum ſulphure ardentem, eos profumigando: deinde ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Deus exercituum, qui tua omnipotenti virtute populum Iſrael per Moyſen, & Aaron ſeruos tuos in manu forti, & brachio extento ab Aegyptiaca ſeruitute liberaſti, & hominem diabolica fraude deceptum, per mortem vnigeniti filij tui Ieſu Chriſti, tua pietate, & miſericordia è faucibus inferni eripere voluiſti, cuius ſaluti, tua mirabili, ſapientiſſimaque diſpoſitione tu ſolus remedium inuenire potuiſti, pro quo beneficio omnes Sancti te laudantes, tibi perennes gratias referunt; te ſuppliciter exoramus pro liberatione huius famuli tui N. qui diaboli dolis atteritur, vt è poteſtate eius, interueniente eiuſdem filij tui paſſione, tua benignitate eripias. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Exo. 14.*

Coniuratio.

COniuro te ✠ iterum, nefandiſſime dæmon, per omnes illos Sanctos, qui laudantes Deum cantabāt canticum Moyſi, ſtantes ſuper mare vitreum, qui inſtar populi Iſraelitici per manum Moyſi liberati, cantantis Deo canticum pro ſua liberatione, & de victoria exultantis: Sancti electi liberati à tua ſeruitute per Chriſtum, cantant, illi gratias agendo de parta victoria cōtra Luciferum principem tuum, & eius membra. Cantant etiam canticum Agni, qui eos liberauit, exultantes de ſubuerſione ſpiritualis, & corporalis inimici, dicentes: Magna, & mirabilia ſunt opera tua, Domine Deus omnipotens. Magna (inquam) quia nihil maius eſt quantùm ad potētiam, quàm de illo triumphare, cuius poteſtati nihil comparabile eſt ſuper terram. Nihil etiam eſt mirabilius, quàm de operibus Luciferi, *Apoc. c. 14* *Ibidem* *Iob c. 41*

ri, & miniſtrorum eius ſic diſpenſare, vt Deus omnes aſtutias, veſtras, quas contra ipſum, & genus humanum, & quidquid pro veſtra voluntate ſcelerata facere arbitramini, contra vos vertat, & ipſe Deus Benedictus iuxta ſuam voluntatẽ hæc omnia ſecundũ iuſtitiã ſuã diſpenſet. Coniuro te, ✠ iniquiſſime ſpiritus, per
Iſaia 53. illum ſacratiſſimum Agnum, qui pro noſtra ſalute occidi voluit, qui ambulat ſuper aſpidem, & baſiliſcum, qui conculcat leonẽ, & draconẽ, qui occiſus eſt ab ori-
Apoc. c. 13. gine mundi q̃a paſſio, & mors eius mox ab initio mũdi effectum habere cœpit in eius à Deo Patre reſeruati ſunt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illum,
Apoc. 15. cuius viæ iuſtę, & verę sũt, qui eſt Chriſtus Iuſtus enim eſt in perſecutores eos exterminando, & iuſtos ab eorum perſecutoribus liberando. Et verus in promiſſa præmia tribulatis per eos reddendo. Opera enim Dei ſunt magna, per potentiam, qua omnia, quæ vult, facit; mirabilia per ſapientiam, qua omnia ſicut vult, diſponit; iuſta per æquitatem, qua omnem iniuſtitiam ab eis excludit; vera ſunt per miſericordiam, qua in ſe ſperantibus ſemper aſſiſtit. Coniuro te ✠ ſceleratiſſi-
Henricus Arphius li. 1. miſt. Teolog. c. 7. me dæmon, per illam mirabilem, & ſapientiſſimam diſpoſitionem, qua Deus omnipotens, noſtræ redemptioni viã adinuenit, Quid .n. ſapientius, quam hic noſtræ redẽptioni viam inuenire, quę impoſſibilis erat ex parte creaturæ, quæ ab hoc nõ ſufficiebat? Erat impoſſibilis ex parte Creatoris, q̃ inhabilis erat ad moriendũ, Quid potentius, quam ex mortali, & immortali vnum facere duo maximè diſtantia in vnius perſonæ ſimplicitate, ſine compoſitione copulare? Quæ iuſtitia regidior, quam iniuſtitia multa, etiam iuſtum tradere? Et quæ miſericordia lenior, quam vt ſeruis parceret, filium affligere? quę omnia miſericordia ſapientiſſimi Dei omnipotentis in operę noſtræ redemptionis oſtẽdit. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illum, quem
Apoc. c. 15. timent, & adorant omnes Sancti, & electi Dei, de quo dicebat illa multitudo Sanctorum. Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? Solus ille nõ magnificat, qui quantum eſt ex ſe, nomen illud ignorat, & ideò in illa vita omnes magnificabũt, quia omnes

Digitized by Google

nes tunc, quantum ſit illud nomen, manifeſte cognoſcent, & videbunt, quia ſolus pius eſt. Illi enim pium Deum habent, qui non ſolum pium eſſe ſciunt, ſed etiã in ſua fęlicitate experientur; quando omnes gentes venient, & adorabunt in conſpectu eius: quod tunc erit, quando oẽs venient ad Iudicium; qui modo ſe liberos putant, venient ad Dei veram cognitionem, qui tua deceptione iam diſperſi ſunt per varios errores; & adorabunt in conſpectu Dei, qui vnum Deum omnipotentem, & iuſtum eſſe cognoſcent, ideò eius iuſtitiam commendabunt, dicentes: Quoniam iudicia tua manifeſta ſunt. Tu ſi quidem, ò nefandiſſime ſpiritus in præſenti ob hoc Deum ignoras, quia iudicia eius manifeſta non vides, tunc autem iudicia eius manifeſta tibi erunt, & omnibus; & ob hoc vnũ Deum omnipotentem eſſe, ignorare non poteris; quia illum, vt formidabilem Iudicem tuum, in tui damnationem cognoſces. Soli ergo iuſti ex amore Deum adorabunt, quia vident eum ſicuti eſt, vos verò rebelles eius, & membra veſtra per horribilia iudicia cognoſcentes, timebitis eum ex timore, inuiti, & coacti, contra veſtram obſtinatam voluntatem. Per illum ergo te conſtringo, & cogo, vt exeas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus, ſuo ſanguine, paſſione, & morte dignatus eſt redimere. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Ibidem.*

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, filij Dei viui, qui ex maxima caritate tua, qua humanum genus dilexiſti, in hunc mundum veniens, viam perueniendi ad æternam beatitudinem tuis fidelibus, ore tuo docuiſti, & ne ab illa deuiarent, per prædicatores tuos illam oſtendere voluiſti, vt corda ſeruorum tuorum ad te conuerteret, te pijſſime Redemptor deuote per immenſam pietatem tuam deprecor; vt hunc famulum tuum N. ab oppreſſione dæmonum liberes, & liberatum cuſtodire digneris. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Ioan. c. 8.*

Digitized by Google

Coniuratio.

Apoc. c. 15. Coniuro te, ✠ iniquiſſime dæmon, per illam magnam vocem, quæ exiuit de templo, præcipiens ſeptem Angelis, vt effunderent ſeptem phyalas iræ Dei in terram, quæ vox omnipotentis Dei eſt. Magna equidem, quia exiens è tẽplo ſanctæ Eccleſiæ, magna prædicatoribus ſuis præcipit, vt effundant phyalas iræ Dei, ſuas ſcilicet prædicationes, ex quibus aliqui homines veniam placationis, aliqui verò iram vltionis ſumunt. Super terram effundunt phyalas ſuas, quando
Ibidem. prædicant verbum Dei hominibus terrenis, vt eorum corda conuertant ad Dominum Deum ſuum. Coniu-
Apoc. 16. iuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum primum Angelum, id eſt Chriſtum, qui tunc effundit phyalam ſuam, quando prædicauit Iudæis pœnitentiam ſuorum peccatorum, in quibus vulnus ſæuum, ac peſſimum infidelitatis, & oſtinationis factum eſt, ex quo alia peccata procedunt, & tale vulnus factum eſt in hominibus, qui habent characterem beſtiæ, & imaginẽ eius; quia qui Domino derelicto, vt venerantur, & infidelitatem, quæ eſt character eius, illum ſequuntur; eiuſdem impietatis vulnere peſſimo peribunt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illum ſecundum Angelum, qui ex
Ibidem. præcepto Dei effudit phyalam ſuam in mare, in quo mortua eſt omnis anima viuens; qui tẽpore Antichriſti (te inſtigante) ſequaces eius non ſolum non obedient prædicatoribus Dei, & eorum ſalutaribus monitionibus, ſed etiam ſeruorum Chriſti ſtabilitatem vndis amaræ perſecutionis inſectabuntur vſque ad ſanguinis effuſionem. Coniuro te, ✠ maligniſſime ſpiri-
Ibidem. tus per tertium Angelum, qui phyalam ſuam effundit ſuper flumina, & fontes aquarum, quando prædicatores proponunt verbum Dei ſuper hęreticos, & Eccleſiæ perſecutores, qui dicuntur bibere ſanguinem, ſicut ſanguinem Apoſtolorum, & Prophetarum fuderunt, vt rectè eis dicatur: In ſanguine peccaſti, & ſanguis te perſequitur. Coniuro te, ✠ ſceleratiſſime dæmon,
Ibidem. per quartum Angelum, qui ad imperium Dei effundet phyalam ſuam in Solem, qui æſtu magno homi-

nes

nes affliget, quando ille perditus homo, & filius perditionis, & maledictionis æternæ, Antichriſtus; ſua ſuperbia tumens, non cæcum, neque tenebroſum, ſed ſolem iuſtitiæ ſe eſſe appellabit. Qui phyalam, ſacram ſcilicet Scripturam ſuper effuſam ſibi per ſanctos Doctores ferre non valens, indignabitur, & iraſcetur, & ad tantam inſaniam ſe, & ſuos prouocabit, vt non ſolum Sanctos, immo ipſum Deum audeat blaſphemare; qui habet poteſtatem ſuper has plagas. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per quintum Angelum, qui iuſſu Dei, effundet phyalam ſuam ſuper ſedem beſtię, id eſt ſuper poteſtatem iudiciariam Antichriſti, quando terrenæ felicitatis falſa lætitia contenebrabitur, vt ſicut iuſtus labores fructuum ſuorum manducabit; ſic impius ille homo dignis blaſphemiæ ſuæ pœnis expoſitus, quaſi lingua ſua ſaturabitur, vt rectè de eo, & ſuis miniſtris dicatur. Commanducauerunt linguas ſuas præ dolore. Coniuro te, ✠ iniquiſſime ſpiritus; per ſextum Angelum, qui ex Diuino præcepto effudit phyalam ſuam ſuper flumen illud magnū Euphratem, ex qua aquæ eius deſiccatæ ſunt, vt præpararetur via regibus ab ortu Solis. Licet enim Deus omnipotens per prædicatores ſuos effundat doctrinam ſuam in corda hominum, vt eos ad ſe conuertat, tamen (tua perſuaſione decepti) aliquando, & ſæpe reprobi, poſt effuſionem, & prædicationem doctrinę ſacræ, nolunt ſe corrigere, ſed in maiorem excæcationem præcipitantur, è quibus velut ex ore draconis; exeunt ſpiritus immundi, id eſt verba peruerſa, quibus ſeducunt corda hominum per falſam doctrinam, & in eis generant diabolum, ſicut fideles Chriſti per doctrinam eius, ipſum generant in cordibus fideliū. Et hi ſpiritus exeunt per modum ranarum, quæ ſicut in luto morantes, garrulæ ſunt, & alijs quietem auferunt; ſic iſti tui ſequaces bonis infeſti ſunt, & eorum pacem impediunt. Per virtutem igitur Domini noſtri Ieſu Chriſti, te conſtringo, maledicte dæmon, vt ſtatim exeas ab hac creatura Dei N. & ſine mora vadas ad loca tibi à Chriſto deputata, quam ipſe dignatus eſt ad ſuam ſanctam gratiam euocare. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuit, &c.

Ibidem.

Ibidem.

Hic

Hic Exorciſta conetur ſcire cauſam, quare dæmones non recedant; & ſi reſponderint ſe detineri à ſuperiore dæmone: tunc præcipiat alteri, ne illum impediat, quibus peractis; ſequatur hoc modo.

Oratio.

Eccleſia in oratione 5. Feria Paſcha.

DOmine Ieſu Chriſte, pijſſime redemptor, qui Eccleſiam tuam benigniſſima pietate tua coadunaſti,& eam ſemper ab erroribus illæſam, & intactam cuſtodire voluiſti, qui ſeruos tuos, ne in nouiſſimis tẽporibus per maximas tribulationes ab illa recederent, tua ſanctiſſima doctrina in fide confirmaſti; & ne minas,& terrores illorum temporum timerent, eos cautos reddidiſti; præſta quæſumus, vt per virtutem tui ſanctiſſimi nominis, dæmones hanc creaturam tuam N. vexantes expellere valeam vt tua miſericordia ab eis liberata, te laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apo. c. 16. COniuro te, ✠ ſpurciſſime ſpiritus, per ſeptimum Angelum, qui vt iuſsionem Dei adimpleret, effudit phyalam ſuam in aerem, ex quo facta eſt vox magna de templo, & throno,& terræmotus magnus, qualis numquam fuit; cuius tremore ciuitas magna fracta eſt in tres partes. Iſte equidem Angelus effundet phyalam, ideſt prædicationem ſuam, in aerem; quia manifeſte loquens, Antichriſtum adueniſſe, nunciabit; quo

Ibidem. audito Sancti viriliter agent dicentes: Factum eſt; venit vltimus dies, moriamur pro Chriſto. Tunc enim, ô ſcelerate dæmon, ciuitas tua magna, ideſt peruerſi homines huius mundi, diuidentur in tres partes; vna eſt, paganorum; altera hæreticorum; & alia, hypocritarũ, qui cum diuiſi,& ſeparati fuerint à veris Chriſtianis,

Apo. c. 17. per illud vltimum Iudicium, tunc Babylon illa magna, mater abominationum, corruet. Coniuro te, ✠ iniquiſſime dæmon, per illum Angelum, qui B. Ioanni decla-

Digitized by Google

declarauit myſterium damnationis illius meretricis magnæ quæ Antichriſtum, & miniſtros eius ſignificat, qui ſedebit ſuper aquas multas, id eſt ſuper plures populos, ſuper quos regnabit. Hic enim (te adiuuante, & operante) plenus erit nominibus blaſphemiæ, & tua impietate; qui ſuperbia inflatus, eriget ſe contra Deum, & ſedebit ſuper te beſtiam, quo plenus erit; quia (te hortante) reprobi tunc per diuerſa vitia corruent. Iſte enim maledictus homo Antichriſtus erit ornatus auro, & lapidibus pretioſis, quæ ſunt diuinæ, & gloria huius ſæculi, quibus fulgebit. Defert etiã *Ibidem.* proculum aureum; quia ſua perſuaſione, ad hanc tranſitoriam delectationem homines alliciet, quibus miſeros homines ab amore Dei retrahet Sed gaudere debet verus ſeruus Dei; quia etſi iſte ijs ornamentis habilis ſit ad decipiendum ſuos ſequaces, non tamen fideles, quia habet ſignum manifeſtum in fronte, quod eſt Babylon magna, mater fornicationũ. Magna fuit, quia peccato captiuauit populum Dei. Coniuro te, ✠ ſce- *Ibidem.* lerate dæmon, per illum, qui per Angelum dignatus eſt exponere Beato Ioanni Euangeliſtæ ſacramentum *Ibidem.* mulieris meretricis quam ſedẽtem ſuper beſtiam ipſe viderat. Beſtia, quam vidiſti (inquit) fuit & non eſt, & aſcenſura eſt de abyſſo, eſt diabolus, qui homines beſtiales facit, cum eos ad peccatum inducit. fuit ante Chriſti aduentum; quia tunc maximam poteſtatem habebat: ſed non eſt, quia poſt Chriſti aduentum licet penitus poteſtatem non amiſerit, multum tamen debilitata fuit. Tempore autem Antichriſti talis beſtia aſcenſura eſt de abyſſo: quia poteſtatem priorem ac- *Ibidem.* cipiet, tamen finaliter, mortuò Antichriſto (quia amplius non habebit locum tentandi) in interitum ibit, quia tecum detrudetur in infernum cum ſuis ſatellitibus, ex quorum numero, tu maledicte ſpiritus exiſtis. Exi ergo, ſcelerate, ab hoc famulo Dei N. & ne differas parere mandatis, tibi in nomine Ieſu Chriſti Nazareni crucifixi factis. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Digitized by Google

Oratio.

Pſal. 148. OMnipotens, ſempiterne Deus, qui per verbum tuũ ex nihilo omnia creaſti,& ea à tuo ordine, diabolica fraude dilapſa, per mortẽ eius mirabiliter reſtauraſti, cuius præſentia Eccleſiam tuam illuminare mirabilius decreuiſti,& regnum peccati eius doctrina deſtruere voluiſti, monens vnumquemque noſtrum, recedere à ſeruitute illius, pro qua liberatione omnes San*Apoc. c. 18* cti exultantes, gratias inenarrabiles tibi perenniter referunt. Te Domine ſancte pater humiliter exoro, vt per immenſam caritatem tuam, virtutem fugandi dæmones ab hoc famulo tuo N. miſericorditer mihi tribuas, vt à poteſtate eorum liberatus,& ſuæ priſtinæ ſanitati condonatus, tibi ſeruire poſſit. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illum alterum *Ibidem.* Angelum deſcendentem de cælo, habentem pietatem magnam, ex cuius gloria illuminata eſt terra, qui exclamans, in fortitudine dicebat. Cecidit, cecidit Babylon illa magna,& facta eſt habitatio dæmoniorum. Angelus enim iſte erat Chriſtus, nuncius paternæ voluntatis, qui de cælo deſcendit, cum carnem, & animam in vtero virginali aſſumpſit, qui magnam poteſtatem habere dicitur quantum ad vtramque naturã. De poteſtate diuina dicitur. Poteſtas eius, poteſtas *Dan. 7.* æterna, quæ non aufertur. De humana autem, dicit ip*Matt. c. 28* ſe. Data eſt mihi omnes poteſtas in cælo, & in terra. A quo illuminata eſt omnis terra, id eſt Eccleſia electorum; quia effugando à cordibus fidelium tenebras peccatorum, & ignorantiæ, illuminauit omnem hominem venientem in hunc mundum. Clamauit autem Chriſtus contra regnum peccati, quando deſtruxit illud ſua morte, dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa ma*Apoc. 15.* gna. Cecidit (inquam) per duplicem damnationẽ, animæ ſcilicet,& corporis, quia obſtinati peccatores,

&om-

Digitized by Google

& omnes tui ſequaces tecum damnabuntur in corpore, & anima;& facta eſt habitatio dæmonum;quia dæmones in cordibus impiorum habitantes, per carnis illecebras immundi ſpiritus dicuntur. Babylonia igitur, congregatio prauorum, habitatio dæmoniorum eſt: quia dum in tenebras peccatorũ, quos, niſi malignos ſpiritus, habitare in eis intelligere poſſumus? Coniuro te, ✠ ſpurciſſime dęmon, per illum Angelum, qui eſt Chriſtus, qui maximo amore affectus erga ſalutẽ ſeruorum ſuorum, & nos exhortans ad pœnitentiam, admonet, vt exeamus à congregatione prauorum dicẽs: Exite de illa populus meus,ne participes ſitis delictorum eius. Exite (inquam) animo, & non faciatis *Ibidem.*
opera eius, nec facientibus conſenſum præbeatis. Et non ſolum nobis exire præcipitur, ſed etiam iubetur miniſtris diaboli,vt duplicent illi pœnas, & tormenta,in corpore ſcilicet,& anima. Tradite (inquit) illã *Iac. c. 24.*
caloris,& frigori, vt tranſeat ab aquis nimium ad calorem ignis; reddite illi ęternam pœnam, vt puniatur non ſolum pro actualibus peccatis,quæ commiſit, ſed etiam pro voluntate, qua illa commiſit; quia ipſi reprobi æternali ſi viuerent,æternaliter peccare vellent. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon,per illud magnũ gaudium, & exultationem,quam omnes Sancti,& electi Dei facient,reddentes gratias Deo de beneficijs ab eo acceptis, dicentes: Laus,& gloria,& virtus Deo no *Apo. c. 19.*
ſtro; quia vera,& iuſta ſunt iudicia eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in proſtitutione ſua, & vindicauit ſanguinem ſeruorum ſuorum de manibus eius. Et non ſolum Sancti minores de hac damnatione Babylonicæ ciuitatis, & omnis Idolatriæ laudabunt Deum, ſed etiam illi maiores, qui in Eccleſia fuerunt iudices,& doctores aliorum,& ideò puſilli,& magni laudabunt tunc Deum,& iſta vox eſt Eccle *Ibidem.*
ſię, cum in die Iudicij ab ea exierint omnes mali, & æterno igne cruciabuntur, & fumus tormentorum eorum aſcendet in ſæcula ſæculorum, quia ſuperbia tua, & tuorum ſequacium æternaliter in te, & in omnibus damnatis obſtinatis durabit, propterea fumus aſcendit; quia in præſenti ſæculo Babylon iſta tua ex parte

Digitized by Google

crematur, & in perditionem vadit, ſicut Hieruſalem in illis Sanctis, qui de hoc ſæculo migrarunt, tranſit in Paradiſum. Coniuro te, ✠ immundiſſime ſpiritus, per illam vocem, quam audiuit Beatus Ioannes laudantem Deum, & dicentem: Laudate Deum, quoniam regnabit Dominus noſter omnipotens; gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei; quia venerunt nuptiæ Agni; Gaudio ſcilicet, & lætitia duplici, quam habebunt Sancti; Primo, quia videbunt regnum peccati penitus extinctum, ex quo eis aduenict magnum gaudium: lætabuntur de ſecuritate Diuinæ fruitionis ęternæ. Secundò, de ſaluatione iuſtorum, de qua maxime gaudebunt Sancti: quia regnum Dei ex eorum ſalute completur, gaudere igitur debemus, quia venient nuptię Agni, quando Eccleſia Domino in thalamo regni cæleſtis ſociabitur, ſi tamen hic per opera iuſtitiæ ſpirituali conuiuio, & peréni regno ſe dignam exhibeat, vt iuxta Domini parabolam aduenicnte ſponſo, lampades ſuas ornatas, & accenſas teneat. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum, qui vocat nos ad cenam Agni, & non mirum, quia ſicut in fine diei omnium cena eſt, ſic finito præſentis vitæ tempore, ad refectionem ſupernæ contemplationis Sancti profectò ad cenam Agni vocabuntur. Beati igitur, qui ad cenam illam cæleſtem Agni vocati ſunt, vbi induti ſtolis albis omnes gaudebunt cum Chriſto, illa inſeparabili coniunctione, fruendo illa Diuina eſſentia in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ibidem.

Ibidem.

Hic interroga patientem, quidquid illi interius ſuggerit dæmon, applicando illi remedia, & exhortationes, prout opus erit, denuò ſic ſequere.

Oratio.

Ex Dion. Cartuſ. de quattuor nouiſſimis.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus exiſtés ſecundum immenſam ſapientiam, & infinitam prouidentiam tuam homines, & Angelos electos ad æternam, & immarceſcibilem, cæleſtemque beatitudinem,

& con-

& contemplationem tuæ Diuinæ eſſentiæ æternaliter prædeſtinaſti, vbi cum filio tuo, & Spiritu ſancto te æterno, & infinito gaudio in illa beatiſſima æternalique, & perenni viſione fruentur, vbi de ſua æternali, ac firmiſſima beatitudine ſecuri, in illa cæleſti patria omni lætitia iucundabuntur. Te Domine Sancte Pater, qui Angelos tibi, tuæq; immenſæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in ſuo creatore acceptis; rebelles, & ingratiſſimos è cælo eijciens, ad infernale ſupplicium tua immenſa virtute, & potentia deputaſti, humiliter deprecor per pietatem, & miſericordiam illam, qua iuſtos ſaluas, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi miſericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & ſuæ ſanitati reſtitutus, tibi in Eccleſia tua gratiarum referat actiones. Per Chriſtum Dominum noſtrum Amen. *Apoc. c. 12.*

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ iniquiſſime ſpiritus, per illam inexcogitabilem, & immarceſſibilem gloriam cæleſtem, quam præparauit Chriſtus fidelibus, & electis ſuis in illa cæleſti beatitudine, quæ à B. Ioanne Euangeliſta ſub nomine cenæ Agni appellatur, quando dicit: Beati, qui ad cenam nuptiarum Agni vocati ſunt. Coniuro te ✠ ſcelerate dæmon, per illam benedictã, & ſanctiſſimam Trinitatem quæ in tui (dedecus, & opprobrium) ò miſer dæmon, omnes ciues cæleſtes reficit illa ſuauiſſima, & præſtantiſſima refectione ſpirituali Chriſti, qui merito ſuæ ſalutiferæ paſſionis, nobis ianuam, & aditum regni cæleſtis reſerauit. In quo æternæ ſalutis regno, quod ex maxima ſuperbia, & temeritate tua perdidiſti, omnis anima fidelis filio Dei perfectiſſimè deſponſatur, & inſeparabiliter per beatiſſimam viſionem, atque completam fruitionem vnitur; vbi vnicuique menti beatæ nobiliſſima, & iuſtiſſima æternaliſque cena, quæ eſt refectio glorioſa ſumme confortans, & ſine faſtidio ſatians, exhibetur. Cõiuro te ✠ maledicte, ac nefandiſſime ſpiritus, per Deũ

Iac. c. 1. *Ex Dion. Carthuſ. de quatuor nouiſſimis.* *Oſea c. 2.*

Digitized by Google

Patrem omnipotentem, qui ſuis electis claram ſui ipſius cognitionem, & fontalem, delicioſiſſimamq; Deitatem, ac ineffabilem caritatem præbet, qui taliter humanum genus dilexit, vt filium ſuum vnigenitum pro eius ſalute daret. Coniuro te ✠ ingratiſſime ſpiritus
Ioan. 3. per vnigenitum filium Dei Ieſum Chriſtum Dominũ noſtrum, qui cum in patria erimus, illuminationem mentis ad cognoſcendum ſuæ incarnationis myſteriũ, & ſuam glorificatam humanitatem, ac omnem ipſius felicitatem, & gloriam nobis præbebit. Coniuro te ✠
Symb. Nic. ſpurciſſime dæmon, per ſpiritum ſanctum paraclytum à Patre, & Filio procedentem, qui in illa ſua ſuauiſſima, dulciſſima, ac beatiſſima ſemperque iucundisſima cæleſti cena ciuium ſupernorum, mentibus beatorum largitur ſplendidisſimam iucundiſſimamque totius ſemper benedictè Trinitatis notitiam, & omnem ſuam caritatem, dignationem, & pietatem, quibus mẽtes Sanctorum abundantisſimè nutriuntur, excellentisſime. Deificantur, ſuauisſimè inebriantur, inſeparabiliter vniuntur, ſupernaturaliter nobilitantur, gaudioſisſimè ſatiantur, atque æterna ſecuritate fruun-
Apoc. c. 16 tur. Hæc eſt illa cena, quæ tibi, ô iniquisſime ſpiritus, parata fuerat à Deo, quam ob maximam, & inauditã temeritatem tuam tam mirabiliter perdidiſti, quando in tanta nobilitate conſtitutus, vt ingratisſimus, inſipiens, & ſtolidus, dicebas in corde tuo, tuum bla-
Iſaia 14. ſphemando conditorem: In cælum conſcendam, ſuper aſtra Dei exaltabo ſolium meum, aſcendam ſuper altitudinem nubium, ponam ſedem meam ad Aquilonem, & ero ſimilis altisſimo. Ex qua temeritate eiectus è cæli faſtigio, ad infernum detruſus es ô infelicẽ commutationem, & iuſtisſimam pœnam. Quale refrigerium erit tibi, tuiſque complicibus in illo perenni inferno, vbi tot tormenta vobis ſunt præparata; In ipſo enim æternæ mortis chaos, in quo erit habitatio tua ſempiterna; quid aliud inuenitur, nisi iugis flamma, perſeuerans tribulatio, perpetua, atque infinita pœna, & totius mali calamitas? Vbi etiam igneus fluuius, & fœda palus omnia complet. Atque vtinam mors poſſet in his ſubuenire anguſtijs. Sed (quod eſt horri-

Digitized by Google

horribilius) ad hoc viues in tormentis poſitus, vt cruciatibus guberneris. Ibi vlulatus, & planctus, gemituſque, & mugitus continuè perſonant, ſimulque clamor vbique confuſus attollitur; quem dira vis tormentorũ exagitat, & incendij arſura extorquet Hæc autem tribulatio, quæ illic miſeros excipit, nullo termino finitur, nulloq; fine concluditur, ſed flammarum atroci aduſtione conſumitur. Ibi enim vermis, qui numquam moritur, & ignis qui numquam extinguitur, atque ſtridor dentium ſemper ſentitur. Gehennæ, lethaleq; frigus, & glacies, fames peſſima, & ſitis immenſa, dolor perpetuus, & continuus languor, ſæua peſtis, & indicibilis lues. Tenebræ dẽſiſſimę, & nox obſcuritatis horrẽdæ. Ibi nulla requies vobis miſeris dabitur, vbi omnia mala, & cuncta tormentorum genera inueniuntur. Mors immortalis, defectus indeficiens, & infinitus. Hæc eſt commutatio, & merces tua, ô miſerrima creatura, quæ tibi, & tuis complicibus conſtituta eſt, quam ob ſuperbiam, & malitiam tuam meruiſti, quia immẽſa illius cæleſtis patriæ gaudia guſtare noluiſti. Per illã igitur cæleſtem cenam, & ſpirituale cõuiuium, te adiuro, conſtringo, & cogo maledicte ſpiritus, à Deo maledictus, & in tenebras æternaliter præcipitatus, vt exeas, & recedas ab hac creatura Dei N. quam Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſua paſſione, & morte redimere dignatus eſt, & vade ad ſedes infernales, ſeu ad loca tibi à Deo deputata. Quòd ſi more tuo beſtiali obedire nolueris, & præcepta mea tibi in virtute Dei facta, obſtinatè contempſeris, ego, vt miniſter Chriſti, licet immeritus, poteſtatem mihi ab illo tradita, ex tunc impero Lucifero, & omnibus furijs infernalibus, vt contra te inſurgant, & irruant, te omnibus pœnis excrucient, & in ſtagnum ignis, & ſulphuris te præcipitent, ibi acrius, & durius ſolito cruciandus. Et maledictio, ac ira Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & indignatio eius veniant ſuper te, ſpiritus rebellis, quæ te, & omnes tibi fauentes omnibus pœnis ſupradictis afficiant, & excrucient in ſæcula ſæcula ſæculorum. Amen.

Matt. 13. *Iſa. 66.* *Mat. c. 13.* *Luca c. 9.*

Digitized by Google

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, rex potentisſime, qui Eccleſiam tuam in nomine tuo congregatam, & ſanguine tuo redemptam, tua pietate conſeruare, non deſinis, qui nos per mortem tuam è faucibus diaboli eruens, clauſum vitæ æternæ oſtium aperuiſti, & fideles tuos de antiquo hoſte, tua gratia triumphare feciſti, quos ad cæleſtem, & æternam patriam, per prædicatores vocare non deſinis, qui tua omnipotenti virtute de cælo deſcendens, illum refugam tyrannum diabolum, & Satanam ad infernum deputaſti, te, pijsſime fili Redemptor mundi, humiliter exoro, vt per virtutem tuæ ſacratisſimæ pasſionis, gratiam expellendi dæmones, ab hac creatura tua N. mihi miſericorditer impendere digneris. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

1.*Tim*.2. COniuro te, ✠ malignisſime dæmon, per illum fortisſimum, & inuincibilem Ieſum Chriſtum, qui ſedet ſuper equum album, qui vocatur fidelis, & verax qui cum iuſtitia iudicat, & pugnat, cuius oculi ſunt vt

*Apoc.c.*19 flamma ignis, habens nomen ſcriptum, quod nemo nouit, niſi ipſe, cuius veſtis erat aſperſa ſanguine, cuius nomen eſt verbum Dei, Rex regum, & Dominus

2.*Tim*.6. dominantium. Vidit enim B. Ioannes (in tui dedecus, ò ſcelerate ſpiritus) cælum apertum, vt qui inuitati fuerant ad illam cæleſtem cenam agni, poſſent introire, quod clauſum extitit ante Chriſti Incarnationem; mortem, & reſurrectionem propter peccatum Adæ; apertum eſt autem poſt eius Aſcenſionem; quia mor-

Col. 2. te ſua deleuit chyrographum peccati. Chriſtus enim, ò inique ſpiritus (in tui confuſionem) habet nomen illud nouum, quod nemo nouit, niſi ipſe, & ſimul tota Trinitas Habet veſtem aſperſam ſanguine, id eſt humanitatem ſuam, quæ (in tui damnationem) in ſua pasſione tota aſperſa fuit ſanguine. Habet etiam illam veſtem aſperſam ſanguine: quia (in tui opprobrium)

eſt circumdatus Sanctis omnibus, qui in hoc martyrij bello pugnantes, alij effecti ſunt martyres facto, & alij voluntate; qui ſequuntur Chriſtum in equis albis; quia eorum corpora, & luce iuſtitiæ, & caſtimoniæ candore claruerunt. Tenet Chriſtus in veſtimẽto ſcriptum. Rex regum, & Dominus dominantium, quod nemo alienus à fide poteſt accipere. Eccleſia autem nõ atramento, ſed ſpiritu Dei viui in tabulis cordis ſcriptum tenet. Et deſcribitur in veſtimento Chriſti; quia myſterio deitatis, in quo Dei filius veſtitus eſt humana carne, & opere paſſionis eius, illius nobis maieſtas, regnumque aperitur, quod tua peruerſitate clauſum omnibus fuit. Eſt fidelis, & verax Chriſtus; quia quod promittit, ſine dubio implet, & cum iuſtitia iudicat, & pugnat; quia debellando vos aereas poteſtates, eius iuſtitia ante potentiam præiuit, quando ſolus calcans torcular, pro nobis mori voluit, vt iuſtitiæ ſatisfaceret. Habet denique oculos, vt flamma ignis; quia per gratiam illuſtrat mentes ſeruorum ſuorum fidelium. *1.Tim.6.* *Apo.c.19.*

Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum mirabilẽ Angelum, quem Ioannes in Sole ſtantem vidit, voce magna clamantem, id eſt Chriſtum, qui in Eccleſia iuſtorum, quæ Soli comparatur, ſtat; quia in patria fulgebunt ſicut Sol. Clamat autem ad aues, quæ volant per medium cæli, id eſt ad animas volantes de peccato in peccatum, illas, quantum in ſe eſt, vocando ad pœnitentiam; clamauit per ſeipſum, clamat nunc, & per ſuos Prædicatores tempore Antichriſti clamabit, qui vocabunt populos ſuis prædicationibus ad regnũ cæleſte, dicentes: Venite ad cenam Agni. Magna profectò erit audacia Antichriſti, ò miſerrime ſpiritus, qui (te atteſtante, & inſtigante) cum ſuis ſatellitibus audebit pugnare cum Chriſto, ſedente in Eccleſia ſuorum fidelium: ſed eius temeritas citò peribit; quia apprehendetur beſtia & pſeudo prophetæ, & mittentur in ſtagnum ignis ardentis, & ſulphuris; tunc enim Antichriſtus, & hæretici tui detrudentur tecum, ò beſtia teterrima, in infernum, & in ſtagnum ignis, & ſulphuris. *Ibidem.* *Ibidem.*

Coniuro te, ✠ ſceleratiſſime dæmon, per illum fortiſſimum Angelum, quem Ioannes vidit deſcenden- *Apoc.10.*

Digitized by Google

tem de cælo,habentem clauem abyſsi, qui tenens catenam in manu ſua,apprehendit diabolum, ſerpentē antiquum,qui eſt diabolus,& ſatanas, & ligauit,& miſit eum in abyſſum,& clauſit oſtium, & ſignauit ſuper illum,vt amplius non ſeducat gentes, qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter,qui paterna poteſtate præditus

Pſal.17. deſcendit in carne,inclinauit cælos, & deſcendit cum principe tuo Lucifero bella geſturus,atque illo ligato, vt vaſa eius deſtructurus,apprehendens ſerpentem an

Apoc.c.20 tiquum,qui dicitur diabolus:quia criminator,& ſatanas:quia aduerſarius ligauit eum à paſsione ſua vſque ad finem mundi, & miſit eum in abyſſum per mille annos,poſtque ſoluendus eſt à carcere,vt ſeducat gentes. Sed paruo tempore durabit eius malitia: quia ignis deſcendens de cælo deuorabit ſuos ſequaces, & ipſe tecum mittetur in ſtagnum ignis,& ſulphuris,vbi cruciabimini die,ac nocte,in ſæcula ſæculorum.Coniuro te,✠ peſsime dæmon,per illum, qui ſedet ſuper thronum magnum, & candidum, à cuius conſpectu fugit terra,& cęlum,qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, qui ſedet ſuper Eccleſiam candidam non habentem maculam, neque rugam, ante cuius conſpectum fugit cælũ;& terra,vt ipſe inſinuat,dicens:Cælũ, & terra trãſibunt. Iterũ coniuro te,✠ ſcelerate dæmon,per Deũ tisſimum,& per Ieſum Chriſtum ſaluatorem noſtrum

Ioan.c.1. auferentem peccata mundi, cuius creaturam, nefandisſime ſpiritus,artibus tuis tentare, & occupare auſus fuiſti,& tibi præcipio,vt illam deſinas moleſtare Contremiſce,immundisſime ſpiritus,initium omnium malorum,tranſgreſſor veritatis, iuſtitiæ perſecutor, author fornicationum,ſeminator zizaniarum, diſsipator pacis,lator diſcordiæ, peſsime dux tenebrarum, mortis inuentor,ianua inferni,deuorator animarum, omniumque malorum cauſa.Recede ergo,per nomen æterni Dei,& Domini noſtri Ieſu Chriſti ab hac creatura ſua N. cum omni tua damnata ſocietate, relinquendo ipſam ſanam,& liberam,vt inueniſti, pro qua ipſe Dominus noſter Ieſus Chriſtus ob ſuam miſericordiam,& pietatem dignatus eſt crucifigi, & mori. Qui cum Patre,& Spiritu ſancto viuit,& regnat &c.

Im-

Digitized by Google

Improperia exprobratica contra dæmones.

AVdi igitur inſenſate, falſe, reprobe, & iniquiſſime ſpiritus, Inimicus fidei, aduerſarius generis humani, Mortis adductor, Vitæ raptor, Iuſtitiæ declinator, Malorum radix, Fomes vitiorum, Seductor hominum, Proditor gentium, Incitator inuidiæ. Origo auaritiæ, Cauſa diſcordiæ, Exercitator malorum, Dæmonum magiſter, Miſerrima creatura, Tentator hominū, Deceptor malorum angelorum, Fallax animarū, Dux hereticorum, Pater mendacij. Fatue beſtialis, Tui creatoris inimice, Inſipiens ebrioſe, Iniquus, & iniquorū caput, Prædo infernalis, Serpens iniquiſſime, Lupe rapaciſſime, Sus Macra, famelica, & immundiſſimà, Beſtia eruginoſa, Beſtia ſcabioſa, Beſtia truculentiſſima, Beſtia crudelis, Beſtia cruenta, Beſtia omnium beſtiarum beſtialiſſima, Eiecte de paradiſo, De gratia Dei, De cæli faſtigio, De loco inenarrabili, De ſocietate, & & conſortio Angelorum, Immundiſſime ſpiritus, Initium omnium malorum, Tranſgreſſor bonæ viæ. Veritatis & iuſtitiæ perſecutor, Auctor fornicationum, Seminator zizaniarum, Diſſipator pacis, Latro diſcordiæ, Peſſime dux tenebrarum, Mortis inuentor, Ianua, & vorago inferni, Crudelis deuorator animarum Omniumq; malorum cauſa, Maligniſſime dæmon, Spurciſſime ſpiritus, Nefandiſſime ſuſurrator, Nequiſſima creatura, Viliſſime apoſtata, Sceleſtiſſime latro, Impijſſima beſtia infernalis, Superbiſſime, & ingratiſſime ſpiritus, Iniquiſſime refuga, tyranne, Omni bono vacuo, Plene, omni dolo, & fallacia, Hominum exterminator, Deriſio totius angelicæ naturæ, Maledicte Satana à Deo, Excommunicatę, à tota cæleſti curia, Blaſpheme, Dei, & omnium Sanctorum, Damnate, à Deo, atque damnandæ, Spiritus Acharontine, Spiritus fuliginoſe, Spiritus tartaree, Filius perditionis, Filij, maledictionis æternæ, Rebelles Dei, & totius cæleſtis curiæ, Serpens crudeliſſime, Draco iniquiſſime. creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob ſuperbiam, & nequitiam tuam.

1. Pet. 1. *Ioan.* *Iſaia 14.* *Mat. 25.*

Audi

Audi (inquam) ſuperbiam tuam, & iniquiſſimi prin-
Ex antiq. Exorciſmis cipis tui. Cum itaque ipſe nequiſſimus Satanas caput tuum, & princeps omnium iniquorum tyrãnidem ſuam, quam ſolum exercere poterat in filios Adæ, & ab ipſo ſeminali ratione propagatos, extendere præſumpſerit in ſummum Imperatorem, Regem regum, & Dominum dominantium, Deum, & omnipotentis
Apoc. 17. Dei filium vnigenitum, Agnum immaculatum, in quo non habebat quidquam; & ob hoc ab ipſo Domino Ieſu Chriſto Saluatore noſtro, qui dilexit, & lauit nos à
Apoc. 7. peccatis noſtris in ſanguine ſuo, ipſe Satanas cum omnibus Angelis ſuis apoſtaticis, de quorum numero tu miſerrime, & inique inuaſor excæcatus exiſtis, à Deo iudicatus, ſuperatus, captiuatus, & vinctus fuerit; & nos omnes in ipſum credentes in virtute Deificæ Trinitatis baptizatos, & alijs ſacramẽtis ab ipſo filio Dei inſtitutis, initiatos, de poteſtate tua iuſtè, & potenter eripuerit. Idcirco ſpurciſſime, maligniſſime, & immundiſſime ſpiritus, in virtute, & poteſtate ipſius ſummi Imperatoris Ieſu Chriſti Domini noſtri, te coniuro, ✠ & per omnia alia, quibus potes conſtringi, ligari, fugari, & cruciari, & de loco ad locum mitti, vt quam citius exeas ab hac creatura Dei N. & blaſphemate, Chriſti, cum omnibus adhærentibus, & tibi fauentibus, quam Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſuo ſanguine dignatus eſt redimere, & à faucibus tuis eripere. Da igitur locum Spiritui ſancto, per hoc ſignum ſanctæ ✠ Crucis Domini noſtri Ieſu Chriſti. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te maledicte ſpiritus, & ſæculum per ignem. Amen.

Coniuratio.

Ex antiq. Exorciſmis NEc te lateat, maledicte dæmon, nec te lateat creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternũ ob ſuperbiã tuã, imminere tibi pęnas, imminere tibi tormẽta, diẽ Iudicij ſempiterni, diemq; qui venturus eſt, velut clibanus ardens, in quo tibi, atq; angelis tuis ſẽpiternus erit pręparatus interitus, ideò pro tua nequitia damnate, atq; damnande, da honorẽ Deo

✠ viuo

✠ viuo, & vero; da honorem Ieſu ✠ Chriſto filio eius Domino, & ſaluatori noſtro; da honorem Spiritui ✠ ſancto paraclyto, & tremens, gemenſq; ab hac creatura Dei N. diſcede, cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, ſignaturis, & facturis tuis, ad eam numquam rediturus, per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſęculum per ignem. Amen.

Exprobratio in ſatanam.

AVdi ergo, ò miſerrime, & iniquiſſime ſpiritus, qui tam immenſa, atque ineffabilia dona à tuo conditore in principio tuæ conditionis recipiſti; audi (inquam) tu, qui in ſignum maxime ingratitudinis tuę, non ſolum rebellis, & ingratiſſimus extitiſti, ſed etiã vice illius ab Angelis, ab hominibus, & à Chriſto adorari voluiſti, Deus enim omnipotens, magnus, admirabilis, cum ab æterno in ſe beatus exiſtens, nulla creatura indigeret, ex ſua tamen bonitate, & ineffabili potẽtia te, & omnes angelos creando, tãta pulchritudine ſapientia, & magnitudine exornauit, vt aſtra matutina eſſe poſſent. Quod cernens ille maledictus Lucifer, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, non ſolum gratias de immenſis donis ſuo creatori nõ reddidit, ſed vt rebellis, & ingratiſſimus, contra ipſum pugnare cœpit. Qui licet nullam cauſam veram inimicitiæ aduerſus Deum haberet, falſam tamen ſibi confinxit; Cum enim Deo benedicto ex ſua mera liberalitate, naturam Angelicam creando, maximis muneribus, donis, & gratijs decorare placuiſſet, ille in ſignum maximæ ingratitudinis ſuæ contra Deum ſuperbiendo, dedit terga conditori ſuo. O ingratitudinem maximam, & inauditam temeritatem, æternali igne exurendam. Sed quomodo illud ſufferre iam potes, quod omnipotens Deus de tui principis ſingulisq; veſtrum pulchritudine, ſcientia, & magnitudine per Ezechielẽ prophetam profitetur, & dicit: Tu ſignaculum ſimilitudinis; & cuius ſimilitudinis, niſi ſanctiſſime atque adorandæ Trinitatis? quæ eſt magnitudo, ſapientia, & pulchritudo Patris, & Filij, & Spiritus ſancti; cuius magni-

Rubertus Abbas de vict. verbi Dei.

Ezech. 28.

Ezech. 27.

magnitudine,ſapientia,& pulchritudine adeò partici-
paſtis,vt ſignaculum ſimilitudinis appellaremini. Ple-
nus ſapientia,& perfectus decore,quia ſpecioſum (in-
quit Dominus Deus) fecit illum, in delitijs paradiſi
Dei fuiſti. At tu vecors,cum in tanto honore eſſes, nō
intellexiſtis, ſed hæc omnia in materiam ſuperbiendi
vertiſti. O miſerrime,quo nulla creatura miſerior,non
ſufficiebat tibi tuoq; principi tanta largitas tui condi
toris,niſi ille à vobis vt Deus diceretur, vel exiſtima-
retur,niſi ipſe Lucifer appellaretur Deus,niſi adorare-
tur ab Angelis vt Deus,niſi prędicaretur,& ipſe increa
Ezech. 28. tus? Negando quippe Deum ſuum conditorem eſſe,
auſus eſt aſſerere,ſe Deum eſſe. Ego (inquit) feci me
ipſum,Deus ego ſum,& in cathedra Dei ſedi. Delibe-
raſti apud te, ò beſtia infernalis, cum tuo principe Lu
cifero, atque propoſuiſti in corde tuo dicens: Aſcen-
Iſaia 14. dam ſuper altitudinem nubium, & ero ſimilis altiſſi-
mo. Nimirum nubium nomine, ceteros angelos ille
maledictus princeps tnus cognominauit ob magnitu-
dinem,& pulchritudinem ſuam; quia ſuperbia tumēs,
magnus videbatur in oculis proprijs; ex quo tumore
tanto omnes angelos ſemetipſo viliores reputauit,
quanto nubes candidæ, & lucidæ obſcuriores ſunt ſo-
le quia arbitrabatur ſe eſſe tanquam Sol,& lux,qua nu
bes indigent,vt illuſtrentur,& pro tali haberi volebat,
Sed re vera,ò miſer, res non ita ſe habuit. Iſta profe-
ctò determinatio cordis tui erat contraria propoſito
Dei, erat (inquam) contraria verbo, veritatiq; Dei,
quod & euentus probauit. Dicebas enim in corde tuo:
Ibidem. In cælum conſcendam,ſuper aſtra cæli exaltabo ſoliū
meum,ſedebo in monte teſtamenti,in lateribus Aqui-
lonis,aſcendam ſuper altitudinem nubium, & ero ſi-
milis altiſſimo. Nonne in cælo eras, quando de cælo
ob ſuperbiam tuam deiectus fuiſti? Nonne ſuper altu-
dinem nubium aſcenderas, cum omnes Angelorum
choros, quumuis aſtra Dei eſſent, vt nubes compara-
Iſaia 14. tione tui reputaſti? Quid eſt,ò miſerrime ſpiritus, qđ
dixiſti: in cælum aſcēdam,niſi tumor ambitionis,quo
plenus exiſtens, ambiebas aſcendere in cælum, vt cæli
teneres imperium? ſic exaltare ſuper aſtra Dei ſolium
tuum

Digitized by Google

tuum volebas, ſic aſcendere ſuper altitudinem nubiũ, vt adorareris, & honorificareris concentu Angelorũ, vt fieres ſimilis altiſſimo. Hæc omnia ille maledictus princeps tuus Lucifer in corde ſuo proponens, cœpit circõuenire omnes Angelos & in ſententiam ſuam conatus eſt deducere;cõfidens vt erat plenus ſapientia, ꝙ efficaciã haberet ad perſuadendum ſe Deum eſſe,& vt Deus ab illis crederetur,atq; adoraretur. Quem putaret ex omnibus Angelis inueniri poſſe,qui ipſo dicẽte: Ego creatura Dei non sũ,ego à nullo factus sũ,ego fecimeipſum,obuiaret illi,& diceret;falsũ tu loqueris? *Ezech.* 28
Quem timeret poſſe Dei teſtem inueniri, qui teſtificaretur, & diceret: ille te fecit, cùm nullus ante ipſum creatus fuerit, qui hoc poſſet teſtificari. Cum igitur nullumputaret habere ex omnibus Angelis conſciũ ſuæ creationis,qui dicere poſſet,ego vidi, vel audiui, eò quod ille primus conditus fuerit,quem putaret poſſet ſtare contra ſe teſtem? Arbitratus eſt enim nullum inueniri poſſe,qui eum de mendacio poſſet arguere,& creationis eius poſſet proferre teſtimonium. Sed decipiebaris,ò Lucifer,decipiebaris(inquam)quia in principio erat Verbum,& Verbũ,erat apud Deum,& Deus *Ioan.* 1.
erat Verbum,& hoc erat in principio apud Deum. Ipſe enim Filius Dei,& Verbum æterni Patris,& veritas infallibilis, contra tuum mendacium omnibus Ange- *Ioan.* 8.
lis teſtificari potuit, quod mendax ab initio fuiſti, & quod mendacium loquebaris, cum ipſe ante omnia ſine principio extiterit,& quod audiuit,& vidit,imò fecit,hoc teſtificari potuit.Et quid non vidit, & non audiuit,qui omnia vidit,antequam fierent? Nam omnia per ipſum facta ſunt, & quòd factum eſt in ipſo vita *Ioan.* 8.
erat. Vidit ergo te Filius Dei,Verbum Patris,ò miſerrima creatura;vidit(inquam) te, cũ fieres,& antequã fieres:quia per ipſum factus fuiſti, & ideo poterat teſtificari de te,quod falſa locutus es, & quod eſſes,& creatus,& vt lumen poterat illuminare oculos mentis An- *Ibidem.*
gelorum, & inſtruere ſpiritum agnina cognitione veritatis ad cognoſcendum non ſolum quæ præterita, & præſentia ſunt,verum etiam,& quæ futura eſſent.& illis prædicare quod per os Moyſi locutus eſt. Videte,

quod

quod ego ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me
Deut. 31. Tu autem, ò nefandiſſime ſpiritus, tua ſuperba elatione tumidus, & affectu propriæ excellentię excæcatus, electiua voluntate ad propriam excellentiam ita tuã conſiderationem inclinaſti, quod tui caſus conſiderationem habere noluiſti. Inflatus enim nobilitate naturæ, ſuper omnem creaturam exaltari voluiſti; & nõ ſolum ijs omnibus inferioribus dominari, verum etiã ſimilis Altiſſimo fieri voluiſti. Sed audi, quid admirabilis conditor vniuerſorum contra tuam ſuperbiam
Iſaia 14. per Iſaiam prophetam dicat: Ad infernum detraheris, ò ſpiritus ingrate, atq; ſuperbiſſime: quia nihil æquius quàm humiliare ſuperbum, Audi (inquam) admirationem, qua de tua ſuperbia illi cæleſtes ſpiritus mirãtur. Audi, & ipſummet Deum, quid cum exprobratione cõtra te per Iſaiam prophetã dicat: Quomodo (inquit) cecidiſti de cælo Lucifer, qui mane oriebaris? Illud vero, miſerrime, quomodo ſufferre iam potes, quod Deꝰ omnipotens de tua felicitate per Ezechielem prophe-
Ezec. 28. tam profitetur, & dicit: Tu ſignaculum ſimilitudinis, plenus ſapientia, perfectus decore, in delitijs Paradiſi Dei fuiſti. Poſui te in monte ſancto Dei. In medio lapidum ignitorum ambulaſti, perfectus in vijs tuis, à die conditionis tuæ donec inuenta eſt iniquitas in te. Et eleuatum eſt cor tuum in decore tuo peccaſti, & eieci te de monte ſancto Dei, & perdidi te, ò Cherub; de medio lapidum ignitorum, quorum conſortio te indignũ effeciſti. Et vnde hæc omnia tibi euenerunt, ò miſer dæmon? non aliunde profectò, quàm ex ſuperbia, & inuidia tua, quam habuiſti, quando ſtatim ab exordio tuæ conditionis, præuidens rationalem creaturam in vnitate perſonæ filij Dei aſſumendam, inuidiſti. Sed, ò miſer, quid tibi profuit tua ſuperbia, & inuidia? Nihil profectò; immo illa ad infernum te detruſit: cum enim à Deo benedicto, poſt tuam creationem tibi reuelata fuiſſet Incarnatio filij Dei, quem dominatorem vniuerſorum conſtituerat, & fideliſſimum mediatorem; vt per hæc, qui vellent, à natura ad gloriam per meritũ Chriſti, & gratiam aſcenderent; & qui nollent, à natura ad pęnam ruerent, tu nefandiſſime ſpiritus, tua ſu-

rbia

perbia inflatus, cum tuis ſatellitibus contempſiſtis inferiori naturæ ſubijci. & inuidiſtis Incarnationi Chriſti, atque exaltationi generis humani. Cum boni Angeli fideliter huic Incarnationi fauerent, & gratiarum actiones, ipſum laudantes agerent, & interna mentis exultatione iubilantes de Chriſti Incarnatione, & de eius ſapienti diſpoſitione in ſua gratifica ſaluatione. Qui ſublimiter te Deo ſentientes, ad eius gloriam afficiebantur, & pro tradita ſibi facultate contra vos pugnantes, pio affectu nitebantur. Quibus non valuiſtis reſiſtere, licet omni veſtro conatu, inordinatoq; affectu Beatorum Angelorum obedientiam ſubuertere niteremini. Non valuiſtis (inquam) reſiſtere Beatis Angelis; neque gratiæ, qua pugnabant; quia gratia in omnibus eſt ſublimior, & validior, quàm natura, qua cõtra ſanctos Angelos præliabamini; Et etiam, quia ſancti Angeli vicerunt in ſanguine Agni; ideo non præualuiſtis, neque locus veſter inuentus eſt amplius in cælo, ò miseram, & infelicem commutationem. Conſidera, ò beſtia infernalis, & perſpice ex quanta beatitudine exploſus, in quantam miſeriam, de cælo ruens deſcenderis. Ex quanta ſublimitate, in quantam profunditatem demerſus fuiſti. Ex quãtis diuitijs, ad quã tam miſeriam, & calamitatem deueniſti. Ex quanta luce ad obſcuriſſimas, & intenſiſſimas tenebras proiectus fuiſti. Ad infernum, ad infernum detraheris, ò ſpiritus ingratiſſime, in profundum laci, in abyſſum ſcilicet, in quo infinitæ miſeriæ, & calamitates tibi, & omnibus damnatis aderunt. Ibi enim inuenitur fletus, & gemitus, vlulatus, & cruciatus, clamor, & tremor, timor, labor, & dolor, ardor, & fœtor, obſcuritas, & anxietas, acerbitas, & aſperitas, calamitas, & egeſtas, anguſtia, & triſtitia, obliuio, & confuſio, torſiones, & pũctiones, amaritudines, & terrores, fames, & ſitis, frigus & calor, ſulphur, & ignis ardens, atque omnia mala, quæ excogitari poſſunt, tibi præparata ſunt. Hic locus inferni, loco illius magni domicilij, quod ex maxima peruerſitate tua perdidiſti, tibi & omnibus complicibus tuis præparatus eſt. Hic locus, loco principatus,

Apoc. c. 12.

Rupertus vbi ſupra.

Iſaia 28.

D. Aug. in lib. Medit.

Canon Iuda.

quem non ſeruaſti, tibi & omnibus angelis tuis apoſtaticis aderit, quia ſub caligine, vinculis æternis ob malitiam tuam, Deus omnipotens, te reſeruauit, ac pœnis æternis deputauit.

Coniuratio.

Ex antiquis exorciſmis. AVdi ergo creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum, propter tuam nequitiã, audi ſpiritus immunde, ſceleratiſſime, nefandiſſime, & iniquiſſime, vbicumque latitas in corpore iſtius creaturæ Dei N. adiuratus per nomen æterni Dei, & ſaluatoris noſtri Ieſu Chriſti, necnon per tot, & tanta myſteria, cum tua victus inuidia, tremens, gemenſque ab ea diſcede. Nihil enim tibi ſit commune cum iſto famulo Dei N. cæleſtia cogitante. Da igitur honorem ✠ aduenienti Spiritui ſancto, qui ex ſumma cæli arce deſcendens, perturbatis fraudibus tuis, Diuino fonte purgatum pectus ſanctiſſimum Dei templum, & habitaculum perfecit, & ab omnibus penitus noxijs præteritorum criminum in baptiſmo liberauit, vt ſic perenniter Deo gratias ſemper referat, & benedicat nomen ſanctum eius in ſæcula ſæculorum. *Ex Flagello dæmonũ.* Quod ſi more tuo beſtialiſſimo mandatis, & præceptis meis tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempſeris, per omnia ſupradicta verba, & adiurationes, contra te coniuro Luciferum, & omnes ſpiritus infernales, quatenus per virtutem ſanctiſſimi nominis Dei Tetragrammaton, & per paſſionem Domini noſtri Ieſu Chriſti contra te, & omnes tibi fauentes omni ſua ira, indignatione, & furore irruant, & inſurgant, & te ad infernum ducant, & in locum duriorem te præcipitent, & ligent, ibi omnibus pœnis, & cruciatibus acrius, & durius ſolito cruciandus, quia tantis, & tam ſacratiſſimis, ac ſanctiſſimis nominibus, & verbis, ac myſterijs Dei rebellis fuiſti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & ira, ac indignatio Beatæ Virginis MARIAE, & omnium

Ange-

Digitized by Google

Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cæleſtis veniant, & feſtinanter deſcendant ſuper te, ſpiritus ingratisſimæ, & omnes tibi fauentes. Et ego, vt miniſter Chriſti (licet immeritus) tibi præcipio iniquiſſime proditor, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipſam ſanam, & liberam nobis dimittas fractis omnibus ligaminibus, quibus in hoc corpore teneris. Per eum qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Mat. 25.*

Explicit Exorciſmus quartus.

EXORCISMVS V.

TERRIBILIS,

ADVERSVS DAEMONES comprimentes corpora humana.

Exorciſta accedens ad coniurandum, omni deuotione, qua poterit, peracta præparatione ſæpius dicta, procumbens ante altare, corde humiliato, ſpirituq; contrito, faciat ſibi ſignum ſanctæ Crucis, & dicat.

IN nomine ſanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Pa ✠ tris, & Filij & Spiritus ✠ ſancti. Amen. Miſerere mei Deus, ſecundum magnam miſericordiam tuam, *totum.* Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſon. Pater noſter. *totum.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me feſtina. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie omnium malignorum ſpirituum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Pſal. 5.

Oratio.

Ex antiq. Exorciſmis

DOmine Deus Pater omnipotens, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob, omnium credentium ſalus omnipotens, & ſempiterna, qui ſemper exaudis clamantes ad te corde deuoto, & animo contrito. Te deprecor, vt me exaudire digneris clamantem ad te. Exaudi Deus meus vocem deprecationis meæ, & da mihi veram, humilemque contritionem, & pœnitentiam de peccatis meis. Da mihi, quæſo, Domine Deus omnipotens virtutem, & potentiam expellendi hos dæmo-

dæmones inimicos tuos ab hac creatura tua N. quam prætioſo ſanguine filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti dignatus es ab eorum tyrannica ſeruitute eripere. Libera eam Domine Deus omnipotens, per merita ſanctiſſimæ paſſionis eiuſdem filij tui, ab omnibus ſpiritibus immundis, ſicut miſericorditer liberare dignatus es Adam de Inferno, Petrum de carcere, Paulum de vinculis, Teclam de tribus tormentis, Suſannam de falſo crimine, Lazarum de monumento, Ionam de vẽtre cæti, Loth de Sodoma, & tres pueros de camino ignis ardentis, Danielem de lacu Leonum, Dauid de gladio maligno, & Mariam Magdalenam de ſeptem dæmonijs liberaſti; ita liberare digneris hunc famulum tuum N. à diabolo illum vexante, & die, ac nocte eum infeſtante, & omnibus alijs immundis ſpiritibus, & eum perducere digueris ad gratiam veræ liberationis, & ſuæ priſtinæ ſanitatis. Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in virtute Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Act. 12. *Matth. 16.*

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione; & conuerſus ad dæmoniacum, tenens manum dexteram ſuper caput vexati, dicat ſequentia verba.

SIcut Dñs noſter Ieſus Chriſtus poſitus fuit in ligno ſanctæ Crucis, & ibi pro noſtra ſalute mori voluit; & deſcendens ad inferos, dixit: Attolite portas principes veſtras, & eleuamini portæ æternales, & ibi ligauit, Luciferum; ita in virtute eiuſdem Domini noſtri Ieſu Chriſti potentiſſimi Saluatoris noſtri, ego ligo omnem potentiam tuam, & omnium ſociorum tuorũ exiſtentium in corpore huius creaturæ Dei N. ita vt non habeas virtutem nocere illi, neque alicui creaturæ, ſigno ſanctę Crucis conſignatæ. In nomine Pa ✠ tris, & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Pſal. 23.

Hic Exorciſta oſtendendo crucem dæmoniaco, dicat alta voce.

Ecce Crucem ✠ Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugitẽ

partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Poſtea lege ſequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Lucam.
℟. Gioria tibi Domine.

Cap. 11. IN illo tempore. Erat Ieſus eijciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cum eieciſſet dæmonium, locutus eſt mutus, & admiratæ ſunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Belzebub principe dęmoniorum eijcit dæmonia. Et alij tentantes, ſignum de cælo quærebant ab eo. Ipſe autem, vt vidit cogitationes eorum, dixit: Omne regnum in ſeipſum diuiſum, deſolabitur; & domus ſupra domum cadet. Si autem & Satanas in ſeipſum diuiſus eſt, quomodo ſtabit regnum ipſius, quia dicitis in Belzebub eijcere me dæmonia? Si aũt ego in Belzebub eijcio dæmonia, filij veſtri in quo eijciũt? Ideo iudices veſtri erũt. Porro ſi digito Dei eijcio dæmonia, profectò peruenit in vos regnũ Dei. Cũ fortis armatus cuſtodit atrium ſuum, in pace ſunt omnia quæ poſſidet. Si autem fortior illo ſuperueniens vicerit eum, vniuerſa arma eius auferet, in quibus confidebat, & ſpolia eius diſtribuet. Qui non eſt mecum, aduerſum me eſt. Et qui non colligit mecum diſpergit. Cum immundus ſpiritus exierit ab homine, ambulat per loca inaquoſa, quærens requiem, & non inueniens, dicit: Reuertar in domum meam vnde exiui. Et cum venerit, inuenit eam ſcopis mundatam, & ornatam. Et tunc vadit, & aſſumit ſecum ſeptem alios ſpiritus nequiores ſe, & ingreſſi habitant ibi, & fiunt nouiſſima hominis illius peiora prioribus. Factum eſt autẽ, cum hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit, & verba, quæ ſuxiſti. At ille dixit: Quinimo, beati qui audiunt verbum Dei, & cuſtodiunt illud. ℟. Laus tibi Chriſte.

Deinde Exorciſta dicat ſequentem Orationem.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui ſedens ſuper thronum æternæ maieſtatis tuæ Eccleſiam tuam ſemper conſeruas, qui ſeruis tuis ſeruantibus mãdata tua, æternam beatitudinẽ largiri, & eos in illa cæleſti Hieruſalem noua, clarificare promiſiſti, præſta nobis, qui ſumus Domine ſancte pater, vt per virtutem vnigeniti filij tui Ieſu Chriſti Domini noſtri, qui tecum in maieſtatis æqualitate exiſtit, hos dęmones famulum tuũ N. vexantes, eradicare valeam, vt tua miſericordia, ab hac oppreſſione liberatus, tandem ad cęleſtem patriã peruenire mereamur. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. *Matt. 28.*

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum. Poſtea viriliter, ac forti animo incipiat dæmones adiurare, nihil heſitas, paſſim applicando reliquias naribus vexati.

Coniuratio.

IN virtute ſanctæ, & indiuiduæ Trinitatis Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus ✠ ſancti; ad honorem, & gloriam Beatiſſimæ, ſemperq; Virginis Mariæ, & totius cæleſtis curiæ, ego coniuro vos ✠ ſpiritus malignos, dæmones infernales, Dei rebelles: ſpiritus Acherontini, qui veſtra obſtinata, & deprauata voluntate lædere, vexare, & occupare hanc creaturam Dei N. nõ ceſſatis, per illum incomprehenſibilem, inuiſibiem, & omnipotentiſſimum Deum, qui omnia ex nihilo fecit, qui vos in tanta dignitate, ſua omnipotẽti manu creauit, & vt ingratiſſimos, & contra veſtrum factorem ſuperbientes, è conſortio iuſtorum, & cæleſtium ciuium vos deiecit, per ipſum (inquam) vos coniuro, adiuro, cogo, & conſtringo, & ſtrictiſſime mando, ac potẽtiſſimè vobis impero, & per cælum nouum, & terram nouam, ac per ciuitatem ſanctam Hieruſalem, quam *Gen. 1.*

B. Ioannes, vidit deſcendentem de cælo, à Deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo, quæ eſt ciuitas Dei in ſanctorum ciuium congregatione, in qua amplius Sancti non erunt hoſpites, & aduenæ, ſed ciues ſanctorum angelorum, & domeſtici Dei. Eſt ſancta in
Ephes. 2. gratiæ confirmationem, quia nullus meretur ſanctus nominari, niſi cum ſublata fuerit poteſtas peccandi. Eſt Hieruſalem, ò inique dæmon, in pacis quietatio-
Ephes. 4. ne; & noua in vetuſtatis expoliatione. Eſt deſcendens de cælo in Chriſti humilitatis imitatione, qui deſcendens per humilitatem ipſe aſcendit per poteſtatem. Eſt parata denique, & ornata viro ſuo, in virtutum decoratione, quia eſt ornata omni lapide pretioſo. Per hæc, & omnia alia, quibus in nomine Ieſu poteſtis cõſtringi, cogi, coarctari, & adiurari, ego vos conſtringo, vt remota omni fallacia, & dolo, licet inuiti, & coacti contra veſtram proteruam, & ſceleratam volũtatem, deſinatis vexare hanc creaturam Dei N. quam tam inique, atque impiè tantum moleſtaſtis, & eam non comprimatis, & præcipio vobis, vt ſurſum ad lingua aſcendatis, & mihi dicatis quare in hanc creaturam ingreſſi eſtis, ſi vnus, vel plures eſtis, & quomodo exire debeatis, per quem Sanctum, vel Sanctam: deinde vobis impero, vt ſine læſione huius creaturæ Dei N. & omnium aſtantium, cum ſigno euidenti exeatis, alioquin per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti vos in ſtagnum ignis, & ſulphuris condemnabo in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta inquirat à dæmonibus, cum ſe manifeſtauerint, quidquid expedire videbitur ad obſeſſi liberationem; ſed caueat ab eorum familiari colloquio, ne ab illis decipiatur, deinde ſic proſequatur.

Oratio.

Ex Dion. de 4. nomiſ. O Omnipotens ſempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus exiſtens, ſecundum immenſam ſapientiam, & infinitam prouidentiam tuam, homines, & angelos electos ad æter-

æternam,& immarceſſibilem, cæleſtemque beatitudinem, & contemplationem tuæ Diuinæ eſſentiæ æternaliter prædeſtinaſti, vbi cum Filio tuo,& Spiritu ſancto, te æterno, & infinito gaudio in illa beatiſſima, & perenni viſione fruentur: vbi de ſua æternali, ac firmiſſima beatitudine ſecuri in illa cæleſti patria omni lætitia iucundabuntur. Tu Domine ſancte Pater, qui Angelos tibi, tuæque immenſæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in ſua creatione acceptis rebelles, & ingratiſſimos è cælo eijciens, ad infernale ſupplicium, tua immenſa virtute, & potentia deputaſti. Per pietatem, & miſericordiam illam, qua iuſtos ſaluas, te humiliter exoro, ac depreco, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi miſericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & ſuæ ſanitati reſtitutus, tibi in Eccleſia tua gratiarum referat actiones. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ ſpurcisſime dæmon, per illud cælū nouum, quod B. Ioannes vidit, in quo ipſe incomprehenſibilis Deus ſeipſum clarisſimè omnibus Sanctis ſuis manifeſtat, & vbi excellentius operatur, in quo valde deſiderabile, & iucundum eſt intereſſe, & cohabitare illi ineffabili, amoroſæ, ſpecioſiſſimæ ordinatiſſimæ, ſapientisſimæ, potentisſimæ, & nobilisſimæ ſocietati cæleſtis curiæ, cui etiam iucundisſimum eſt intereſſe propter mutuam eius caritatem, qua illi beatisſimi ſpiritus, ſummo amore, Deum ſuper omnia, & ſuos conciues in ordine ad ipſum diligunt, vbi amore æternali amant ſuum Regem, quem totus cæli exercitus cum maxima, ſummaq; lætitia, & inæſtimabili ardore, ac feruore dilectionis indeſinenter laudat; vbi iuſti fulgebunt ſicut Sol in conſpectu Dei. Sed, ô miſer & iniquisſime ſpiritus, quomodo ſuſtinere vales recordationem illius æternæ felicitatis, quam ſic miſerabiliter deſeruiſti? qui in tanta nobilitate creatus, contra tuum conditorem cornu erexiſti, & vice lau-

Dion. Cart. de 4. nouiſ.

Matt. 13.

dis,

dis,quam ex tot beneficijs, & gratijs illi reddere tenebaris,illum blaſphemare cœpiſti,quem laudare debueras. Quid ergo mirum eſt,ò ingratisſime ſpiritus,ſi iuſtisſimus Deus ad infernale ſterquilinium te deputauerit, locus verè omnibus miſerijs, & calamitatibus plenus,& ſufficiens ad contundendam, conterendamque tuæ ſuperbiæ audaciam, & temeritatem,vbi man- ducabis linguam tuam præ dolore,& vbi omnia inordinata ſunt,ibi carebis potentia,ſapientia, & pulchritudine tua,quas in tua conditione à Deo recepiſti,vbi etiam loco ſocietatis Dei, & Sanctorum, illam turpiſſimam damnatorum ſocietatem habebis; quam ſumme odio habebis. Vide igitur, ò miſerrima creatura, quam ingens ſit calamitas tua in illo turpisſimo, & horribili,fætidisſimoque loco,& cognoſce,quam aggrauata ſit manus omnipotentis Dei ſuper te, ex operibus malis, quæ in dies procurare non deſinis. Tibi igitur, nefandisſime ſpiritus, præcipio, vt in virture Dei omnipotentis, & totius Curiæ cæleſtis exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N.quem tantum moleſtaſti,& amodo relinquere non deſinis;alioquin terribiliter,& potentiſſimè,in virtute ſupradicta te ad infernum inferiorem condemnabo, vbi durius, & acrius ſolito cruciaberis;quia fuiſti rebellis, & inobediens tuo Creatori diſcede ergo nunc,diſcede ſeductor, & vade ad loca inhabitabilia; vbi nullus ſit acceſſus hominũ, & vbi nulli creaturæ nocere poſſis. Per illum,qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem.Amen.

Apo.c. 16.

Oratio.

Ex Dionyſ. Cart.

DOmine Deus omnipotens,qui ex maxima,& ineffabili miſericordia tua, illam cæleſtem Hieruſalem, & triumphantem Eccleſiam ex Angelis congregaſti,hominesq; ad imaginem,& ſimilitudinem tuam creatos, cæleſtium ciuium conſortio ſociare voluiſti, & ad fruitionem æternæ claritatis tuæ eos adire feciſti,qui te ſine ſine laudando illa faciali viſione tuæ Diuinitatis perenni gaudio, & lætitia æternaliter fruuntur

tur. Te Domine ſancte Pater pijſſime, qui eos de contemplatione tuæ maieſtatis gaudere, de tua pulchritudine ſatiari, & de ſua immortalitate, deque victoria ſuorum inimicorum triumphare, & lætari feciſti, ſupplieciter deprecor per illam incomprehenſibilem, & inæſtimabilem Beatitudinem tuam cæleſtem, qua omnes Sancti beatificantur, vt expellere digneris ab hoc famulo tuo N. omnes dæmones, & ſpiritus infernales dirè eum vexantes, vt ab eorum poteſtate, tua virtute liberatus, te laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amē.

Coniuratio.

Coniuro te, ✠ miſer dæmon, per illam ciuitatem ſanctam Hieruſalem, quam B. Ioannes vidit deſcendentem de cælo à Deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo, & per copioſam, & multiplicem beatudinem, & gloriam Sanctorum omnium, quibus ex omni parte gaudebunt, ſcilicet de beatitudine, perfectione, decore, & eminentia humanitatis filij Dei; de pulchritudine, excellentia, & beatitudine, ac honore B.V.M de omnibus Angelis, & omnibus Sanctis. De vniuerſa beatitudine, gratia, & excellentia eis collata. Gaudebunt (inquam in tui dedecus, ò miſerrime ſpiritus) de feliciſſima ſocietate, & beata communione Sanctorum, qua vnuſquiſque eorum beatitudinem ſuam communicat indicibili iucunditate. Tu autem, beſtia teterrima, quale gaudium tibi erit? Nullum perfectò, ſed ſupplicium, quod tibi, omnibuſque damnatis minatur Chriſtus, dicens: Diſcedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo, & angelis eius. Ibi enim erit carentia felicitatis æternæ, vbi pars veſtra, & omnium iniquorum erit in ſtagno ardentis ignis, & ſulphuris, & vbi erit ſempiterna pœna infernalis, omni alia grauior, & perenne incendium, quo vos, & omnes damnati perpetuò cruciabimini. Ignis quoque infernalis omni alio igne ineffabiliter calidior, pœnaliorq; conſiſtit. Diuerſitas tormentorum, quibus vnuſquiſque veſtrum varijs pœnis torquebitur. Societas deſolata, ac pœnoſa. Horribilior diſpoſitio loci

Dion. Car. vbi ſupra.
Apoc. c. 21
Mat. 25.

ipſius inferni. Et carentia diuinæ viſionis. Hæc,& alia innumerabilia, quæ cogitari non poſſunt, erunt tibi, ô ſerpens infernalis,& omnibus tibi fauentibus, loco illius æternæ beatitudinis, quam ex praua,& iniqua tua obſtinata peruerſitate perdidiſti: Diſcede igitur per virtutem Dei omnipotentis ab hoc famulo Chriſti N. & ne diutius præſumas captiuum tenere hominẽ, pro quo ipſe paſſus eſt,& vade ad loca tibi à Chriſto deputata per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos,& te, nefandiſſime ſpiritus, & ſæculũ per ignem. Amen.

Ibidem.

Hic Exorciſta interroget dæmones de receſſu,& cum ſe exire profitebuntur,præcipiat illis,vt nullũ ex ſocijs relinquãt in obſeſſo. & quòd de cetero non reingrediantur ad vexatum,quòd ſi exire noluerint,proſequatur hoc modo.

Oratio.

2. Cor. 1.

DOmine Deus omnipotens, Pater miſericordiarũ, & Deus totius conſolationis,qui propter maximam pietatem tuam hominem diabolica fraude deceptum,& à tua gratia propter inobedientiam primorum parentum deiectum, per mortem vnigeniti filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti erexiſti; illumque tua immenſa pietate cæleſtium ciuium conſortio aggregare voluiſti; quique rebelles Angelos, tuis immenſis beneficijs ingratos, tuæque gratiæ contemptores, ad infernale ſupplicium,tua iuſtitia deputaſti. Te Domine ſancte Pater ſuppliciter deprecamur, vt per eamdẽ paſſionem,& mortẽ Redemptoris noſtri, hunc famulum tuum N. à dæmonum vexatione eripias,& liberatum,tua clementia cuſtodire digneris. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

Dion. vbi ſupra.

COniuro te,✠ ſcelerate dæmon, iterum per ciuitatẽ illam cæleſtem Hieruſalem, cuius ſtructura erat ex lapide iaſpide,& auro mundo,& fundamenta muri

ri ciuitatis omni lapide precioſo ornata, cuius portæ nitent margaritis, & plateæ eius aurum mundum, cuius templum eſt Deus, & Agnus, qui ſua claritate illuminat illam, in quam nihil coinquinatum intrabit. Hæc eſt ciuitas ciuium supernorum, à qua tu, miſerrime dæmon, ob ſuperbiam eiectus fuiſti, quam Deus ad gloriam ſuam, & vtilitatem ſuarum rationabiliũ creaturarum ordinauit, ad quam aſpirare debueras; quia erat hæreditas tibi à Deo parata in terra viuentium, vbi ipſe glorioſiſſima, incomparabilia, & ineffabilia bona præparauit diligentibus ſe, vbi etiam Deus videtur, non per ſpeculum, & in ænigmate, ſed facie ad faciem. Ingemiſce, miſelle, qui tam ineffabilia bona amiſiſti, quando ſuperbia tumens, dediſti terga conditori tuo, quem laudare debueras. Et ideò Diuina iuſtitia dedit te in vexationem, maledictionem, & in opprobrium ſempiternum, eò quod cognoſcere noluiſti immenſa beneficia tibi à Deo collata, & quia noluiſti bona, ideo in illo perenni inferno tibi, & omnibus damnatis pęna ſpiritualis aderit, quia in te eſt fantaſia proterua, inuidia mordax, rancor amarus, triſtitia opprimens, timor penetrans, & dolor abſorbens, irrationalis concupiſcentia, infructuoſa pænitentia, dolores incomparabiles, conturbatio, & error in intellectu, planctus in oculis, ſtridor in dentibus, fœtor in narib. clamor vlulatuum in auribus, ſitis in lingua fames in ſtomacho, vincula in manibus, & pedibus. Et quod peius tibi erit, optimè cognoſces, quod damnatio tua eſt æterna; quòd omnipotẽti reſiſtere nequibis, quod electi omni felicitate, & gloria repleti ſunt, ex quibus omnibus, grauiſſimam deſperationem, & odium Dei concipies, atque inuidiam in beatos paries, ita quod odio, & inuidia tua omni ex parte voluntas tua vallabitur, quia in omni malitia obſtinata erit. Vide, vide, miſer dæmon, ſi iſta correſpondent ijs, quæ de illa ſancta, & ſemper benedicta ſocietate, & Eccleſia triumphanti dicta ſunt, ò pulcherrimum finem, & præmium quod aſſequutus es ex illa tua contumaci rebellione, præmium profectò tibi, tuæque peſſimæ voluntati optimè conueniens, quo æternaliter fruiturus es, illud

1. Cor. 2.

Mala quadam damnatorum.

tene,

tene, ipſum conſerua, quia ab illo ſemper teneris. Non te pudet, ſerpens infernalis; poſt tantam dignitatem, quam perdidiſti, omni miſeria, & calamitate circumdatus, adhuc obſidere corpora humana? Erubeſce, miſerrima creatura, & fuge ex hoc corpore huius famuli Chriſti N. Dei omnipotẽtis veritus imperia, & ne differas parere mandatis, quia quantò tardius exis, tanto maius tibi ſupplicium creſcit, quia non hominem contemnis, ſed illum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ioan. 15. CReator, & glorificator omnium Deus Pater omnipotẽs, qui tua immenſa pietate creaturas tuas mirabiliter condidiſti, & eas ſaluando, per verbum tuum per quod omnia facta ſunt, mirabilius beatificare voluiſti; qui, vt eorum gloria, & gaudium in illa cœleſti contemplatione eſſet perfectiſſimum, & plenum, omnem lacrymam ab eorum oculis excludere promiſiſti; vt ibi confirmati, & glorificati, & in illa cæleſti fruitione *Apoc. 21.* præmio vitæ æternæ conſecuto, in te æternaliter gaudere poſſint. Te Domine Deus omnipotens ſuppliciter exoramus, vt ſicut eos immenſa clementia tua gloriam adire feciſti, ita tua ineffabili miſericordia liberare digneris hunc famulum tuum N. ab hac peſſima dæmonum vexatione, vt à tyrannica eorum ſeruitute ereptus, nomen ſanctum tuum laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Dion. vbi ſupra. COniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illum, qui promiſit Sanctis ſuis abſtergere omnem lacrymã ab oculis eorum, & quod mors eis vltra non erit, neq; luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra; quia præmium eſſentiale eorum, quod eſt beata viſio Dei omnipotentis, omnia hæc excludet in illa cæleſti contemplatione, in qua ſatiabuntur omnes electi, quia in illa glorificabuntur primò in anima, & poſt Iudicium in corpore; & tanto maius illis inerit gaudium, quanto perfe-

Digitized by Google

perfectius cognoſcent ſe euaſiſſe pericula tentationũ, miſerias præſentis vitæ, & iugum totius iniquitatis. Gaudebunt etenim, quod de vobis (Chriſto duce) præualuerunt, & quod amplius peccare non poterunt; quia in Deo confirmati, & glorificati exiſtunt, & quod omnie eis in bonum cooperentur; poſtremo, quia infernalia ſupplicia euaſerunt; & quia aduerſarios, & perſecutores ſuos, qui eſtis vos, & membra veſtra in inferno torqueri videbunt, ſuper quos zelo iuſtitiæ, & non amore vindictæ gaudebunt; & quia cognoſcent omne malum culpæ, & pœnæ in infernum perpetuò clauſum eſſe. O felices ciues illius cæleſtis patriæ, & milles beati, qui de te, & tuis complicibus triumpharunt in tot aduerſitatibus, tua operatione, & perſuaſione illis intẽtatis. Sed veh vobis maledictis ſpiritibus infernalibus, qui vice Creatoris veſtri nitimini adorari, à quibus oculis Deus oĩpotens, non ſolũ non aufert lacrymas, ſed iuſtiſſime in vos debaccabitur, & immenſitatem ſuæ iuſtitiæ in vobis manifeſtabit, acerbiſſimis pœnis vos affligens, & igne infernali, qui iuſſu ſui Creatoris, miro, & ineffabili modo eſt æſtuans, penetratiuus, & afflictiuus, qui & ſolo aſpectu vltra quam dici queat, terribilis eſt, & deformis, fętulẽtus, immũdus, ac fœtidus tamquam ſulphureus; immo inſtar ſulphurei feruentiſſimi ignis, intenſiſſimum, & fortiſſimum calorem grauiſſimum, intolerabilemque ardorem inducit. Et quantò ignis ille tuo dolore excedit omnem alium calorem, tanto plus frigus infernale ſua vi, & auſteritate ſuperat omnia alia frigora. Et quamuis illa tormẽta infernalia quandoque interrumpantur, nũquam tamen totaliter auferuntur, immo illa interruptio nõ erit vobis ad releuamen, ſed ad acerbiorem, & intolerabiliorem afflictionem, quia tranſibitis ab aquis niuium, ad calorem nimium. Habebitis denique illum locum fœtore maximo, tenebris, fame, ſiti, horrore, clamore, timore, & vlulatu, alijſque tormentis, miſerijs, pœnis, & calamitatibus, ac tribulationibus plenũ, à quibus cruciabimini. Qualis, & quãta tunc erit mæſtitia? quæ deſolatio, quam acerbiſſima deſperatio, ineffabiliſq; anguſtia, & preſſura tua, cum videris te in infer-

Rom.8.

Apoc.c.21.

Iob 24.

Digitized by Google

tene, ipſum conſerua, quia ab illo ſemper teneris. Non te pudet, ſerpens infernalis, poſt tantam dignitatem, quam perdidiſti, omni miſeria, & calamitate circumdatus, adhuc obſidere corpora humana? Erubeſce, miſerrima creatura, & fuge ex hoc corpore huius famuli Chriſti N. Dei omnipotẽtis veritus imperia, & ne differas parere mandatis, quia quantò tardius exis, tanto maius tibi ſupplicium creſcit, quia non hominem contemnis, ſed illum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ioan. 15. CReator, & glorificator omnium Deus Pater omnipotẽs, qui tua immenſa pietate creaturas tuas mirabiliter condidiſti, & eas ſaluando, per verbum tuum per quod omnia facta ſunt, mirabilius beatificare voluiſti; qui, vt eorum gloria, & gaudium in illa cœleſti contemplatione eſſet perfectiſſimum, & plenum, omnem lacrymam ab eorum oculis excludere promiſiſti; vt ibi confirmati, & glorificati, & in illa cæleſti fruitione præmio vitæ æternæ conſecuto, in te æternaliter gaudere poſſint. Te Domine Deus omnipotens ſuppliciter exoramus, vt ſicut eos immenſa clementia tua gloriam adire feciſti, ita tua ineffabili miſericordia liberare digneris hunc famulum tuum N. ab hac peſſima dæmonum vexatione, vt à tyrannica eorum ſeruitute ereptus, nomen ſanctum tuum laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen.

Apoc. 21.

Coniuratio.

Dion, vbi ſupra. COniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illum, qui promiſit Sanctis ſuis abſtergere omnem lacrymã ab oculis eorum, & quod mors eis vltra non erit, neq; luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra; quia præmium eſſentiale eorum, quod eſt beata viſio Dei omnipotentis, omnia hæc excludet in illa cæleſti contemplatione, in qua ſatiabuntur omnes electi, quia in illa glorificabuntur primò in anima, & poſt Iudicium in corpore; & tanto maius illis inerit gaudium, quanto

perfe-

perfectius cognoſcent ſe euaſiſſe pericula tentationũ, miſerias præſentis vitæ, & iugum totius iniquitatis. Gaudebunt etenim, quod de vobis (Chriſto duce) præualuerunt, & quod amplius peccare non poterunt; quia in Deo confirmati, & glorificati exiſtunt, & quod omnia eis in bonum cooperentur; poſtremo, quia infernalia ſupplicia euaſerunt; & quia aduerſarios, & perſecutores ſuos, qui eſtis vos, & membra veſtra in inferno torqueri videbunt, ſuper quos zelo iuſtitiæ, & non amore vindictæ gaudebunt; & quia cognoſcent omne malum culpæ, & pœnæ in infernum perpetuò clauſum eſſe. O felices ciues illius cæleſtis patriæ, & milles beati, qui de te, & tuis complicibus triumpharunt in tot aduerſitatibus, tua operatione, & perſuaſione illis intẽtatis. Sed veh vobis maledictis ſpiritibus infernalibus, qui vice Creatoris veſtri nitimini adorari, à quibus oculis Deus oĩpotens, non ſolũ non aufert lacrymas, ſed iuſtiſſime in vos debaccabitur, & immenſitatem ſuæ iuſtitiæ in vobis manifeſtabit, acerbiſſimis pœnis vos affligens, & igne infernali, qui iuſſu ſui Creatoris, miro, & ineffabili modo eſt æſtuans, penetratiuus, & afflictiuus, qui & ſolo aſpectu vltra quam dici queat, terribilis eſt, & deformis, fętulẽtus, immũdus, ac fœtidus tamquam ſulphureus; immo inſtar ſulphurei ferventiſſimi ignis, intenſiſſimum, & fortiſſimum calorem grauiſſimum, intolerabilemque ardorem inducit. Et quantò ignis ille tuo dolore excedit omnem alium calorem, tanto plus frigus infernale ſua vi, & auſteritate ſuperat omnia alia frigora. Et quamuis illa tormẽta infernalia quandoque interrumpantur, nunquam tamen totaliter auferuntur, immo illa interruptio nõ erit vobis ad releuamen, ſed ad acerbiorem, & intolerabiliorem afflictionem, quia tranſibitis ab aquis niuium, ad calorem nimium. Habebitis denique illum locum fœtore maximo, tenebris, fame, ſiti, horrore, clamore, timore, & vlulatu, alijſque tormentis, miſerijs, pœnis, & calamitatibus, ac tribulationibus plenũ, à quibus cruciabimini. Qualis, & quãta tunc erit męſtitia? quæ deſolatio, quam acerbiſſima deſperatio, ineffabiliſq; anguſtia, & preſſura tua, cum videris te in

Rom. 8.

Apoc. c. 21.

Iob 24.

infer-

Digitized by Google

infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi! ò miſerrime, quo nulla creatura miſerior? quid facies tunc in illo tremendo Iudicio, vbi non licebit tibi pœnitentiam agere? Sed, ò miſer, & venenoſe ſerpens infernali, crede mihi, quod non habebis tempus differendi, cum iam ad infernum detractus ſis, ob ſuperbiam, & peruerſitatem tuam; exi ergo tranſgreſſor, exi plene omni dolo, & fallacia; exi (inquam) proterue, & iniquiſſime ſpiritus ab hoc plaſmate Chriſti N. qui ad Eccleſiæ ſuę recurrit præſidia, quem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ad fontem baptiſmatis, dono gratiæ ſuę vocare dignatus eſt, & vade ad ſedes infernales, vbi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta petat propria nomina dæmonum vexantium quod ſi habere non poterit, imponat illis nomina irriſiua, quæ dæmonibus grauiſſima ſunt, & ſi adhuc exire recuſauerint, faciat illis ſuffumigationes horribiles, & fœtentes, vt ſupra, poſtea ſic ſequatur.

Oratio.

Ex Dion. Cartuſ. DOmine Deus omnipotens, lumen indeficiens, qui tua maxima, & immenſa caritate, in illa æterna, & cæleſti patria, lumine tuæ claritatis, omnes Sãctos, & electos tuos illuſtrare non deſinis, & vt te feruentiſſima dilectione, & diſſolubili vinculo caritatis ſuper omnia diligerent, illos perenni gaudio, æternaque lætitia in illa æternali fruitione illos cæleſtes conciues beatificare voluiſti, vbi ante conſpectum tuæ Diuinæ maieſtatis ſtantes, & indefeſſis vocibus te laudantes, iucundantur; præſta quæſumus, vt ſicut tua potentia Angelos rebelles, & tibi inobedientes immenſis pœnis in infernum ſubieciſti, ita tua pietate hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberare digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. 21. COniuro te, ✠ ſpurciſſime dæmon, per illam ſacratiſſimam ſponſam, & vxorem Agni, quam Angelus

lus oſtendit B. Ioanni, ſancta ſcilicet Hieruſalem deſcendentem de cælo, habentem claritatem Dei; quæ non eget lumine ſolis, neque lunæ, quia Deus omnipotens, lumine ſuæ claritatis illuminat illam. Vide miſelle, & conſidera magnam miſeriam, & calamitatem tuam, quam adeptus es, quando derelinquendo creatorem tuum, perdidiſti illam ameniſſimam præſentiã regni cæleſtis, vbi beatiſſimi illi ſpiritus æternaliter, & ineffabiliter fruuntur Deo, perdidiſti (inquam) illã ſuauiſſimam, magnam, ſpecioſam, & nobilem, ſapientem, amicabilem, & concordem politiam cæleſtem, militiamq; ſupernam, & ſocietatem regis æterni, quã infinita maieſtas illius regis omnibus Sanctis eius præparauit; cui millia millium miniſtrant, & decies centena millia aſſiſtunt ei. Coniuro te, ✠ miſer dæmon, per illam affectuoſam, & liberaliſſimam communionem, quam habent illi cæleſtes ciues, qua vnuſquiſq; ſi quid gaudij habet, ſuis conciuibus communicat, & & per eorum plenam, & inuiolabilem concordiam, & & pacem; quia in Deo dulciſſime conquieſcunt. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per pulchritudinem illius cæleſtis ſocietatis, vbi omnes Sancti ſine macula ſtant ante conſpectum Dei in quibus eſt plenitudo virtutum, caritas perfecta, lumen gloriæ, ſplendidiſſima viſio deitatis, conſumata coniunctio, cum fonte totius pulchritudinis, & decoris; vbi ineſtimabiliter delitioſum erit, conſpicere tam ſpecioſiſſimum, ſplendidiſſimum, ſanctiſſimumq; conſortium. Tibi autem, & omnibus amatoribus tuis, ò iniquiſſime ſpiritus, & complicibus qualis ciuitas aderit, non cæleſtis, quia illam perdidiſti, quando ſubijci noluiſti Deo, & Chriſto eius filio, ſicut ipſe decreuerat. Nulla igitur alia, quam infernus in quo cumulus, & congregatio omniũ malorum inuenitur. Quia enim tu, & ſequaces tui, tibi adherentes, impij ſcilicet homines, vt ingratiſſimi peccaſtis contra veſtrum conditorem, in quo peccato interfuit ingratitudo, & irreuerentia Dei, negligentia tui, excæcatio cordis, pigritia, ſeu accidia mentis, ſtultitia inobedientia, peruerſitas, improbus amor, & cõplacentia vana; ſic etiam dignum fuit, vt varijs pœnis

Dionyſius vbi ſup.

Apoc. 7.

Heb. c. 1.

infernalibus affligeremini; quarum quaſdam ſuſtinetis ſucceſſiuè, vt ignem, & frigus; aliquas verò ſimul, vt ignis calorem, moleſtiſſimumq; fœtorem, famẽ, ſitim, tenebras, & horrores, deſperationem mæſtiſſimam, preſſuram, & anguſtiam mentis doloroſiſſimam, & pœnam damni, acutiſſimum, & vehementiſſimum frigus, morſus, turpitudo, & horror vermium edaciſſimorum; & pœnaliſſimus, ac horrendus locus inferni, vt in te
Iob. 20. verificetur illud, quod de damnato dicitur. Vadent, & venient ſuper eum horrores, omnes tenebræ abſcõditæ ſunt in oculis eius; deuorabitque eum ignis, qui non ſucceditur; hæc autem, & omnia alia, quæ in tui miſeria nec dici, nec cogitari, nedũ enarrari poſſunt, erunt ciuitas tua nefandiſſima, tibiq; in præmium tuorum malorum, quæ, impiè egiſti, ignisq; infernalis concrematio ſine lumine, & flamma comburens, ſed tenebras non expellens, ibi habebis mærorem de bonis amiſſis, dolorem de tormentis, pauorem de malis futuris, & numquam terminum habituris. O infelicem, & peſſimam commutationem; dimittere omnia bona,
Pſal. 73. & acquirere ingentia mala. Deſine igitur, & ſi non amore Dei, quem ſumme odio habes, ſaltem timore pœnarum, quæ tibi in dies, ex operibus tuis malignis augentur; deſine occupare hoc templum Chriſti N. & imaginem eius, quam ipſe proprio ſanguine redemit. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui vt electos tuos per illam diuinam, & facialem viſionem ineffabili gloria beatificares, bona inenarrabilia, tua immẽſa clementia præparaſti, & omnia mala ab illo cæleſti regno excluſiſti, vbi in omni decore, gloria, & æterna
Apoc. 21. felicitate te fruuntur, à quâ ſpiritus rebelles, & tibi inobedientes, tua omnipotenti virtute expellendo, ad infernales pœnas, & ſupplicia iuſtiſſimè deputaſti, vt æternali, & perenni igne punirentur; te piiſſime pater omnipotens humiliter exoramus; vt ſicut Sanctos ad glo-

gloriam, & reprobos ad gehennam deputaſti; ita tua immenſa benignitate, hunc famulum tuum N. à dæmonio vexatum liberare, & liberatum, tua gratia cuſtodire digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amē.

Coniuratio.

Coniuro te ✠ iniquiſſime ſpiritus, per illam facialē viſionem, qua Sancti in illa cæleſti patria Deo fruuntur, quæ eſt præmium omnium beatorum, Deum ſcilicet videre, & in Deo vitam habere, eſſe cum Deo, & eſſe in Deo qui eſt ſummum bonum, in quo eſt ſumma felicitas, ſumma iucunditas, vera libertas, perfecta caritas, æterna ſæcuritas, ſecura æternitas. In ipſo eſt vera lætitia, plena ſcientia, omnis pulchritudo, omnis beatitudo, ibi pax ſempiterna, pietas immenſa, bonitas ſempiterna, lux indeficiens, virtus quietiſſima, dulcedo ſuauis, vita perennis, gloria æterna, laus indicibilis, requies ſempiterna, amicitia glorioſa, & concordia dulcis. Ibi ciues Sanctorum, & domeſtici Dei, & cohæredes Chriſti deſcripti ſunt. Conſidera, ò beſtia infernalis, gaudium, & felicitatem illius beatiſſimi Regni, quam perdidiſti, vbi eſt habitatio omnium lætantiū. Ibi enim non eſt ſenectus, nec ſenectutis defectus, & miſeria, nec vllus miſeriæ locus, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in menſuram ætatis plenitudinis Chriſti. Quid, ò miſerrima creatura, hac vita beatius, vbi non eſt paupertatis metus, nec ægritudinis imbecillitas? Ibi nemo iraſcitur, nemo læditur, nemo inuidet. Cupiditas nulla exardeſcit, nullum ibi deſiderium, vel ambitio honoris, aut poteſtatis pulſat. Nullus terror gehennæ, nec mortis inuenitur, ſed immortalitatis munere iucunda vita. Nulla mala tunc erunt, nuſquam diſcordiæ, ſed cuncta conuenientia; quia omnium Sanctorum vna erit concordia, pax cūcta, & lætitia continet, tranquilla, & quieta ſuper omnia. Iugis ſplendor, & tantò clarior, quantò felicior, quia illa ciuitas non egebit lumine Solis, quia Dominus Deus omnipotens illuminabit illam, & lucerna eius eſt Agnus: vbi Sancti fulgebunt vt ſtellæ in per-

Dion. vbi ſupra.

Pſal. 16.

S. Aug. in Manuali 17. cap.

Epheſ. 4.

Apoc. c. 17

petuas æternitates. Ibique nox nulla erit, nullę tenebræ, frigoris, ardoriſvè aſperitas nulla. Verum hæc omnia nihil ſunt reſpectu aliorum, quæ ibi illis beatiſſimis ſpiritibus aderunt. Conſociari ſcilicet choris Angelorum, & omnium cæleſtium ciuium; ſed ſine cõparatione multò glorioſior erit præſentem vultum Dei cernere, incircumſcriptum lumen videre. Superexcellens verò gloria erit, cum Deum in ſeipſo videbimus, & habebimus in nobis, quem cernere finis non erit. Ibi portæ illius ciuitatis nitent margaritis, & eius plateæ auro mundiſſimo ſternuntur, & muri pretioſiſſimis lapidibus conſtant. Ibi amæna ſemper virent, & flores cynnamomum, & balſamum ineffabilem ſuauitatis odorem indeſinenter ſpirant. Ibi pax, & requies, quæ exſuperat omnem ſenſum, & dies æternus, & vnus omnium ſpiritus inueniuntur. Illic certa ſecuritas, ſecura æternitas, æterna tranquillitas, tranquilla felicitas, felix ſuauitas, & ſuauis iucunditas. Ibi incontaminatæ lætitiæ pelagus, ſynceriſſimæ voluptatis torrens, puriſſimæ delectationis abyſſus inuenitur, quòd eſt videre Deum Deorum in Sion; incomprehenſibilem illam ſummæ Trinitatis gloriam cernere; inæſtimabilem illam pulchritudinem clariſſimè contemplari; ineffabilemque illam dulcedinem perfectè guſtare, vnde omnis pulchritudo, & dulcedo promanat. Et cum B.V.M. cum omnibus Angelorum, & omnium Sanctorum choris perpetuum conſortio habere; omneſque cæli ciues agnoſcere, & ſingulis felicitate æterna gratulari. Ingemiſce miſelle, ac nefandiſſime ſpiritus, & ſine vlla ſpe vlula de amiſſione tantorum bonorum, & chariſmatum, quæ dementia; & temeritate tua tàm miſerabiliter perdidiſti. O quàm delectabile eſt illis benedictis ſpiritibus, & Sanctis omnibus introire in potentias Domini, & videre illam Angelorum feliciſſimam ſocietatem, & ſolemnitatem illius ſupernæ lætitiæ: ſuperabundantes diuitias bonitatis Dei intueri. Ibi enim Sancti vident gloriæ decorem, Sanctorum ſplendorem, & regiæ poteſtatis honorem cognoſcunt. Inſuper Patris potentiam: & Filij ſapientiam, ac Spiritus ſancti benigniſſimam bonitatem, & clementiam

Ludouicus Bloſius 31. canonis vitæ ſpiritualis.

Pſal. 70.

&

& totius ſanctisſimæ Trinitatis notitiam cognoſcere.
O quam beatiſſimum erit, Deum in ſe ipſo, ipſum in
nobis, & nos in eo videre. Hæc enim erit ſumma feli-
citas noſtra, quoniam intelligitur in ſuo puro eſſe ſyn- *1. Cor. 13.*
cerisſima Deitas, comprehendetur incomprehenſibi-
lis Trinitas, & Dei arcana patebunt. In cuius viſione
tota mens beatorum ſatiabitur; quia ibi indefeſſa iubi
latio, æterna laus, perenne gaudium, & immenſa feli-
citas illis aderit. Coniuro te ✠ iterum maledicte dæ-
mon, per illum, qui dixit. Ego ſum alpha, & omega,
initium, & finis, qui ſitienti promiſit dare aquam de *Apoc. 21.*
fonte vitæ gratis, qui ſeruos ſuos promiſit glorificare
in illa cæleſti Hieruſalem, vbi nulla triſtitia, ſed ſum-
ma gloria erit, quando ipſe abſterget lacrymas ab ocu
lis eorum; vbi mors non erit amplius, neque luctus,
neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt, quia Do-
minus Deus faciet omnia noua, quando in illo cæle-
ſti tabernaculo, per gloriam habitabit cum hominib.
& ipſi populus eius erunt, & ipſe Deus cum eis erit eo
rum Deus. Coniuro te, ✠ nefandiſſime dæmon, per il-
lum montem magnum, & altum, ſuper quem Angelus *Ibidem.*
ſuſtulit B. Ioannem, quando illi oſtendit ciuitatem
ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cælo, habentē
claritatem Dei, qui eſt Chriſtus; qui humanitas Sal-
uatoris noſtri de vtero virginali nata, ſuper omnes
exaltata eſt, mons (inquam) magnus eſt Chriſtus, ô ini
que dæmon, qui ſua magnitudine replet totum mun-
dum vt Deus, qui per immenſitatem ſuam vbique eſt.
Sed quia altitudini Diuinitatis eſt vnita humanitas *Hier. 23.*
perſonaliter, non ſolum mons magnus, ſed etiam al-
tus eſſe perhibetur. De iſto ergo monte Ioanni ciuitas
ſancta Hieruſalem oſtenditur, quia in eo omnis ædifi-
catio conſtructa creſcit in templum ſanctum in Do-
mino. Quia enim illa ſuperna ciuitas ex viſione, &
æternæ pacis fruitione, ac ſanctorum ciuium congre- *Ephes. 2.*
gatione conſtituitur, ideò Hieruſalem cæleſtis ciui-
tas ædificatur; quæ tamen in hac peregrinationis ter-
ra, dum flagellis percutitur, & tribulationibus, cædun
tur eius lapides, & quotidie quadrantur. Quæ primò
angelo vocatur ſponſa, quando dicit: Sicut ſponſam *Apoc. 21.*

ornatam: deinde vocatur vxor Agni, quia dum hic Eccleſia peregrinatur in terris, deſponſatur Chriſto per fidem, & dilectionem: ſed cum traducta, & copulata fuerit Chriſto, vxor eius erit per eius amplexus fruitionem.

Exprobratio in Satanam.

O Miſerrime, & iniquiſſime ſpiritus, veh tibi creatura damnata, & omnibus ſpiritibus reprobatis, qui tot gaudia, veſtra temeritate amiſiſtis, & in illo terribili, tremendo, & formidabili iudicio ad infernale ſupplicium condemnandi eſtis, vbi ſempiterna vndique tormenta vobis perpetuò infligentur; & vbi turbo diuinæ indignationis, & tempeſtas erumpens, ſuper caput tuum, & omnium iniquorum ſuperuenient. Tunc enim, ô iniquiſſime ſpiritus furor Domini non reuertetur, nec recedet à te, donec in compleat cogitationes cordis ſui, quando dabit vos dæmones, & omnes impios in opprobrium ſempiternum, & ignominiam æternam. Illum igitur metue, ô beſtia infernalis, ante cuius conſpectum omnes Angeli flectunt genua, quem abyſſus contremiſcit, cælum, & terram ac mare pauent, ad cuius imperium vniuerſæ creaturę commouentur, & eius terrore concutiuntur. Contremiſce (inquam) & tu caput omnium iniquorum, iudicem illum, qui metuendus tunc ibi, & omnibus tibi fauentibus apparebit, & rigoroſiſſimè omnia tua nefanda opera diſcutiens, te horribiliter in ſtagnũ ignis, & ſulphuris, & in pœnis perpetuis condemnabit. O ſcelerate, & inique ſpiritus, qui tot mala operari non deſinis, quid reſpondebis illi iuſtiſſimo iudici, quem horribiliter te in illo extremo iudicio, irato, & horribili, indignatoque vultu inſpicere, acerrimè increpari, & totaliter deſpicere, maximeq; vituperare, & æternaliter reprobare videbis? Exiſtimas forſitan, ô miſelle, quòd tu effugies manum Dei grauiſſimam, quæ ſuper te ventura eſt? Firmiſſimè tene, & nullatenus dubites; quia certiſſimè adueniet dies illa horribilis, & indignatione plena. O qualis, & quanta tunc erit confuſio

Hier. 23.

Phil. 2.

Matt. 25.

tua, coram vniuerſitate Angelorum, & omnium creaturarum à ſummo iudice accuſari, confundi, & de tuis iniquitatibus propalari. Quàm intolerabile, & extremum dedecus, & opprobrium tibi erit, quando omnia tua ſcelera, & peccata perenni, ac æternali igne infernali punientur? Qualis meſtitia? quæ deſolatio? quam acerbiſſima deſperatio? ineffabiliſque anguſtia, & preſſura tibi, & omnibus iniquis erit, cum te videris reprobari, & in infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? vbi nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat, & vbi acerimè cruciaberis: qui locus verè tibi, & omnibus à Deo auerſis, omnique malitia, obſtinatis, vt viliſſimus, ſordidiſſimus, fœtidiſſimus, obſcuriſſimus, ac ſolo aſpectu horribiliſſimus debetur, vbi nulla requies inueniri poteſt, ſed continuus dolor, ſæua vexatio, lacrymabilis, ac mœſtiſſimus fletus, & vlulatus tuus, & omnium damnatorum audietur; ſuper quos pluent nix, grando, ignis, ſulphur, & ſpiritus procellarum. Hæc, & alia, quæ nec cogitari, nedum enarrari poſſunt, erunt pars calicis tui, & omnium damnatorũ, quibus fruiturus es in ſæcula ſæculorum. Amen. *Iob 10.*

Hic interroga ſpiritum de exitu, & de impedimentis, quibus ibi detinetur, & illa remoue, & ſi adhuc ſpiritus non receſſerit, fac profumigationes, vt ſupra, deinde ſequere forti animo, & audacter hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum ſacramentum baptiſmatis ad ſalutem humani generis inſtituere voluiſti, & per lignum ſanctæ Crucis, electos tuos tibi fideliter ſeruientes, de hoſte antiquo, tua benignitate triumphare feciſti, qui etiam quotidie illos ad veræ pænitentiæ fructus afferendos, tua gratia vocare non deſinis; te humiliter rogo, vt interueniente eiuſdem Filij tui paſſione, hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberes, & liberatum, in tua gratia conſerues. Per

Digitized by Google

eumdem Chriſtũ Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc.c.12. COniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per illum fluuium aquæ viuæ, qui procedit de ſede Dei, & Agni, cuius aqua fluit nobis æternam benedictionem: per fontem enim baptiſmi, qui procedit de ſede Dei, qui poteſt omnia creare, & dare ſacramentis virtutem efficiendi, quod ſignificant, & Agni, qui inſtituit Sacramentum Baptiſmi, Eccleſia Deo coniungitur, quia in Sanctis, in quibus principaliter Deus ſedet, hæc aqua Baptiſmi maximè reperitur. In medio igitur plateæ fõtem baptiſmi eſſe oſtendit Chriſtus: quia in medio Ecclesiæ à Deo, & à Chriſto conſtat deſcendere. Coniuro te, ✠ ſpurciſſimè dæmon, per ſacratiſſimum illud lignum vitæ, quod eſt ex vtraque parte fluminis, affe-

Ibidem. rentem fructus duodecim per ſingulos menſes, quod eſt Crux Chriſti. Nullum enim eſt lignum, quòd omni tempore fructificet, niſi Crux Chriſti, quam geſtant fideles, qui irrigantur aqua Eccleſiaſtici fluminis qui reddunt fructum omni tempore, & per totum annum, & non ſolum omnibus menſibus, ſed etiam omnibus diebus. Coniuro te, ✠ impijſſime dæmon, per omnia

Ibidem. verba ſacra, & Diuina myſteria, quæ ab Angelo reuelata fuerunt B. Ioanni, quę, qui cuſtodierit, beatus erit (inquit ipſe.) Beatus eſt, qui cuſtodit verba prophetię libri huius; quia ſunt vera, & fideliſſima, quia triplici teſtimonio probata ſunt, & primo per Dominum inſpirantem donum ſpirituum omnium prophetarum. Coniuro te, ✠ ſceleratiſſime dæmon, per illum ſecundum teſtem: id eſt Angelum à Deo miſſum, qui B. Ioãni hæc reuelauit. Omnia namque, quæ de Chriſto in carne venturo, paſſuro, reſurrecturo, in lege; figurata ſunt; miniſterio Angelorum Sanctis reuelata ſunt. Et per tertium teſtimonium te coniuro, ✠ qui fuit beatiſſimus Ioannes, quia hæc omnia myſteria in ſpiritu vidit, & audiuit, cuius teſtimonium quale ſit, Eccleſia in

Ioan. 21. eius Euangelio de ipſo loquens, declarat, dicens: Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimonium perhibet de his,

&

Digitized by Google

& ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius. Coniuro te, ✠ nequiſſime ſpiritus, per illum, qui citò venturus eſt, cuius merces cum ipſo, eſt, qui dat vnicuique iuxta opera ſua. qui dicit Beati, qui lauant ſtolas ſuas in ſanguine Agni, vt ſit poteſtas eorum in ligno vitæ, & per portas intrant ciuitatem, id eſt Chriſtus, qui eſt principium per Diuinitatem, & finis per aſſumptā humanitatem. Eſt principium manens æternaliter cū Patre, & finis natus tēporaliter ex Matre. Beati qui lauāt ſtolas ſuas in ſanguine Agni, id eſt, qui corpora ſua fonte Baptiſmatis purgant, quia in ij intrabunt ciuitatem per portas, ſcilicet Eccleſiæ, quæ ſunt Sacramenta, quibus datur nobis vita æterna, mediantibus bonis operibus per gratiam Chriſti factis, qui dicit: Ego Ieſus miſi Angelum meum, id eſt Ioannē, teſtificari hæc Eccleſijs, vt omnes ſciant, hæc vera eſſe. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illam vocationē, qua vnum quēque Spiritus ſanctus, & Eccleſia ad ſupernam patriam vocant, dicentes: Veni, veni ad cæleſtem conuiuium, ad cænam Agni; Ad quam accedentem, oportet habere ornamenta ſuæ ſalutis, quæ ſunt fides, & opera veri Chriſtiani, vt dignē poſſit effici particeps illius cæleſtis fruitionis, quam Deus præparauit diligentibus ſe: quam tu, nefandiſſime ſpiritus, tua peruerſa ſuperbia, & ſcelerata voluntate perdidiſti, quando vt rebellis, & ingratiſſimus receſſiſti ab illa Diuina, & cæleſti contēplatione Dei omnipotentis, & à conſortio ſanctorum Angelorum, & cęleſtium ciuium. Per hæc, & omnia alia, quibus tu maledicte, ac nefandiſſime ſpiritus, in virtute Dei adiurari, cogi, conſtringi, ligari, fugari, torqueri, damnari, arctari, & cruciari potes, & ad pœnas infernales, ac tormenta mitti te conſtringo, vt omni mora poſtpoſita, ſine vlla rebellione, & contradictione aliqua feſtinanter ab hac creatura Dei N. ſine læſione, nocumento, & terrore aliquo ipſius, & omnium aſtantium exeas, & recedas, fractis omnibus vinculis, & ligaminibus, cuiuſcumque conditionis, & potentiæ exiſtant, quibus tu iniquiſſime ſpiritus hic teneris, & vadas ad ſedes infernales, vel ad loca tibi à Chriſto deputata, nullatenus ad eam rediturus. Quod

Apo. c. 22.

Ibidem.

Ex Flagello dæmonum.

Digitized by Google

ſi more tuo beſtialiſſimo mandatis,& præceptis meis, tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempſeris, per omnia ſupradicta verba, & adiurationes,contra vos coniuro Luciferum, & omnes ſpiritus infernales,quatenus per virtutem ſanctiſſimi nominis Dei Tetragrammaton, & per paſſionem Domini noſtri Ieſu Chriſti,contra te,& oẽs tibi fauentes], omnia ſua ira,& indignatione,ac furore irrũãt, & inſurgãt,& te ad infernũ ducãt, & in locum duriorẽ te pręcipitẽt, & ligent ibi omnibus pœnis, & cruciatibus, durius, & acrius ſolito cruciandum; quia tantis,& tam ſacratiſſimis nominibus,& myſterijs Dei rebellis fuiſti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti,& ira, ac indignatio Beatæ Virginis Mariæ, & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cæleſtis veniant,& feſtinanter deſcendant ſuper te, ſpiritus ingratiſſime,& omnes tibi fauentes,& ego,vt miniſter Chriſti (licet immeritus) tibi præcipio proditor, & iniquiſſime ſpiritus, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipſam ſanam, & liberam nobis dimittas. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos,& te maledicte dæmon,& ſæculum per ignem. Amen.

DEPRECATIO DAVIDICA.

DOmine Deus omnipotens,qui maxima virtute,& potentia tua, rebelles Angelos inimicos tuos cõtra te ſuperbientes è cælo expellens, ad infernum de-
Apoc. 12. putaſti,per eamdem potentiam,& virtutem tuam,tibi ſupplico, vt expellere digneris hos dæmones ab hac creatura tua N. quam ſanguine fili tui redimere dignatus es. Expelle igitur illos in virtute tua; & tamquam vas figuli confringe eos. Exurge Domine,& ſalua hũc
Pſal. 3. famulum tuum N. & percute omnes aduerſantes illi ſine cauſa. Odiſti omnes,qui operantur iniquitatem: perdes omnes,qui loquuntur mendacium. Quoniam non eſt in ore eorum veritas, cor eorum vanum eſt. Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſè agebant; iudica illos Deus. Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundum multitudinem impietatum eorũ expelle eos,quoniam irritauerunt te Domine. Erubeſ-

cant

Digitized by Google

cant igitur, Domine Deus meus, vehementer omnes inimici tui iſti. Auertantur retrorſum, & erubeſcant valdè velociter. Exurge Domine Deus meus, & exaltetur manus tua: & ne obliuiſcaris vocem meam. Iuſtum adiutorium meum à te: qui ſaluos facis ſperantes in te, Domine. Conuertantur ij dæmones in infernum; omnes, qui obliuiſcuntur te. Quorum os maledictione, & amaritudine plenum eſt, & dolo; ſub lingua eorum labor, & dolor. Quia dilexerunt iniquitatem, & oderunt propriam ſalutem; ideò emitte ſuper illos ignem, ſulphur, & ſpiritus procellarum, quæ eſt pars Calicis eorum. Diſperde Domine vniuerſa labia eorum doloſa; & linguam magniloquam. Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus ſuis; non eſt qui faciat bonum: Omnes declinaue runt, ſimul inutiles facti ſunt; veloces pedes eorum ad perdendas animas. Non eſt timor tuus ante oculos eorum; ideò viam pacis non cognouerunt. Dominum non inuocauerunt; illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. Exurge Domine, præueni eum, & ſupplanta eum: eripe hanc creaturam tuam ab impio. Emitte ſagittas tuas, & diſſipabis eos: fulgura multiplica, & conturbabis eos. Perſequere inimicos tuos iſtos, & cõprehende eos; & non conuertantur, donec deficiant. Confringe eos, nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos. Exurge Domine, & ſupplanta inſurgentes in ſeruos tuos: & diſperge odientes te, Domne. Comminue eos, vt puluerem ante faciem venti, vt lutum platearum dele eos. Dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt; & diſperdat eos à filijs hominum. Pone eos, vt clibanum ignis in tempore vultus tui, Domine; & in ira tua conturbabis eos, & deuorabit eos ignis. Confundantur iſti dæmones iniqua agentes: ſuperuacuè. Dextera tua Domine fecit virtutem: dexteram tuam erige aduerſus hos inimicos tuos facientes iniquitatem. Erubeſcant igitur inimici tui iſti, & deducantur in infernum: muta fiant labia doloſa. Proijce eos à facie oculorum tuorum: retribue abundanter facientibus ſuperbiam. Iudica Domine nocentes me: expugna impugnãtes me. Apprehende arma, & ſcutum:

Pſal. 6. *Ibidem.* *Pſal. 17.* *Pſal 34.*

&

Digitized by Google

& exurge in adiutorium mihi. Effunde frameam, & concludе aduerſus hos dęmones: qui perſequuntur hanc creaturam tuam N: erue eam protector meus Domine. Confundantur, & reuereantur quęrentes animam eius: auertantur retrorſum, & confundantur cogitantes illi mala. Fiant tamquam puluis ante faciem venti: & Angeli tui coarctent illos. Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum: & Angeli tui perſequantur illos. Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam abſconderunt: & cadant in idipſum. Et tu Domine exurge in adiutorium meum: & diſſipa eos protector meus Domine. Exurge, & intende iudicio meo: Deus

Pſal.34. meus, & Dominus meus, in cauſam meam. Non dicat in corde ſuo, euge, euge, animæ ſuæ: nec dicant deuorabimus eum. Induantur confuſione, & pudore, qui quærunt mala huic creaturæ tuæ. Euagina gladium, & tende ſuper eos arcum iræ tuæ trucidabis eos, quia tūc conterentur, & confundentur in tempore malo; quēadmodum fumus deficient, & damnabis eos, cum iudicaueris illos. Exurge, ergo, quare obdormis Domine: Exurge, & ne repellas preces noſtras in finem. Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum. Quia iſti dæmones ſicut oues in inferno poſiti

Pſal.43. ſunt: mors depaſcet eos. Auxilium eorum veteraſcet in inferno à gloria eorum. Ignis in conſpectu eorum exardeſcet: & in circuitu eorum tempeſtas valida. Nolite igitur miſerrimi dæmones gloriari in malignantibus; qui potentes eſtis in iniquitate. Dilexiſtis mali-

Pſal.51. tiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis, quam loqui æquitatem. Propterea Deus deſtruet vos in finem, euellet, & emigrabit vos de hoc tabernaculo ſuo: & radicem veſtram de terra viuentium. Præcipita Domine Deus, & deuide linguas eorum; veniat mors ſu-

Pſal.67. per illos, & deſcendant in infernum viuentes. Exurge Domine, & contere eorum dentes in ore ipſorum, vt ad nihilum deueniant. Abſorbe eos in ira tua Domine: Exurge Deus Iſrael, & diſperge illos, & depone eos protector noſter Domine. Exurgat Deus, & diſſipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eū à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiāt, ſicut fluit cera à facie ignis,

ſic

Digitized by Google

ſic pereant peccatores à facie Dei. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum ſuorum: verticem capilli perambulantium in delictis ſuis. Obſcurentur oculi eorum, ne videant: & dorſum eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos iram tuam, & furor iræ tuę comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deſerta: & in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet. Quoniam quęm tu percuſſiſti perſecuti ſunt, & ſuper dolorem vulnerũ eius addiderunt. Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum, & non intret in iuſtitiam tuam. Deleantur de libro viuentium, & cum iuſtis non ſcribantur. De' in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandũ me feſtina. Confundantur, & reuereantur, qui quærũt animam iſtius famulij tui N. Auertantur retrorſum, qui volunt illa mala. Auertantur ſtatim, & erubeſcãt, qui dicunt illi, euge, euge. Confundantur, & deficiant vexantes animam eius: operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt illi mala. Facti ſunt in deſolationé, ſubito defecerunt; perierunt propter iniquitatem ſuã. Velut ſomnium ſurgẽtiũ Dñe in ciuitate tua: imaginé ipſorum ad nihilũ rediges. Quanta malignatus eſt inimicus iſte in Sanctis tuis, incendit igne ſuæ malitiæ Sanctorũ tuũ, polluit in terra Tabernaculum nominis tui. Vt quid Dñe auertis manum tuã, & dexteram tuã Deus meus; qui contribulaſti capita draconũ in aquis? Reſpice ergo in teſtamentum tuum: & animam iſtius pauperis tui ne obliuiſcaris in finem. Tu terribilis es, & quis reſiſtit tibi? ex tunc ira tua. Tentauerunt te De' in cordibus ſuis, & malè locuti ſunt de te, ideo ira tua deſcendit ſuper eos. Effunde iram tuam in iſtos dæmones, qui te cognoſcere nolunt: & in regnum eorum, quia nomen tuum non inuocauerunt. Excita potentiã tuam, & veni: vt ſalues hunc famulum tuum Deus virtutem conuertere, reſpice de cælo, & vide, & viſita vineam iſtam; & perfice eam, quã plantauit dextera tua. Exurge Deus meus, quoniam qui te oderunt; extulerunt caput, & ſuper hanc creaturam tuam malignati ſunt. Omnes principes eorum dixerunt, hæreditati poſſideamus Sanctuarium Dei. Fac illos ſicut madian, & Siſare: & ſicut Iabin in torrente Cyſon. Pone principes

Pſal. 68. *Pſal. 72.* *Pſal. 75.* *Pſal. 82.*

cipes

cipes eorum ſicut Oreb;& Zeb;& Zebeæ, & Salmana.
Deus meus pone illos vt rotam: & ſicut ſtipulam ante
faciem venti. Sicut ignis, qui comburit ſiluam, & ſicut
flamma comburens montes;ita perſequeris illos in tẽ
peſtate tua,& in ira tua conturbabis eos. Erubeſcant,
Pſal. 82. & conturbentur in ſęculum ſæculi,& confundantur,&
pereant. Reſpice in me, & ſaluum fac filium ancillæ
tuæ, fac mecum ſignum in bonum, vt videant, qui te
oderunt,& confundantur: quoniam tu Domine adiu-
uiſti me,& conſolatus es me. Diſperge eos in furore
tuo,& conturba eos;quia non poſuerunt te in conſpe-
ctu ſuo Super aſpidem,& baſiliſcum ambulabis: & cõ
culcabis leonem & draconem. Diſperge omnes, qui
operantur iniquitatem: & redde illis iniquitatem ipſo
Pſal. 101, rum. Confundantur omnes,qui adorant ſculptilia: &
qui gloriantur in ſimulachris ſuis. Ipſi peribunt,tu au-
tem permanes; & omnes ſicut veſtimẽtum veteraſcẽt.
Et ſicut opertorium mutabis eos,& mutabuntur: tu au
tem idem ipſe es,& anni tui non deficient. Deficiant
peccatores,& iniquitas ita vt non ſint: vt omnes benedi-
cant te Domine. Contriuiſti Domine portas æreas: &
vectes ferreos confregiſti. Da nobis Domine auxiliũ
tuum;& in te faciemus virtutem. Turbati ſunt,& mo-
ti ſunt ſicut ebrius: & omnis ſapientia eorum deuora-
Pſal. 142. ta eſt. Cum iudicantur, exeant condemnati, & deſide-
rium eorum fiat inane. Fiant dies eorum pauci: & eij-
ciantur de habitatione iſta. Non ſit illis adiutor; & no
mina eorum deleantur de libro viuentium. Quoniam
dilexerunt maledictionem,& veniet eis: noluerunt be
nedictionem,& elongata eſt ab eis. Qui inſurgunt in
hunc famulum tuum N. iniuſtè,confundantur: vt ipſe
de liberatione ſua lætetur. Et quia iniuſtè iniquitate
fecerunt in illum; ideo lætabitur, quando facies de ſuis
perſequentibus iudicium. Surge Domine, & eripe hũc
famulum tuum ab iniquis dæmonibus; libera eum è
Pſal. 108. manibus eorum. Diſperde omnes inimicos eius; qui
tribulant animam ſuam. Domine inclina cęlos tuos,
& deſcende: tange dæmones iſtos,& diſſipabis eos. Ful
gura coruſcationem, & diſſipabis eos; & mitte ſagit-
tas tuas,& conturbabis eos. Exibunt ſpiritus iſti, & re-
uertentur

Digitized by Google

uertentur in terram ſuam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Abyſſi operuerunt eos; deſcenderunt in profundum quaſi lapis. Dextera tua Domine percuſſit inimicos, & in multitudine gloriæ tuæ depoſuiſti aduerſarios tuos. Mitte Domine iram tuam, quæ deuoret eos ſicut ſtipulam, ſubmerge eos, quaſi plumbum in aquis vehementibus. Irruat ſuper eos formido: & pauor in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quaſi lapis: vt liberetur ſeruus tuus iſte, quem poſſediſti. Egrediantur dæmones iſti ante pedes meos; & corruant in terram in furore tuo Domine. Quia tu, occidis, tu viuere facis, percutis, & ſanas: & non eſt, qui de manu tua poſſit eruere. Qui reddis vltionem hoſtibus tuis: & qui te oderunt, retribuis. Inebria ſagittas tuas ſanguine, & gladius tuus deuorabit hos dęmones. Et ſicut tu Deus meus es ille potentiſſimus, qui fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede: & exaltauit humiles. Sic Domine ſancte, Pater omnipotens, æternæ Deus libera hunc famulum tuum N. ab hac diabolica vexatione, per paſſionem, & mortem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Exo. 15.

Deut. 32.

Luca c. 1.

Coniuratio.

ITerum coniuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus, per illã æternam beatitudinem Dei omnipotentis, qui eſt fons ſapientiæ, lumen indeficiens, & inextinguibile, in quo omnis mens ſatiabitur, & iucundabitur, in quo fruemur illa Diuina eſſentia, quæ eſt præmium beatorum, & diadema decoris eorum, lætitia ſępiterna, quæ exſuperat omnem ſenſum. Ibi in lumine Dei videbimus lumen, & quale lumen? lumen immenſum, lumen incorporeum, incorruptibile, incomprehenſibile, lumẽ indeficiens, inextinguibile, lumen Diuinum, quod illuminat oculos Angelorum, quod lætificat iuuentutem Sanctorum, ibi videbimus Deum ſicut eſt; quia videbimus gloriam, & faciem Dei viui, cognoſcemus Patris potentiam, Filij ſapientiam, & Spiritus ſancti clemen-

Aug. in lib. Solilo. c. 37

tiam

tiam, ac ſummæ ipſius ſanctiſſimę Trinitatis vnam,& indiuiduam eſſentiam. Ibi habebimus Deum omnipotentem, qui eſt ſummum bonum, gaudium Angelorũ, atque omnium Sanctorum, præmium vitæ æternæ, gloria ſpirituum, corona decoris, brauium felicitatis; requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum, & æternũ gaudium, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium æternitatis, & pax Dei æterna. Ibi erit tota glorificatio noſtra, quia videbimus faciem Dei noſtri, qui fecit

Gen.1. cælum, & terram, qui creauit nos, qui ſaluabit, & glorificabit nos, quem videndo cognoſcemus, amabimus, diligemus, & poſſidebimus Deum viuum, & verũ, Patrum omnipotemtem, inuiſibilem, & incomprehenſibilem, filiumque eius vnigenitum, & coęternũ, & conſubſtantialem, Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, quem pro noſtra ſalute Pater miſit in mundum; & Spiritum ſanctum paraclytum à Patre, Filioq; procedentẽ, viuum Deum in eſſentia, & trinum in perſo-

Apoc.4. nis, quem omnes Sancti, & electi Dei indefeſſis vocibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte ſpiritus, potes adiurari, cogi, conſtringi, ligari, fugari, arctari, cruciari, expelli, & ad pęnas inferni mitti, te conſtringo, vt amoto omni impedimento, & omni mora poſtpoſita, exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus ſocijs, & maleficijs tuis, & vadas ad ſedes infernales, vel ad loca tibi à Chriſto deputata, ad eum numquam rediturus. In nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Explicit Exorciſmus quintus.

EXOR-

EXORCISMVS VI.

POTENTISSIMVS,

MIRABILISQVE EFFICACIÆ

ad expellendas omnes facturas, maleficia, præſtigia, ligaturas, & opus nefarium diaboli, de oppreſſis corporibus humanis.

Exorciſta cupiens cum Dei adiutorio maleficiatos, & facturatos à dæmonibus, & maleficijs curare, prius debet perquirere omnia inſtrumenta maleficialia, omni diligentia, qua poterit, & inuenta, igne benedicto illa comburere. Poſtea indutus ſtola, & cotta, pergens ad Eccleſiam vnà cum infirmo, & ſtans ante altare, poſita manu ſuper caput maleficiati, & illum ſigno crucis muniens, voce intelligibili, maxima cum deuotione dicat.

In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impoſitionem manuum mearum, imo per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, atque Virginum, & omnium ſimul Sanctorum. Amen.

Deinde inuocandum diuinum auxilium dicat.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cælum, & terram.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es Deus magnus potentiſſimus, fortis, & admirabilis, qui lucem habitas inaceſſibilem, qui vniuerſa, quæ ex nihilo condidiſti, mirabiliter regis, & gubernas. Deus cui proprium eſt miſereri ſemper, & parcere, te ſupplices deprecamus, ac petimus; vt miſericordiam tuam pijſſimam ſuper hanc creaturam tuam N. oſtendere digneris, & libera eam ab omnibus maleficijs, & incantationibus ſibi arte diabolica factis, cuiuſcumque virtutis, & potentiæ exiſtant. Domine Ieſu Chriſte, qui es verbum ſapientia, & vnicus filius altiſſimi Patris, per pietatem, & miſericordiam illam, qua in huuc mundum veniſti, vt diſſolueres opera diaboli, te humiliter exoramus, vt diſſoluere, & ad nihilum redigere digneris omnia vincula, incantationes, faſcinationes, præſtigia, ligaturas, ſignaturas, & facturas, arte diabolica factas huic famulo tuo N. cuiuſcumque conditionis, virtutis, & potentiæ exiſtant, ita vt confringantur, & ſtatim deficiant, ſicut deficit fumus, & ſicut fluit cera à facie ignis, & ammoueantur à quocumque loco, per virtutem ſanctiſſimi nominis tui. Cuſtodi quæſumus Domine, hũc famulum tuum N. ab omni vinculo diabolico, necnon & malignis ſpiritibus, & ſicut liberaſti Adam, & genus humanum de faucibus inferni, & de æterna damnatione, ita tua pietate, & miſericordia illum liberare digneris à maleficiorum ligaminibus. Et tu Deus pater omnipotens pone manum tuam dexteram plenam larga benedictione ſuper illum, & reple eum æternis benedictionibus. Et ſicut tu es Deus omnipotens, cuius voluntati nemo poteſt reſiſtere, ita Domine non permittas aliquem contradicere ſuis maleficijs huic famulo tuo N. à quo hodie, & ſemper omnes inſidiæ, omnes virtutes diaboli, & miniſtrorum eius elongentur, & ab eo expellantur. Et ſicut dignatus es ſoluere vincula beati Petri Apoſtoli per manus ſancti Angeli tui, ita tua miſericordia diſſoluere digneris omnes facturas, & maleficia facta, vel quæ fient huic famulo

Pſal. 23. *Ioan. c. 1.* *Pſal. 67.* *Heſt. 13.* *Act. 12.*

tuo

tuo N. ita vt non habeant poteſtatem ſuper eum. Reſolue ergo Domine Deus omnes incantationes, facturas, & omnia maleficia Satanæ, & miniſtrorum eius, quæ per inuocationes, & virtutes diaboli facta fuerũt, aut fient huic creaturæ tuæ N. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. *Matth. 25.*

Hic Exorciſta aſpergat ægrotum aqua benedicta, poſtea incipiat dæmones, & maleficia adiurare hoc modo.

Coniuratio.

CONiuro vos ✠ dæmones infernales, ſpiritus maligni, qui fertis malum contra hanc creaturã Dei N. & qui fabricaſtis, vel conſeruaſtis maleficium contra ipſam fabricatum, & factum per Deum Patrem omnipotentem, ✠ Filiumq; eius vnicum Dominum noſtrum ✠ Ieſum Chriſtum, & per Spiritum ✠ ſanctum paraclytum ab vtroque procedentem, & vobis præcipio, quæ noxia, & nociua eſtis huic famulo Dei N. vbicumque ſitis, ſiue ſitis maleficia, vel veneficia, ſeu præſtigia, aut incantationes, faſcinationes, ſignaturæ, facturæ, ligaturæ, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius, ſiue iam facta, ſiue quæ fient agnita, vel incognita per Deum viuum, ✠ per Deum ✠ verum, per Deum ✠ ſanctum, & per ſacratiſſimum, tremendum, honorandum, & glorificandum nomen Dei Adonai, vt non noceatis huic famulo Dei N. neque illi appropinquetis, nec ad omnia, quæ ad illum pertinent, ſed recedite ab eo, & ab omnibus rebus eius & deſtruamini à potentiſſima manu Dei, vt ad nihilum ſtatim deueniatis, & deficiatis ab eo, ſicut deficit fumus, & ſicut fluit cera à facie ignis, vt remoto omni impedimento ſatanæ, & miniſtrorum eius, omni mora poſtpoſita, realiter, & effectualiter, ſine fraude, dolo, & fallacia, vos dæmones deſtruatis omnia maleficia, incantationes, faſcinationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli, arte diabolica factum, & per nomen Dei viui, & per virtutem eius,

Ex Symbolo Niceno. *Iudith. 16.* *Pſal. 67.*

Apoc. 1. qui eſt Alpha,& Omega,principium,& finis, carens principio,& fine,qui ambulat ſuper pennas vētorum, qui omnia ex nihilo ſua omnipotenti virtute creauit, à quo omnes ſancti,& electi Dei beatificantur in maieſtate Diuinæ eſſentiæ eius, ante cuius faciem ignis præcedet,& inflammabit vos inimicos ſuos. Coniuro vos ✠ dæmones rebelles Dei omnipotentis,& abominabiles ſpiritus, inimici triumphatoris Ieſu Chriſti Nazareni,ſpiritus nefandiſſimi, & prædones infernales,ſpiritus inuidi,ſpiritus damnati, & reprobati, inimici humani generis,qui non ceſſatis hanc creaturam Dei N lędere, & veſtris maleficijs vexare, per potentiam illius,qui vos in tanta dignitate creauit; qui vobis inexcogitabilem felicitatem parauit; qui vos ſuperbientes mox cum complicibus veſtris eliminauit; qui vos à conſortio bonorum ſpiritualium ad ſedes tartareas damnando exterminauit;qui vos ibi igne,& ſulphure cruciandos ligauit,qui de intemerata Vergine Maria, ſumpta carne paſſibili, pedibus ſupra mare ambulauit;qui Petro ſub aquas labenti, dexteram porrexit; qui cæco nato oculos aperuit; qui Lazarum de monumento ſuſcitauit; qui Mariam Magdalenam à malignis ſpiritibus, & omnibus peccatis, tum potenter,tum miſericorditer abſoluit, & liberauit; qui ſuis diſcipulis per orbis ſpatiā diffuſis, te deiecit, & fugauit;qui in die nouiſſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris ,in tenebras perpetuas relegabit.per ipſum,inquam.vos coniuro,ac potentiſſimè vobis præcipio, per virtutem omnium coniurationum, alligationum, & vinculorum, quibus in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti coniurari, conſtringi, ligari, fugari,cruciari,torqueri,& coarctari,vel ad pœnas aliquas damnari poteſtis,vt protinus deſtruatis,& ad nihilum redigatis omnia maleficia, incantationes, faſcinationes,facturas,ligaturas,ſignaturas,& omnia opera diaboli,& miniſtrorum eius.Coniuro ✠ vos dæmones, qui fabricaſtis conſeruatis, & aſſiſtitis prædictis maleficijs, & incantationibus, huic creaturæ Dei N. factis,ſiue illæ ſint fabricatæ in igne,aere,aqua, vel terra,ſiue ex aliqua imagine fabricata,ex quacumque ma

teria

Pſal. 96. Iſaia 14. Matt. 23. Luca 9. Ex orat. S. Cypriani.

teria ſint, ſiue maleficium ſit factum in auro, argento, ære, plumbo, vel ligno, ſiue aliquo filato ex lana, lino, vel bomblice, vel ex plumis animalium contextum, ſiue illud ſit factum ex oſſibus hominis mortui, vel animalium quadrupedum, volatilium, piſcium, vel ſerpentium; vel ex omnibus ſementibus, & fructibus terræ, & arborum, vel ramis; ſiue illud ſit fabricatum ex carta virginea, vel papirea, vel in ligno, aut in aliquibus herbis, vel lapidibus, aut in piſcibus maris. Fluminum, vel paludum, ſiue illud ſit in aliquo Chriſtianorum, ſeu Hebræorum, vel Paganorum, ſeu aliorum infidelium, aut ſit in agro, vel vinea, ſiue in montibus, vallibus, vel in fontibus, vel extra, & in quacumque parte mundi, ſiue in Oriente, Occidente, Meridie, vel Septentrione, aut ſit in veſtibus, cincturis, & omnibus indumentis huius famuli Dei N. aut ſit in domo, camera, & lecto eius, aut ſupra lectum, vel ſub lecto, ſiue ſit in parietibus, angulis, vel officinis, aut in rebus domus eius, aut in arbore, fouea, vel puteo, ſiue ſit in profundo, ſiue in abyſſo; vel in ſilua, ſeu in antris, vel ſpeluncis ſolitarijs, & ſi eſt in deſerto loco, vel in flumine aliquo; ſiue ſit in aquis marium, fontium, fluminum, & paludum, vel in quacumque ſtatua aurea, argentea, ærea, plumbea, cerea, vel lignea, aut lutea, vel ex quacumque alia materia fabricata, ſiue tale maleficium ſit factum in annulo, ſiue ſit in iuncturis membrorum huius famuli Dei N. ſiue ſit datum illi in cibo, vel potu à quocumq; malefico, vel malefica; ſiue ſit poſitum in fundamentis domus eius, vel ſub limine oſtij, aut in ingreſſu domus eius, & in quibuſcumque locis, in quibus ipſe habitat, & quieſcit, ſiue illud ſit poſitum in puteo, fouea, vel ſterquilinio, aut via, vel ſemita, in horto, vel conducto, aut ſit in igne, aere, aqua, & terra, vel vento, aut in quocumque loco nobis noto, vel ignoto, per nomẽ magnum Dei Adonai, & per virtutem eius vobis præcipio, vt non habeatis poteſtatem conſeruandi illud, ſed virtutem paſſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, illa ad nihilum redigatis, ac ſi facta non fuiſſent, & per illum, qui orbem contremere facit vobis impero, & mãdo, vt non habeatis auctoritatem, poteſtatem, & vir-

Ex eadem oratione.

Ex eadem.

Iudith 6.

Digitized by Google

cutem nocendi huic creaturæ Dei N. in die, neque in nocte, orando, nec vigilando, neque dormiendo, nec ſtando, neque ambulando, vel ſedendo, comedendo, aut bibendo, vel aliquid aliud faciendo, neque in vlla hora diei, vel noctis, vel habeatis poteſtatem ingredie- di domum eius, veſtris maleficijs, aut ibi ſtando, vel morando in eius domo, camera, lecto, & habitatione eius, neque in vlla figura apparere ei poſſitis, illi terrorem incutiendo, ſed liberam, & ſanam, & ſine vlla læſione animæ & corporis illam relinquatis, deſtructis omnibus maleficijs, incantationibus, & facturis, illi arte diabolica factis, ſic Deus liberauit tres pueros de camino ignis ardentis, quos flamma non tetigit, & ſicut Deus reſoluit vincula, & ligamina eorum, ita diſſoluantur omnia vincula ligamina, & incantationes, omniaque mala facturarum, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius ab hac imagine Chriſti N. & ab illo remoueantur per ſanguinem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter noſtram ſalutem effuſus eſt, & ſic vt ſolutum fuit vinculum linguæ Zachariæ prophetæ, ita diſſoluo hunc famulum Dei N. ab omni faſcinamento, & maleficio ſibi arte diabolica facto, & ab omni factura, & vinculo diabolico, per potentiam, & virtutem illam, qua Deus diuiſit mare rubrum, per quem populus Iſraeliticus ſuis pedibus tranſiuit, & per virtutem illam, qua Chriſtus, Lazarum à monumento ſuſcitauit, & languidum ſanauit, atque cæcum natum illuminauit, & per potentiam illam, qua ipſe portas inferni deſtruxit, & ſua omnipotenti virtute ianuam cæli aperuit.

Ex orat. S. Cypriani. *Dan. 3.* *Luca 1.* *Exo. 14.*

Hic Exorciſta aſpergat infirmum aqua benedicta in modum Crucis, deinde dicat.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, rex æternorum, & moderator omnium ſæculorum, incorruptibilis, inuiſibilis, & immenſæ maieſtatis, magnus, & incomprehenſibilis rector, potens, & immortalis, Adonai magne,

Iudith 9.

gne,& admirabilis Deus Deorum, omniumque creator,qui ſedes ſuper Cherubin,& Seraphin. Deus, & Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, Pater miſericordiarũ, & Deus totius conſolationis, te ſuppliciter deprecamur,vt tua potenti virtute,per paſſionem eiuſdem Filijtui diſſoluere digneris omnia maleficia,ligamina,& incantationes, præſtigia, veneficia, & colligationes diaboli, & miniſtrorum eius huic famulo tuo N. arte diabolica facta, ſicut deſtruxiſti magica figmenta Magorum Aegyptiorum, & non permittas illi amplius nocere,ſed libera eum ab omnibus maleficijs,incantationibus,faſcinationibus,ligaturis,ſignaturis, & facturis,ac malis vmbris,& diſſolue omnia præſtigia,& omne opus nefarium ſatanæ illi factum. Aperi Domine Deus meus ianuam miſericordiæ tuæ, & libera eum per interceſſionem B.Mariæ matris Domini noſtri Ieſu Chriſti. Et per omnes ſanctos Angelos,Archangelos,& Thronos, Dominationes, Principatus,& Poteſtates,Virtutes,Cherubin,& Seraphin. Et per S.Ioan. Baptiſtam,per omnes ſanctos Patriarchas, & Prophetas,Apoſtolos,& Euãgeliſtas tuos, per omnes ſanctos Innocẽtes,Martyres,& Confeſſores, atque Doctores, per omnes ſanctos Sacerdotes, & Leuitas,Monachos, & Eremitas,per omnes ſanctas Virgines, Viduas, & Continentes,& per totam cæleſtem Curiam. Et ſicut liberaſti Suſannam de falſo crimine, Dauid de manu Goliæ,Iudith, & populum ſuum de manu Holofernis ducis regis Aſſyriorum, ſic liberare digneris hunc famulum tuum N. ab omni poteſtate diaboli, & miniſtrorum eius. Et diſrumpe omnia vincula maleficiorum,atque conſtringe omnia maleficia, incantationes,faſcinationes, ligaturas, ſignaturas, facturas,& omne opus diaboli, & machinamenta eius. Per eum qui venturus eſt iudicare viuos,& mortuos, & ſæculum per ignem, Amen.

Exo. 8. *D.Dam. in ſer. aſſumptionis.* *Dan. 13.*

Coniuratio.

COniuro vos ✠ dæmones, & omnia quæ per maleficium diaboli noxia, & nocina eſtis huic crea-

Gen.1. turæ Dei N. per Deum Patrem omnipotentem, qui diuiſit lucem à tenebris ſtabiliens cælos, & eis menſuras ponens, & per illum qui locutus eſt Moyſi in monte Synai, quando dedit legem filijs Iſrael,& qui in deſerto per quadraginta annos ſatiauit eos manna, & ex petra aquam eduxit eis ad bibendum, vt ſtatim, & ſine mora recedatis ab ea, & ipſam ſine læſione relinquatis. *2.Cor.1.* Coniuro vos ✠ iterum per Deum omnipotentem Patrem Domini noſtri Ieſu Chriſti, & per Filium eius, & per Spiritum ſanctum paraclitum; vobiſque præcipio quæcumque noxia, vel nociua eſtis ſiue in anima,ſiue in corpore, ſiue iam facta, ſiue fienda, ſiue colligata, ſiue commiſſa, ſiue miſſa à quocumque dæmone,vel malefico,ſiue malefica, vel qualibet arte diabolica quoquo modo fabricata, quibuſcumque maleficijs,rebuſque noxijs,doloſis vel præſtigiatis, ſiue ſint prope, ſiue longe pauefcite, & timete nomen magnum Domini noſtri Ieſu Chriſti, per quod ego vos coniuro, conſtringo, & adiuro, ne noceatis, nec appropinquatis ad hunc famulum Dei N. neque ad omnia, quæ ad illum pertinent. *Ex flagello dæmonum.* Iterum coniuro vos ✠ omnes ſpiritus malignos, & dæmones infernales, terreſtres, igneos, aereos, aqueos, ſubterraneos, lucifugos, & omnes ſpiritus, omnibus orbibus,& ſpheris ſeruientes,& in ipſis habitantes, & vos omnes maligni ſpiritus vbicumque ſitis, & habitatis magni,& parui, in potentia, de quacumque parte mundi miſſi eſtis ob Oriente,Occidente,à Meridie,& à Septentrione, & ab omnibus partibus totius terræ,& mundi,& vos aereas poteſtates, & infernales principes,& vos omnes ſpiritus generales,& ſpeciales dæmoniorum, quibus data eſt poteſtas nocendi huic creaturæ Dei N. & ad maleficia fabricanda, ferenda, & conſeruanda contra ipſam,& vobis potentiſſimè,& viriliter impero, ac ſtrictiſſime mando ex parte Dei ✝ Patris omnipotentis,& Filij,✠ eius Domini noſtri Ieſu Chriſti,& in virtute Spiritus ✠ ſancti, vt omni mora poſtpoſita,deſtruatis omnia maleficia,præſtigia,incantationes,faſcinationes,omneſque ligaturas, ſignaturas,facturas, & omnes opus nefarium diaboli huic *Ibidem.*

creaturæ

creaturæ Dei N. arte diabolica factum, vt ab eo diſcedant omnes inſidiæ,& omnis verſutia,& nequitia diabolicæ,fraudis. Et ſicut Moyſes exanimauit magica figmenta Ianes,& Mambri in Ægypto,ita confringantur omnia maleficia huic famulo Dei N. à diabolo,& eius miniſtris inflicta,vel illi data in cibo, vel potu , ſeu in quacumque alia malefica ſuperſtitione,vel præſtigijs. Iterum fortius,& ſtrictius præcipio vobis omnibus ſpiritibus ſupradictis , & quibuſcumq; alijs exiſtentibus in quacumq; parte mundi,ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis Patris , ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti , & per merita B. Mariæ Virg. & omnium ſanctorum , & ſanctarum totius curiæ cæleſtis , quod ſi aliquod maleficium datum fuit huic creaturæ Dei N. ad comedendum,vel bibendum,aut ſi vos, vel aliquis veſtrum maledicti dæmones portaſtis , vel compoſuiſti ; illud in hoc corpore, vt non habeatis,virtutem, facultatem, & poteſtatem conſeruandi illud,ſed prædicta virtute vobis præcipio,vt illud amoueatis,& cogamini diſſipare omnem virtutem illius , & ad nihilum redigere omnẽ laqueum , nodum , & compoſitionem factam in ipſis rebus,& quod ſitis aſtricti , & compulſi eum diſiungere,ſeparare, & remouere à viſceribus , & ab inteſtinis eius,& ea per ſeceſſum emitti facere,ſine aliqua læſione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. Rurſum vobis ſtrictiſſimè impero, ac potentiſſimè mando ex parte ſanctiſſimæ Trinitatis Patris , ✠ & Filij , ✠ & Spiritus ✠ ſancti , quod non habeatis facultatem abſcondendi illa in aliqua parte huius corporis, ſcilicet in ſanguine,çolera,flegmate,& melancolia, nec in carne,nec in oſſibus,neque in medullis, nec in neruis, nec in venis, neque in omnibus iuncturis huius corporis, nec in pedibus,nec in tibijs, neque in lateribus, nec in renibus,nec ſubtus renes,neq; ſupra renes,nec in dorſo,nec in ſpatulis,neque in vnguibus,nec in corde, neque in hepate,nec in ſplene,nec in interioribus,neque in pulmone,nec in inteſtinis ſuperioribus, vel inferioribus,maioribus,vel minoribus, nec in ſtomacho, nec in ventre,neque in pectore,nec in gutture , nec in collo,neque in facie,nec in mento,nec in maxillis,neque

Ex Sacerdotali Rom.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

in dentibus,nec in gingiuis,nec in lingua, neque ſubtus linguam, neque ſupra linguam, neque in palato, nec nare,neque in oculis, nec in auribus, nec in cerebro,neque in panniculis cerebri,nec in arterijs,nec in fecibus,neque in alijs rebus, vel locis corporis, vel extra corpus eius,nec intrinſece, neque extrinſecè, neq; ſuperficialiter,nec in capillis,nec in pillis,neque in veſtimentis,nec in genitalibus,nec in vmbilico, neque in partibus verecundis,neque in partibus illis circumſtãtibus,neque in alijs locis,vbi ire,vel ſtare debeat, ſed inuiti,& coacti,atque virtute Dei compulſi, nunc cogamini omnia illa remouere ab omnib⁹ partibus corporis iſtius creaturæ Dei N. vbicumque ſint à planta pedis vſque ad verticem, & illa educatis extra ipſum corpus per illam viam,quæ ſit magis libera,& expedita,vt per os ſtomachi, per guttur, & per os cum ſigno manifeſto,& ſine vlla læſione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. & illa ducatis, ad loca arida, ſterilia,& inaquoſa,atq; inhabitabilia, vbi non ſit habitatio hominum,& ſicut per Beatos Apoſtolos Dei Petrũ & Paulum diſſoluta,& ad nihilum redacta fuerunt incantationes factę per illud membrum veſtrum Simonem magum,ita auctoritate mihi tradita, & præſtita à Deo omnipotente, & à ſancta Catholica, & Romana Eccleſia,ego diſſoluo oẽs ſortilegas,artes,præſtigia & incãtationes,quę atrociter inuidiæ, vel malitia veſtra factæ fuerũt huic creaturæ Dei N. & ſicut Dñs noſter Ieſus Chriſtus deſcendit ad inferos, & ibi deuicta tota potentia inferni, animas Sanctorũ Patrum indę extraxit, ita per potentiam,& virtutem eiuſdem, necnon & omnium nominum Dei, & omnium coniurationum,ligationum,& vinculorum,quibus in nomine eius poteſtis coniurari,conſtringi,cogi arctari, ligari, fugari,cruciari,& torqueri, & ad pœnas aliquas damnari, vos omnes coniuro, adiuro, cogo, & conſtringo,ac potentiſſime vobis impero,& mando,vt remoto omni dolo,fraude, obſtinatione, deceptione, & malitia,deſtruatis omnia maleficia ſatanæ,& miniſtrorum eius,& omnem malignam faſcinationem huic creaturæ Dei N. factam,ita vt ad nihilum redigantur, & cõfringan-

Ibidem. *Gen. c. 1.* *Ex itinerario D. Clementis.* *Col. 2.* *Ex Flagello dæmonũ.*

frangantur omnia maleficia, præſtigia, incantationes, faſcinationes, ligaturæ, ſignaturæ, facturæ, & omne opus nefarium ſatanæ, & miniſtrorum eius. Quod ſi more veſtro beſtiali, mandatis, & præceptis meis, vobis in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempſeritis, per omnia verba, & coniurationes, quæ in virtute Domini noſtri Ieſu Chriſti contra vos fieri poſſunt, contra vos coniuro Luciferum, & omnes ſpiritus infernales, quatenus per virtutem ſanctiſſimi nominis Ieſu Chriſti, & paſſionem eius, contra vos, & omnes vobis fauentes omni ſua ira, indignatione, & furore irruant, & inſurgant, & vos ad infernum ducāt, & in locum duriorem vos præcipitent, ligent, & affligant ſibi omnibus pœnis, & cruciatibus durius, & acri ſolito cruciandos, quia tot, & tantis ſacratiſſimis verbis, & miſterijs Diuinis rebelles fuiſtis. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & ira, ac indignatio B. M. Virg. & omnium Angelorum, & Sanctorum totius curię cæleſtis veniant, & diſcedāt ſuper vos ſpiritus ingratiſſimi, & omnes vobis fauentes. Et ego, vt miniſter Chriſti (licet immeritus) auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, & ſanctiſſimæ paſſionis eius, abſoluo hunc famulum Dei N ab omnibus maleficijs, incantationibus, faſcinationibus, ligaturis ſignaturis, & facturis, ac malis vmbris, atque machinationibus diabolicis, ſibi arte diabolica factis, & ab omni opera Satanæ, & miniſtrorum eius, ita vt omnes inueterata malitia diaboli, & omne cæcū & confuſum phantaſma eradicetur, fugetur, & elongetur ab eo. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Ex Flagello dæmonū.

Ibidem.

Hic Exorciſta ponat manum ſuper caput maleficiati, & ſignando omnia membra eius dicat.

Oratio.

EXpelle Domine Deus omnipotens ab hac creatura tua N. omnia maleficia diaboli, omneſque incanta-

Ex antiq. Exorciſmis

cantationes,faſcinationes,ligaturas,ſignaturas,factu-ras,& omnes opus Satanæ,& miniſtrorum eius,à capite,à capillis, à vertice,à cerebro,à panniculis cerebri, à fronte,ab oculis,à lingua, à ſublingua,de auribus,de naribus,de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis,de ore,de palato,de cilijs,de ſupercilijs,de pillis de pedibus de tibijs, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de inteſtinis ſuperioribus,& inferioribus, de femore, de ventre,de ſtomacho,de corde,de ſpatulis, de humeris,de pectore,de vberibus de brachijs,de manibus,de vngui bus,de oſſibus,de neruis,de venis, de medullis, de pulmone,de compaginibus membrorum ſuorum,de omnibus iuncturis,de toto corpore ſuo intus,& extra, de quinque ſenſibus animæ, & corporis, nullumque locũ in ipſa habeant intus,& foris amplius, vt ſana, & ſalua fiat, per inuocationem ſanctiſſimi nominis vnigeniti Filij tui,& Spiritus ſancti paraclyti. Tu ergo Deus Pater pijſſime,qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipſius ſaluare,& ſaluam facere. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui tecum viuit,& regnat in vnitate eiuſdẽ Spiritus ſancti Deus. Per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Ibidem. *Gen. c. 1.*

Oleum præbendum. *Deinde Exorciſta benedicat oleum oliuarum benedictione illa, quæ ponitur in noſtro Flagello dæmonum ad bibendum, atque vngendum, eo modo, quo ibi dictum fuit, & illud tradat infirmo,benedicatq; illi panem,vinum,aquã, medicinas,& quidquid comeſtibile,vel potabile ei præbendum fuerit.*

Balneũ parandum. *Deniq; fiat balneum ex aqua benedicta benedictionibus poſitis in Remedijs Flagelli,& totus infirmus in eo balneetur, ne forte aliquod maleficium ſine remedio latere contingat in pilis corporis maleficiatis.*

Explicit Exorciſmus Sextus.

Digitized by Google

EXORCISMVS VII.

MIRABILIS EFFICACIAE PRO HIS

Qui in matrimonio à dæmonibus, vel maleficis diabolica arte impediuntur, ſeu maleficiantur.

RVBRICA.

QVicumque arte diabolica in vſu matrimonij, aliquo maleficio impeditur, antequam ad alia remedia recurrat, hortari debet vt corde contrito, & ſpiritu miliato, Deo, & Sacerdoti de omnibus peccatis ſuis puram confeſsionem faciat, profuſis lachrymis, & largioribus eleemoſynis, & orationibus, atque ieiunijs Deo ſatisfaciat. Quibus præmiſsis, Sacerdos ſeu Exorciſta ſimili præparatione munitus, ad Eccleſiam pergens, vna cum infirmo maleficiato, ſtans ante ſacratiſſima Euchariſtiæ Sacramentum, præmiſſa oratione mentali indutus Sacerdotalibus indumentis, ibi genuflexus, Diuinum auxilium implorans, dicat. 33.q.1.ca. Super Sortiarias.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Saluum fac ſeruum tuum, & ancillam tuam. ℟. Deus meus ſperantes in te. ℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eos. ℣. Nihil proficiat inimicus in eis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. ℣. Eſto eis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. *Pſal. 113.*

Digitized by Google

Oratio.

Gen. 3. DOmine Deus omnipotens, qui ſola clementia, & bonitate tuæ immenſæ caritatis primum hominem ad imaginem, & ſimilitudinem tuam creare voluiſti, & ad multiplicationem humani generis adiutorium ſimile ſibi ei miſericorditer tribuiſti. O altiſſime conditor, ò ſummæ maieſtatis & ineffabilis eſſentiæ, *Ex antiquis exorciſmis.* Diuinæque ſapientiæ Deitas, alpha, & omega, carens principio, & fine; verbum ſine tempore, cui omnia poſſibilia ſunt. O ineffabilis, & admiranda Deitas, ò ſumma poteſtas, ò virtus altiſſima. In nomine pijſſimi Creatoris cæli, & terræ; tu, qui es benigniſſimus, pijſſimus, & miſericors, qui ſemper es, & ante omnia fuiſti, & poſt omnia eris, tu omnia finis, & numquam finis. Quique viuens homo cognoſcat, quòd Deus es Rex regum, & Dominus dominantium, qui pius, & miſeri- *Apoc. 19.* cors, ac clemens es, benignus, glorioſus, & mirabilis in Sanctis tuis, mundum tenens manu tua, & abſque conſilio, & alterius rei auxilio, omne, quod creatum eſt, in poteſtate tua conſeruas. Ego quidem vt creatura tua, & indignus famulus tuus, & filius ancillæ tuæ, li- *Gen. 3.* cet ſim puluis, & cinis, cor de durus, & ignorans, & miſer peccator, & inſufficiens mei fragilitate, ſeu defectu virtutis, ad te confidenter recurro, veluti ad tutiſſimum portum, & refugium ſingulare, te Deum, ac Dominum reuerenter deprecor, & tibi humiliter ſupplico, quantum ſcio, & poſſum, vt non reſpicias ad peccata mea, neque ad fragilitatem huius famuli tui N. ſed ad pijſſimam miſericordiam tuam, quatenus digneris nunc mecũ eſſe in hoc tuo ſancto ſeruitio. Nec mihi indigno peccatori tribuas ſecũdum peccata mea, quibus aggrauatus ſum, & mea temeritate inuolutus; ſed tu, qui clemens es, & pius, propitius, ac benigniſſimus mihi adeſto, & miſerere mei, cum maior ſit miſericordia tua, quàm peccata mea. Quare digneris me exaudire, ſicut exaudiſti tres pueros in camino ignis ardentis; Ionam in ventre ceti; Petrum in carcere; Mariam Magdalenam à te pro peccatis ſuis veniam petentem.

petentem. Et ſicut exaudiſti vocem matris tuæ ad nuptias, & latronem in Cruce, & ſicut Catharinam in tormentis rotarum, & Margaritam à terrore draconis liberaſti; ſic tu dulciſſime Pater exaudi me, & mihi miſero peccatori poteſtatem tuam tribue, quam confidenter imploro, & concede mihi donum gratiæ tuæ quod à te tunc peto, vt in tuo nomine euellere, deſtruere, eradicare, explantare, & effugare valeam omnem magicam, & malignam faſcinationem, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius ab hoc famulo tuo N. quibus eius potentia generandi alligatur, & impeditur, ne matrimonio ad procreandam prolem vti poſſit. Quod donum gratiæ tuæ mihi concedere digneris tu, qui ſolus, & verus es Deus, creator omnium, qui potens, & miſericors es in perpetuum. Et, vt mihi hanc gratiam præbeas, te laudo, te adoro, te glorifico, te benedico, & magnifico, & tibi deuotè gratias ago nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen.

Hic Exorciſta ſurgat ab oratione, & ponens manum ſuper caput maleficiati dicat.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diabolica per impoſitionem manuum mearum, immo per inuocationem omnium ſanctorum Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorũ, Martyrum, Confeſſorum, atque Virginum, & omnium ſimul Sanctorum. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. *Eccleſia Romana.*

Hic Exorciſta aſpergat aqua benedicta ægrotum; poſtea legat ſequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij ſecundum Ioannem.
℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore. Nuptiæ factæ ſunt in Chana Galilææ, & erat mater Ieſu ibi. Vocatus eſt autem & Ieſus, & Diſcipuli eius ad nuptias; & deficiente vino, dixit mater Ieſu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei *Cap. 2.*

Ieſus

Ieſus: Quid mihi, & tibi eſt mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater eius miniſtris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ ſex, poſitæ ſecundum purificationem Iudæorum, capientes ſingulæ metretas binas, vel ternas. Dicit eis Ieſus: Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vſq; ad ſummum. Et dicit eis Ieſus: Haurite nunc, & ferte Architriclino. Et tulerunt. Vt autem guſtauit Architriclinus aquam vinum factam, & non ſciebat vnde eſſet; miniſtri autem ſciebant, qui hauſerant aquam, vocat ſponſum Architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit, & cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius eſt; tu autem ſeruaſti bonum vinum vſque adhuc. Hoc fecit initium ſignorũ Ieſus in Chana Galilææ, & manifeſtauit gloriam ſuã, & crediderunt in eum Diſcipuli eius.

℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

Gen. 3. DOmine Ieſu Chriſte æterni Patris, & B.M.V. filius, qui in Paradiſo terreſtri ſanctum matrimonium in officium, & conſeruationem, atque multiplicationẽ humanæ naturæ inſtituiſti, & ipſum matrimonium in aduentu tuo ex primordijs miraculorum tuorum mirabiliter honoraſti; quæſumus clementiam tuam, vt per merita, & preces B. V. M. matris tuæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuarum, digneris hunc famulũ tuum N. quẽ matrimonialiter coniunxiſti, bene ✠ dicere, & liberare ab omni ligamento, faſcinamento, & maleficio Satanæ, & miniſtrorum eius; & dare ei fœcunditatem, & gratiam, vt liberè poſſit vti matrimonio ſuo ad generandum, concipiendum, & nutriendũ prolem Deo, & hominibus gratam. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ioan. 24.

Digitized by Google

Hic Exorciſta ponat manum ſuper caput maleficiati,& ipſum in fronte ſignando,dicat.

Coniuratio.

IN nomine ſanctiſſimæ, & indiuiduæ Trinitatis Patris, ✠ & Filij ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Coniuro vos omnes Angeli tartarei, tam abſentes, quàm præſentes,per eum,qui vos eiecit de ſuperno cælorum habitaculo,qui fertis malum contra genus humanum, & qui fabricaſtis, & conſeruatis malum, & maleficium huic creaturæ Dei N. à malefico, ſeu malefica procuratum,vel aliquo alio modo illi inflictum, vt vbicumque illud ſit poſitum,ſtatim, & ſine mora ab illo loco amoueatis, & in virtute Dei omnipotentis illud deſtruatis, & omne impedimentum illi iniectum feſtinãter ad nihilum redigatis,vt liberè, & ſine difficultate matrimonio vti poſſit ad honorem Dei omnipotentis qui illum creauit, & matrimonialiter eum coniunxit. In nomine Patris,✠ & Filij; ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen. *Apoc. c. 12*

Oratio.

EXpelle Domine Deus omnipotens, per virtutem tuam ab hac creatura tua N. omnes maleficorũ vanitates,& incurſus dæmonum,& per hoc ſignum Sãctæ Crucis ✠ Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, tolle poteſtatem,tolle impetum Satanæ;& Angelorum, atque maleficorum eius, & ne permittas illos nocere huic creaturæ tuæ N. memento Abraham, Iſaac, & Iacob ſeruorum tuorum,& miſerere illi,atque libera eam ab omnibus maleficijs,incantationibus, ligaturis, ſignaturis,& facturis ſibi arte diabolica à quocumque malefico,vel malefica, factis, & redde illi ſanitatem priſtinam ad procreandam prolem,& in tuo ſeruitio educandam. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Digitized by Google

Hic aſperges maleficiatum aqua benedicta in modum Crucis.

Coniuratio.

ITerum coniuro ✠ vos omnes ſpiritus malignos, & dæmones infernales, cæleſtes, terreſtres, igneos; aereos, & aqueos, & omnes ſpiritus omnibus orbibus, & ſpheris ſeruientes, & in ipſis, & in quocumque loco habitantes; ad vos, & contra vos perueniant potenter, & fortiſſimè omnes coniurationes meæ, & potenter vobis præcipio, ac ſtrictiſſimè impero ex parte Dei omnipotentis, & ſanctæ, ac indiuiduæ Trinitatis, Patris, ✠ Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti; & in virtute, atq; potentia Agni Diuini immaculati, qui potenter ambulat ſuper aſpidem, & baſiliſcum, qui æternaliter conculuauit leonem, & draconem; & potenter, atque ſtrictiſſimè vobis mando, vt amota omni obſtinatione, ſtatim, & ſine mora aliqua deſtruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, & incantationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium à quocũque dæmone, malefico, vel malefica factum, in quocumque loco ſit poſitum, & à quouis dæmone cuſtodiatur, non obſtantibus ligaminibus, quibus hæc creatura Dei ab actu matrimonialiter impediatur. Quæ omnia per virtutem ſanctiſſimę paſſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, & per omnia alia, quibus ligari, & cruciari, & ad varias pœnas, & tormenta infernalia mitti poteſtis, vos conſtringo, & cogo, vt ſine vlla contradictione hæc omnia adimpleatis; alioquin per virtutem eius, qui orbem tremere facit, vos ad infernale ſupplicium condemnabo, & in ſtagnum ignis, & ſulphuris æternaliter præcipitabo, vbi fumus tormentorum veſtrorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Pſalmus.

Pſal. 127. BEati omnes, qui timent Dominum: qui ambulant in vijs eius.

Labo-

Digitized by Google

Labores manuum tuarum, quia manducabis: beatus es,& bene tibi erit.

Vxor tua, ſicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.

Filij tui ſicut nouellæ olliuarum: in circuitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicetur homo: qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Hieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem ſuper Iſrael.

Gloria Patri,& Filio: & Spiritui ſancto.

Sicut erat in principio,& nunc,& ſemper,& in ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui per vnigenitum Filium tuum, *Luca 1.* vterum B. V. M. mirabiliter fęcũdaſti,vt de ſpiritu ſancto ipſum cõciperet,portaret,pareret,ac nutriret:& te Deum omnipotentem vniuerſorum Creatorem humiliter inuocamus,vt per clementiam tuam, huic famulo tuo N. fœcundandi donum tribuere tua pietate digneris,vt ex legitimo matrimonio generare,ac nutrire prolem tibi,tuoq; ſancto ſeruitio valeat in vitam æternam. Amen.

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper maleficiatum.

Coniuratio.

ITerum,atque iterum coniuro vos ✠ dæmones infernales,in quacumque parte mundi ſitis,& habitatis, quibus data eſt poteſtas faſcinãdi, & maleficiandi corpus iſtius creaturæ Dei N.& ipſum impediendi ab vſu legitimo matrimonij,per Patrem, ✠ & Filium, ✠ & Spiritum ✠ ſanctum; & per Ieſum Chriſtum filium Dei potentiſſimi,Creatoris omnium,qui omnia ex nihilo creauit,vos conſtringo, & cogo, vt non habeatis *Gen. 1.*

Digitized by Google

poteſtatem conſeruandi quodcumque maleficium, ligaturam, facturam, & incantationem arte diabolica à quouis malefico, vel malefica fabricata, & illi inflicta; & vobis præcipio, vt non obſtante quocumque pacto tacito, vel expreſſo, in virtute eiuſdem Dei omnipotẽtis, omnia maleficia deſtruatis, & ad nihilum illa redigatis. Quod ſi more veſtro beſtiali præceptis meis vobis in virtute Dei factis obedire contempſeritis, auctoritate Domini noſtri Ieſu Chriſti præcipio Lucifero, & omnibus ſpiritibus, & furijs infernalibus, vt contra vos inſurgant, & irruant, & in ſtagnum ignis, & ſulphuris vos præcipitent, ligent, & acrius, ac durius ſolito vos excrucient, & omnibus pœnis vos affligant in ſæcula ſeculorum. Amen.

Oratio.

Domine Deus pater omnipotens, Rex æternorum creator, rector, & moderator omnium ſæculorũ, Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui iuraſti, & promiſiſti Abrahę patri noſtro multiplicare ſemen eius, ſicut ſtellas cæli, & velut arenam maris, quæ præmultitudine numerari non poteſt; quiq; humanum genus ſanctiſſimo matrimonio ad honorem tuum multiplicare voluiſti; te humiliter exoramus, Rex omnipotens, & Immortalis, qui ſedes ſuper Cherubin, & Seraphin, vt diſſoluere, deſtruere, & annihilare pro tua pietate, & miſericordia, & benignitate digneris, omnia maleficia, ligamina, & incantationes, ſignaturas, facturas, faſcinationes, & omnia opera diaboli, & miniſtrorum eius, huic creaturæ tuæ facta, ſicut deſtruxiſti magica figmenta Iannes, & Mambri; vt illis non obſtantibus, ſanctiſſimo matrimonio ad procreandam, & educandam tibi tuiq; ſeruitio prolem, vti poſſit. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Gen. 2.

Iſaia 2.

Digitized by Google

Hic aſpergatur aqua benedicta ſuper maleficiatum.

Coniuratio.

COniuro vos ✠ omnes ſpiritus Dei rebelles, & dæmones infernales, & vos aereas poteſtas, & principes infernales, & vos omnes ſpiritus ſpeciales, & generales, de quocumque genere ſitis, ab Oriente, ab Occidente, à Meridie, & à parte Auſtrali, & ex omnibus partibus mundi, vbicumque ſitis, & habitatis, ſiue in igne, ſiue in aere, ſiue in aqua, ſiue in terra, ſiue in omnibus, quæ ex quattuor elementis ſunt compoſita, & quæ in ipſis ſunt, viuunt, & permanent, & in quocumque loco, & parte mundi ſitis, per virtutem, & omnipotentiam magni Dei omnipotentis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti, & per paſſionem, crucem, & mortem Domini noſtri Ieſu Chriſti vobis præcipio, vt per verba coniurationis meæ ſtatim, & ſine mora aliqua in virtute ipſius Dei, deſtruatis omnia maleficia, incantationes, ligaturas, & facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei facta, vbicumque ſint, & permaneant, ſiue in fundamentis domus ſint, ſiue in ingreſſu domus, in camera, aut in lecto, ſiue in ædificio, aut pariete, in agro, via, ſemita, horto, vel in parte aliqua poſitum ſit, ſiue in veſtibus, & rebus eius, ſeu domus, aut in arbore, fouea, puteo, aut in fluuio, ſeu in quocumque aliquo alio loco ſit, & permaneat, ſiue illud ſit abſconditum in ſtatua aliqua lignea, ferrea, ærea, aurea, argentea, vel poſitum in iuncturis mẽbrorum eius, vel illi datum ſit in cibum, & potum; ex quacumque materia ſit fabricatum ſiue in ære, plumbo, aureo, argento, lana, lino, vel ex oſſibus mortuorum, animalium quadrupedum, volatilium, vel piſciũ, ſiue in carta virginea, ſiue in herbis, verbis, & lapidibus, & ex quacumque alia materia, & re materiali illud ſit fabricatum, à quouis illud ſit fabbricatum, ſiue ille ſit maſculus, ſiue femina, ſiue magus, ſiue ſortilega,

Digitized by Google

ſiue ſit mortuus, ſiue viuus, ſiue ſit Chriſtianus, ſiue Hebræus, ſiue Gentilis, & infidelis, & illa vbicumq; ſint, ſtatim, feſtinanter, ſine mora ad nihilum redigatis, nõ obſtantibus quibuſcumque conuentionibus, & pactis inter vos, & maleficum, ſeu magam initis ad impediẽdum hunc famulum Dei N. ab vſu legitimo matrimonij. Quod ſi aliquis dæmon, quicunique ſit ille, auſus fuerit præcepta mea illi in virtute Dei facta contemnere, & illis non obtemperare, in virtute eiuſdem Dei omnipotenti, & Domini noſtri Ieſu Chriſti præcipio Lucifero, Satanæ, & omnibus principibus, & ſpiritibus infernalibus, vt contra illum inſurgant, & in pro fundum inferni ipſum demergant, & ibi illum ligent, affligant, & excruciẽt, ac omnibus pęnis infernalibus, acrius, & durius ſolito eum afficiant, & non ſit illi adiutor, nec ſit qui illum adiuuet, & ſit illi interdictus omnis locus; præter centrum inferni, vbi horribiliter, & acriter crucietur, & vbi fumus tormentorum eius aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Solutio fienda maleficiato in matrimonio.

Hic Exorciſta ponens manum ſuam ſuper caput maleficiati, conetur deſtruere facturas, & maleficia contra ipſum facta ſacris verbis, & adiurationibus hoc modo.

Coniuratio.

SI aliquis Maleficus per ſua maleficia, incantationes, ligaturas, ſignaturas, & facturas ſuas, vel aliquo verbo, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio te N. faſcinauit, vel aliquo vinculo te ligauit, vt non poſſis vti matrimonio, Chriſtus Filius Dei viui per ſuam pietatem, & miſericordiam te ab illo liberet, & abſoluat, & ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ſancti, mihi ab

ipſo

Digitized by Google

ipſo, & à Sancta Catholica, & Romana Eccleſia tradita, diſſoluo omnia illa maleficia, quibus tu N. ab actu coniurali impediris,& diſſoluta eſſe diſcerno, & præcipio omnibus ſpiritibus immundis,qui ad inſtantiam aliorum dæmonum, ſeu maleficorum impedimẽta illa fabricauerunt,ſeu conſeruauerunt,vel adhuc tali impedimento fauent, & illud conſeruant, & impediunt hunc ſeruum Dei N. aliquo maleficio, ſeu factura à tali actu, vt ſtatim, & ſine mora, non obſtante quocumque pacto cum malefico, ſeu Malefica inito, ſine mora deſtruant, & ab ilto remoueant omnem malignam ſuam faſcinationem, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius, per virtutem, in virtute Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter magnam miſericordiam ſuam venit in hunc mundum, & incarnatus eſt in vtero Beatiſſimæ Virginis Mariæ, vt homines perditos ad cæleſtia reuocaret, quos diabolus ſua peruerſitate damnauerat, & cauſa deſtruendi, & expellendi omnia opera Satanæ, & Maleficia eius ab omnibus, & condemnandi dæmones in profundum inferni, & abyſſi. Ecce crucem Domini ✠ fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Ieſus Mariæ filius, mundi ſalus, & Dominus, qui Beatiſſimæ Virginis matri ſuæ felicem partum tribuit, ſit tibi clemens, & propitius, & ipſe tibi N. concedat, vt matrimonio vti poſſis ad generandam, & educandam, atque nutriendam prolem Deo, & hominibus gratiam. In nomine Patris, ✠ & Filij. ✠ & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Symbolum Nicanum.

Apoc. 5.

Hic Exorciſta poterit reiterare omnia ſupradicta, ſi ſibi placuerit, vel finem imponere coniurationi, prout ſibi expedire videbitur. Denuo maleficiatus totus vngatur oleo benedicto, illa benedictione poſita in remedijs noſtri Flagelli, & in illis locis ibi deſcriptis, & præcipuè illa pars vngatur, in qua maleficium eſt illatum: & hoc fiat omni timore, & reuerentia,

Digitized by Google

quæ poterit. Expediret etiam maleficiato bibere oleum illud, eo modo, quo ibi ordinatum eſt; hæc omnia ante carnalem coniunctionem. Et ſi (his omnibus præmiſſis) adhuc poſſibilitas illa haberi non poterit, hortandi ſunt, qui iſta patiuntur, ad patientiam, & ad tolerantiam iſtorum, in remiſſionem ſuorum peccatorum, & cauere debent, ne ad aliquod remedium vanum, illicitum, & ſuperſtitioſum recurrant, ne illis aliquid deterius contingat. Apponantur etiam huic maleficio illa omnia remedia poſita in noſtro Compendio libro 3. capite quarto.

Explicit Exorciſmus Septimus

EXOR-

Digitized by Google

EXORCISMVS VIII.

OPTIMVS, ET MIRABILIS efficaciæ contra eos, qui maleficio taciturnitatis voluntariè impediuntur,

Cuius practica ſolum ſpectat ad Sacerdotes.

BENEDICTIO AQVAE CONTRA maleficium taciturnitatis.

Sacerdos, ſeu Exorciſta cupiens zelo Dei, & iuſtitia remouere maleficium taciturnitatis ab aliquo: fuſa prius oratione ad Deum, habens maleficiatum coram ſe, & aquã præparatam, illam benedicat ſequenti benedictione.

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini.
℞. Qui fecit cælum, & terram.

Exorciſmus.

EXorcizo te aqua per Deum ✠ viuum, per Deum verum, ✠ per Deum ✠ ſanctum, per Deum, qui te creauit, & qui in te baptizari voluit, qui in quattuor flumina de paradiſo te exire iuſſit, & totam terram irrigare præcepit. Exorcizo te, ✠ aqua per illum, qui Naaman Syrum à lepra mundauit, & per illum, qui te per ſuam poteſtatem in Chana Galilææ in vinum conuertit. Exorcizo te, ✠ per Incarnationem, Filij Dei viui; per Natiuitatem, Circumciſionem, Baptiſmũ & ſanctum ieiunium eius: per Paſſionem, Mortem, & Sepulturam eius; per Reſurrectionem, & Aſcenſionẽ eius; Per Aduentum, & gratiam Spiritus ſancti paracłyti. Per B. Mariam Virginem Matrem Domini noſtri Ieſu Chriſti. Et per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Poteſtates, Virtutes,

Gen. 2.

Ioan. 2.

tutes, Cherubin, & Seraphin. Per omnia Sacramenta S. Eccleſiæ Catholicæ; per Sanctum Ioannem Baptiſtã, per omnes ſanctos Patriarchas, & Prophetas, Apoſtolos, Martyres, Innocentes, Confeſſores, Virgines, Viduas, & Continentes Dei, & per virtutem omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, vt in virtute eiuſdem Domini noſtri Ieſu Chriſti deſtruas omne maleficium taciturnitatis, diabolica arte fabricatũ, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius, omneſque incantationes, faſcinationes, ligaturas, ſignaturas, & facturas, diabolica arte huic famulo Dei N. factas, ne veritatem fateri poſſit, & ad nihilum redigas: & ſicut diuina potentia exſpoliauit infernum: ita exſpoliare valeas iſtum N. ab omnibus facturis. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ioan. 4. TE igitur Domine Ieſu Chriſte, qui es fons, & aqua ſaliens in vitam æternam, ſuppliciter exoramus, vt hanc aquã bene ✠ dicere, & exorci ✠ zare pro tua pietate digneris in ſalutem, adiutorium, & liberationem creaturæ tuæ N. & ipſam liberare digneris ab omni malefico taciturnitatis, & tueri ab omnibus alijs maleficijs, incantationibus, ligaturis, ſignaturis, & facturis diaboli, & miniſtrorum eius, & ab ipſis potenter illum defendere per virtutem tuam; de cuius latere fluxerunt ſanguis, & aqua in remedium & remiſſionẽ peccatorum noſtrorum. Ita nos Domine famuli tui
Ioan. 19. clementiam tuam, & nomen ſanctum tuum imploramus, vt quicumq; ex hac aqua biberint, & guſtauerint, liberentur ab omni maleficio taciturnitatis, & abluantur ab omnibus ſordibus dæmonum, ac ſuæ incolumitati illæſi reddantur, nec in eis in futurum nocendi habeat potentiam aduerſa dæmonum, & maleficorum poteſtas. Qui ſanctus, & pius es, & permanes in ſæcula ſæculorum. Amen.

Digitized by Google

Exorciſmus.

ITerum exorcizo te aqua per Deum ✠ viuum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ ſanctum, per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, qui fecit cælum, & terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt: vt omnes virtutes aduerſarij, omnis exercitus diaboli, omnis incurſus, & omne phantaſma inimici eradicentur, & effugiant à te, vt ſis ſancta, & ſalutifera, & ignis ardens aduerſus omnes inſidias inimici, & quicumque te biberint, ſiue guſtauerint, ſis eis ſanitas, & medicina animę & corporis, vt in virtute Sanctæ Trinitatis effugiat omne maleficium taciturnitatis, & omne opus nefarium diaboli potatione tui ſeparetur, effugiat, & elongetur. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

BEnedicat te ✠ aqua Deus Pater omnipotens, qui te ſuo verbo creauit: & det tibi ad omne malum, & maleficium virtutem, vt quicumque te ſumpſerit, & guſtauerit, liberetur ab omni maleficio taciturnitatis, & ab omnibus alijs maleficijs, incantationibus, ligaturis, ſignaturis, & facturis arte diabolica factis, & ab omni ſpiritu immundo; & per omnia ſancta nomina tua Domine Ieſu Chriſte ſana cor, & omnia membra huius famuli tui N. & ipſum libera ab omnibus malis animæ, & corporis. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. *Zach. 3.*

Hic exſuſla ter in aquam dicendo.

Exſuflo te omnis legio Satanæ in nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ ſancti. Amen.

Exorciſmus.

EXorcizo te creatura aquæ in nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ ſancti, ne ſis communis vl

Digitized by Google

li ſpiritui immundo ad honorem ſanctiſſimæ, atque indiniduæ Trinitatis viuentis,atque regnantis,vt qui cumque te biberint,& guſtauerint , omnis ſpiritus immundus cum omnibus facturis ſuis ab eis recedat. Iterum exorcizo te ✠ creatura aquę in nomine Ieſu Chriſti Nazaræni Filij Dei viui,Regis,& iudicis noſtri, vt ſis purgatio omnium maleficiorum,& incantationum factarum huic creaturæ Dei N.quam ipſe ad imaginẽ, & ſimilitudinem ſuam creauit,& ad baptiſmũ, & gra-
Gen.12. tiam ſuam vocare dignatus eſt. Te ergo inuoco Domine ſancte,Pater omnipotens, æterne Deus; vt hanc aquam exorci ✠ zare, & bene ✠ dicere , pro tua pietate digneris,vt omnis immundus ſpiritus locum in ea amplius non habeat, ſed virtute Spiritus ſancti, omnes,qui biberint ex ea , recipiant ſanitatem corporis, & animæ,& ab omni maleficio taciturnitatis,necnon
Mat.c.25. & ab omnibus ſpiritibus immundis, ac operibus eorum ſanentur. Per eum,qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos,& ſæculum per ignem.Amen.

Oratio.

DIgnare Domine Ieſu Chriſte exorci ✠ zare,bene ✠ dicere,& ſancti ✠ ficare aquam iſtam ad liberandum , & ſanandum famulum tuum N. ab omnibus maleficijs incantationibus, ligaturis,ſignaturis,& facturis ſibi arte diabolica factis,& ab omni maleficio taciturnitatis ; vt omnia ad nihilum redigantur. Et
Zach.9. ſicut tua potentia infernum ſpoliaſti, ita eadem potentia exſpoliare digneris ipſum famulum tuum N.ab omni machinamento , diabolica arte facto, qui redemiſti nos,in manu forti,& brachio extento. Da Domine Ieſu Chriſte,vt quod fideliter petimus, efficaciter conſequamur. Per te Ieſu Chriſte ſaluator mundi. Amen.

Hic

Digitized by Google

Hic aſpergatur aqua benedicta in modum Crucis, ſuper aquam, & obſeſſum.

Modus Bibendi Aquam Benedictam contra taciturnitatem.

Deinde Sacerdos accipiens ſcyphum ſupradicta aqua benedicta plenum; & in illum immittendo guttulam ceræ benedictæ, ſub inuocatione ſanctiſſimæ Trinitatis, ieiuno ſtomaco, tribus vicibus in potum maleficiato tribuat, & liberabitur, diuina aſſiſtente gratia. *Ex malico Malef. par. 3. cap. 15.*

Et quia ſæpè iſti ſic maleficiati ad fingendam, & oſtendendam innocentiam ſuorum delictorum, lacrymas falſas effundere conſueuerunt coram iudice, ideò ad cohibendas falſas lacrymas, prudens Exorciſta his verbis, vel ſimilibus vti poterit, tenens manum ſuper caput maleficiati.

Coniuratio.

CONiuro ✠ te N. per amariſſimas lacrymas à Domino Ieſu Chriſto Saluatore noſtro pro ſalute mundi effuſas, ac per amoroſas, & ardentiſſimas lacrymas Beatiſſimæ, & glorioſiſſimæ Virginis Mariæ matris eius, ſuper vulnera ipſius hora veſpertina ſparſas; & per omnes lacrymas, quas in hoc mundo omnes Sancti, & electi Dei pro eius amore effuderunt, à quorum oculis iam omnem lacrymam abſterſit, vt ſi es innoxius lacrymas effundas; ſi autem noxius ſis, nullo modo lacrymare poſſis. In nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ ſancti. Amen. *Apoc. 21.*

Hic Exorciſta ponat manum ſiniſtram ſuper caput vexati, & ſignando manu dextera membra corporis maleficiati, cum omni honeſtate dicat.

EXpelle Domine Ieſu Chriſte per virtutem tuæ ſacratiſſimæ paſſionis omne maleficium taciturnitatis, & omne faſcinationes, incantationes, ligaturas, ſignaturas *Ex antiquis exorciſmis.*

INDEX PRIMVS

omnium Capitulorum, quæ cntinentur in hoc Fuſte dæmonum.

DÆmonibus corpora humana obſidentibus, animaſq; hominum ſceleratorum ſe eſſe aſſerentibus, minimè credendum fore demonſtratur: vbi etiam quædam hæreſis proſternitur. Cap. 1. pag. 3.
Conditiones, & naturas dæmonū Exorciſta cognoſcere debet, vt remedia illis oppoſita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à ſacra Scriptura poſita declarantur. Cap. 2. 5
Dæmones corpora humana vexantes; non eſſe animas hominum nec illas tranſire de corpore in corpus, optimè demonſtratur; vbi quædam hæreſis proſternitur. Cap. 3. 7
Animas ante infuſionem corporum non peccaſſe, & in corpora, vt in carcerem in pœnam peccati, incluſas minimè fuiſſe obſtenditur. Cap. 4. 9
Licitum an ſit aliquo modo pro ſanitate acquirenda, ad ſortilegos recurrere: & quomodo facturæ, ſeu inſtrumenta malefica deſtrui poſſint. Cap. 5. 11
Exorciſtæ an poſſint, & debeant in nomine Chriſti aliquem dæmonem in aliorum principem conſtituere, qui alios excruciet vbi etiam de eorum naturali potentia pulchrè tractatur. Cap. 6. 13
Dæmones ad preces maleficorum corpora humana vexare poſſe, oſtenditur huic arti detrahentium ſoluuntur, vbi etiam agitur de ſcientia bonorum, & malorum Angelorum. Cap. 7. 15
De appartitionibus, quibus dæmones in varijs ſpeciebus obſeſſis apparere conſueuerunt: & quomodo à bonis diſcerni poſſint. Cap. 8. 18
Cur dæmones iniurijs, & opprobrijs irritati, aliquando à corporibus obſeſſis abſcedunt; cum corpora non habeant, in quibus pati poſſint. Cap. 9. 21

Dæmo-

Dæmones miracula facere non poſſunt: licet miranda aliqnando operentur. Cap.10. 26

De cauſis,& modis,qiubus dęmones corpora humana ingrediuntur: & de ſignis, effectibuſq; , quibus quis cognoſcitur eſſe dæmoniacus. Cap.11. 29

De maleficijs,& ſignis,quibus quis cognoſcitur eſſe dęmoniacus, & maleficiatus. Cap.12. 33

De ſignis,quæ apparere conſueuerunt,quando aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur,& de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obſeſſis. Cap.13. 34

Dæmones in corporibus humanis latere, grauiſſimaſque infirnutates in homines introducere, & illos morte afficere poſſe, probatur: vbi etiam remediũ neceſſarium deſcribitur. Cap.14. 35

De quadã aſtutia, qua dæmones è corporibus obſeſſis egredientes vtuntur, cum in Exorciſtas præualere non poſſunt, & de remedio contra illam apponendo. Cap.15. 39

Dæmones poſt liberationem obſeſſi, ad maleficia deſtruenda,quandoq; in corpora iam vexata reingrediuntur: vbi de remedio illis applicando agitur. Cap.16. 40

De remedijs contra dæmones incubos, & ſuccubos applicandis. Cap.17. 41

Inſtrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficis renouari probatur: vbi etiam de remedio agitur. Cap.18. 43

Finis Indicis Capitulorum.

IN-

Digitized by Google

INDEX SECVNDVS

OMNIVM RERVM NOTABILIVM, quæ continentur in ſequentibus capitulis huius Fuſtis

A

ADiutorium à Chriſto datum hominibus. 23
Admiratio quorumdam contradicentium arti Exorciſticæ. 15
Admiratio vera, qualis eſſe debeat. 26
Apparent ſub diuerſis ſpecieb. horribilib. dæmones. 30
Aſtutia quorumdam dæmonum egredientium 39
Aſtutia dæmonum obſidentium corpora humana. 17
Aſtutiæ dæmonum innumerabiles. 18

B

BEhemot, & Aſmodei ſignificata. 6
Belial, nomen interpretatur. 6
Bellum Luciferi contra Chriſtum. 21
Beelzebub, & Satanas declarantur. 6
Breue ex rebus benedictis fieri iubetur. 42

C

CAſus mirabilis in ciuitate Bononiæ. 37
Caſus mirabilis in ciuitate Regij. 38
Caſus, qui auctori accidit. 39
Cauenda ab Exorciſtis in coniuratione. 3
Caue ne decipiaris verbis dæmonum. 7
Cauſæ admirationis quales ſint. 26
Caritas Auctoris circa proximum. 44
Cenſura D. Athanaſij. 9
Cenſura concilij Bracarenſis. 10
Chriſtus pugnando, Luciferum captiuauit. 22
Cognoſcere naturas, & conditiones dæmonum debet Exorciſta. 5
Conditiones miraculi declarantur. 27
Confutatur hæreſis Albigenſium. 8

D

DÆmones an excommunicari poſſint, & quid contra eos excommunicatio operetur. 26

P Dæ-

Dæmones miracula facere quidam aſſerunt. 26
Dæmō relinquit hominē mæſtū in ſua apparitione.19
Dæmones quare non loquantur varijs linguis temporibus noſtris. 16
Dæmones potius mulieres,q̃ viros obſidēt, & quare 18
Dæmones quare nō manifeſtēt peccata aſſiſtentiū. 17
Dæmones valde abhorrent memoriā paſſionis Cſi. 23
Dæmones quare honores appetant. 12
Dæm. quærunt ſubuertere artē exorcizādi, & quare 13
Dæm. è corporib. egreſſi reingrediuntur, & quare. 41
Dæmones incubi quō inuitis mulieribus vtantur. 42
Dæm. posſibilitatē vtendi ſua ſcientia perdiderūt. 16
Dæm. contra genus humanū colluctationē habent. 14
Dæmonis nomen quid ſignificet. 6
Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur. 17
Dæmon in opprobrijs iraſcitur. 19
Dæmones è corporibus egredientes quare à circumſtantibus non videantur. 20
Dæmones non eſſe animas defunctorū, oſtenditur. 4
Deceptio quorundam curioſorum. 17
Dementia Priſcillianiſtarum. 10
Deſtruere inſtrumenta maleficialia eſt licitum. 12
Detegere peccata poſſunt dæmones. 16
Detractores coniurationis non deſunt. 30
Detractores artis exorciſticæ mali. 15
Detractores artis Exorcizandi. 13
Diuerſa ſigna, qua apparent in coniuratione. 34
Diuerſas infirmitates cauſāt dęmones in hoīnibus. 32
Diuerſos effect⁹ operātur dæm. in corporib. obſeſſis 31
Diuerſimodè dæm. corpora humana ingrediuntur. 31
Diuerſimodè egrediūtur dæm. è corporib. obſesſis. 35
Diuinæ permiſſionis mirabilis effectus. 36
Doctrina Scotica reſolutiſſima. 12
Documentum perutile Exorciſtis hic deſcribitur. 33
Dubitatio non fruſtra hic accidit. 38

E

ENergumeni quinam liberari non poſſint. 11
Error Tertulliani circa dæmones. 3
Error Origenis de peccato animarum. 9
Eſum carnis hædinæ non continuant Energumeni 32

Digitized by Google

Excommunicatio in dæmones quid ſit 42
Exemplum efficax contra aduerſantes. 21
Exempla poſita in Malleo aſſignantur. 41
Experimentis credendum eſt. 18
Exterminatur hæreſis Origenis. 9

F

FIlios diaboli quare Chriſtus vocet Iudæos. 4
Fratris Ruffini ordinis Minorum exemplum 20
Fructus coniurationis quales ſint. 17
Furioſi efficiuntur Energumeni à dæmonib. q̃nque 32

G

GEnera dæmonum ab Auctore poſita. 7
Gratia ſacramenti confesſionis quantum valeat contra dæmones. 39
Graue diſpendium hominum hic narratur. 36
Grauis maleficorum malitia. 36
Grauiſſimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana. 30
Guttur à dæmonib. in cõiuratione conſtringitur. 34

H

HAereſis Albanenſium enarratur. 8
Homines à dæmonibus præſentialiter, & poteſtatiuè vexari, quid ſit. 36
Homines quare brutis animalibus comparentur. 4

I

IGnorantia quorumdam dæmonum. 25
Imago maleficialis inuenitur. 37
Inconueniens maximum ex opinione Tertulliani. 5
Inconueniens maximum de incarnatione Chriſti. 10
Indurat dæmon hominem in ſua apparitione. 19
Innumerabiles artes contra genus humanum habent dæmones. 29
Inſtrumentis maleficialibus vtuntur malefici. 12
Intentio deſtruentis maleficium qualis eſſe debet. 13
In vanum laborant medici circa maleficia. 37
Inuitis mulieribus dæmones vtuntur. 41
Irriſiones quare irrogentur dæmonibus. 25
Irritare debet Exorciſta dæmones, & quare. 21
Iudæos quare Chriſtus vocet filios diaboli. 4

L

LAcerant dæm. in ſuo ingreſſu corpora humana. 31

Latent dæmones infirmitatibus tecti. 38
Latet hic diuinum iudicium. 38
Latere quærunt dæmones in capillis. 39
Leuiat an nomen exponitur. 6
Linguam propriam non habent dæmones. 24
Linguis omnium nationum loquuntur dæmones. 24
Loca animabus poſt mortem deputata deſcribuntur. 5
Loquuntur dæmones quandoque mirabilia in ob-
ſeſſis corporibus. 35
Lucifer quare dicatur princeps dæmonum. 15
Lucifer cognouit Incarnationem Verbi. 22

M

Maleficia à dæmonibus deferantur. 43
Malefica ſigna quõ à naturalib. diſcernãtur. 30
Malitia dæmonum contra genus humanum, 42
Malitia dæmonum latentium. 38
Maleficia interimunt quandoque homines. 36
Mammona princeps auaritiæ. 7
Manus attrahens diaboli ante Chriſti aduentum. 23
Manus impellens diaboli qualis. 23
Minatur quidam ſpiritui immundo 24
Mirabile ſecundum ſe quid ſit. 27
Mirabiles effectus operari poſſunt dæmones. 26
Mirabilia facere poſſunt dęmones,ſed nõ miracula. 28
Mirabilis caſus hic enarratur. 24
Mirabilis caſus hic annotatur. 41
Miracula præter naturam quæ ſint, & quõ fiant. 28
Miracula Dei per publicani iuſtitiam fiunt. 28
Miracula vera quomodo diſcerni poſſint, & in quo à
falſis differant. 28
Mirac. vera fiũt ad gloriã Dei, & proximi vtilitatẽ. 29
Miracula vera quæ dici poſſint. 27
Miraculum contra naturam quale ſit. 28
Miraculum ſupra naturam quale dicatur. 27
Monialis à dæmonio totaliter liberatur. 41
Monialis à dæmonio ſtuprata. 42
Muti quandoq; efficiuntur homines à dæmonib. 31

N

Nomina dæmonum à diuina ſcriptura prolata. 6
Non fabula, ſed verum narratur. 44

Nota

Nota quanta dæmoniaci patiantur. 34

O

OBſeruantur Lunæ reuolutiones in fabricandis maleficijs. 44
Obſeſſa à dæmonio in ciuitate Regij. 38
Obſtinato animo Saul perſequebatur Dauid. 31
Opera dæmonum quare admiranda apparent. 40
Opinio ardua, & nimis reſoluta. 11
Oſtẽditur diabol⁹ diuerſimodè in corpore vexato. 45

P

PActa maleficorum cum dæmonibus. 12
Pactum in omni maleficio cõcurrit inter dæmonem, & maleficum. 33
Perficere nituntur malefici, quæ profeſſi ſunt. 43
Perit quod in aliud conuertitur. 4
Poculũ propinatũ animabus ab auctore reijcitur. 8
Poſitio opinãtiũ circa iniurias dæmonibus illatas. 21
Poteſtas dæmonũ ſuper corpora aſſumpta qualis. 10
Potiſſima ſigna maleficiati quæ ſint 33
Potiſſimum ſignum præſentiæ diaboli quale. 33
Potiſſimum ſignum dæmoniaci quale. 34
Prælatio in dæmonibus inuenitur. 14
Prælatio dæmonum eſt à Deo. 14
Prælatio in dæmonibus non eſt iuridice exercita. 14
Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ. 43
Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur. 15
Pulcherrima confutatio erroris Priſcillianiſtarum. 10
Proprietates dæmonum enarrantur. 6
Pulchra doctrina ab Exorciſtis ſcienda. 5

Q

QVæ cauenda ſint ab Exorciſtis in coniuratione. 3
Quibus ſignis cognoſcatur in maleficiatus. 33
Quib. ex cauſis dæm. corpora humana ingrediãtur. 10
Quod timet illi aduenit. 37
Quod vni non prodeſt, aliis ſubtrahi non debet. 43

R

RAtiones contradicentium huic arti. 16
Rationes notabiles hic aſſignantur. 41
Rebus materialibus quidam dæmones mancipãtur 25
Recurrere ad ſortilegos an ſit licitum. 11

Reme-

Remedium contra dæmones in capillis latentes. 40
Remedia opponenda dæmonibus obſidentibus. 7
Remed. cōtra ſpirit⁹ latentes in corporib. humanis. 38
Remedium verum contra maleficia. 12
Remedium aduerſus dæmones. 41
Remedia potiſſima contra incubos. 42
Remedium contra inſultus dæmonum. 44
Renouant malefici inſtrumenta maleficialia. 43
Reſponſio dæmonibus danda ab Exorciſtis. 5
Reſponſio dæmonis ad quendam Exorciſtam. 40

S

SAluti humanæ laquei à dæmonibus parantur. 7
Sanitas repente hic introducitur. 37
Scientiam acceperunt angeli in ſua creatione. 16
Scoti opinio circa recurſum ad ſortilegos. 11
Senſibilia directè non agunt in ſpiritum. 38
Signa certiſſima dæmoniaci deſcribuntur. 32
Signa ſui receſſus à dæmone quęrat Exorciſta. 35
Signa maleficialia poſſunt eſſe communia. 30
Signa diabolicæ præſentiæ. 16.&34
Signa efficacia ad diſcernendum apparitiones veras à falſis. 19
Signum euidens dæmoniaci hic deſcribitur. 33
Spiritualiter dæmones cruciantur. 22
Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti. 32
Strident dentibus ſæpè à dæmonibus vexati. 31
Succurrit Auctor cuidam Exorciſtę. 40
Subijcit ſe Auctor, ſuoq; opara pedibus S. Cath. Ec. 44

T

TEſtimonium Auctoris in quodam caſu. 37
Timor cum effectu huic aduenit. 37
Tot ſunt proprietates, quot dæmones. 7
Triſtitia dæmonum de victoria Chriſti. 22
VErba diuina quomodo ſint accipienda. 4
Verba irriſiua cōferunt ad liberationē obſeſſi. 25
Xp̄s pugnando Luciferum captiuauit. 22
Xp̄s paſſionis memoria valde à dæmonibus abhorretur. 23
Xp̄s quare vocat Iudæos filios diaboli. 4

Finis Indici Secundi.

Digitized by Google

INDEX TERTIVS OMNIVM RERVM,

quæ continentur in Exorciſmis huius Fuſtis.

A

Abſolutio ab Exorciſta fienda maleficiatis in matrimonio. 198

Aqua benedictio contra maleficium taciturnitatis. 215

B

Beati omnes qui timent Dominum. 208

Benedictio aquæ ad deſtruendum maleficium taciturnitatis. 215

C

Coniuratio ad cohibendas falſas lachrymas 203

D

Deprecatio Dauidica cõtra malignos ſpiritus. 184

Deſtructio maleficij coniugibus à maleficis illati. 199

E

Euangelium. In principio erat verbum. 47

Euang. Recumbentibus vndecim diſcipulis. 79

Euang. Egreſſus Ieſus receſſit in partes Tiri. 104

Euang. Reſpondens vnus de turba dixit. 132

Euang. Erat Ieſus eijciens dæmonium. 264

Euang. Nuptiæ factæ ſunt in Chana Galilææ. 205

Exorciſmus primus contra dæmones. 48

Exorciſmus ſecundus magnus aduerſus dæmones. 78

Exorciſmus tertius formidabilis in malignos ſpiritus 103

Exorciſmus quartus potentiſſimus contra ſpiritus immundos. 131

Exorciſmus quintus teribilis contra ſpiritus malignos 162

Exorciſmus ſextus potentiſſimus, mirabiliſq; efficacia ad expellendas facturas, & maleficia, &c. 191

Exorciſmus ſeptimus pro his, qui in matrimonio impediuntur. 203

Exorciſmus octauus contra maleficium taciturnitatis. 215

Exprobratio prima contra dæmones. 86

Exprobratio ſecunda aduerſus dæmones. 112

Exprobratio tertia contra malignos ſpiritus. 117

Exprobratio quarta in malignos ſpiritus. 155

Ex-

Digitized by Google

Exprobratio quinta aduerſus dæmones. 180

I

Imprecatio in ſpiritus malignos, opprimentes corpora humana. 100
Improperia contra dæmones obſidentes corpora humana. 153
Irriſiones aduerſus ſpiritus vexantes corpora humana. 154

M

Modus ligandi ſtolam ad collum vexati. 47
Modus ligandi poteſtatem dæmonum obſidentiũ corpora humana. 164
Modus ſoluendi maleficiatum. 73
Modus vngendi maleficiatos in matrimonio. 200
Modus bibendi aquam benedictam cõtra maleficium taciturnitatis. 219

O

Opprobria contra malignos ſpiritus opprimentes corpora humana. 154 & 154.
Ordo benedicendi aquam cõtra maleficium taciturnitatis. 20
Oratio Dauidica contra malignos ſpiritus. 28

P

Præcepta facienda ſpiritibus fauentibus, & obſidentibus.

Q

Quædam mala damnatorum enarrantur 150. 160. 170. 171. 17 175. 169.

R

Remedium pro his, in matrimonio impediuntur. 1
Remedium contra malefi taciturnitatis. 2

S

Solutio maleficiorum Exorciſtis fienda.
Solutio fienda maleficia matrimonio.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google